

Forslag

til

Lov om kreditservicevirksomheder og kreditkøbere¹

Kapitel 1

Anvendelsesområde og definitioner

§ 1. Denne lov finder anvendelse på kreditservicevirksomheder og kreditkøbere, jf. dog stk. 3.

Stk. 2. Lovens § 16 finder anvendelse på kreditinstitutter, der påtænker at indgå en kontrakt om overførsel af en kreditgivers rettigheder eller overførsel af en misligholdt kreditaftale, eller kreditinstitutter, som har indgået en sådan kontrakt med en kreditkøber.

Stk. 3. Denne lov finder ikke anvendelse på følgende:

1) Kreditserviceringsaktiviteter, der udføres af:

- a) et kreditinstitut etableret i Den Europæiske Union,
- b) en forvalter af en alternativ investeringsfond, der efter § 5 i lov om forvaltere af alternative investeringsfonde m.v. skal have tilladelse eller være registreret,
- c) et investeringsforvaltningsselskab, der har tilladelse efter § 10 i lov om finansiel virksomhed eller en UCITS, der har tilladelse efter § 9 i lov om investeringsforeninger m.v., forudsat at UCITSen ikke har udpeget et investeringsforvaltningsselskab,
- d) et ejendomskreditselskab, der er underlagt tilsyn efter lov om ejendomskreditselskaber eller en forbrugslånsvirksomhed, der er underlagt tilsyn efter lov om forbrugslånsvirksomheder, og

¹ Loven indeholder bestemmelser, der gennemfører Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2021/2167/EU af 24. november 2021 om kreditservicevirksomheder og kreditkøbere, EU-Tidende 2021, nr. L 438, side 1.

UDKAST

e) en notar, en foged og en advokat, når denne udfører kreditserviceringsaktiviteter som led i deres erhverv.

2) Køb af en kreditgivers rettigheder i henhold til en misligholdt kreditaftale eller af selve den misligholdte kreditaftale, der foretages af et kreditinstitut etableret i Den Europæiske Union.

3) Køb eller kreditservicering af en kreditgivers rettigheder i henhold til en kreditaftale eller af selve kreditaftalen, som ikke er udstedt af et kreditinstitut etableret i Den Europæiske Union, medmindre kreditgiverens rettigheder i henhold til kreditaftalen eller selve kreditaftalen erstattes af en kreditaftale udstedt af et sådant kreditinstitut.

§ 2. Reglerne i lov om inkassovirksomhed finder ikke anvendelse på kreditservicevirksomheders udøvelse af kreditserviceringsaktiviteter omfattet af denne lov.

§ 3. I denne lov forstås ved:

1) Kreditinstitut: Et kreditinstitut som defineret i § 5, stk. 1, nr. 2, i lov om finansiel virksomhed.

2) Kreditgiver: Et kreditinstitut, som har udstedt en kredit, eller en kreditkøber.

3) Låntager: En juridisk eller fysisk person, som har indgået en kreditaftale med et kreditinstitut, herunder kreditinstitutets juridiske efterfølger eller rettighedserhverver.

4) Kreditaftale: En aftale, det være sig i sin oprindeligt udstedte, i ændret eller i erstattet form, hvorved et kreditinstitut yder en kredit i form af henstand med betalingen, lån eller anden tilsvarende form for finansiel facilitet.

5) Kreditserviceaftale: En skriftlig aftale, der er indgået mellem en kreditkøber og en kreditservicevirksomhed, om de tjenesteydelser, som kreditservicevirksomheden skal levere på kreditkøberens vegne.

6) Kreditkøber: Enhver anden fysisk eller juridisk person end et kreditinstitut, som køber en kreditgivers rettigheder i henhold til en misligholdt kreditaftale eller selve den misligholdte kreditaftale som led i udøvelsen af sin erhvervsmæssige virksomhed.

7) Kreditserviceleverandør: Tredjemand, som anvendes af en kreditservicevirksomhed til at udføre kreditserviceringsaktiviteterne.

8) Kreditservicevirksomhed: En juridisk person, der som led i sin erhvervsmæssige virksomhed forvalter og fyldestgør rettigheder og forpligtelser i tilknytning til en kreditgivers rettigheder i henhold til en misligholdt kreditaftale eller til selve den misligholdte kreditaftale på vegne af en kreditkøber, og som udfører mindst én eller flere kreditserviceringsaktiviteter.

9) Kreditserviceringsaktiviteter:

UDKAST

- a) Opkrævning eller inddrivelse af ethvert skyldigt beløb fra låntageren i tilknytning til en kreditgivers rettigheder i henhold til en kreditaftale eller til selve kreditaftalen.
- b) Genforhandling med låntageren i overensstemmelse med de vilkår og betingelser, der er knyttet til en kreditgivers rettigheder i henhold til en kreditaftale eller til selve kreditaftalen, i overensstemmelse med de instrukser, som kreditkøberen har givet.
- c) Behandling af eventuelle klager i forbindelse med en kreditgivers rettigheder i henhold til en kreditaftale eller til selve kreditaftalen.
- d) Oplysning til låntageren om enhver ændring i rentesatser, omkostninger eller forfaldne betalinger i forbindelse med en kreditgivers rettigheder i henhold til en kreditaftale eller til selve kreditaftalen.

10) Hjemland:

- a) For en kreditservicevirksomhed: Den medlemsstat, hvor kreditservicevirksomheden har sit vedtægtsmæssige hjemsted, eller, hvis den i henhold til den nationale ret ikke har noget vedtægtsmæssigt hjemsted, den medlemsstat, hvor dens hovedkontor er beliggende.
- b) For en kreditkøber: Den medlemsstat, hvor kreditkøberen eller dennes repræsentant er hjemmehørende eller har sit vedtægtsmæssige hjemsted, eller, hvis den i henhold til den nationale ret ikke har noget vedtægtsmæssigt hjemsted, den medlemsstat, hvor dens hovedkontor er beliggende.

11) Værtsland: En anden medlemsstat end hjemlandet, hvor en kreditservicevirksomhed har etableret en filial eller hvor den udfører kreditservicevirksomhedsaktiviteter, og under alle omstændigheder hvor låntageren er hjemmehørende eller har sit vedtægtsmæssige hjemsted, eller, hvis den i henhold til national ret ikke har noget vedtægtsmæssigt hjemsted, den medlemsstat, hvor dens hovedkontor er beliggende.

12) Forbruger: En fysisk person, der i forbindelse med kreditaftaler, der er omfattet af denne lov, ikke handler som led i sin erhvervs-mæssige virksomhed.

13) Misligholdt kreditaftale: En kreditaftale, der er klassificeret som en misligholdt eksponering i overensstemmelse med artikel 47a i forordning (EU) nr. 575/2013 om tilsynsmæssige krav til kreditinstitutter.

Kapitel 2

Kreditservicevirksomheder

Tilladelse til kreditservicevirksomhed

§ 4. Virksomheder, der udfører kreditserviceringsaktiviteter, skal have tilladelse af Finanstilsynet som kreditservicevirksomhed.

Stk. 2. Finanstilsynet giver tilladelse, når følgende betingelser er opfyldt:

- 1) Virksomheden er en juridisk person og dens vedtægtsmæssige hjemsted, eller, hvis virksomheden ikke har noget vedtægtsmæssigt hjemsted, dens hovedkontor, ligger i Danmark.
- 2) Virksomhedens bestyrelse og direktion eller, indehaveren, hvis virksomheden drives som en enkeltmandsvirksomhed, eller den eller de ledelsesansvarlige, såfremt virksomheden drives som en juridisk person uden bestyrelse eller direktion, opfylder kravene i § 8.
- 3) De personer, som besidder kvalificerede andele i kreditservicevirksomheden, jf. § 5, stk. 3, i lov om finansiel virksomhed, opfylder kravene i § 8, stk. 1, nr. 3 og 4.
- 4) Virksomheden har robuste governanceordninger og passende interne kontrolmekanismer, herunder procedurer for risikostyring og regnskabsmæssig praksis.
- 5) Virksomheden anvender en passende politik til sikring af, at regler om beskyttelse overholdes og til sikring af at låntagerne behandles på en fair og omhyggelig måde, herunder under hensyntagen til deres finansielle situation og behovet for henvisning til gældsrådgivning eller sociale tjenesteydere, hvis der er adgang til sådanne.
- 6) Virksomheden har indført passende og særlige interne procedurer til sikring af, at klager fra låntagere registreres og behandles.

§ 5. En kreditservicevirksomhed, der skal modtage og opbevare midler fra låntagere, skal i tillæg til de krav til meddelelse af tilladelse, der er fastsat i § 4, opfylde følgende krav:

- 1) Virksomheden har en særskilt konto i et kreditinstitut, hvor alle midler, der modtages fra låntagere, skal krediteres og opbevares, indtil de kanaliseres videre til den pågældende kreditkøber på de betingelser, der er aftalt med kreditkøberen.
- 2) Virksomheden sikrer, at disse midler er beskyttet mod krav fra kreditservicevirksomheders øvrige kreditgivere, navnlig i tilfælde af insolvens.
- 3) Virksomheden skal, når en låntager foretager en betaling til en kreditservicevirksomhed for helt eller delvist at tilbagebetale de skyldige beløb i forbindelse med en kreditgivers rettigheder i henhold til en misligholdt kreditaftale eller selve den misligholdte kreditaftale, anse denne betaling for at være blevet betalt til kreditkøberen.
- 4) Virksomheden skal, som bekræftelse på at have modtaget midler, aflevere en kvittering eller et frigørelsesbrev på papir eller på andet varigt medium, når kreditservicevirksomheden modtager midler fra låntageren.

Stk. 2. Hvis en kreditservicevirksomhed ikke har til hensigt at modtage og opbevare midler fra låntagere som led i sin forretningsmodel, anfører kreditservicevirksomheden dette i sin ansøgning, jf. § 4. I sådanne tilfælde finder kravene fastsat i overensstemmelse med denne bestemmelses stk. 1, ikke anvendelse.

§ 6. Ansøgning om tilladelse efter dette kapitel skal indeholde de oplysninger, der er nødvendige til brug for Finanstilsynets vurdering af, om betingelserne i dette kapitel er opfyldt. Ansøgningen skal ledsages af følgende:

- 1) Dokumentation for ansøgerens retlige status og en kopi af dennes stiftelsesdokument og virksomhedens vedtægter.
- 2) Adresse på ansøgerens hovedkontor eller vedtægtsmæssige hjemsted.
- 3) Identiteten på de af medlemmerne af ansøgerens ledelsesorgan og de personer, som besidder kvalificerede andele, jf. § 5, stk. 3, i lov om finansiel virksomhed.
- 4) Dokumentation for, at ansøgeren opfylder betingelserne i § 8.
- 5) Dokumentation for, at de personer, som besidder kvalificerede andele, jf. § 5, stk. 3, i lov om finansiel virksomhed, opfylder betingelserne i denne lovs § 4, stk. 2, nr. 3.
- 6) Dokumentation for governanceordningerne og de interne kontrolmekanismer nævnt i § 4, stk. 2, nr. 4.
- 7) Dokumentation for politikken nævnt i § 4, stk. 2, nr. 5.
- 8) Dokumentation for de interne procedurer nævnt i § 4, stk. 2, nr. 6.
- 9) Dokumentation for, at der findes en særskilt konto i et kreditinstitut, jf. § 5, stk. 1, nr. 1.
- 10) Eventuelle outsourcingaftaler som omhandlet i § 11, stk. 1.

Stk. 2. Finanstilsynet vurderer inden for 45 arbejdsdage fra modtagelsen af ansøgningen om tilladelse, om ansøgningen er fuldstændig.

Stk. 3. Finanstilsynet oplyser inden for 90 dage fra modtagelsen af en fuldstændig ansøgning eller, hvis ansøgningen om tilladelse anses for at være ufuldstændig, 90 dage fra modtagelsen af de krævede oplysninger, ansøgeren om, hvorvidt tilladelsen er meddelt eller nægtet.

Stk. 4. En ansøger har ret til domstolsprøvelse, i tilfælde hvor Finanstilsynet enten beslutter at nægte tilladelse i henhold til §§ 4 og 5, og i tilfælde, hvor Finanstilsynet undlader at træffe en afgørelse i forbindelse med ansøgningen inden fristen nævnt i stk. 3.

§ 7. Finanstilsynet opretter og fører et offentligt register over alle kreditservicevirksomheder, der har Finanstilsynets tilladelse efter dette kapitel

UDKAST

og kreditservicevirksomheder, der leverer tjenesteydelser i henhold til § 14.

Egnetheds- og hæderlighedskrav

§ 8. Et medlem af bestyrelsen eller direktion hos en kreditservicevirksomhed eller, indehaveren, hvis virksomheden drives som en enkeltmandsvirksomhed, eller den eller de ledelsesansvarlige, såfremt virksomheden drives som en juridisk person uden bestyrelse eller direktion,

- 1) skal have tilstrækkelig viden, faglig kompetence og erfaring til at kunne varetage hvervet eller stillingen,
- 2) skal have tilstrækkeligt godt omdømme og kunne udvise hæderlighed, integritet og tilstrækkelig uafhængighed ved varetagelsen af hvervet eller stillingen,
- 3) må ikke være pålagt strafansvar for overtrædelse af straffeloven, den finansielle lovgivning eller anden relevant lovgivning, hvis overtrædelsen indebærer risiko for, at vedkommende ikke kan varetage sit hverv eller sin stilling på betryggende måde,
- 4) må ikke have indgivet begæring om eller være under rekonstruktionsbehandling, konkurs eller gælds sanering, og
- 5) må ikke have udvist en sådan adfærd, at der er grund til at antage, at medlemmet ikke vil varetage hvervet eller stillingen på forsvarlig måde.

Stk. 2. Når en person tiltræder et hverv som bestyrelsesmedlem eller en stilling som direktør i en kreditservicevirksomhed, påser Finanstilsynet, at personen opfylder egnetheds- og hæderlighedskravene i stk. 1. Finanstilsynet træffer afgørelse om, hvorvidt personen kan bestride hvervet eller stillingen i den pågældende virksomhed.

Stk. 3. Vurderer Finanstilsynet, at personen ikke opfylder kravene i stk. 1, nr. 2-5, skal afgørelsens varighed fremgå af afgørelsen.

Stk. 4. Finanstilsynet kan i særlige tilfælde, hvor Finanstilsynet vurderer, at en person ikke har tilstrækkelige faglige forudsætninger eller erfaring i forhold til den stilling som medlem af direktionen, som den pågældende vurderes til, træffe afgørelse om, at personen kan bestride stillingen under nærmere fastsatte betingelser.

Stk. 5. Medlemmerne af bestyrelsen eller direktionen i en kreditservicevirksomhed skal meddele Finanstilsynet oplysninger om forhold nævnt i stk. 1 i forbindelse med deres indtræden i kreditservicevirksomhedens ledelse og om forhold nævnt i stk. 1, nr. 2-5, hvis forholdene efterfølgende ændres. Udpeges eller vælges et medlem af bestyrelsen til posten som formand for bestyrelsen i en kreditservicevirksomhed, skal bestyrelsesmedlemmet endvidere meddele Finanstilsynet oplysninger om forhold

UDKAST

omfattet af stk. 1, nr. 1. Virksomhedens vurdering af en bestyrelsesformands personlige kompetencer omfattet af stk. 1, nr. 1, skal foreligge i skriftlig form.

Stk. 6. Kreditservicevirksomheden er forpligtet til at påse overholdelsen af stk. 1.

Inddragelse af tilladelse til kreditservicevirksomhed

§ 9. Finanstilsynet kan inddrage en tilladelse til en kreditservicevirksomhed efter § 4, hvis kreditservicevirksomheden:

- 1) Ikke udnytter tilladelsen i 12 måneder efter meddelelsen heraf.
- 2) Udtrykkeligt giver afkald på tilladelsen.
- 3) Ophører med kreditserviceaktiviteter i mere end 12 måneder.
- 4) Har erhvervet en tilladelse på baggrund af urigtige eller vildledende oplysninger eller på anden uretmæssig vis.
- 5) Ikke længere opfylder betingelserne i § 4 og, hvor det er relevant, i § 5, stk. 1.
- 6) Groft eller gentagne gange tilsidesætter sine pligter efter denne lov eller anden relevant lovgivning.

Stk. 2. Hvis Finanstilsynet inddrager en tilladelse efter stk. 1, underretter Finanstilsynet straks de kompetente myndigheder i et eventuelt værtsland eller i den eventuelle medlemsstat, hvor kreditten blev ydet, hvis dette ikke er i Danmark eller i det eventuelle værtsland.

Krav til kreditserviceaftaler

§ 10. En kreditservicevirksomhed, der udfører kreditserviceaktiviteter for en kreditkøber, skal levere sine tjenesteydelser med hensyn til forvaltning og håndhævelse af en kreditgivers rettigheder i henhold til en misligholdt kreditaftale eller til selve den misligholdte kreditaftale på grundlag af en kreditserviceaftale med kreditkøberen.

Stk. 2. Kreditserviceaftalen som nævnt i stk. 1, skal indeholde følgende:

- 1) En udførlig beskrivelse af de kreditserviceringsaktiviteter, som kreditservicevirksomheden skal udføre.
- 2) Størrelsen af kreditservicevirksomhedens vederlag, eller hvordan dette vederlag skal beregnes.
- 3) En præcisering af, i hvilket omfang kreditservicevirksomheden kan repræsentere kreditkøberen i relation til låntager.
- 4) Et tilsagn fra parterne om, at de vil overholde de relevante regler, som finder anvendelse på en kreditgivers rettigheder i henhold til en kreditaftale.

tale eller til selve kreditaftalen, herunder med hensyn til forbruger- og databeskyttelse.

5) En klausul, der kræver, at låntagere behandles på en fair og omhyggelig måde.

Stk. 3. Kreditserviceaftalen som nævnt i stk. 1 skal indeholde et krav om, at kreditservicevirksomheden underretter kreditkøberen forud for outsourcing af en hvilken som helst af sine kreditserviceringsaktiviteter.

Stk. 4. Kreditservicevirksomheden skal i mindst fem år fra den dato, hvor kreditserviceaftalen bringes til ophør, eller frem til udløbet af den maksimale forældelsesfrist efter forældelsesloven, i begge tilfælde dog højst i 10 år, opbevare og føre følgende fortegnelser:

1) Relevant korrespondance med såvel kreditkøber som låntager på de betingelser, der er fastsat i gældende national ret.

2) Relevante anvisninger fra kreditkøber vedrørende en kreditgivers rettigheder i henhold til hver misligholdt kreditaftale eller selve den misligholdte kreditaftale, som den forvalter og fuldbyrder på vegne af denne kreditkøber.

3) Kreditserviceaftalen.

Stk. 5. Kreditservicevirksomheden skal gøre de i stk. 4 omhandlede fortegnelser tilgængelige for Finanstilsynet efter anmodning.

Kreditservicevirksomhedens outsourcing

§ 11. En kreditservicevirksomhed kan outsource kreditserviceaktiviteter til en kreditserviceleverandør, når følgende betingelser er opfyldt:

1) Der indgås en skriftlig outsourcingaftale mellem kreditservicevirksomheden og kreditserviceleverandøren. Det skal fremgå af aftalen, at kreditserviceleverandøren er forpligtet til at overholde de gældende retlige bestemmelser, herunder denne lov og den relevante EU-ret eller nationale ret, som finder anvendelse på en kreditgivers rettigheder i henhold til en kreditaftale eller selve kreditaftalen.

2) Der ikke sker outsourcing til en kreditserviceleverandør af alle kreditserviceringsaktiviteter på samme tid.

3) Aftaleforholdet mellem kreditservicevirksomheden og kreditkøberen og kreditservicevirksomhedens forpligtelser over for kreditkøberen eller over for låntager ikke ændres ved en outsourcingaftale med kreditserviceleverandøren.

4) De betingelser, som kreditservicevirksomheden skal opfylde for at blive meddelt tilladelse og bevare denne, jf. § 4, stk. 1, fortsat opfyldes.

UDKAST

5) Kreditservicevirksomheden har direkte adgang til alle relevante oplysninger vedrørende de kreditserviceringsaktiviteter, der er outsourcet til kreditserviceleverandøren.

6) Når outsourcingaftalen er ophørt, har kreditservicevirksomheden den fornødne ekspertviden og de fornødne ressourcer til at levere de outsourcete kreditserviceringsaktiviteter.

7) Outsourcingen af kreditserviceringsaktiviteter ikke forringer kvaliteten af kreditservicevirksomhedens interne kontrol, eller soliditeten eller kontinuiteten af dens kreditserviceringsaktiviteter eller Finanstilsynets mulighed for at overvåge, om kreditservicevirksomheden opfylder betingelserne i denne lov.

Stk. 2. En kreditservicevirksomhed, der outsourcer kreditserviceaktiviteter til en kreditserviceleverandør, er fuldt ud ansvarlig for opfyldelse af bestemmelserne i denne lov.

Stk. 3. En kreditservicevirksomhed, der outsourcer kreditserviceaktiviteter til en kreditserviceleverandør, skal underrette Finanstilsynet forud for outsourcing af sine kreditserviceringsaktiviteter i overensstemmelse med stk. 1.

Stk. 4. En kreditservicevirksomhed, der outsourcer kreditserviceaktiviteter til en kreditserviceleverandør, skal opbevare og føre fortegnelser over relevante anvisninger til kreditserviceleverandøren i overensstemmelse med betingelserne i outsourcingaftalen i en periode på mindst fem år fra den dato, hvor outsourcingaftalen bringes til ophør, eller frem til udløbet af den maksimale forældelsesfrist efter forældelsesloven, i begge tilfælde dog højst i 10 år.

Stk. 5. Kreditservicevirksomheden og kreditserviceleverandøren skal gøre de i stk. 4 omhandlede oplysninger tilgængelige for Finanstilsynet efter anmodning.

Stk. 6. Kreditserviceleverandøren må ikke modtage og besidde midler fra låntagere.

Klager

§ 12. Kreditservicevirksomheder skal indføre og opretholde effektive og gennemsigtige procedurer for behandling af klager fra låntagere.

Stk. 2. Kreditservicevirksomheders behandling af klager fra låntagere skal ske vederlagsfrit, og kreditservicevirksomhederne skal registrere klagerne og de foranstaltninger, der træffes for at håndtere dem.

Kapitel 3

Grænseoverskridende kreditserviceaktiviteter

Grænseoverskridende kreditserviceaktiviteter i et andet land

§ 13. En kreditservicevirksomhed, der har opnået en tilladelse i overensstemmelse med § 4, stk. 1, her i landet og som ønsker at levere tjenesteydelser i form af kreditserviceringsaktiviteter i et andet land i Den Europæiske Union, skal meddele dette til Finanstilsynet og oplyse Finanstilsynet om følgende:

- 1) Hvilket værtsland kreditservicevirksomheden agter at levere tjenesteydelser i, og, hvis kreditservicevirksomheden allerede har kendskab til disse oplysninger, den medlemsstat, hvor kreditten blev ydet, hvis den ikke blev ydet i Danmark eller i værtslandet.
- 2) Adressen på filialen af kreditservicevirksomheden, hvis der er etableret en sådan i værtslandet.
- 3) Identiteten og adressen på kreditserviceleverandøren, hvis der anvendes en sådan i værtslandet.
- 4) Identiteten på de personer, der er ansvarlige for styring af kreditserviceringsaktiviteterne i værtslandet.
- 5) Oplysninger om de foranstaltninger, der er truffet for at tilpasse kreditservicevirksomhedens interne procedurer, governanceordninger og interne kontrolmekanismer med henblik på at sikre overholdelse af den lovgivning, som finder anvendelse på en kreditgivers rettigheder i henhold til en kreditaftale eller selve kreditaftalen.
- 6) At kreditservicevirksomheden kan kommunikere på værtslandets sprog eller på det sprog, kreditaftalen er udfærdiget på.
- 7) Om kreditservicevirksomheden har tilladelse til at modtage og besidde midler fra låntagere.

Stk. 2. Finanstilsynet meddeler senest 45 arbejdsdage efter modtagelsen af alle de oplysninger, der er omhandlet i stk. 1, disse oplysninger til de kompetente myndigheder i værtslandet. Finanstilsynet oplyser derefter kreditservicevirksomheden om, på hvilken dato oplysningerne blev meddelt de kompetente myndigheder i værtslandet, og på hvilken dato de bekræftede modtagelsen af oplysningerne. Finanstilsynet meddeler også alle oplysningerne til de kompetente myndigheder i den medlemsstat, hvor kreditten blev ydet, hvis den ikke blev ydet i Danmark eller i værtslandet.

Stk. 3. Kreditservicevirksomheden kan påbegynde leveringen af tjenesteydelser i værtslandet fra

- 1) modtagelsen af meddelelsen fra værtslandets kompetente myndigheder om, at den meddelelse, der er omhandlet i stk. 3, er modtaget, eller

2) to måneder fra datoen for indgivelsen af alle de oplysninger, der er omhandlet i stk. 2, hvis der ikke er modtaget nogen meddelelse som omhandlet i nr. 1.

Stk. 4. En kreditservicevirksomhed skal oplyse Finanstilsynet om eventuelle efterfølgende ændringer i de oplysninger, der kræves meddelt i henhold til stk. 1.

Stk. 5. Finanstilsynet videregiver oplysningerne, der er meddelt efter stk. 4, til de kompetente myndigheder i værtslandet hurtigst muligt og senest 45 dage efter modtagelsen af oplysningerne.

Grænseoverskridende kreditserviceaktiviteter i Danmark

§ 14. Når Finanstilsynet modtager meddelelse fra en kompetent myndighed om, at en kreditservicevirksomhed, der har opnået en tilladelse i et andet land inden for Den Europæiske Union, ønsker at levere tjenesteydelser i form af kreditserviceringsaktiviteter her i landet som udbyder af grænseoverskridende tjenesteydelser, skal Finanstilsynet straks til den kompetente myndighed i hjemlandet bekræfte modtagelsen af denne meddelelse.

§ 15. Kreditservicevirksomheden kan påbegynde leveringen af tjenesteydelserne i form af kreditserviceringsaktiviteter her i landet fra det tidligste af følgende tidspunkter:

- 1) Datoen, hvor de kompetente myndigheder i hjemlandet har oplyst kreditservicevirksomheden, at Finanstilsynet har bekræftet modtagelsen af meddelelsen omhandlet i § 14.
- 2) Hvis kreditservicevirksomheden ikke er blevet oplyst om Finanstilsynets bekræftelse på meddelelsen, efter udløbet af to måneder fra datoen for indgivelsen af alle de oplysninger, der er omhandlet i § 13, stk. 1 til de kompetente myndigheder i hjemlandet.

Kapitel 4

Kreditkøbere og kreditinstitutter

Kreditinstitutter, der påtænker at indgå en kontrakt om overførsel af en kreditgivers rettigheder eller en misligholdt kreditaftale

§ 16. Et kreditinstitut, der påtænker at indgå en kontrakt om overførsel af en kreditgivers rettigheder eller en misligholdt kreditaftale, skal give en potentiel kreditkøber de nødvendige oplysninger om en kreditgivers ret-

UDKAST

tigheder i henhold til en misligholdt kreditaftale eller om selve den misligholdte kreditaftale og, hvor det er relevant, om sikkerhedsstillelsen.

Stk. 2. To gange årligt skal kreditinstitutter, som overfører en kreditgivers rettigheder i henhold til en misligholdt kreditaftale eller selve den misligholdte kreditaftale til en kreditkøber, oplyse Finanstilsynet om følgende:

1) Identifikatoren for juridiske enheder (LEI) for kreditkøberen eller LEI-koden for vedkommendes eventuelle repræsentant som udpeget i overensstemmelse med § 19, eller hvis en sådan identifikator ikke findes, om:

a) identiteten på kreditkøberen eller direktions- og bestyrelsesmedlemmerne i kreditkøberen og de personer, som besidder kvalificerede andele i kreditkøberen, jf. § 5, stk. 3, i lov om finansiel virksomhed, eller

b) adressen på kreditkøber eller dennes eventuelle repræsentant som udpeget i overensstemmelse med § 19.

2) Det samlede udestående beløb for kreditgiverens rettigheder i henhold til de misligholdte kreditaftaler eller for de misligholdte kreditaftaler, der overføres.

3) Antallet og størrelsen af kreditgiverens rettigheder i henhold til de misligholdte kreditaftaler eller de misligholdte kreditaftaler, der overføres.

4) Hvorvidt overførslen omfatter kreditgiverens rettigheder i henhold til de misligholdte kreditaftaler eller selve de misligholdte kreditaftaler, der er indgået med forbrugere, og de eventuelle typer af aktiver, der tjener som sikkerhedsstillelse for de misligholdte kreditaftaler.

Stk. 3. Kreditinstitutterne skal efter anmodning fra Finanstilsynet afgive oplysningerne nævnt i stk. 2 kvartalsvis, når Finanstilsynet vurderer, at det er nødvendigt, herunder for bedre at kunne overvåge et stort antal overførsler, der kan finde sted i en kriseperiode.

Stk. 4. Stk. 2 og 3 finder også anvendelse på kreditinstitutter, der påtænker at indgå en kontrakt om overførsel af en kreditgivers rettigheder eller en misligholdt kreditaftale, når Finanstilsynet er værtslandsmyndighed. Finanstilsynet videregiver hurtigst muligt oplysningerne til kreditkøberens hjemland.

Kreditkøbers anvendelse af kreditservicevirksomheder eller andre enheder

§ 17. En kreditkøber, der er hjemmehørende i Den Europæiske Union, eller som har sit vedtægtsmæssige hjemsted, eller, hvis den i henhold til national ret ikke har et vedtægtsmæssigt hjemsted, sit hovedkontor i Den Europæiske Union, skal udpege et kreditinstitut, et ejendomskreditselskab, der er underlagt tilsyn efter lov om ejendomskreditselskaber, en for-

brugslånsvirksomhed, der er underlagt tilsyn efter lov om forbrugslånsvirksomheder eller en kreditservicevirksomhed til at udføre kreditserviceringsaktiviteter med relation til kreditgivers rettigheder i henhold til en misligholdt kreditaftale eller selve den misligholdte kreditaftale, der er indgået med forbrugere.

Stk. 2. Repræsentanten for en tredjelandskreditkøber, jf. § 19 skal udpege et kreditinstitut, et ejendomskreditselskab, der er underlagt tilsyn efter lov om ejendomskreditselskaber, en forbrugslånsvirksomhed, der er underlagt tilsyn efter lov om forbrugslånsvirksomheder eller en kreditservicevirksomhed, medmindre repræsentanten selv er en sådan enhed, til at udføre kreditserviceringsaktiviteter i forbindelse med en kreditgivers rettigheder i henhold til en misligholdt kreditaftale eller selve den misligholdte kreditaftale, som indgås med:

- 1) Fysiske personer, herunder forbrugere og selvstændige arbejdstagere.
- 2) Mikrovirksomheder og små og mellemstore virksomheder (SMV'er) som defineret i artikel 2 i bilaget til Kommissionens henstilling 2003/361/EF(23).

Stk. 3. Den udpegede enhed, jf. stk. 1 og 2, skal på vegne af kreditkøberen, opfylde de forpligtelser, der er pålagt kreditkøberen i henhold til §§ 18 og 20. I tilfælde, hvor der ikke er udpeget nogen kreditservicevirksomhed eller anden enhed, er kreditkøberen eller dennes repræsentant omfattet af disse forpligtelser.

§ 18. En kreditkøber eller dennes eventuelle repræsentant, jf. § 19, der udpeger et kreditinstitut, et ejendomskreditselskab, der er underlagt tilsyn efter lov om ejendomskreditselskaber, en forbrugslånsvirksomhed, der er underlagt tilsyn efter lov om forbrugslånsvirksomheder eller en kreditservicevirksomhed, til at udføre kreditserviceringsaktiviteter i forbindelse med de overførte kreditgiverrettigheder i henhold til en misligholdt kreditaftale eller selve den misligholdte kreditaftale, skal underrette Finanstilsynet om identiteten og adressen på kreditservicevirksomheden eller den anden enhed senest den dato, hvor kreditserviceringsaktiviteterne påbegyndes.

Stk. 2. Hvis kreditkøberen eller dennes eventuelle repræsentant, jf. § 19, udpeger en anden enhed end den, der blev underrettet om i henhold til stk. 1, underretter denne Finanstilsynet herom senest på datoen for ændringen med angivelse af identiteten og adressen på den nye kreditservicevirksomhed eller anden enhed.

Stk. 3. Hvis Finanstilsynet modtager oplysninger efter stk. 1 og 2, fremsender Finanstilsynet hurtigst muligt oplysningerne til de kompetente myndigheder i et eventuelt værtsland eller i den eventuelle medlemsstat,

hvor kreditten blev ydet, hvis dette ikke er i Danmark eller i det eventuelle værtsland.

Repræsentanter for en tredjelandskreditkøber

§ 19. En kreditkøber, som ikke er hjemmehørende i Den Europæiske Union, eller som ikke har sit vedtægtsmæssige hjemsted, eller, hvis kreditkøberen i henhold til national ret ikke har noget vedtægtsmæssigt hjemsted, sit hovedkontor i Den Europæiske Union, skal i forbindelse med en aftale om overførsel af en kreditgivers rettigheder i henhold til en misligholdt kreditaftale eller til selve den misligholdte kreditaftale, som er udstedt af et dansk kreditinstitut, udpege en repræsentant, som er hjemmehørende i Den Europæiske Union, eller som har sit vedtægtsmæssige hjemsted, eller, hvis den i henhold til national ret ikke har noget vedtægtsmæssigt hjemsted, sit hovedkontor i Den Europæiske Union.

Stk. 2. Repræsentanten er fuldt ud ansvarlig for opfyldelse af alle forpligtelser, som påhviler kreditkøberen i henhold til bestemmelserne i denne lov.

Kreditkøbers overførsel af kreditgivers rettigheder

§ 20. En kreditkøber eller dennes eventuelle repræsentant, jf. § 19, som overfører en kreditgivers rettigheder i henhold til en misligholdt kreditaftale eller selve den misligholdte kreditaftale, skal to gange årligt oplyse Finanstilsynet om identifikatoren for den juridiske enhed (LEI) for den nye kreditkøber, eller dennes eventuelle repræsentant, jf. § 19, eller hvis en sådan identifikator ikke findes, om følgende:

- 1) Identiteten på den nye kreditkøber eller dennes eventuelle repræsentant, jf. § 19, eller direktions- og bestyrelsesmedlemmerne i den nye kreditkøber og de personer, som besidder kvalificerede andele i den nye kreditkøber, jf. § 5, stk. 3, i lov om finansiel virksomhed.
- 2) Adressen på den nye kreditkøber eller, hvis det er relevant, dennes repræsentant jf. § 19.

Stk. 2. En kreditkøber eller dennes eventuelle repræsentant, jf. § 19, skal samtidig med oplysningerne, jf. stk. 1, endvidere oplyse Finanstilsynet om minimum følgende:

- 1) Det samlede udestående beløb for kreditgiverens rettigheder i henhold til den misligholdte kreditaftale eller de misligholdte kreditaftaler, der overføres.
- 2) Antallet og størrelsen af kreditgiverens rettigheder i henhold til de misligholdte kreditaftaler eller de misligholdte kreditaftaler, der overføres.
- 3) Hvorvidt overførslen omfatter en kreditgivers rettigheder i henhold til en misligholdt kreditaftale eller selve den misligholdte kreditaftale, der er

indgået med forbrugere, og de typer af aktiver, der tjener som sikkerhedsstillelse for den misligholdte kreditaftale, hvor dette er relevant.

Stk. 3. En kreditkøber eller dennes eventuelle repræsentant, jf. § 19, skal efter anmodning fra Finanstilsynet afgive oplysningerne nævnt i stk. 1 og 2, kvartalsvis, når Finanstilsynet vurderer, at det er nødvendigt.

Kapitel 5

God skik, kommunikation med låntager m.v.

§ 21. Kreditkøbere og kreditservicevirksomheder skal drive virksomhed i overensstemmelse med redelig forretningsskik og god praksis inden for virksomhedsområdet.

Stk. 2. Erhvervsministeren kan fastsætte nærmere regler om redelig forretningsskik og god praksis for kreditkøbere og kreditservicevirksomheder.

§ 22. Kreditkøbere og kreditservicevirksomheder skal

- 1) give oplysninger til låntagere, som ikke er vildledende, uklare eller falske,
- 2) respektere og beskytte låntageres personoplysninger og privatliv, og
- 3) kommunikere med låntagere på en måde, der ikke udgør chikane, tvang eller utilbørlig påvirkning.

Stk. 2. Kreditkøberen eller enheden, jf. §§ 17 eller 18, eller kreditservicevirksomheden, hvis der er udpeget en sådan til at udføre kreditservicevirksomheder, skal efter enhver overførsel af en kreditgivers rettigheder i henhold til en misligholdt kreditaftale eller af selve den misligholdte kreditaftale til en kreditkøber og altid forud for den første inddrivelse af gæld, men også når låntageren anmoder herom, sende låntageren en skriftlig meddelelse, der på en klar og forståelig måde som minimum oplyser om:

- 1) oplysninger om overførslen, herunder datoen for overførslen,
- 2) identifikation af og kontaktoplysninger for kreditkøberen,
- 3) identifikation af og kontaktoplysninger for kreditservicevirksomheden eller den enhed, der er omhandlet i §§ 17 og 18, og
- 4) dokumentation for meddelelse af tilladelse til en kreditservicevirksomhed i medfør af § 4, når en sådan er udpeget,
- 5) hvor det er relevant, identiteten af og kontaktoplysninger for kreditserviceleverandøren,
- 6) en tydelig angivelse af et kontaktpunkt hos kreditkøberen eller, hos enheden, jf. §§ 17 og 18, eller hos kreditservicevirksomheden, hvis der er

udpeget en sådan til at udføre kreditserviceringsaktiviteter, og, hvor det er relevant, hos kreditserviceleverandøren, hvorfra der kan indhentes oplysninger, når det er nødvendigt,

7) oplysninger om de beløb, som låntager skylder på tidspunktet for meddelelsen, med angivelse af, hvad der skal betales i kapital, renter, gebyrer og andre tilladte omkostninger,

8) en erklæring om, at al relevant EU-ret og national ret vedrørende navnlig håndhævelsen af kontrakter, forbrugerbeskyttelse, låntagers rettigheder og strafferet fortsat finder anvendelse, og

9) navn, adresse og kontaktoplysninger på [klageinstans], hvortil låntageren kan indgive en klage.

Stk. 3. Kreditkøberen eller enheden, jf. §§ 17 eller 18, eller kreditservicevirksomheden, hvis der er udpeget en sådan til at udføre kreditserviceringsaktiviteter, skal i al efterfølgende kommunikation med låntageren omfatte oplysningerne nævnt i stk. 2, nr. 6, jf. dog stk. 4.

Stk. 4. I den første meddelelse efter udpegelsen af en ny kreditservicevirksomhed skal oplysningerne nævnt i stk. 2, nr. 3, 4 og 6 medtages.

Kapitel 6

Whistleblowerordning

§ 23. En kreditservicevirksomhed skal have en ordning, hvor dens ansatte via en særlig, uafhængig og selvstændig kanal kan indberette overtrædelser eller potentielle overtrædelser af den finansielle regulering begået af virksomheden, herunder af ansatte eller medlemmer af bestyrelsen i virksomheden. Indberetninger til ordningen skal kunne foretages anonymt. Virksomheden skal følge op på indberetninger til ordningen og skriftligt kunne dokumentere, hvordan virksomheden har fulgt op på indberetningerne. Lov om beskyttelse af whistleblowere finder anvendelse på ordningen i 1. pkt., jf. dog § 2 i lov om beskyttelse af whistleblowere.

Stk. 2. Ordningen i stk. 1 kan etableres via kollektiv overenskomst.

Stk. 3. Stk. 1 finder alene anvendelse for kreditservicevirksomheder, som beskæftiger flere end fem ansatte. Ordningen nævnt i stk. 1 og 2 skal være etableret, senest 3 måneder efter at virksomheden har ansat den sjette ansatte.

Stk. 4. Finanstilsynet kan i særlige tilfælde dispensere fra kravet i stk. 1, hvis Finanstilsynet vurderer, at det vil være formålsløst, at der oprettes en ordning.

§ 24. En kreditservicevirksomhed må ikke udsætte ansatte eller tidligere ansatte for ufordelagtig behandling eller ufordelagtige følger, som følge af at den ansatte eller den tidligere ansatte har indberettet virksomhedens overtrædelse eller potentielle overtrædelse af den finansielle regulering til Finanstilsynet eller til en ordning hos virksomheden. Det samme gælder ved fastsættelse, tildeling og udbetaling af variabel løn til ansatte eller tidligere ansatte.

Stk. 2. Ansatte eller tidligere ansatte kan tilkendes en godtgørelse i overensstemmelse med principperne i ligebehandlingsloven, hvis deres rettigheder er blevet krænkede ved overtrædelse af stk. 1. Godtgørelsen fastsættes under hensyn til den ansattes eller den tidligere ansattes ansættelsestid og sagens omstændigheder i øvrigt.

Stk. 3. Stk. 1 og 2 kan ikke fraviges til ugunst for den ansatte eller tidligere ansatte.

Kapitel 7

Tilsyn-, kontrol- og offentliggørelsesregler m.v.

Generelle bestemmelser om tilsyn

§ 25. Finanstilsynet påser overholdelse af denne lov og regler udstedt i medfør af loven.

Stk. 2. Finanstilsynets bestyrelse indgår i tilsynet efter stk. 1 med den kompetence, som bestyrelsen er tillagt i medfør af § 345 i lov om finansiel virksomhed.

Stk. 3. Finanstilsynet kan inden for en nærmere fastsat frist påbyde de fysiske og juridiske personer, som er omfattet af denne lov, at foretage de nødvendige foranstaltninger i tilfælde af overtrædelse af bestemmelser i loven.

Tilsyn med grænseoverskridende virksomhed

§ 26. De kompetente myndigheder for en kreditservicevirksomhed, der er meddelt tilladelse i et andet land inden for Den Europæiske Union, kan efter forudgående meddelelse herom til Finanstilsynet foretage inspektion på stedet i en filial, som er etableret her i landet eller hos en kreditserviceleverandør, som er udpeget her i landet.

Stk. 2. Finanstilsynet kan efter anmodning fra de kompetente myndigheder i en kreditservicevirksomheds hjemland foretage inspektion i en filial, som er etableret her i landet eller hos en kreditserviceleverandør, som er udpeget her i landet.

§ 27. Konstaterer Finanstilsynet eller har Finanstilsynet grund til at antage, at en kreditservicevirksomhed, der er meddelt tilladelse i et andet land inden for Den Europæiske Union, som leverer tjenesteydelser i Danmark, og som Danmark er værtsland for, ikke overholder reglerne i denne lov eller regler udstedt i medfør af loven, underretter Finanstilsynet de kompetente myndigheder i kreditservicevirksomhedens hjemland med henblik på at afklare, om der foreligger overtrædelse af reglerne.

Stk. 2. Finanstilsynet kan iværksætte de nødvendige foranstaltninger, hvis en udenlandsk kreditservicevirksomhed fortsætter det ulovlige forhold på trods af de foranstaltninger, der er truffet i hjemlandet, eller fordi disse viser sig at være utilstrækkelige eller mangelfulde, og hvis øjeblikkelig handling er nødvendigt for at imødegå en alvorlig trussel mod låntagernes kollektive interesse. Er det nødvendigt, kan Finanstilsynet forbyde kreditservicevirksomheden at udføre kreditserviceringsaktiviteter i Danmark.

Indhentelse af oplysninger m.v.

§ 28. Kreditservicevirksomheder, leverandører og underleverandører skal give Finanstilsynet de oplysninger, der er nødvendige for Finanstilsynets virksomhed.

Stk. 2. Oplysninger afgivet efter stk. 1 skal hurtigst muligt berigtiges over for Finanstilsynet, hvis virksomheden efterfølgende konstaterer følgende:

- 1) Oplysningerne har ikke været korrekte på tidspunktet for afgivelsen, eller
- 2) oplysningerne er på et senere tidspunkt blevet misvisende.

§ 29. Finanstilsynet kan til enhver tid mod behørig legitimation uden retskendelse få adgang til forretningslokaler tilhørende en kreditservicevirksomhed med henblik på indhentelse af oplysninger, herunder ved inspektioner.

Stk. 2. Finanstilsynet kan til enhver tid mod behørig legitimation uden retskendelse få adgang til en leverandør eller underleverandør med henblik på indhentelse af oplysninger om den outsourcete aktivitet

Påbud om nedlæggelse af hverv m.v.

§ 30. Finanstilsynet kan påbyde et medlem af bestyrelsen i en kreditservicevirksomhed at nedlægge sit hverv inden for en frist fastsat af Finanstilsynet, hvis vedkommende efter § 8, stk. 1, ikke kan varetage hvervet.

UDKAST

Stk. 2. Finanstilsynet kan påbyde en kreditservicevirksomhed at afsætte en direktør inden for en af Finanstilsynet fastsat frist, hvis vedkommende efter § 8, stk. 1, ikke kan varetage hvervet.

Stk. 3. Finanstilsynet kan påbyde en kreditservicevirksomhed at afsætte en direktør, når der er rejst tiltale mod den pågældende i en straffesag om overtrædelse af straffeloven, den finansielle lovgivning eller anden relevant lovgivning, indtil straffesagen er afgjort, hvis domfældelse vil indebære, at direktøren ikke opfylder kravene i § 8, stk. 1, nr. 3. Finanstilsynet fastsætter en frist for efterlevelse af påbuddet. Finanstilsynet kan under samme betingelser som i 1. pkt. påbyde et medlem af bestyrelsen at nedlægge sit hverv i medfør af § 8, stk. 1, nr. 3. Finanstilsynet fastsætter en frist for efterlevelse af påbuddet.

Stk. 4. Varigheden af påbud meddelt efter stk. 1-3 på baggrund af § 8, nr. 2-5, skal fremgå af påbuddet.

Stk. 5. Påbud meddelt i henhold til stk. 1-3 kan af virksomheden og af den person, som påbuddet vedrører, forlanges indbragt for domstolene. Anmodning herom skal indgives til Finanstilsynet, inden fire uger efter at påbuddet er meddelt den pågældende. Anmodningen har ikke opsættende virkning for påbuddet, men retten kan ved kendelse bestemme, at den pågældende direktør eller det pågældende bestyrelsesmedlem under sagens behandling kan opretholde sit hverv eller sin stilling. Finanstilsynet indbringer sagen for domstolene inden fire uger efter modtagelse af anmodning herom. Sagen anlægges i den borgerlige retsplejes former.

Stk. 6. Finanstilsynet kan af egen drift eller efter ansøgning tilbagekalde et påbud meddelt efter stk. 1 eller stk. 3, når der er tale om et bestyrelsesmedlem. Afslår Finanstilsynet en ansøgning om tilbagekaldelse, kan ansøgeren forlange afslaget indbragt for domstolene. Anmodning herom skal indgives til Finanstilsynet, inden fire uger efter at afslaget er meddelt den pågældende. Anmodning om domstolsprøvelse kan dog kun fremsættes, hvis påbuddet ikke er tidsbegrænset og der er forløbet mindst fem år fra datoen for udstedelsen af påbuddet eller mindst to år, efter at Finanstilsynets afslag på tilbagekaldelse er stadfæstet ved dom.

Stk. 7. Har kreditservicevirksomheden ikke afsat direktøren inden for den i påbuddet fastsatte frist, kan Finanstilsynet inddrage virksomhedens tilladelse, jf. § 9, stk. 1, nr. 5. Finanstilsynet kan endvidere inddrage virksomhedens tilladelse, jf. § 9, stk. 1, nr. 5, hvis et bestyrelsesmedlem ikke efterkommer et påbud meddelt i medfør af stk. 1 og 3.

Stk. 8. Afgørelser i sager efter § 8, stk. 1, som træffes efter § 8, stk. 2, kan af kreditservicevirksomheden og af den person, som afgørelsen vedrører, forlanges indbragt for domstolene. Anmodning herom skal indgives til Finanstilsynet, inden fire uger efter at afgørelsen er meddelt den pågældende.

UDKAST

Anmodningen har ikke opsættende virkning for afgørelsen, men retten kan ved kendelse bestemme, at personen under sagens behandling kan indtræde i det hverv eller den stilling, som personen har søgt om forhåndsgodkendelse til. Finanstilsynet indbringer sagen for domstolene inden fire uger efter modtagelse af anmodning.

Stk. 9. Stk. 1-8 gælder også for den eller de ledelsesansvarlige i virksomheden, hvis en kreditservicevirksomhed drives som en juridisk person uden bestyrelse eller en direktion.

Forbrugerombudsmanden

§ 31. Forbrugerombudsmanden kan anlægge sag mod kreditservicevirksomheder og kreditkøbere vedrørende handlinger, der strider mod redelig forretningskik og god praksis, jf. § 21, stk. 1, og regler udstedt i medfør af § 21, stk. 2, herunder sag om forbud, påbud, erstatning og tilbagesøgning af uretmæssige opkrævede beløb.

Stk. 2. Markedsføringslovens § 24, § 25, stk. 2, § 28, stk. 1, § 32, stk. 1, §§ 33 og 34 finder tilsvarende anvendelse på sager, som Forbrugerombudsmanden ønsker at anlægge efter denne bestemmelse.

Stk. 3. Forbrugerombudsmanden kan udpeges som grupperepræsentant i et gruppesøgsmål, jf. retsplejelovens kapitel 23 a.

§ 32. Finanstilsynet underretter Forbrugerombudsmanden, hvis Finanstilsynet bliver bekendt med, at låntagere kan have lidt et tab som følge af, at en kreditkøber eller en kreditservicevirksomhed har overtrådt § 21, stk. 1, og regler udstedt i medfør af § 21, stk. 2.

Stk. 2. Forbrugerombudsmanden har uanset § 35 adgang til samtlige oplysninger i Finanstilsynets sager omfattet af stk. 1.

Stk. 3. Forbrugerombudsmanden er underlagt tavshedspligt efter § 35.

Offentliggørelse

§ 33. § 354 a i lov om finansiel virksomhed finder tilsvarende anvendelse på virksomheder omfattet af denne lov.

§ 34. Erhvervsministeren kan fastsætte regler om kreditservicevirksomheders pligt til at offentliggøre oplysninger om Finanstilsynets vurdering af virksomheden og om, at Finanstilsynet har mulighed for at offentliggøre oplysningerne før virksomheden.

Kapitel 8

Tavshedspligt og særlige regler om aktindsigt

Tavshedspligt

§ 35. Finanstilsynets ansatte er under ansvar efter straffelovens §§ 152-152 e forpligtet til at hemmeligholde fortrolige oplysninger, som de får kendskab til gennem tilsynsvirksomheden. Det samme gælder personer, der udfører serviceopgaver som led i Finanstilsynets drift, samt eksperter, der handler på Finanstilsynets vegne. Dette gælder også efter ansættelses- eller kontraktforholdets ophør.

Stk. 2. Samtykke fra den, som tavshedspligten tilsigter at beskytte, berettiger ikke de personer, der er nævnt i stk. 1, til at videregive fortrolige oplysninger.

Stk. 3. Stk. 1 finder ikke anvendelse på oplysninger i sager om god skik, jf. § 21.

Stk. 4. Bestemmelsen i stk. 1 er ikke til hinder for, at Finanstilsynet af egen drift videregiver fortrolige oplysninger i summarisk eller sammenfattende form, når hverken den enkelte virksomhed eller dens kunder kan identificeres.

Stk. 5. Fortrolige oplysninger kan videregives under en civil retssag, når en kreditservicevirksomhed er erklæret konkurs eller trådt i likvidation, og såfremt oplysningerne ikke vedrører kundeforhold eller tredjemand, der er eller har været involveret i forsøg på at redde virksomheden.

§ 36. Er en sag om god skik omfattet af Finanstilsynets bestyrelses beslutningskompetence efter § 345, stk. 12, nr. 4 og 6, i lov om finansiel virksomhed, er følgende dokumenter undtaget fra aktindsigt efter lov om offentlighed i forvaltningen (offentlighedsloven), indtil bestyrelsen har truffet sin beslutning:

- 1) Finanstilsynets udkast til afgørelse af en sag eller udkast til beslutning om at overgive en sag til politimæssig efterforskning.
- 2) Udtalelser afgivet af parten til Finanstilsynets udkast til afgørelse af en sag eller udkast til beslutning om at overgive en sag til politimæssig efterforskning.
- 3) Supplerende korrespondance mellem Finanstilsynet og parten vedrørende udkastet til afgørelse af en sag eller udkastet til beslutning om at overgive en sag til politimæssig efterforskning.

UDKAST

§ 37. Finanstilsynets ansatte må ikke videregive oplysninger om en person, når vedkommende har indberettet en virksomhed eller en person til Finanstilsynet for overtrædelse eller potentiel overtrædelse af den finansielle regulering, som Finanstilsynet fører tilsyn med, jf. dog stk. 2.

Stk. 2. Bestemmelsen i stk. 1 er ikke til hinder for, at personoplysninger videregives i medfør af § 38.

Stk. 3. Bestemmelsen i stk. 1 er ikke til hinder for, at personoplysninger, der vedrører en kunde, videregives til en kreditservicevirksomhed eller en kreditkøber i forbindelse med sager omfattet af § 35, stk. 3, når kunden har givet udtrykkeligt samtykke til videregivelsen.

Stk. 4. Alle, der i henhold til stk. 2 modtager personoplysninger, er med hensyn til disse oplysninger undergivet tavshedspligten i stk. 1.

Undtagelser til tavshedspligten

§ 38. § 35, stk. 1, er ikke til hinder for, at fortrolige oplysninger videregives til tilsynsmyndigheder i andre lande inden for Den Europæiske Union, der har ansvaret for tilsyn med kreditservicevirksomheder, under forudsætning af at modtageren af oplysningerne har behov herfor til varetagelsen af deres opgaver.

Stk. 2. § 354, stk. 6-16, i lov om finansiel virksomhed, finder tilsvarende anvendelse.

Kapitel 9

Partsbegreb, frister m.v.

§ 39. Som part i forhold til Finanstilsynet anses virksomheder eller personer omfattet af denne lov, som Finanstilsynet har truffet afgørelser over for i medfør af denne lov eller regler udstedt i medfør af denne lov.

Stk. 2. Som part i forhold til Finanstilsynet, for så vidt angår den del af sagen, som vedrører den pågældende, anses desuden følgende:

- 1) En virksomhed, der udfører kreditserviceringsaktiviteter uden tilladelse, jf. § 4, stk. 1, og § 5, stk. 1, jf. § 4, stk. 1.
- 2) En virksomhed, som ansøger om tilladelse til at udføre kreditserviceringsaktiviteter, jf. § 4, stk. 1, og § 5, stk. 1, jf. § 4, stk. 1.
- 3) Et medlem af en virksomheds bestyrelse eller direktion eller en ledelsesansvarlig, når Finanstilsynet nægter en virksomhed tilladelse eller inddrager denne, jf. §§ 4, stk. 2, nr. 2, og § 9, nr. 5.
- 4) En virksomhed eller person, som Finanstilsynet kræver oplysninger fra til afgørelse af, om denne er omfattet af bestemmelserne i denne lov.

5) En virksomhed eller person, som omfattes af en afgørelse afsagt af Finanstilsynet om personens egnethed eller hæderlighed i henhold til § 8.

Stk. 3. Som part i forhold til Finanstilsynets afgørelser om egnethed og hæderlighed anses både den virksomhed og det bestyrelsesmedlem eller den direktør, som afgørelsen omhandler.

Frister

§ 40. De frister, der er fastsat i eller i henhold til denne lov, begynder at løbe fra og med dagen efter den dag, hvor den begivenhed, som udløser fristen, finder sted. Dette gælder beregning af både dags-, uge-, måneds- og årsfrister.

Stk. 2. Er fristen angivet i uger, udløber fristen, jf. stk. 1, på ugedagen for den dag, hvor den begivenhed, som udløste fristen, fandt sted.

Stk. 3. Er fristen angivet i måneder, udløber fristen, jf. stk. 1, på månedsdagen for den dag, hvor den begivenhed, som udløste fristen, fandt sted. Er den dag, hvor den begivenhed, som udløste fristen, fandt sted, den sidste dag i en måned, eller udløber fristen på en månedsdato, som ikke findes, udløber fristen på den sidste dag i måneden uanset dens længde.

Stk. 4. Er fristen angivet i år, udløber fristen, jf. stk. 1, på årsdagen for den dag, hvor den begivenhed, som udløste fristen, fandt sted.

Stk. 5. Udløber en frist i en weekend eller på en helligdag, grundlovsdag, juleaftensdag eller nytårsaftensdag, udstrækkes fristen til den førstkomende hverdag.

Kommunikation

§ 41. En digital meddelelse anses for at være kommet frem, når den er tilgængelig for adressaten for meddelelsen.

Stk. 2. Erhvervsministeren kan fastsætte regler om, at skriftlig kommunikation til og fra Finanstilsynet om forhold, som er omfattet af denne lov eller regler udstedt i medfør af denne lov, skal foregå digitalt.

Stk. 3. Erhvervsministeren kan fastsætte nærmere regler om digital kommunikation, herunder om anvendelse af bestemte it-systemer, særlige digitale formater og digital signatur eller lignende.

§ 42. Er det i denne lov eller i regler udstedt i medfør af denne lov et krav, at et dokument, som er udstedt af andre end Finanstilsynet, skal være underskrevet, kan dette krav opfyldes ved anvendelse af en teknik, der sikrer entydig identifikation af den, som har udstedt dokumentet, jf. dog stk. 2. Sådanne dokumenter sidestilles med dokumenter med personlig underskrift.

UDKAST

Stk. 2. Erhvervsministeren kan fastsætte nærmere regler om fravigelse af underskriftskrav. Det kan herunder bestemmes, at krav om personlig underskrift ikke kan fraviges for visse typer af dokumenter.

Afgift

§ 43. Virksomheder under tilsyn efter denne lov betaler afgift til Finanstilsynet efter kapitel 22 i lov om finansiel virksomhed.

Kapitel 10

Straffe-, ikrafttrædelses- og overgangsbestemmelser m.v.

Klagebestemmelser

§ 44. Afgørelser truffet af Finanstilsynet i henhold til denne lov og regler udstedt i medfør af loven kan af den, som afgørelsen retter sig mod, indbringes for Erhvervsankenævnet, senest fire uger efter at afgørelsen er meddelt den pågældende.

Straffebestemmelser

§ 45. Overtrædelse af § 4, stk. 1, § 5, stk. 1, § 8, stk. 5 og 6, § 10, § 11, stk. 1, 3-6, § 12, § 13, stk. 1 og 3-4, § 15 og § 22, stk. 1, nr. 1 og 3 og stk. 2-4 og § 28, stk. 2, straffes med bøde eller fængsel indtil 4 måneder, medmindre højere straf er forskyldt efter den øvrige lovgivning.

Stk. 2. Overtrædelse af § 16, stk. 1-3, § 17, § 18, stk. 1 og 2, § 19, stk. 1, § 20 og § 23, stk. 1, straffes med bøde.

Stk. 3. En kreditservicevirksomhed, der ikke efterkommer et påbud eller forbud, som er givet i medfør af § 25, stk. 3, og § 30, stk. 2 og 3, eller en virksomhed, der undlader at meddele eller berigtige oplysninger efter § 28, straffes med bøde.

Stk. 4. Et bestyrelsesmedlem i en kreditservicevirksomhed, som ikke efterkommer et påbud, der er givet i medfør af § 30, stk. 1 og 3, straffes med bøde.

Stk. 5. Der kan pålægges selskaber m.v. (juridiske personer) strafansvar efter reglerne i straffelovens 5. kapitel.

Stk. 6. Forældelsesfristen for overtrædelse af lovens bestemmelser eller regler udstedt i medfør heraf er 5 år.

UDKAST

Stk. 7. I regler udstedt i medfør af loven kan der fastsættes straf i form af bøde eller fængsel i op til 4 måneder for overtrædelse af bestemmelser i reglerne.

Ikrafttrædelses- og overgangsbestemmelser

§ 46. Loven træder i kraft den 30. december 2023.

Stk. 2. Virksomheder omfattet af denne lov, der forud for lovens ikrafttræden med en tilladelse efter lov om inkassovirksomhed udøver virksomhed, som efter lovens ikrafttræden vil kræve tilladelse efter § 4, skal senest have indgivet ansøgning om tilladelse til Finanstilsynet den 29. marts 2024. Disse virksomheder kan fortsætte den påbegyndte virksomhed uden tilladelse efter denne lov indtil den 29. juni 2024 eller indtil den dato, hvor de får en tilladelse af Finanstilsynet i overensstemmelse med denne lov, alt efter hvilken dato der kommer først.

Stk. 3. Virksomheder, som på lovens ikrafttrædelsestidspunkt har en ansøgning om autorisation efter lov om inkassovirksomhed under behandling, vil være forpligtede til at ansøge på ny hos Finanstilsynet for så vidt angår aktiviteter, som er omfattet af denne lov.

Stk. 4. Loven finder ikke anvendelse på en kreditkøbers overførsel af en kreditgivers rettigheder i henhold til en misligholdt kreditaftale eller af selve den misligholdte kreditaftale, der foretages inden 30. december 2023. For sådanne overførsler finder hidtil gældende regler anvendelse.

Territorialbestemmelser

§ 47. Loven gælder ikke for Færøerne og Grønland, men kan ved kongelig anordning sættes helt eller delvis i kraft for Færøerne og Grønland med de ændringer, som de henholdsvis færøske og grønlandske forhold tilsiger.

Kapitel 11

Ændringer i anden lovgivning

§ 48. I lov om finansiel virksomhed, jf. lovbekendtgørelse nr. 406 af 29. marts 2022, som ændret bl.a. ved § 27 i lov nr. 405 af 25. april 2023 og senest ved lov nr. 480 af 12. maj 2023, foretages følgende ændringer:

1. I § 361 indsættes efter stk. 11 som nyt stykke:

UDKAST

Stk. 12. Kreditservicevirksomheder omfattet af lov om kreditservicevirksomheder og kreditkøbere betaler årligt et grundbeløb til Finanstilsynet på 16.700 kr.

Stk. 12 bliver herefter stk. 13.

2. I § 361, *stk. 12*, der bliver stk. 13, ændres »1-11« til: »1-12«.

Bemærkninger til lovforslaget *Almindelige bemærkninger*

Indholdsfortegnelse

1. Indledning
2. Lovforslagets baggrund
3. Lovforslagets hovedpunkter
 - 3.1. Anvendelsesområde
 - 3.1.1. Gældende ret
 - 3.1.1.1. Lov om inkassovirksomhed
 - 3.1.2. NPL-direktivet
 - 3.1.3. Erhvervsministeriets overvejelser og den foreslåede ordning
 - 3.2. Tilladelse til kreditservicevirksomheder
 - 3.2.1. Gældende ret
 - 3.2.2. NPL-direktivet
 - 3.2.3. Erhvervsministeriets overvejelser og den foreslåede ordning
 - 3.3. Egnetheds- og hæderlighedskrav for ledelsesmedlemmer i kreditservicevirksomheder
 - 3.3.1. Gældende ret
 - 3.3.2. NPL-direktivet
 - 3.3.3. Erhvervsministeriets overvejelser og den foreslåede ordning
 - 3.4. Krav om whistleblowerordning for kreditservicevirksomheder
 - 3.5. Tilsyn med kreditservicevirksomheder
 - 3.5.1. Gældende ret
 - 3.5.2. Erhvervsministeriets overvejelser og den foreslåede ordning
 - 3.6. Kreditkøbere og kreditinstitutter, der påtænker at indgå en kontrakt om overførsel af en kreditgivers rettigheder eller en misligholdt kreditaftale
 - 3.6.1. Gældende ret
 - 3.6.2. NPL-direktivet
 - 3.6.3. Erhvervsministeriets overvejelser og den foreslåede ordning
4. Økonomiske konsekvenser og implementeringskonsekvenser for det offentlige
5. Økonomiske og administrative konsekvenser for erhvervslivet m.v.
6. Administrative konsekvenser for borgerne
7. Klimamæssige konsekvenser
8. Natur- og miljømæssige konsekvenser
9. Forholdet til EU-retten
10. Hørte myndigheder og organisationer m.v.
11. Sammenfattende skema

1. Indledning

Lovforslaget har til formål at gennemføre Europa-Parlamentets og Rådets direktiv om kreditservicevirksomheder og kreditkøbere (NPL-direktivet).

NPL-direktivet indeholder ny regulering af kreditservicevirksomheder og kreditkøbere og er en del af Den Europæiske Unions prioritet om at udarbejde en samlet strategi for håndtering af misligholdte lån i den finansielle sektor.

Formålet med NPL-direktivet er at mindske de aktuelle beholdninger af misligholdte lån og forhindre overdreven ophobning af misligholdte lån hos kreditinstitutter i fremtiden. Dette søges opnået ved at gøre det lettere for kreditinstitutter at håndtere misligholdte lån, ved at forbedre mulighederne for salg af kreditten til tredjemand. På den måde kan kreditinstitutter, der står over for en ophobning af misligholdte lån og mangler ekspertise til at servicere lånene på en passende måde, nemmere overføre kreditaftalen til en kreditkøber med fornøden risikovillighed med henblik på inddrivelse gennem en kreditservicevirksomhed, der har ekspertise til at håndtere og forvalte den.

Med dette lovforslag fremmes udviklingen af et sekundært marked for misligholdte lån, ved at skabe passende regulatoriske rammer, der fjerner hindringer og fastsætter beskyttelsesforanstaltninger for overførsel af misligholdte lån fra kreditinstitutter til kreditkøbere. Samtidig beskytter lovforslaget låntagere og forbrugeres rettigheder. Det sker blandt andet ved at fastsætte et tilladelsesregime og ved at give Finanstilsynet tilsynsbeføjelser på området.

Ved at forbedre mulighederne for kreditinstitutters salg af misligholdte lån og dermed også muligheden for at forhindre overdreven ophobning af misligholdte lån, understøtter lovforslaget en robust finansiell sektor og øger den finansielle stabilitet.

2. Lovforslagets baggrund

2.1 Direktiv om kreditservicevirksomheder og kreditkøbere (NPL-direktivet)

Lovforslaget har baggrund i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv om kreditservicevirksomheder og kreditkøbere (NPL-direktivet).

NPL-direktivet fastsætter regler om kreditkøberes køb af og kreditservicevirksomheders servicering af misligholdte kreditaftaler, der er udstedt af kreditinstitutter. Direktivet har således til formål at fastlægge fælles europæiske regler for salg af misligholdte lån fra kreditinstitutter til kreditkøbere med henblik på inddrivelse gennem kreditservicevirksomheder samt at fastlægge beskyttelsesregler for låntager.

Rådet (ECOFIN) vedtog den 11. juli 2017 ”Handlingsplan for behandling af misligholdte lån i Europa”. Handlingsplanen indeholder en samlet tilgang, der fokuserer på en kombination af komplementære politiske tiltag på fire områder: banktilsyn og -regulering, reform af rammerne for rekonstruktion, insolvens og gældsinddrivelse, udvikling af sekundære markeder for misligholdte lån og restrukturering af kreditinstitutter. Som opfølgning herpå fremsatte Kommissionen den 14. marts 2018 en samlet pakke af tiltag vedrørende misligholdte lån.

En del af tiltagene i denne pakke er udmøntet i NPL-direktivet, som med dette lovforslag implementeres i dansk ret.

3. Lovforslagets hovedpunkter

3.1. Anvendelsesområde

3.1.1. Gældende ret

Kreditservicevirksomheder og kreditkøbere er ikke i dag særskilt reguleret i dansk ret.

3.1.1.1. Lov om inkassovirksomhed

Virksomheder, som på nuværende tidspunkt yder kreditservicering af misligholdte kreditaftaler, er i dag omfattet af lov om inkassovirksomhed. Lov om inkassovirksomhed gælder for udøvelse af inkassovirksomhed, jf. § 1 i lov om inkassovirksomhed. Ved inkassovirksomhed forstås ethvert led i erhvervsmæssig inddrivelse af fordringer for andre eller som er købt efter forfald og inddrives på egne vegne, jf. § 2 i lov om inkassovirksomhed. Loven finder dog delvist ikke anvendelse for selvstændig advokatvirksomhed og pengeinstitutter, jf. § 1, stk. 2, mens den slet ikke finder anvendelse for offentlige myndigheder og auktionslederes inddrivelse af købesummer, jf. § 1, stk. 3.

Efter lov om inkassovirksomheds § 3, skal den der udøver inkassovirksomhed være autoriseret hertil. Formålet med kravet om autorisation er at gøre det muligt på forhånd at vurdere, hvorvidt den pågældende kan forventes at

UDKAST

udøve inkassovirksomhed på forsvarlig vis. Hensynet bag autorisationsregimet er at beskytte både kunder og kreditorer ved at sikre, at de faglige kvalifikationer er til stede hos den, der udøver inkassovirksomhed. Desuden har autorisationen til formål at gøre det lettere at føre tilsyn med inkassovirksomheder samt at opnå en præventiv virkning ved, at en autorisation kan tilbagekaldes i tilfælde af uregelmæssigheder.

Kravene til autorisation fastslås i lov om inkassovirksomheds §§ 4 og 5.

Efter lov om inkassovirksomheds § 19 er det justitsministeren eller den, han bemyndiger til det, der giver autorisation til at udøve inkassovirksomhed. Dette er bemyndiget til Politidirektøren ved Midt- og Vestjyllands Politi, jf. § 1 a i bekendtgørelse nr. 752 af 26. september 1997 om autorisation og sikkerhedsstillelse m.v. ved udøvelse af inkassovirksomhed, hvorefter opgaven varetages af Politiets Administrative Center (PAC).

3.1.2. NPL-direktivet

Lovforslaget har til formål at gennemføre NPL-direktivet. NPL-direktivet indeholder ny regulering af kreditservicevirksomheder og kreditkøbere og er en del af Den Europæiske Unions prioritet om en samlet strategi for håndtering af misligholdte lån i den finansielle sektor.

Direktivets materielle anvendelsesområde fastsættes i direktivets artikel 2. Det følger heraf, at direktivet finder anvendelse på kreditservicevirksomheder, der handler på vegne af en kreditkøber i forbindelse med en kreditgivers rettigheder i henhold til en misligholdt kreditaftale eller af selve den misligholdte kreditaftale, der er udstedt af et kreditinstitut etableret i Unionen.

Det følger videre, at direktivet finder anvendelse på kreditkøbere af en kreditgivers rettigheder i henhold til en misligholdt kreditaftale eller af selve den misligholdte kreditaftale, der er udstedt af et kreditinstitut etableret i Unionen.

Efter artikel 2 finder direktivet ikke anvendelse på servicering af en kreditgivers rettigheder i henhold til en kreditaftale eller af selve kreditaftalen, der udføres af et kreditinstitut etableret i Unionen, en forvalter af en alternativ investeringsfond, der har opnået tilladelse eller er blevet registreret, eller et godkendt administrationsselskab eller et investeringsselskab, forudsat at investeringsselskabet ikke har udpeget et administrationsselskab. Direktivet finder videre ikke anvendelse på servicering af en kreditgivers rettigheder i henhold til en kreditaftale eller af selve kreditaftalen, der udføres af et ikke-

kreditinstitut, der er underlagt tilsyn som ejendomskreditselskab eller forbrugslånsvirksomhed.

Direktivet finder videre ikke anvendelse på servicering af en kreditgivers rettigheder i henhold til en kreditaftale eller af selve kreditaftalen, som ikke er udstedt af et kreditinstitut etableret i Unionen, medmindre kreditgiverens rettigheder i henhold til kreditaftalen eller selve kreditaftalen erstattes af en kreditaftale udstedt af et sådant kreditinstitut eller på køb af en kreditgivers rettigheder i henhold til en misligholdt kreditaftale eller af selve den misligholdte kreditaftale, der foretages af et kreditinstitut etableret i Unionen.

3.1.3. Erhvervsministeriets overvejelser og den foreslåede ordning

Med henblik på en direktivnær implementering af NPL-direktivet foreslås det i lovforslagets § 1, stk. 1, at loven finder anvendelse på kreditservicevirksomheder og kreditkøbere.

Ved kreditservicevirksomhed forstås en juridisk person, der som led i sin erhvervmæssige virksomhed forvalter og fyldestgør rettigheder og forpligtelser i tilknytning til en kreditgivers rettigheder i henhold til en misligholdt kreditaftale eller til selve den misligholdte kreditaftale på vegne af en kreditkøber, og som udfører mindst én eller flere kreditserviceringsaktiviteter.

Ved kreditserviceringsaktiviteter forstås opkrævning eller inddrivelse af ethvert skyldigt beløb fra låntageren i tilknytning til en kreditgivers rettigheder i henhold til en kreditaftale eller til selve kreditaftalen.

Ved kreditserviceringsaktiviteter forstås videre genforhandling med låntageren i overensstemmelse med de vilkår og betingelser, der er knyttet til en kreditgivers rettigheder i henhold til en kreditaftale eller til selve kreditaftalen, i overensstemmelse med de instrukser, som kreditkøberen har givet.

Ved kreditserviceringsaktiviteter forstås endelig behandling af eventuelle klager i forbindelse med en kreditgivers rettigheder i henhold til en kreditaftale eller til selve kreditaftalen og oplysning til låntageren om enhver ændring i rentesatser, omkostninger eller forfaldne betalinger i forbindelse med en kreditgivers rettigheder i henhold til en kreditaftale eller til selve kreditaftalen.

Ved kreditkøber forstås enhver anden fysisk eller juridisk person end et kreditinstitut, som køber en kreditgivers rettigheder i henhold til en misligholdt

kreditaftale eller selve den misligholdte kreditaftale som led i udøvelsen af sin erhvervsmæssige virksomhed.

Det bør sikres, at lovforslaget ikke fører til unødvendig overlappning af krav om tilladelser og autorisationer og dermed øgede efterlevelseseomkostninger ved at visse virksomheder og enheder omfattes af anvendelsesområdet.

Det foreslås derfor i lovforslagets § 2, at servicering af misligholdte kreditaftaler, som omfattes af indeværende lovforslag, ikke længere skal være omfattet af lov om inkassovirksomhed.

Af samme årsag foreslås det i lovforslagets § 1, stk. 3, at undtage en række virksomheder, som har tilladelse eller er registreret hos Finanstilsynet, bl.a. kreditinstitutter, forvaltere af alternative investeringsfonde, ejendomskreditselskaber og forbrugslånsvirksomheder.

Endelig undtages notarer, fogeder og advokater, der udfører kreditserviceaktiviteter som led i deres i erhverv, fra lovens anvendelsesområde. Det skyldes, at notarer, fogeder og advokater efter den gældende lovgivning gennemfører håndhævelse af bindende foranstaltninger, hvorfor disse ikke bør omfattes af forslaget, når de servicerer kreditaftaler.

3.2. Tilladelse til kreditservicevirksomheder

3.2.1. Gældende ret

Virksomheder, der på nuværende tidspunkt yder kreditservicering af misligholdte kreditaftaler, er i dag omfattet af inkassolovgivningen. Lov om inkassovirksomhed gælder for virksomheder, der driver inkassovirksomhed, jf. § 1 i lov om inkassovirksomhed. Ved inkassovirksomhed forstås ethvert led i erhvervsmæssig inddrivelse af fordringer for andre eller som er købt efter forfald og inddrives på egne vegne. Loven finder dog i enten begrænset eller fuldstændigt omfang ikke anvendelse for selvstændig advokatvirksomhed, pengeinstitutter eller offentlige myndigheder, jf. § 1, stk. 2 og 3 i lov om inkassovirksomhed.

Efter lov om inkassovirksomheds § 3, skal den der vil udøve inkassovirksomhed være autoriseret hertil. Formålet med kravet om autorisation er at gøre det muligt på forhånd at vurdere, hvorvidt indehaveren af inkassovirksomheden kan forventes at udøve denne på forsvarlig vis. Hensynet bag autorisationsregimet er at beskytte kunder og kreditorer ved at sikre, at de faglige kvalifikationer er til stede hos inkassovirksomheden. Desuden har autorisationen til formål at gøre det lettere at føre tilsyn med inkassovirksom-

UDKAST

heder samt at opnå en præventiv virkning ved, at en autorisation kan tilbagekaldes i tilfælde af uregelmæssigheder.

Kravene til autorisation fastslås i lov om inkassovirksomheds §§ 4 og 5.

For at kunne opnå autorisation skal det gøres antageligt, at inkassovirksomheden kan udøves forsvarligt og i overensstemmelse med god inkassoskik, jf. lov om inkassovirksomhed § 4.

Lov om inkassovirksomhed indeholder også en række formelle krav til autorisation, såsom at man skal have bopæl i Danmark, være fyldt 25 år og ikke være umyndig. Man må ikke være under rekonstruktionsbehandling, have betydelig gæld til det offentlige eller være dømt for strafbare forhold der begrundet nærliggende misbrug af adgangen til at udøve inkassovirksomhed. Det følger af lov om inkassovirksomheds jf. § 5.

Kravene hænger sammen med det forhold, at inkassovirksomhed skal kunne udøves på forsvarlig vis og sætter nogle regler for, hvornår det må formodes, at dette ikke er tilfældet. Der gælder nogle lignende krav til personale i inkassovirksomheden, f.eks. at disse skal være fyldt 18 år og heller ikke må være dømt for strafbart forhold, der begrundet nærliggende fare for misbrug af deres stilling, jf. § 8.

Efter lov om inkassovirksomheds § 19 er det justitsministeren, eller den han bemyndiger til det, der giver autorisation til at udøve inkassovirksomhed. Dette er bemyndiget til Politidirektøren ved Midt- og Vestjyllands Politi, hvorefter opgaven varetages af Politiets Administrative Center (PAC).

Der gælder derimod ikke i dag særskilt krav om, at virksomheder, der udfører kreditserviceringsaktiviteter, skal have tilladelse som kreditservicevirksomheder af Finanstilsynet.

3.2.2. NPL-direktivet

NPL-direktivet indeholder i artikel 4 krav om, at en kreditservicevirksomhed skal opnå tilladelse før den påbegynder sine aktiviteter, og at der gælder en række betingelser for at opnå denne tilladelse.

Efter direktivets artikel 5 er tilladelse blandt andet betinget af, at ledelsesmedlemmerne i virksomheden har et tilstrækkeligt godt omdømme og har den fornødne viden og erfaring til at udøve virksomhed på en kompetent og forsvarlig måde.

3.2.3. Erhvervsministeriets overvejelser og den foreslåede ordning

Det vurderes, at der med lovforslaget bør fastsættes passende beskyttelsesforanstaltninger, bl.a. af hensyn til beskyttelse af låntagernes rettigheder, herunder krav om, at virksomheder, der udfører kreditserviceringsaktiviteter, skal have tilladelse til at udføre disse som kreditservicevirksomhed af Finanstilsynet.

Kreditserviceringsvirksomheder forstås som en juridisk person, der som led i sin erhvervmæssige virksomhed forvalter og fyldestgør rettigheder og forpligtelser i tilknytning til en kreditgivers rettigheder i henhold til en misligholdt kreditaftale eller til selve den misligholdte kreditaftale på vegne af en kreditkøber, og som udfører mindst én eller flere kreditserviceringsaktiviteter, jf. lovforslagets § 3, stk. 1, nr. 8.

De foreslåede betingelser for at kunne opnå en tilladelse til at udføre kreditserviceringsaktiviteter skal bl.a. sikre, at kun virksomheder, der har tilstrækkelige kompetencer til at kunne udføre kreditserviceringsaktiviteter, kan få en tilladelse hertil.

Efter lovforslaget skal en kreditservicevirksomhed opnå tilladelse til at udføre kreditserviceringsaktiviteter, inden virksomheden påbegynder dette. Beføjelsen til at meddele en tilladelse tillægges Finanstilsynet, ligesom det er Finanstilsynet, der tillægges tilsynskompetencen for kreditservicevirksomheder.

For at Finanstilsynet kan give tilladelse, skal kreditservicevirksomhedens bestyrelse og direktion eller indehaveren, hvis virksomheden drives som en enkeltmandsvirksomhed, eller den eller de ledelsesansvarlige, såfremt virksomheden drives som en juridisk person uden bestyrelse eller direktion, opfylde krav om egnethed og hæderlighed.

Der stilles endvidere krav til, at virksomheden har en politik, der sikrer, at låntagere behandles på en fair og omhyggelig måde, herunder under hensyntagen til deres finansielle situation og behovet for henvisning til gældsrådgivning eller sociale tjenesteydelser.

Der stilles videre krav til, at virksomheden har robuste governanceordninger og interne kontrolmekanismer, herunder procedurer for risikostyring og regnskabsmæssig praksis, til sikring af, at låntagerrettigheder overholdes.

Betingelserne for at kunne opnå tilladelse skal blandt andet sikre, at kun virksomheder, der har tilstrækkelige kompetencer til at kunne udføre kredit-serviceringsaktiviteter på forsvarligt grundlag, kan få en tilladelse.

Forslaget om tilladelseskrav for kreditservicevirksomheder skal ses i sammenhæng med, at disses kredit-serviceringsaktiviteter med lovforslagets § 2 foreslås undtaget fra lov om inkassovirksomhed.

3.3. Egnetheds- og hæderlighedskrav for ledelsesmedlemmer i kredit-servicevirksomheder

3.3.1. Gældende ret

Der gælder i dag ikke krav om, at ledelsesmedlemmer i en kreditservicevirksomhed skal være egnede og hæderlige.

3.3.2. NPL-direktivet

Det følger af NPL-direktivets artikel 5, at tilladelse som kreditservicevirksomhed blandt andet er betinget af, at ledelsesmedlemmerne i virksomheden har et tilstrækkeligt godt omdømme og har den fornødne viden og erfaring til at udøve virksomhed på en kompetent og forsvarlig måde.

3.3.3. Erhvervsministeriets overvejelser og den foreslåede ordning

Den finansielle lovgivning indeholder krav om, at ledelsesmedlemmer i en finansiell virksomhed skal være tilstrækkeligt egnede og hæderlige til at varetage hvervet eller stillingen i virksomheden, jf. bl.a. § 64 i lov om finansiell virksomhed. Ledelsesmedlemmer i en finansiell virksomhed m.v., skal som følge heraf egnetheds- og hæderlighedsvurderes af Finanstilsynet i forbindelse med deres indtræden i ledelsen af en finansiell virksomhed. Endvidere kan Finanstilsynet gribe ind over for en finansiell virksomhed, hvis ledelsen ikke længere lever op til kravene om egnethed og hæderlighed. Dette er afgørende for tilliden til den finansielle sektor. Finanstilsynet kan desuden påbyde en finansiell virksomhed at afsætte en direktør eller et bestyrelsesmedlem at nedlægge sit hverv i en finansiell virksomhed, hvis den pågældende ikke længere lever op til kravene om egnethed og hæderlighed, jf. bl.a. § 351, stk. 1 og 2, i lov om finansiell virksomhed.

Formålet med reglerne er at sikre, at finansielle virksomheder m.v., ledes af tilstrækkeligt egnede og hæderlige personer, og at Finanstilsynet har mulighed for at gribe ind over for ledelsespersoner, der handler til skade for virksomheden.

Det vurderes nødvendigt at fastlægge egnetheds- og hæderlighedskrav til ledelsesmedlemmer i kreditservicevirksomheder, med henblik på at sikre, at virksomhederne drives af tilstrækkeligt kompetente og hæderlige personer.

Det er afgørende for en ansvarlig drift af virksomhederne, at ledelsesmedlemmerne i virksomheden besidder de rette kompetencer, herunder at de ikke har været straffet for forbrydelser, som indebærer risiko for, at ledelsesmedlemmerne ikke kan varetage hvervet eller stillingen på betryggende måde.

Det foreslås derfor i lovforslagets § 8, at fastsætte krav om, at et medlem af bestyrelsen eller direktion hos en kreditservicevirksomhed eller, indehaveren, hvis virksomheden drives som en enkeltmandsvirksomhed, eller den eller de ledelsesansvarlige, såfremt virksomheden drives som en juridisk person uden bestyrelse eller direktion, til enhver tid skal være egnede og hæderlige til at varetage hvervet eller stillingen.

Dette indebærer bl.a., at ledelsesmedlemmerne skal besidde tilstrækkelig viden, faglig kompetence og erfaring til at kunne varetage hvervet eller stillingen, og at de skal have tilstrækkeligt godt omdømme og kunne udvise hæderlighed, integritet og tilstrækkelig uafhængighed ved varetagelsen af hvervet eller stillingen.

Det foreslås, at kravene skal gælde for samtlige medlemmer af bestyrelsen og direktionen, indehaveren af en kreditservicevirksomhed, der er en enkeltmandsvirksomhed. Drives en kreditservicevirksomhed som en juridisk person uden en bestyrelse eller direktion, foreslås det, at kravene skal gælde for den eller de ledelsesansvarlige.

Lovforslaget giver desuden Finanstilsynet beføjelse til at påbyde en kreditservicevirksomhed at afsætte en direktør eller et bestyrelsesmedlem at nedlægge sit hverv i en kreditservicevirksomhed, hvis den pågældende ikke kan varetage hvervet eller stillingen.

3.4. Krav om whistleblowerordning for kreditservicevirksomheder

3.4.1. Gældende ret

Den finansielle regulering indeholder i dag en række regler, som sikrer en stærk beskyttelse af whistleblower på tværs af den finansielle sektor. Virksomheder på det finansielle område er således forpligtet til at have en intern whistleblowerordning, hvor virksomhedens ansatte via en særlig, uafhængig og selvstændig kanal kan indberette overtrædelser eller potentielle overtræ-

UDKAST

delser af den finansielle regulering og anden relevant regulering. Indberetninger til whistleblowerordningen skal bl.a. kunne foretages anonymt, og virksomheden skal følge op på indberetninger til whistleblowerordningen og skriftligt kunne dokumentere, hvordan virksomheden har fulgt op på indberetningerne. Herudover gælder der regler, som sikrer ansatte, der har anvendt den interne ordningen, mod repressalier og anden ufordelagtig behandling.

Kreditservicevirksomheder er i dag ikke omfattet af denne regulering.

Lov om beskyttelse af whistleblowere, der blev vedtaget den 24. juni 2021 og trådte i kraft den 17. december 2021, implementerer Europa-Parlamentets og Rådets direktiv om beskyttelse af personer, der indberetter overtrædelser af EU-retten (whistleblowerdirektivet).

Formålet med whistleblowerdirektivet er at styrke håndhævelsen af EU-retten og EU's politikker ved at fastsætte fælles minimumsstandarder, der sikrer et højt beskyttelsesniveau for personer, der indberetter overtrædelser af EU-retten (whistleblowere), idet whistleblowere kan bidrage til at forebygge skader og afsløre trusler mod eller forhold til skade for offentlighedens interesser, der ellers ville forblive skjult.

Lov om beskyttelse af whistleblowere fastsætter, at en lang række private og offentlige arbejdspladser med 50 eller flere ansatte skal etablere interne whistleblowerordninger til indberetning af oplysninger om overtrædelser af lovgivningen inden for en lang række specifikke områder, herunder offentligt udbud, finansielle tjenesteydelser, transportsikkerhed, miljøbeskyttelse og forbrugerbeskyttelse, samt andre alvorlige lovovertrædelser eller øvrige alvorlige forhold, jf. § 9, stk. 1, og § 1, nr. 1 og 2, i lov om beskyttelse af whistleblowere, jf. lov nr. 1436 af 29. juni 2021.

Whistleblowerdirektivet er et minimumsdirektiv, og det berører derfor ikke medlemsstaternes adgang til at indføre eller opretholde bestemmelser, der er mere gunstige, for så vidt angår whistleblowerens rettigheder end dem, der er fastsat i whistleblowerdirektivet. Whistleblowerdirektivet berører videre ikke medlemsstaternes beføjelse til at udvide beskyttelsen i henhold til national ret med hensyn til områder eller handlinger, der ikke er omfattet af whistleblowerdirektivet. Denne adgang blev anvendt ved nr. 2382 af 14. december 2021, hvor anvendelsesområdet af lov om beskyttelse af whistleblowere i medfør af national ret blev udvidet til at gælde en række virksom-

heder på det finansielle område af hensyn til at skabe en ensartet regulering på området.

Whistleblowerdirektivet forpligter medlemsstaterne til at sikre, at alle juridiske enheder i den offentlige og private sektor med 50 eller flere arbejdstagere etablerer whistleblowerordninger og fastsætter procedurer for modtagelse af og opfølgning på indberetninger til disse. Whistleblowerdirektivet finder desuden anvendelse på juridiske enheder med færre end 50 ansatte, som i medfør af de sektorspecifikke EU-retsakter, der fremgår af direktivets bilag del II, er forpligtet til at oprette en intern whistleblowerordning. Direktivet supplerer disse retsakter – og eventuel national lovgivning fastsat i medfør heraf – således, at beskyttelsen af whistleblowere som minimum skal leve op til de i direktivet fastlagte minimumsstandarder, dog således at et eventuelt højere beskyttelsesniveau i en sektorspecifik whistleblowerordning opretholdes. Det følger af §§ 2 og 9 i lov om beskyttelse af whistleblowere.

Lov om beskyttelse af whistleblowere finder anvendelse på indberetninger, som vedrører overtrædelser af EU-retten, og som er omfattet af anvendelsesområdet for whistleblowerdirektivet samt indberetninger, som i øvrigt vedrører alvorlige lovovertrædelser eller øvrige alvorlige forhold. Det følger af § 1, stk. 1, nr. 1 og 2, i lov om beskyttelse af whistleblowere.

Dette indebærer at virksomheder på det finansielle område med 50 eller flere ansatte er forpligtet til at etablere en intern whistleblowerordning i medfør af lov om beskyttelse af whistleblowere. Det følger dog af § 31, stk. 2, at kapitel 3, der bl.a. indeholder regler om etablering af en intern whistleblowerordning, først i kraft den. 17. december 2023 for virksomheder med mellem 50 og 249 ansatte.

Det indebærer, at kreditservicevirksomheder med flere en 50 ansatte efter gældende ret skal etablere en intern whistleblowerordningen senest den 17. december 2023, som lever op til kravene i lov om beskyttelse af whistleblowere. For kreditservicevirksomheder med færre end 50 ansatte, gælder der således i dag ingen whistleblowerregler.

3.4.2. Erhvervsministeriets overvejelser og den foreslåede ordning

I forbindelse med implementeringen af Europa-Parlamentets og Rådets direktiv om adgang til at udøve virksomhed som kreditinstitut og om tilsyn med kreditinstitutter og investeringsselskaber (CRD IV) blev der på baggrund af den politiske aftale af 10. oktober 2013 om regulering af systemisk

UDKAST

vigtige finansielle institutter (SIFI) samt krav til alle banker og realkreditinstitutter om mere og bedre kapital og højere likviditet (Bankpakke 6) i den finansielle lovgivning, generelt indført krav om, at virksomheder under Finanstilsynets tilsyn skulle indføre en såkaldt intern whistleblowerordning. Reglerne blev efterfølgende skærpet på baggrund af politisk aftale af 19. september 2018 mellem regeringen (Venstre, Liberal Alliance og Det Konservative Folkeparti) og Socialdemokratiet, Dansk Folkeparti, Radikale Venstre og Socialistisk Folkeparti om yderligere initiativer til styrkelse af indsatsen mod hvidvask og terrorfinansiering, som fastsatte krav om beskyttelse af tidligere ansatte mod ufordelagtig behandling samt dokumentationskrav for virksomhedens opfølgning på indberetninger.

Whistleblowerreglerne i den finansielle sektor skal sikre beskyttelsen af ansatte i virksomhederne således at de trygt kan foretage anonyme indberetninger af mulige overtrædelser af den finansielle regulering direkte til deres arbejdsgiver via en særlig, uafhængig og selvstændig kanal. Den politiske aftale fastsatte, at interne whistleblowerordninger kan etableres via en kollektiv overenskomst, og endvidere at finansielle virksomheder med fem ansatte eller derunder undtages fra kravet om etablering af whistleblowerordninger, i det omfang det er foreneligt med EU-reglerne.

Den politiske aftale fastsatte endvidere, at der tillige skulle etableres en whistleblowerordning i regi af Finanstilsynet.

På baggrund af den politiske aftale blev der desuden indført et krav for virksomheder under Finanstilsynets tilsyn om passende beskyttelse af ansatte, der har indberettet overtrædelse eller potentiel overtrædelse af den finansielle lovgivning til Finanstilsynet eller til virksomhedens interne whistleblowerordning.

Af hensyn til at sikre, at der fortsat består en ensartet og stærk beskyttelse af whistleblowere på tværs af den finansielle sektor, er det nødvendigt at forpligte kreditservicevirksomheder til at efterleve de almindelige whistleblowerregler, der i dag tilsvarende gælder i den øvrige finansielle regulering, således at der gælder en stærk beskyttelse af whistleblowere på tværs af sektoren.

Det foreslås derfor at stille krav om, at kreditservicevirksomheder etablerer en ordning, hvortil ansatte anonymt kan indberette overtrædelser eller potentielle overtrædelser af den regulering, som Finanstilsynet fører tilsyn med, begået af virksomheden via en sikret kanal. Ordningen kan etableres

via kollektiv overenskomst. Kravet finder anvendelse for virksomheder, som beskæftiger flere end fem ansatte.

Det er endvidere nødvendigt at indføre krav om en passende beskyttelse af ansatte, der har indberettet en overtrædelse eller en potentiel overtrædelse af den regulering, som Finanstilsynet fører tilsyn med, til Finanstilsynet eller til virksomhedens interne indberetningsordning. Det skal sikre, at den ansatte er beskyttet, uanset om den ansatte vælger at foretage indberetning gennem virksomhedens interne ordning eller gennem Finanstilsynets ordning.

Med lovforslaget foreslås derfor et forbud mod ufordelagtig behandling eller ufordelagtige følger på baggrund af indberetning af overtrædelser til Finanstilsynet eller whistleblowerordninger i virksomhederne.

Lovforslaget indeholder desuden en godtgørelsesbestemmelse, der giver en ansat mulighed for at få tilkendt en godtgørelse, hvis den pågældende udsættes for ufordelagtig behandling eller ufordelagtige følger som konsekvens af en indberetning om overtrædelser af regulering under tilsyn via Finanstilsynet. Det vil i medfør af lovforslaget ikke være muligt at fravige dette forbud eller ret til godtgørelse til ugunst for den ansatte.

Lovforslaget medfører også, at kreditservicevirksomheder med færre end 50 ansatte omfattes af lov om beskyttelse af whistleblowere som følge af henvisningen hertil i det foreslåede i § 23, stk. 1. Herved sikres samme høje beskyttelsesniveau af whistleblowere, som gælder i den øvrige finansielle regulering.

3.5. Tilsyn med kreditservicevirksomheder

3.5.1. Gældende ret

Virksomheder, som på nuværende tidspunkt yder kreditservicering af misligholdte kreditaftaler, er i dag omfattet af lov om inkassovirksomhed. Lov om inkassovirksomhed gælder for virksomheder der driver inkassovirksomhed, jf. § 1 i lov om inkassovirksomhed.

Opgaven vedrørende autorisation mv. til inkassovirksomhed varetages i dag af Politiets Administrative Center (PAC).

Finanstilsynet fører ikke i dag tilsyn med kreditservicevirksomheders udførelse af kreditserviceringsaktiviteter.

3.5.2. Erhvervsministeriets overvejelser og den foreslåede ordning

For at skabe en passende regulatorisk ramme for kreditservicevirksomheder med de nødvendige beskyttelsesforanstaltninger for låntager, vurderes det, at kreditservicevirksomheder bør underlægges tilsyn af Finanstilsynet for så vidt angår udøvelse af kreditserviceringsaktiviteter, der er omfattet af dette lovforslag, dvs. inddrivelse af fordringer der hviler på kreditaftaler.

Det foreslås derfor i lovforslagets § 24, at Finanstilsynet påser overholdelsen med loven.

Hvis en kreditservicevirksomhed også udfører andre inddrivelsesaktiviteter, som ikke er omfattet af dette lovforslag, vil de forsat være underlagt reglerne i lov om inkassovirksomhed, herunder den gældende tilsynsmodel på dette område. Således skal kreditservicevirksomheder, der både udfører kreditserviceaktiviteter omfattet af dette lovforslag og inddrivelse af fordringer, der ikke er omfattet af dette lovforslag, autoriseres til de respektive aktiviteter af hhv. Finanstilsynet og politiet og vil være underlagt tilsyn af de respektive myndigheder afhængig af karakteren af deres aktiviteter.

Finanstilsynets tilsyn i medfør af dette lovforslag skal tilrettelægges ud fra et væsentlighedshensyn, navnlig ud fra hensynet til forbrugerne og låntagerne, hvor den tilsynsmæssige indsats skal stå i forhold til de potentielle risici eller skadevirkninger.

For at sikre et effektivt tilsyn med lovforslaget er det vigtigt, at Finanstilsynet som tilsynsmyndighed får tillagt de nødvendige beføjelser til at påse overholdelsen af loven. Det er bl.a. vigtigt, at Finanstilsynet får mulighed for at indhente oplysninger hos virksomhederne, som er omfattet af loven, men også hos virksomheder, der ikke er omfattet af loven, til afgørelse af, om en fysisk eller juridisk person er omfattet af reglerne i lovforslaget.

Til brug for dette tilsyn foreslås det derfor, at kreditservicevirksomheder forpligtes til at give Finanstilsynet de oplysninger, som er nødvendige for udøvelsen af tilsynet, og at Finanstilsynet om nødvendigt skal kunne få adgang til en virksomhed mod behørig legitimation og uden retskendelse med henblik på at indhente oplysninger. Finanstilsynet kan skaffe sig adgang til en virksomheds eller persons forretningslokaler uden retskendelse, hvis det er nødvendigt for, at Finanstilsynet kan udøve sin tilsynsvirksomhed.

Det foreslås i den forbindelse også, at Finanstilsynet skal være underlagt den særlige tavshedspligt, der følger af den finansielle lovgivning i øvrigt. Tavsheds-

hedspligten skal ikke gælde for oplysninger i sager om god skik, svarende til hvad der gælder efter den øvrige finansielle lovgivning.

Det er af hensyn til tilliden til den finansielle sektor vigtigt, at Finanstilsynet kan påbyde virksomheden at afsætte en direktør i en kreditservicevirksomhed, hvis denne ikke længere opfylder kravene til egnethed og hæderlighed fastsat i loven, og dermed ikke længere kan varetage stillingen i virksomheden. Endvidere er det vigtigt, at Finanstilsynet kan påbyde et bestyrelsesmedlem at nedlægge sit hverv, hvis den pågældende ikke længere lever op til kravene om egnethed og hæderlighed. Det foreslås derfor, at Finanstilsynet får disse beføjelser.

Af hensyn til tilliden til den finansielle sektor er det vigtigt, at Finanstilsynet har adgang til at inddrage en virksomheds tilladelse i en række tilfælde, og at der sker offentliggørelse heraf. Det foreslås derfor, at Finanstilsynet får beføjelse til at inddrage en kreditservicevirksomheds tilladelse, bl.a. hvis tilladelsen er opnået på baggrund af urigtige oplysninger.

I forlængelse heraf er det vigtigt, at kreditservicevirksomheder og Finanstilsynet skal offentliggøre reaktioner, der er truffet af Finanstilsynets bestyrelse, og som derfor er blevet vurderet til at være af principiel karakter eller at have videregående betydelige følger. Finanstilsynet skal ligeledes have mulighed for at offentliggøre beslutninger om at overgive sager til politimæssig efterforskning. Det foreslås derfor med lovforslagets § 29, at fastsætter regler om offentliggørelse.

3.6. Kreditkøbere og kreditinstitutter, der påtænker at indgå en kontrakt om overførsel af en kreditgivers rettigheder eller en misligholdt kreditaftale

3.6.1. Gældende ret

Kreditkøbere er på nuværende tidspunkt ikke selvstændigt reguleret.

En kreditkøber, der i dag køber en misligholdt kreditaftale, vil kun blive omfattet af lov om inkassovirksomhed, såfremt vedkommende også har til hensigt at inddrive fordringen, og at dette sker i erhvervmæssig sammenhæng.

3.6.2. NPL-direktivet

Af NPL-direktivet følger visse krav til kreditinstitutter, der påtænker at indgå en kontrakt om overførsel af en kreditgivers rettigheder eller en misligholdt kreditaftale.

Det følger af NPL-direktivets artikel 15, at et kreditinstitut skal give en potentiel kreditkøber de oplysninger, som er nødvendige, om en kreditgivers rettigheder i henhold til en misligholdt kreditaftale eller selve den misligholdte kreditaftale og, hvor det er relevant, sikkerhedsstillelsen, for at den potentielle kreditkøber kan foretage sin egen vurdering af værdien af kreditgiverens rettigheder i henhold til den misligholdte kreditaftale eller selve den misligholdte kreditaftale og sandsynligheden for at realisere værdien af denne aftale forud for indgåelsen af en kontrakt om overførsel af den pågældende kreditgivers rettigheder i henhold til den misligholdte kreditaftale eller selve den misligholdte kreditaftale.

Af NPL-direktivet følger også en række forpligtelser for kreditkøbere.

Det følger blandt andet af NPL-direktivets artikel 17, at en kreditkøber skal udpege eksempelvis en kreditservicevirksomhed til at udføre kreditservice-
ringsaktiviteter med relation til kreditgivers rettigheder i henhold til en misligholdt kreditaftale eller selve den misligholdte kreditaftale, der er indgået med forbrugere.

NPL-direktivet indeholder ikke krav om tilladelse for kreditkøbere.

3.6.3. Erhvervsministeriets overvejelser og den foreslåede ordning

De manglende muligheder for at kreditkøbere kan købe misligholdte kreditaftaler, uden samtidig selv at skulle indkræve dem, har medført en lav efterspørgsel, svag konkurrence og lave købspriser for porteføljer af kreditaftaler på de sekundære markeder, hvilket er en hæmsko for kreditinstitutter, når det drejer sig om at sælge misligholdte kreditaftaler.

En vigtig forudsætning for at kunne varetage rollen som kreditkøber er, at denne har mulighed for at få adgang til alle relevante oplysninger.

Forslaget indeholder derfor specifikke regler om bl.a. afgivelse af information ved køb af kreditaftaler. Det foreslås således med lovforslagets § 16, at et kreditinstitut, som sælger misligholdte kreditaftaler, skal give kreditkøbere al nødvendig information forud for et salg, og Finanstilsynet skal informeres om salget.

Denne oplysningspligt er nødvendig og berettiget, for at potentielle kreditkøbere kan træffe informerede valg, inden de indgår en transaktion. Kredit-

køberen skal ligeledes informere Finanstilsynet, såfremt lånet videresælges til en anden kreditkøber.

Eftersom kreditkøbere ikke skaber ny kredit, men i stedet, i overensstemmelse med lovforslaget, udelukkende køber eksisterende misligholdte kreditaftaler for egen risiko, giver de ikke anledning til tilsynsmæssige betænkeligheder, og deres potentielle bidrag til systemisk risiko er ubetydeligt. Det er derfor ikke berettiget at kræve, at kreditkøbere skal ansøge om tilladelse.

Hvis en kreditkøber køber en misligholdt kreditaftale og søger at inddrive denne, vil kreditkøberen med nærværende lovforslag både være at betragte som kreditkøber og som kreditservicevirksomhed og vil derfor skulle ansøge om tilladelse som kreditservicevirksomhed.

3. Økonomiske konsekvenser og implementeringskonsekvenser for det offentlige

Lovforslaget forventes at medføre økonomiske konsekvenser for det offentlige, da Finanstilsynet skal føre tilsyn med virksomhederne omfattet af lovforslaget.

Dette er et nyt område, hvor der skal etableres ny tilsynspraksis. Der vil skulle behandles ansøgninger om tilladelse til at udføre kreditserviceringsaktiviteter. Der vil også skulle vurderes krav om egnethed- og hæderlighed, føres løbende tilsyn med virksomhederne samt føres register over virksomheder, der er meddelt tilladelse til at udføre kreditserviceringsaktiviteter. Det vurderes, at tilsynet og førelse af register kan varetages inden for Finanstilsynets eksisterende IT-systemer, og således ikke kræver ny- eller videreudvikling af IT-systemer.

Omkostningerne for Finanstilsynet er på nuværende tidspunkt vurderet at være tre årsværk.

Lovforslaget vurderes at efterleve principperne om digitaliseringsklar lovgivning. Lovforslaget indebærer indberetningsforpligtelser for virksomhederne til Finanstilsynet. Disse oplysninger bliver indberettet elektronisk gennem Finanstilsynets eksisterende systemer for dataindberetning, der sikrer en tryk datahåndtering.

Lovforslagets bestemmelser er desuden i overensstemmelse med princippet om tryk og sikker datahåndtering, da overførsel og behandlingen af

data skal overholde databeskyttelsesforordningen, og fordi kreditservicevirksomheder pålægges krav om en whistleblowerordning.

5. Økonomiske og administrative konsekvenser for erhvervslivet mv.

Lovforslaget forventes at medføre visse administrative omstillingskonsekvenser for erhvervslivet.

Virksomheder omfattet af lovforslaget, som tidligere har været omfattet af lov om inkassovirksomhed, skal opfylde kravene i denne lov, som adskiller sig fra lov om inkassovirksomhed, herunder i forhold til krav om egnethed og hæderlighed.

Desuden underlægges virksomhederne krav om tilladelse til at udføre kreditserviceringsaktiviteter. Virksomheder, som allerede er autoriseret efter lov om inkassovirksomhed, men som fremover vil blive omfattet af lovforslaget, vil skulle ansøge om en ny tilladelse, såfremt de fortsat ønsker at kunne udøve kreditserviceringsaktiviteter i deres egenskab af kreditserviceringsvirksomhed.

De administrative konsekvenser består yderligere i, at virksomheder omfattet af loven skal udarbejde interne politikker samt oprette en whistleblowerordning.

Lovforslaget forventes derudover at medføre visse økonomiske konsekvenser for kreditservicevirksomheder, da virksomhederne fremover skal betale afgift til Finanstilsynet.

6. Administrative konsekvenser for borgerne

Lovforslaget forventes ikke at medføre administrative konsekvenser for borgerne.

7. Klimamæssige konsekvenser

Lovforslaget forventes ikke at medføre klimamæssige konsekvenser.

8. Miljø- og naturmæssige konsekvenser

Lovforslaget forventes ikke at medføre miljø- eller naturmæssige konsekvenser.

9. Forholdet til EU-retten

Lovforslaget implementerer Europa-Parlamentets og Rådets Direktiv (EU) 2021/2167 af 24. november 2021 om kreditservicevirksomheder og kreditkøbere (NPL-direktivet).

Med lovforslaget foreslås det derudover at stille krav om en whistleblowerordning for kreditservicevirksomheder. Denne lovændring vurderes at være supplerende national lovgivning, idet NPL-direktivet ikke stiller krav om en whistleblowerordning. Dette foreslås ud fra et hensyn til at fastholde den ensartede retsstilling for whistleblowere i den finansielle sektor i henhold til den politiske aftale af 10. oktober 2013 om regulering af systemisk vigtige finansielle institutter (SIFI) samt krav til alle banker og realkreditinstitutter om mere og bedre kapital og højere likviditet (Bankpakke 6).

10. Hørte myndigheder og organisationer mv.

Et udkast til lovforslag har i perioden fra den ... til den ... været sendt i høring hos følgende myndigheder og organisationer m.v.:

...

11. Sammenfattende skema

	Positive konsekvenser/mindreudgifter (hvis ja, angiv omfang/Hvis nej, anfør »Ingen«)	Negative konsekvenser/merudgifter (hvis ja, angiv omfang/Hvis nej, anfør »Ingen«)
Økonomiske konsekvenser for stat, kommuner og regioner	Nej	Ja. De økonomiske konsekvenser form af, at Finanstilsynet skal føre tilsyn med et nyt område.
Implementeringskonsekvenser for stat, kommuner og regioner	Nej	Nej.
Økonomiske konsekvenser for erhvervslivet	Nej	Ja. De negative konsekvenser er som følge af, at virksomheder omfattet af loven underlægges nye krav samt skal betale afgift til Finanstilsynet.

UDKAST

Administrative konsekvenser for erhvervslivet	Nej	Ja. De negative konsekvenser er ikke som følge af, at virksomheder omfattet af loven underlægges nye krav.
Administrative konsekvenser for borgerne	Nej	Nej
Klimamæssige konsekvenser	Nej	Nej
Miljø- og naturmæssige konsekvenser	Nej	Nej
Forholdet til EU-retten	<p>Lovforslaget implementerer Europa-Parlamentets og Rådets direktiv (EU) 2021/2167 af 24. november 2021 om kreditservicevirksomheder og kreditkøbere.</p> <p>Med lovforslaget foreslås det at stille krav om en whistleblowerordning for kreditservicevirksomheder. Denne lovændring vurderes at være supplerende national lovgivning, idet NPL-direktivet ikke stiller krav om en whistleblowerordning. Dette foreslås ud af hensyn til at fastholde den ensartede retsstilling for whistleblowere i den finansielle sektor i henhold til den politiske aftale af 10. oktober 2013 om regulering af systemisk vigtige finansielle institutter (SIFI) samt krav til alle banker og realkreditinstitutter om mere og bedre kapital og højere likviditet (Bankpakke 6).</p>	
Er i strid med de principper for implementering af erhvervsrettet EU-regulering/ Går videre end minimumskrav i EU-regulering (sæt X)	<p>Ja</p> <p>X</p>	<p>Nej</p>

Bemærkninger til lovforslagets enkelte bestemmelser

Til § 1

Kreditservicevirksomheders udøvelse af kreditserviceringsaktiviteter er i dag omfattet af lov om inkassovirksomhed. Kreditservicevirksomheder er ikke særskilt reguleret i dansk ret.

UDKAST

Den foreslåede § 1 fastlægger lovens anvendelsesområde og afgrænsning, hvilke områder og aktiviteter, som loven ikke finder anvendelse på.

Det foreslås i *stk. 1*, at loven finder anvendelse på kreditservicevirksomheder og kreditkøbere.

Kreditservicevirksomheder defineres som en juridisk person, der som led i sin erhvervsmæssige virksomhed forvalter og fyldestgør rettigheder og forpligtelser i tilknytning til en kreditgivers rettigheder i henhold til en misligholdt kreditaftale eller til selve den misligholdte kreditaftale på vegne af en kreditkøber, og som udfører mindst én eller flere kreditserviceringsaktiviteter, jf. lovforslagets § 3, nr. 8.

Kreditserviceringsaktiviteter defineres som a) opkrævning eller inddrivelse af ethvert skyldigt beløb fra låntageren i tilknytning til en kreditgivers rettigheder i henhold til en kreditaftale eller til selve kreditaftalen, b) genforhandling med låntageren i overensstemmelse med de vilkår og betingelser, der er knyttet til en kreditgivers rettigheder i henhold til en kreditaftale eller til selve kreditaftalen, i overensstemmelse med de instrukser, som kreditkøberen har givet, c) behandling af eventuelle klager i forbindelse med en kreditgivers rettigheder i henhold til en kreditaftale eller til selve kreditaftalen og d) oplysning til låntageren om enhver ændring i rentesatser, omkostninger eller forfaldne betalinger i forbindelse med en kreditgivers rettigheder i henhold til en kreditaftale eller til selve kreditaftalen, jf. lovforslagets § 3, nr. 9.

Kreditkøbere defineres som enhver anden fysisk eller juridisk person end et kreditinstitut, som køber en kreditgivers rettigheder i henhold til en misligholdt kreditaftale eller selve den misligholdte kreditaftale som led i udøvelsen af sin erhvervsmæssige virksomhed, jf. lovforslagets § 3, nr. 6.

For nærmere om definitionerne henvises der til lovforslagets § 3 og bemærkningerne hertil.

Det foreslåede vil medføre, at kreditservicevirksomheder omfattes af lovens anvendelsesområde, når de, på vegne af en kreditkøber servicere en misligholdt kreditaftale, som er udstedt af et kreditinstitut etableret i Den Europæiske Union.

UDKAST

Misligholdt kredit, der oprindeligt blev ydet af et kreditinstitut, kan i forbindelse med servicering af kreditten blive til ikke-misligholdt kredit. I så fald kan kreditservicevirksomheder fortsætte med at udføre deres kreditserviceaktiviteter på grundlag af deres tilladelse, jf. lovforslagets § 4, som kreditservicevirksomhed, i overensstemmelse med denne lov.

Det foreslåede vil videre medføre, at kreditkøbere omfattes af lovens anvendelsesområde, når de køber rettigheder knyttet til, eller selve den misligholdte kreditaftale, som er udstedt af et kreditinstitut etableret i Den Europæiske Union.

Det foreslås i *stk. 2*, at lovens § 16 finder anvendelse på kreditinstitutter, der påtænker at indgå en kontrakt om overførsel af en kreditgivers rettigheder eller overførsel af en misligholdt kreditaftale eller kreditinstitutter, som har indgået en sådan kontrakt med en kreditkøber.

Det foreslåede vil medføre, at kreditinstitutter, der påtænker at overføre en kreditgivers rettigheder eller overføre en misligholdt kreditaftale skal opfylde de krav, der følger af forslaget til § 16, om oplysningerne, der skal gives til den potentielle kreditkøber og om oplysninger, der skal gives til Finanstilsynet.

For nærmere om oplysningspligterne for kreditinstitutter henvises til forslaget til § 16 og bemærkningerne hertil.

Det foreslås i *stk. 3, nr. 1*, at loven ikke finder anvendelse på kreditserviceaktiviteter, der udføres af a) et kreditinstitut etableret i Den Europæiske Union, b) en forvalter af en alternativ investeringsfond, der efter § 5 i lov om forvaltere af alternative investeringsfonde m.v., skal have tilladelse eller være registreret, c) et investeringsforvaltningsselskab, der har tilladelse efter § 10 i lov om finansiel virksomhed eller en UCITS, der har tilladelse efter § 9 i lov om investeringsforeninger m.v., forudsat at UCITSen ikke har udpeget et investeringsforvaltningsselskab, d) et ejendomscreditselskab, der er underlagt tilsyn efter lov om ejendomscreditselskaber eller en forbrugslånsvirksomhed, der er underlagt tilsyn efter lov om forbrugslånsvirksomheder, og e) en notar, en foged og en advokat, når denne udfører kreditserviceaktiviteter som led i deres erhverv.

Da kreditinstitutter allerede er genstand for regulering, eksempelvis efter § 1 i lov om finansiel virksomhed og tilsyn efter kapitel 21 i lov om finansiel virksomhed, vil anvendelse af kravene i denne lov på deres kreditservice-

UDKAST

ringsaktiviteter føre til unødvendig overlappning af tilladelser og fordobling af efterlevelsessomkostninger, og derfor foreslås det, at de ikke er omfattet af denne lov.

Kreditinstitutters outsourcing af kreditserviceringsaktiviteter til kreditservicevirksomheder eller til andre tredjeparter ligger også uden for lovens anvendelsesområde, da kreditinstitutter allerede er forpligtet til at overholde de gældende regler for outsourcing, herunder i bekendtgørelse nr. 973 af 22. juni 2022 om outsourcing for kreditinstitutter m.v.

Endvidere er kreditgivere, der ikke er kreditinstitutter, men som ikke desto mindre er underlagt tilsyn af Finanstilsynet efter lov om ejendomskreditselskaber eller lov om forbrugslånsvirksomheder, og som udfører kreditserviceringsaktiviteter, ikke omfattet af loven. Det skyldes, at de hensyn, der søges varetaget og den beskyttelse, der søges opnået, allerede er håndteret ved allerede gældende lovgivning vedrørende deres virksomhedsområder.

Derudover er forvaltere af alternative investeringsfonde, der efter § 5 lov om forvaltere af alternative investeringsfonde m.v., skal have tilladelse eller være registreret, heller ikke omfattet af lovens anvendelsesområde, da deres virksomhedsområde allerede er reguleret ved anden lovgivning.

Endelig er der også visse erhverv, der som led i deres virksomhed udøver accessoriske aktiviteter i lighed med kreditserviceringsaktiviteter, eksempelvis notarer, advokater og fogeder, som efter gældende lovgivning, herunder retsplejelovens fjerde afsnit, gennemfører håndhævelse af bindende foranstaltninger, og derfor undtages fra lovens anvendelsesområde.

Det foreslås i *stk. 3, nr. 2*, at loven ikke finder anvendelse på køb af en kreditgivers rettigheder i henhold til en misligholdt kreditaftale eller af selve den misligholdte kreditaftale, der foretages af et kreditinstitut etableret i Den Europæiske Union.

Da kreditinstitutter allerede er genstand for regulering, eksempelvis efter § 1 i lov om finansiel virksomhed og tilsyn efter kapitel 21 i lov om finansiel virksomhed, vil anvendelse af kravene i denne lov på deres købsaktiviteter vedrørende misligholdte kreditaftaler føre til unødvendig overlappning af tilladelser og fordobling af efterlevelsessomkostninger, og derfor foreslås det, at de ikke er omfattet af denne lov.

UDKAST

Det foreslås i *stk. 3, nr. 3*, at loven ikke finder anvendelse på køb eller kreditservicering af en kreditgivers rettigheder i henhold til en kreditaftale eller af selve kreditaftalen, som ikke er udstedt af et kreditinstitut etableret i Den Europæiske Union, medmindre kreditgiverens rettigheder i henhold til kreditaftalen eller selve kreditaftalen erstattes af en kreditaftale udstedt af et sådant kreditinstitut.

Den foreslåede nr. 3 vil således medføre, at eksempelvis kreditserviceringsaktiviteter, såsom tjenester, der tilbydes for kreditaftaler, der er udstedt af ikke-kreditinstitutter, ikke er omfattet af lovens anvendelsesområde. Hvis kreditaftalen, der er udstedt af eksempelvis et ikke-kreditinstitut erstattes af en kreditaftale udstedt af et kreditinstitut etableret i land inden for Den Europæiske Union, omfattes kreditserviceringsaktiviteterne af lovens anvendelsesområde.

Det foreslåede vil videre medføre, at eksempelvis kreditserviceringsaktiviteter knyttet til misligholdte kreditaftaler, der er udstedt af et kreditinstitut etableret i et land uden for Den Europæiske Union, ikke er omfattet af lovens anvendelsesområde.

Den foreslåede § 1 implementerer artikel 2, stk. 1, og stk. 5-6, i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv (EU) 2021/2167 af 24. november 2021 om kreditservicevirksomheder og kreditkøbere.

Til § 2

Udøvelsen af kreditserviceringsaktiviteter i forhold til misligholdte kreditaftaler, er i dag omfattet af lov om inkassovirksomhed. Lov om inkassovirksomhed gælder for udøvelsen af inkassovirksomhed, jf. § 1 i lov om inkassovirksomhed. Ved inkassovirksomhed forstås ethvert led i erhvervmæssig inddrivelse af fordringer for andre eller som er købt efter forfald og inddrives på egne vegne, jf. § 2 i lov om inkassovirksomhed. Loven finder dog i enten begrænset eller fuldstændigt omfang ikke anvendelse for selvstændig advokatvirksomhed, pengeinstitutter, auktionslederens inddrivelse eller offentlige myndigheder, jf. § 1, stk. 2 og 3 i lov om inkassovirksomhed.

Kreditservicering af misligholdte kreditaftaler er i dag ikke særskilt reguleret.

UDKAST

Det foreslås i § 2, at reglerne i lov om inkassovirksomhed ikke finder anvendelse på kreditservicevirksomheders udøvelse af kreditserviceringsaktiviteter omfattet af denne lov.

Den foreslåede bestemmelse vil medføre, at servicering af misligholdte kreditaftaler, som omfattes af indeværende lovforslag, ikke længere skal være omfattet af lov om inkassovirksomhed. Dette udelukker dog ikke, at en kreditservicevirksomhed kan være omfattet af lov om inkassovirksomhed for så vidt angår udførelse af andre aktiviteter, som ikke er omfattet af dette lovforslag, men som måtte falde under lov om inkassovirksomhed.

Formålet med det foreslåede er at sikre, at lovforslaget ikke fører til unødvendig overlappning af krav om tilladelser og autorisationer og dermed øgede efterlevelseshomkostninger for kreditservicevirksomheder.

Til § 3

Lovforslagets § 3 indeholder definitionsbestemmelser, som fastlægger de vigtigste begreber og aktører i loven.

De foreslåede definitioner skal forstås dels i overensstemmelse med visse i forvejen eksisterende definitioner i primært den finansielle lovgivning og i lov om kreditaftaler. Lovforslaget indeholder derudover visse nye definitioner, som ikke tidligere er defineret i den finansielle regulering. Disse definitioner skal forstås i overensstemmelse med Europa-Parlamentets og Rådets direktiv (EU) 2021/2167 af 24. november 2021 om kreditservicevirksomheder og kreditkøbere (NPL-direktivet).

Det foreslås i § 3, *nr. 1*, at et kreditinstitut defineres som et kreditinstitut som defineret i § 5, stk. 1, nr. 2, i lov om finansiel virksomhed.

Den foreslåede definition skal således forstås i overensstemmelse med definitionen i lov om finansiel virksomhed § 5, stk. 1, nr. 2.

Det foreslås i *nr. 2*, at en kreditgiver defineres som et kreditinstitut, som har udstedt en kredit, eller en kreditkøber.

Det foreslåede vil medføre, at et kreditinstitut, som har udstedt en kredit, defineres som en kreditgiver. Ved eksempelvis et kreditinstituts overførsel af en kreditgivers rettigheder i henhold til en misligholdt kreditaftale til en kreditkøber, vil kreditkøberen omfattes af definitionen som kreditgiver.

Det foreslås i *nr. 3*, at en låntager defineres som en juridisk eller fysisk person, som har indgået en kreditaftale med et kreditinstitut, herunder dettes juridiske efterfølger eller rettighedserhverver.

Udtrykkene juridiske efterfølger eller rettighedserhverver betegner en person, til hvem noget er overdraget i henhold til en kontrakt.

Det foreslås i *4*, at en kreditaftale defineres som en aftale, det være sig i sin oprindeligt udstedte, i ændret eller i erstattet form, hvorved et kreditinstitut yder en kredit i form af henstand med betalingen, lån eller anden tilsvarende form for finansiel facilitet.

Det foreslås i *nr. 5*, at en kreditserviceaftale defineres som en skriftlig aftale, der er indgået mellem en kreditkøber og en kreditservicevirksomhed, om de tjenesteydelser, som kreditservicevirksomheden skal levere på kreditkøberens vegne.

Det foreslås i *nr. 6*, at en kreditkøber defineres som enhver anden fysisk eller juridisk person end et kreditinstitut, som køber en kreditgivers rettigheder i henhold til en misligholdt kreditaftale eller selve den misligholdte kreditaftale som led i udøvelsen af sin erhvervsmæssige virksomhed.

Det foreslås i *nr. 7*, at en kreditserviceleverandør defineres som tredjemand, som anvendes af en kreditservicevirksomhed til at udføre kreditservice-
ringsaktiviteterne.

Det foreslås i *nr. 8*, at en kreditservicevirksomhed defineres som en juridisk person, der som led i sin erhvervsmæssige virksomhed forvalter og fyldestgør rettigheder og forpligtelser i tilknytning til en kreditgivers rettigheder i henhold til en misligholdt kreditaftale eller til selve den misligholdte kreditaftale på vegne af en kreditkøber, og som udfører kreditserviceringsaktiviteter.

Det foreslås i *nr. 9*, at kreditserviceringsaktiviteter defineres som en eller flere af følgende aktiviteter: a) Opkrævning eller inddrivelse af ethvert skyldigt beløb fra låntageren i tilknytning til en kreditgivers rettigheder i henhold til en kreditaftale eller til selve kreditaftalen, b) genforhandling med låntageren i overensstemmelse med de vilkår og betingelser, der er knyttet til en kreditgivers rettigheder i henhold til en kreditaftale eller til selve kreditaftalen, i overensstemmelse med de instrukser, som kreditkøberen har gi-

UDKAST

vet, c) behandling af eventuelle klager i forbindelse med en kreditgivers rettigheder i henhold til en kreditaftale eller til selve kreditaftalen, eller d) oplysning til låntageren om enhver ændring i rentesatser, omkostninger eller forfaldne betalinger i forbindelse med en kreditgivers rettigheder i henhold til en kreditaftale eller til selve kreditaftalen.

Det foreslås i *nr. 10*, at hjemland defineres som den medlemsstat, hvor virksomheden har sit vedtægtsmæssige hjemsted, eller, hvis den i henhold til den nationale ret ikke har noget vedtægtsmæssigt hjemsted, den medlemsstat, hvor dens hovedkontor er beliggende, for så vidt angår kreditservicevirksomheder, og som den medlemsstat, hvor kreditkøberen eller dennes repræsentant er hjemmehørende eller har sit vedtægtsmæssige hjemsted, eller, hvis den i henhold til den nationale ret ikke har noget vedtægtsmæssigt hjemsted, den medlemsstat, hvor dens hovedkontor er beliggende, for så vidt angår kreditkøbere.

Det foreslås i *nr. 11*, at værtsland defineres som en anden medlemsstat end hjemlandet, hvor en kreditservicevirksomhed har etableret en filial eller hvor den udfører kreditserviceringsaktiviteter, og under alle omstændigheder hvor låntageren er hjemmehørende eller har sit vedtægtsmæssige hjemsted, eller, hvis den i henhold til national ret ikke har noget vedtægtsmæssigt hjemsted, den medlemsstat, hvor dens hovedkontor er beliggende.

Det foreslås i *nr. 12*, at forbruger defineres som en fysisk person, der i forbindelse med kreditaftaler, der er omfattet af denne lov, ikke handler som led i sin erhvervsmæssige virksomhed.

Det foreslås i *nr. 13*, at en misligholdt kreditaftale defineres som en kreditaftale, der er klassificeret som en misligholdt eksponering i overensstemmelse med artikel 47a i forordning (EU) nr. 575/2013 af 26. juni 2013 om tilsynsmæssige krav til kreditinstitutter og investeringsselskaber og om ændring af forordning (EU) nr. 648/2012 (CRR).

Det følger af artikel 47a i CRR, at en eksponering omfatter enhver af følgende poster: a) gældsinstrumenter, herunder gældsbeviser, lån, forskud og anfordringsindsud, b) afgivne lånetilsagn, afgivne finansielle garantier eller ethvert andet tilsagn.

Eksponeringen betragtes som misligholdt når eksponeringen enten anses for at være værdiforringet i overensstemmelse med regnskabsreglerne, det anses for usandsynligt, at låntageren vil indfri alle sine gældsforpligtelser eller

UDKAST

låntageren i over 90 dage har været i restance med en væsentlig gældsforpligtelse.

Den foreslåede § 3 implementerer artikel 3 i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv (EU) 2021/2167 af 24. november 2021 om kreditservicevirksomheder og kreditkøbere.

Til § 4

Det følger af § 3 i lov om inkassovirksomhed, at den, der udøver inkassovirksomhed eller indgår aftale herom, skal være autoriseret hertil.

Det følger af § 2 i lov om inkassovirksomhed, at ved inkassovirksomhed forstås ethvert led i erhvervmæssig inddrivelse af fordringer for andre, samt i erhvervmæssig inddrivelse af fordringer, som er købt efter forfaldstid med henblik på inddrivelse på egne vegne.

Kravene til autorisation følger af §§ 4 og 5 i lov om inkassovirksomhed. Dette indebærer, at det skal være antageligt, at ansøgeren kan overholde kravet om at udvise god inkassoskik ved f.eks. at have de fornødne faglige kvalifikationer eller ikke have oparbejdet gæld til det offentlige. Derudover skal ansøgeren overholde de objektive betingelser vedrørende, at ansøgeren har dansk bopæl, er fyldt 25 år, ikke er under rekonstruktionsbehandling eller er dømt for strafbare forhold, der indebærer en nærliggende fare for misbrug af adgangen til at udøve inkassovirksomhed m.v.

Som det er i dag, er det Politiets Administrative Center (PAC) under Midt- og Vestjyllands Politi, som giver autorisation mv. til udøvelse af inkassovirksomhed.

Virksomheder, der i dag udfører kreditserviceringsaktiviteter, vil efter den gældende lov om inkassovirksomhed være omfattet af kravet om autorisation.

Der gælder i dag ikke særskilte krav om, at virksomheder der udfører kreditserviceringsaktiviteter, skal have tilladelse hertil.

Det foreslås med lovforslagets § 4, stk. 1, at en virksomhed, der udfører kreditserviceringsaktiviteter, skal have tilladelse af Finanstilsynet som kreditservicevirksomhed.

UDKAST

Det foreslåede vil medføre, at kreditservicevirksomheder fremover skal have tilladelse af Finanstilsynet.

For en nærmere definition af kreditservicevirksomhed og kreditservicevirksomhedsaktiviteter henvises til lovforslagets § 3, nr. 8 og 9 og bemærkningerne hertil.

Hvis en kreditservicevirksomhed allerede har tilladelse som kreditinstitut eller har tilladelse eller er registreret i henhold til § 5 i lov om forvaltere af alternative investeringsfonde m.v., falder denne virksomheds kreditservicevirksomhedsaktiviteter uden for lovens anvendelsesområde. Det samme gælder, hvis virksomheden er et investeringsforvaltningsselskab, der har tilladelse efter § 10 i lov om finansiel virksomhed eller en UCITS, der har tilladelse efter § 9 i lov om investeringsforeninger m.v., forudsat at UCITSen ikke har udpeget et investeringsforvaltningsselskab. Det samme gælder et ejendomskreditselskab, der er underlagt tilsyn efter lov om ejendomskreditselskaber eller en forbrugslånsvirksomhed, der er underlagt tilsyn efter lov om forbrugslånsvirksomheder, jf. lovforslagets § 1, stk. 3, nr. 1, litra a-d.

Det er en betingelse, at Finanstilsynet har givet virksomheden tilladelse til at udføre kreditservicevirksomhedsaktiviteter, inden virksomheden påbegynder disse aktiviteter.

Overtrædelse af den foreslåede § 4, stk. 1, foreslås med lovforslagets § 45, stk. 1, strafbelagt med bøde eller fængsel indtil 4 måneder, medmindre højere straf er forskyldt efter den øvrige lovgivning. Ansvarssubjektet for overtrædelse af stk. 1 er kreditservicevirksomheden. Den strafbare handling består i, at virksomheden uberettiget udfører kreditservicevirksomhedsaktiviteter uden at have opnået den fornødne tilladelse hos Finanstilsynet. Det er ikke tilstrækkeligt, at virksomheden har indgivet ansøgning om tilladelse. Dette gælder dog ikke for virksomheder, der er omfattet af overgangsordningen, jf. lovforslagets § 46, stk. 2.

Forslaget til § 4, stk. 1, skal ses i sammenhæng med, at kreditservicevirksomheders kreditservicevirksomhedsaktiviteter med lovforslagets § 2 undtages fra lov om inkassovirksomheds område. Der henvises til lovforslagets § 2 og bemærkningerne hertil.

Det foreslås i *stk. 2, nr. 1*, at det er en betingelse for Finanstilsynets tilladelse, at virksomheden er en juridisk person og dens vedtægtsmæssige

hjemsted, eller, hvis virksomheden ikke har noget vedtægtsmæssigt hjemsted, dens hovedkontor, ligger i Danmark.

Begrebet ”juridisk person” skal forstås i overensstemmelse med artikel 54 i traktaten om Den Europæiske Unions Funktionsmåde.

Det følger af artikel 54, at ved selskaber forstås privatretlige selskaber, heri indbefattet kooperative selskaber, samt alle andre juridiske personer, der henhører under den offentlige ret eller privatretten, med undtagelse af selskaber, som ikke arbejder med gevinst for øje.

Det foreslås i *stk. 2, nr. 2*, at det er en betingelse, at virksomhedens bestyrelse og direktion eller, indehaveren, hvis virksomheden drives som en enkeltmandsvirksomhed, eller den eller de ledelsesansvarlige, såfremt virksomheden drives som en juridisk person uden bestyrelse eller direktion, opfylder kravene til egnethed og hæderlighed, som følger af lovforslagets § 8.

For en nærmere beskrivelse af disse krav, henvises der til § 8 og bemærkningerne hertil .

Det foreslås i *stk. 2, nr. 3*, at de personer, som besidder kvalificerede andele i kreditservicevirksomheden, jf. § 5, stk. 3, i lov om finansiel virksomhed, opfylder kravene i § 8, stk. 1, nr. 3 og 4.

Efter lov om finansiel virksomhed § 5, stk. 3, defineres kvalificerede andele som direkte eller indirekte besiddelse af mindst 10 procent af kapitalen eller stemmerettighederne eller en andel, som giver mulighed for at udøve en betydelig indflydelse på ledelsen af virksomheden.

Den foreslåede ændring vil medføre, at kravene i § 8, stk. 1, nr. 3 og 4, om egnethed også gælder for personer, som besidder kvalificerede andele i kreditservicevirksomheden. For en nærmere beskrivelse af disse krav, henvises der til lovforslagets § 8 og bemærkningerne hertil.

Det foreslås i *stk. 2, nr. 4*, at virksomheden har robuste governanceordninger og passende interne kontrolmekanismer, herunder procedurer for risikostyring og regnskabsmæssig praksis.

De omhandlede ordninger, mekanismer og procedurer skal omfatte hele virksomheden og være proportionale med arten, omfanget og kompleksitetsgraden af virksomhedens aktiviteter.

Robuste governanceordninger indebærer, at virksomheden skal sikre sig, at organisationens opbygning indrettes således, at der er klart definerede ansvars- og arbejdsområder, således at udførelse af opgaver adskilles fra kontrollen af samme.

Som en del af passende interne kontrolmekanismer skal virksomheden sikre procedurer for risikostyring. Det indebærer procedurer til at identificere, forvalte, overvåge og rapportere om de risici, virksomheden er eller kan blive udsat for.

Som en del af passende interne kontrolmekanismer skal virksomheden også sikre procedurer for regnskabsmæssig praksis.

Det foreslås i *stk. 2, nr. 5*, at virksomheden anvender en passende politik, der sikrer, at regler om beskyttelse overholdes, og til sikring af, at låntagere behandles på en fair og omhyggelig måde, herunder under hensyntagen til deres finansielle situation og behovet for henvisning til gældsrådgivning eller sociale tjenesteydelser, hvis der er adgang til sådanne.

Med regler om beskyttelse forstås navnlig regler vedrørende forbrugerbeskyttelse og databeskyttelse.

Det foreslås i *stk. 2, nr. 6*, at virksomheden har indført passende og særlige interne procedurer til sikring af, at klager fra låntagere registreres og behandles.

Kravet i nr. 6 skal ses i lyset af forslaget til § 12, hvorefter kreditservicevirksomheder skal indføre og opretholde effektive og gennemsigtige procedurer for behandling af klager fra låntagere. For nærmere om kravene til en klageprocedure henvises der til lovforslagets § 12 og bemærkningerne her til.

Den foreslåede § 4 angiver hvilke betingelser, der skal være opfyldt for, at det kan antages, at kreditservicevirksomheden kan drives på forsvarlig vis. Bestemmelsen har endvidere til hensigt at beskytte låntagere samt øge muligheden for, at Finanstilsynet kan føre effektivt tilsyn med kreditservicevirksomheder.

UDKAST

Hvis kreditservicevirksomheden skal modtage og opbevare midler fra låntagere, skal kravene i lovforslagets § 5 i øvrigt iagttages. Der henvises i den forbindelse til lovforslagets § 5 og bemærkningerne hertil.

Den foreslåede § 4 implementerer artikel 4 og 5, stk. 1, litra a-g, og stk. 3 i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv (EU) 2021/2167 af 24. november 2021 om kreditservicevirksomheder og kreditkøbere.

Til § 5

Det følger af lov om inkassovirksomhed § 14, at en indehaver af autorisation til at udøve inkasso skal holde inddrevne pengebeløb adskilt fra egne midler for derved at beskytte disse over for kreditorer i tilfælde af, at inkassovirksomheden skulle gå konkurs. Derudover skal de inddrevne pengebeløb som udgangspunkt indsættes i et pengeinstitut, jf. lov om inkassovirksomhed § 15, hvorefter inkassovirksomheden til enhver tid skal kunne oplyse fordringshaveren om størrelsen på inddrevne pengebeløb, jf. lov om inkassovirksomhed § 16.

Lovforslagets § 5 indeholder krav til kreditservicevirksomheder, der skal modtage og opbevare midler.

Det foreslås i *stk. 1*, at en kreditservicevirksomhed, der skal modtage og opbevare midler fra låntagere, i tillæg til de krav til meddelelse af tilladelse, der er fastsat i § 4, skal opfylde kravene i nr. 1-4.

Det foreslås i *nr. 1*, at kreditservicevirksomheder, der skal modtage og opbevare midler, skal sikre, at disse bliver opbevaret på en særskilt konto i et kreditinstitut, hvor alle midler, der modtages fra låntagere, skal krediteres og opbevares, indtil de kanaliseres videre til den pågældende kreditkøber på de betingelser, der er aftalt med kreditkøberen.

Det foreslås i *nr. 2*, at kreditservicevirksomheden sikrer, at midlerne beskyttes mod krav fra kreditservicevirksomhedens øvrige kreditorer navnlig i tilfælde af insolvens.

Det foreslås i *nr. 3*, at når en låntager foretager en betaling til en kreditservicevirksomhed for helt eller delvist af tilbagebetale de skyldige beløb i forbindelse med en kreditgivers rettigheder i henhold til en misligholdt kreditaftale eller selve den misligholdte kreditaftale, skal kreditservicevirksom-

UDKAST

heden anse denne betaling fra låntageren til kreditservicevirksomheden som var den betalt til kreditkøberen.

Det foreslås i *nr. 4*, at virksomheden som bekræftelse på at have modtaget midler, skal aflevere skriftlig kvittering eller et frigørelsesbrev på papir eller på andet varigt medium, når kreditservicevirksomheden modtager midler fra låntageren.

Det foreslås i lovforslagets *stk. 2, 1. pkt.*, at en kreditservicevirksomhed, der ikke har til hensigt at modtage og opbevare midler fra låntagere som led i sin forretningsmodel, skal anføre dette i sin ansøgning efter § 4.

Det foreslås i *stk. 2, 2. pkt.*, at i sådanne tilfælde finder kravene i stk. 1 ikke anvendelse.

Formålet med de foreslåede yderligere krav til kreditservicevirksomheder, der som led i deres forretningsmodel modtager og opbevarer midler fra låntagere, er at håndtere de risici, der kan opstå i tilfælde af insolvens, dvs. adskillelse af konti og midler og i tilfælde af afskrivning af låntagerens gæld.

Bestemmelsen skal ses som en videreførelse af retsstillingen, dog med tilføjelse af mere detaljerede regler for, hvornår kreditservicevirksomheder kan modtage og opbevare midler

Overtrædelse af den foreslåede § 5, stk. 1, foreslås med lovforslagets § 45, stk. 1, strafbelagt. Ansvarssubjektet for overtrædelse af stk. 1 er kreditservicevirksomheden. Den strafbare handling består i, at virksomheden udfører kreditserviceringsaktiviteter og uberettiget modtager og opbevarer midler, uden at opfylde betingelserne herfor.

Den foreslåede § 5 implementerer artikel 6 i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv (EU) 2021/2167 af 24. november 2021 om kreditservicevirksomheder og kreditkøbere.

Til § 6

Det følger af lov om inkassovirksomhed § 3, at den der udøver inkassovirksomhed skal være autoriseret hertil.

Ansøgning om autorisation indgives på en blanket udarbejdet af Rigspolitiet. Autorisation kan kun meddeles, hvis ansøgeren giver de oplysninger,

UDKAST

der er nødvendige for politiets behandling af ansøgningen, jf. lov om inkassovirksomhed §§ 4 og 5, og herunder giver samtykke til, at der indhentes oplysninger fra andre myndigheder m.v.

Politiet kan anmode om oplysninger og dokumentation vedrørende ansøgerens økonomiske forhold og faglige kvalifikationer samt om regnskabsmæssige oplysninger til brug for fastsættelse af sikkerhedsstillelse efter § 4, stk. 2, i lov om inkassovirksomhed.

Disse regler følger af § 2 i bekendtgørelse om autorisation og sikkerhedsstillelse m.v. ved udøvelse af inkassovirksomhed, som blev indsat ved bekendtgørelse nr. 1069 af 30. september 2014.

Ansøgningsblanketten kan findes på politiets hjemmeside.

Det foreslås i lovforslagets § 6, stk. 1, at ansøgning om tilladelse efter dette kapitel skal indeholde de oplysninger, der er nødvendige til brug for Finanstilsynets vurdering af, om betingelserne i dette kapitel er opfyldt.

Bestemmelsen fastsætter de indholdsmæssige krav til en ansøgning, og hvilke informationer en ansøgning efter § 4 skal ledsages af. Ud over dokumentation for at alle kravene i § 4 er opfyldt, skal ansøger bl.a. sende informationer om virksomhedens stiftelsesdokument og vedtægter, adresse på hovedkontor, identiteter på medlemmer af ledelsesorganet og dokumentation for, at der findes en særskilt konto i et kreditinstitut, såfremt ansøger skal modtage og opbevare midler, jf. lovforslagets § 5.

Det foreslås i stk. 1, nr. 1, at ansøgningen skal ledsages af dokumentation for ansøgerens retlige status og en kopi af dennes stiftelsesdokument og virksomhedens vedtægter.

Det foreslås i stk. 1, nr. 2, at ansøgningen skal ledsages af oplysning om adresse på ansøgerens hovedkontor eller vedtægtsmæssige hjemsted.

Det foreslås i stk. 1, nr. 3, at ansøgningen skal ledsages af oplysning om identiteten på de af medlemmerne af ansøgerens ledelsesorgan og de personer, som besidder kvalificerede andele, jf. § 5, stk. 3, i lov om finansiel virksomhed.

Ved kvalificeret andel forstås direkte eller indirekte besiddelse af mindst 10 pct. af kapitalen eller stemmerettighederne eller en andel, som giver mulig-

UDKAST

hed for at udøve en betydelig indflydelse på ledelsen af virksomheden, jf. § 5, stk. 3, i lov om finansiel virksomhed.

Det foreslås i *stk. 1, nr. 4*, at ansøgningen skal ledsages af dokumentation for, at ansøgeren opfylder betingelserne i § 8.

§ 8 i lovforslaget indeholder krav til egnethed og hæderlighed. For nærmere om kravene henvises til § 8 og bemærkningerne hertil.

Det foreslås i *stk. 1, nr. 5*, at ansøgningen skal ledsages af dokumentation for, at de personer, som besidder kvalificerede andele, jf. § 5, stk. 3, i lov om finansiel virksomhed, opfylder betingelserne i denne lovs § 4, stk. 2, nr. 3.

Det følger af lovforslagets § 4, stk. 2, nr. 3, at de personer, som besidder kvalificerede andele i kreditservicevirksomheden, jf. § 5, stk. 3, i lov om finansiel virksomhed, skal opfylde kravene i § 8, stk. 1, nr. 3 og 4.

Efter § 8, stk. 1, nr. 3, må personen ikke være pålagt strafansvar for overtrædelse af straffeloven, den finansielle lovgivning eller anden relevant lovgivning, hvis overtrædelsen indebærer risiko for, at vedkommende ikke kan varetage sit hverv eller sin stilling på betryggende måde, og efter § 8, stk. 1, nr. 4, må personen ikke have indgivet begæring om eller være under rekonstruktionsbehandling, konkurs eller gældssanering og må ikke have udvist en sådan adfærd, at der er grund til at antage, at personen ikke vil varetage hvervet eller stillingen på en forsvarlig måde.

For nærmere om kravene henvises til § 8, stk. 1, nr. 3 og 4 og bemærkningerne hertil.

Det foreslås i *stk. 1, nr. 6*, at ansøgningen skal ledsages af dokumentation for de governanceordninger og de interne kontrolmekanismer, der er nævnt i § 4, stk. 2, nr. 4.

Det følger af lovforslagets § 4, stk. 2, nr. 4, at virksomheden skal have robuste governanceordninger og passende interne kontrolmekanismer, herunder procedurer for risikostyring og regnskabsmæssig praksis.

For nærmere herom henvises til forslaget § 4, stk. 2, nr. 4 og bemærkningerne hertil.

UDKAST

Det foreslås i *stk. 1, nr. 7*, at ansøgningen skal ledsages af dokumentation for den politik, der er omhandlet i § 4, stk. 2, nr. 5.

Det følger af lovforslagets § 4, stk. 2, nr. 5, at virksomheden skal anvende en passende politik til sikring af, at regler om beskyttelse overholdes og til sikring af, at låntagerne behandles på en fair og omhyggelig måde, herunder under hensyntagen til deres finansielle situation og behovet for henvisning til gældsrådgivning eller sociale tjenesteydere, hvis der er adgang til sådanne.

For nærmere herom henvises til forslaget § 4, stk. 2, nr. 5 og bemærkningerne hertil.

Det foreslås i *stk. 1, nr. 8*, at ansøgningen skal ledsages af dokumentation for de interne procedurer, der er omhandlet i § 4, stk. 2, nr. 6.

Det følger af lovforslagets § 4, stk. 2, nr. 6, at virksomheden skal have indført passende og særlige interne procedurer til sikring af, at klager fra låntagere registreres og behandles.

Det foreslås i *stk. 1, nr. 9*, at ansøgningen skal ledsages af dokumentation for, at der findes en særskilt konto i et kreditinstitut, jf. § 5, stk. 1, nr. 1.

Det følger af lovforslagets § 5, stk. 1, nr. 1, at hvis en kreditvirksomhed skal modtage og opbevare midler fra låntagere, skal virksomheden have en særskilt konto i et kreditinstitut, hvor alle midler, der modtages fra låntagere, skal krediteres og opbevares, indtil de kanaliseres videre til den pågældende kreditkøber på de betingelser, der er aftalt med kreditkøberen.

Det foreslås i *stk. 1, nr. 10*, at ansøgningen skal ledsages af eventuelle outsourcingaftaler som omhandlet i § 11, stk. 1.

Det følger af lovforslagets § 11, stk. 1, at det er et krav for, at en kreditservicevirksomhed kan outsource kreditserviceaktiviteter til en kreditserviceleverandør, at der indgås en skriftlig outsourcingaftale mellem kreditservicevirksomheden og kreditserviceleverandøren, og at det skal fremgå af aftalen, at kreditserviceleverandøren er forpligtet til at overholde de gældende retlige bestemmelser, herunder denne lov og den relevante EU-ret eller nationale ret, som finder anvendelse på en kreditgivers rettigheder i henhold til en kreditaftale eller selve kreditaftalen.

Der henvises desuden til bemærkningerne til de foreslåede §§ 4, 5, 8 og 11.

Det foreslås i lovforslagets *stk. 2*, at Finanstilsynet inden for 45 arbejdsdage vurderer, om ansøgningen er fuldstændig.

Hvis ansøgningen er ufuldstændig, anmodes der om de manglende informationer.

Det foreslåede vil medføre, at Finanstilsynet inden for 45 arbejdsdage skal vurdere og meddele ansøger, om ansøgningen er fuldstændig eller ufuldstændig. Hvis ansøgningen er ufuldstændig, anmoder Finanstilsynet om de informationer, der mangler. Hvis Finanstilsynet på baggrund af en sådan anmodning modtager informationer, skal Finanstilsynet inden for 45 arbejdsdage meddele ansøger, om ansøgningen herefter er fuldstændig eller ufuldstændig.

Hvis ansøgningen er fuldstændig, indledes Finanstilsynets frist til at træffe afgørelse, jf. det foreslåede *stk. 3*. Hvis ansøgningen er ufuldstændig, indledes fristen i det foreslåede *stk. 3* ikke før, at Finanstilsynet har modtaget den manglende information og ansøgningen dermed er fuldstændig.

Det foreslås i lovforslagets *stk. 3*, at Finanstilsynet inden for 90 dage fra modtagelsen af en fuldstændig ansøgning eller, hvis ansøgningen anses for ufuldstændig, 90 dage fra modtagelsen af de krævede oplysninger, oplyser ansøger om, hvorvidt tilladelsen er meddelt eller nægtet.

Det foreslåede vil medføre, at Finanstilsynet skal træffe afgørelse senest 90 dage fra modtagelsen af en fuldstændig ansøgning eller, hvis ansøgningen anses for at være ufuldstændig, 90 dage fra modtagelsen af de krævede oplysninger, jf. *stk. 2, 2. pkt.*, som bevirker, at ansøgningen bliver fuldstændig.

Det foreslåede vil medføre, at Finanstilsynet har en frist på 90 dage til at træffe afgørelse, fra modtagelsen af en fuldstændig ansøgning. Finanstilsynets modtagelse af en ufuldstændig ansøgning vil således ikke have den virkning, at fristen på 90 dage indledes.

Det foreslås i lovforslagets § 6, *stk. 4*, at ansøger har ret til domstolsprøvelse, hvis tilladelse efter § 4 og 5 nægtes eller hvis der ikke træffes afgørelse inden for den i *stk. 3*, fastsatte frist.

UDKAST

Den foreslåede § 6 implementerer artikel 7 i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv (EU) 2021/2167 af 24. november 2021 om kreditservicevirksomheder og kreditkøbere.

Til § 7

Det foreslås i § 7, at Finanstilsynet opretter og fører et offentligt register over alle kreditservicevirksomheder, der har fået tilladelse af Finanstilsynet efter kapitel 2 og kreditservicevirksomheder, der leverer tjenesteydelser i henhold til § 14.

Registret skal være tilgængeligt online, være offentligt og skal løbende ajourføres.

Det foreslåede vil medføre, at Finanstilsynet opretter og fører et offentligt og online register, over alle virksomheder, der har fået Finanstilsynets tilladelse som kreditservicevirksomhed. Det foreslåede vil også medføre, at Finanstilsynet opdaterer registret hurtigst muligt, hvis en tilladelse inddrages efter den foreslåede § 9. Registret vil fremgå af Finanstilsynets hjemmeside.

Den foreslåede § 7 implementerer artikel 9 i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv (EU) 2021/2167 af 24. november 2021 om kreditservicevirksomheder og kreditkøbere.

Til § 8

Det følger af lov om inkassovirksomheds § 4, at den der ansøger om autorisation, skal gøre det antageligt, at den pågældende vil kunne udøve inkassovirksomhed forsvarligt og i overensstemmelse med god inkassoskik. Derudover skal pågældende opfylde kravene i lov om inkassovirksomheds § 5.

Såfremt ansøgeren er en juridisk person, kan autorisation meddeles aktieselskaber eller anpartsselskaber, som er registreret i Erhvervsstyrelsen og opfylder betingelserne i § 4. Det stilles i den forbindelse en række krav til ledelsen, bl.a. at direktørerne og flertallet af bestyrelsesmedlemmerne opfylder betingelserne i lov om inkassovirksomhed § 5, stk. 1, nr. 1-3, jf. § 5, stk. 2, og at direktørerne og alle bestyrelsesmedlemmerne opfylder betingelserne i § 4, stk. 1, og § 5, stk. 1, nr. 4-6, jf. dog § 6, stk. 3.

Lov om inkassovirksomhed stiller dog ikke krav til inkassovirksomhedens ejerkreds.

UDKAST

Den foreslåede § 8 fastlægger krav om egnethed- og hæderlighed til medlemmer af bestyrelsen eller direktionen i kreditservicevirksomheder eller, indehaveren, hvis virksomheden drives som en enkeltmandsvirksomhed, eller den eller de ledelsesansvarlige, såfremt virksomheden drives som en juridisk person uden bestyrelse eller direktion.

Kravene har til formål at sikre en sund og sikker ledelse af kreditservicevirksomheder, således at tilliden til den finansielle sektor fremmes.

Det foreslås i *stk. 1, nr. 1*, at det er et krav at have tilstrækkelig viden, faglig kompetence og erfaring til at kunne varetage hvervet eller stillingen.

Kravene skal være opfyldt til enhver tid, hvilket indebærer, at kravene skal opfyldes fra det tidspunkt, hvor bestyrelsesmedlemmet eller direktøren, indehaveren eller den ledelsesansvarlige tiltræder hvervet eller stillingen i kreditservicevirksomheden og i hele den periode, hvori den pågældende person varetager hvervet eller stillingen. For en kreditservicevirksomhed, der er en enkeltmandsvirksomhed, skal kravene være opfyldt fra det tidspunkt hvor indehaveren søger om tilladelse til at udøve kreditservicevirksomheden. Ydermere skal kravene være opfyldt i hele den periode, hvori den pågældende varetager stillingen eller hvervet, eller er indehaver af en kreditservicevirksomhed, der er en enkeltmandsvirksomhed.

Når en person tiltræder et sådan hverv som bestyrelsesmedlem eller en stilling som direktør for en kreditservicevirksomhed, påser Finanstilsynet, at vedkommende har tilstrækkelig viden, faglig kompetence og erfaring til at kunne udøve hvervet eller varetage stillingen i virksomheden og dermed, at den pågældende opfylder kravene.

Der opstilles ikke specifikke kriterier for, hvilke teoretiske eller praktiske krav personen skal opfylde. Disse varierer afhængigt af, om der er tale om en direktørpost eller et bestyrelseshverv, samt hvilken type virksomhed der er tale om. I vurderingen kan bl.a. indgå, om personen har en relevant uddannelse, om vedkommende har haft relevant ansættelse indenfor den finansielle sektor, og om vedkommende har ledelseserfaring.

Der stilles i praksis mindre omfattende krav til et bestyrelsesmedlem end til en direktør, ligesom kravene er skærpede, hvis der er tale om en stor og kompleks kreditservicevirksomhed. Vurderingen af, om en person opfylder

UDKAST

kravene i det foreslåede nr. 1, skal foretages med udgangspunkt i hvervet eller stillingen i den konkrete virksomhed.

Der stilles ikke et ubetinget krav om, at et bestyrelsesmedlem skal have særlig indsigt i finansielle virksomheders forhold. I visse tilfælde kan særlig indsigt i en anden branche eller i lokale forhold, således være tilstrækkelig.

De øvrige kompetencer i bestyrelsen eller direktionen inddrages ikke i forbindelse med vurderingen af, om et bestyrelsesmedlem eller en direktør opfylder kravene i det foreslåede nr. 1.

Det foreslås i *nr. 2*, at ledelsesmedlemmet skal have tilstrækkeligt godt omdømme og kunne udvise hæderlighed, integritet og tilstrækkelig uafhængighed ved varetagelsen af hvervet eller stillingen,

Kravene i nr. 2 skal til enhver tid være opfyldt. Det indebærer, at kravene skal være opfyldt fra det tidspunkt, hvor ledelsesmedlemmet eller direktøren tiltræder hvervet eller stillingen og i hele den periode, hvori den pågældende person varetager hvervet eller stillingen. Når en person tiltræder som ledelsesmedlem, påser Finanstilsynet, om personen har et tilstrækkeligt godt omdømme, og om personen vil kunne udvise hæderlighed, integritet og tilstrækkelig uafhængighed ved varetagelse af hvervet eller stillingen. Finanstilsynet tager hensyn til, i hvilken type virksomhed, den pågældende besidder en direktions- eller bestyrelsespost.

Bestemmelsen har til formål at sikre, at de personer, der er en del af ledelsen i en kreditservicevirksomhed, har en høj standard både når det gælder deres faglige og ledelsesmæssige kompetencer og i forhold til deres personlige adfærd. Det er derfor vigtigt, at ledelsesmedlemmer generelt udviser en høj grad af hæderlighed, integritet og tilstrækkelig uafhængighed ved varetagelse af hvervet eller stillingen. Kravet indebærer, at ledelsesmedlemmet skal udvise den fornødne uafhængighed set i forhold til den konkrete stilling eller det konkrete hverv i kreditservicevirksomheden. For bestyrelsesmedlemmer betyder det eksempelvis, at det enkelte bestyrelsesmedlem i tilstrækkelig grad skal kunne agere uafhængigt af den daglige ledelse i kreditservicevirksomheden og således i tilstrækkelig grad kunne udfordre og overvåge direktionens arbejde. Tilsvarende betyder det for direktionsmedlemmer, at det enkelte medlem i tilstrækkelig grad løbende skal kunne overvåge, udfordre og føre tilsyn med ledende medarbejders arbejde.

UDKAST

Et ledelsesmedlem anses for at have et godt omdømme, hvis andet ikke er påvist, og hvis der ikke er nogen grund til at nære begrundet tvivl om vedkommendes gode omdømme. Finanstilsynet lægger alle relevante oplysninger til grund for vurderingen af, om ledelsesmedlemmet har et godt omdømme. Ledelsesmedlemmet anses ikke for at have et godt omdømme, hvis vedkommendes personlige eller forretningsmæssige adfærd giver anledning til begrundet tvivl om vedkommendes evner til at sikre en sund og sikker ledelse af virksomheden.

Ved denne vurdering lægger Finanstilsynet bl.a. vægt på alle strafbare og administrative overtrædelser, inddragelse af tidligere tilladelser, licenser eller lignende, tidligere afskedigelser og baggrunden herfor. I vurderingen af ledelsesmedlemmets omdømme tager Finanstilsynet hensyn til alvoren af overtrædelserne, den tid der er gået siden overtrædelserne, personens opførsel siden en eventuel strafbar overtrædelse af loven, og om der er tale om gentagelsestilfælde. Specielt i forhold til direktører vil det være vanskeligt at opretholde tilliden til vedkommende, hvis den virksomhed, som vedkommende leder, har modtaget gentagne påbud for samme overtrædelser af den finansielle lovgivning.

Ved vurderingen af om et ledelsesmedlem lever op til kravene i det foreslåede nr. 2, skal der lægges vægt på hensynet til at opretholde tilliden til den finansielle sektor. Det er vigtigt at opretholde den finansielle sektors omdømme og det omgivende samfunds tillid til sektoren. Manglende tillid til enkelte ledelsesmedlemmer i dele af den finansielle sektor vil kunne have en afsmittende effekt på hele den finansielle sektors omdømme og tilliden til den samlede branche. Medlemmer af bestyrelsen og direktionen i en kreditservicevirksomhed skal derfor have et tilstrækkeligt godt omdømme i samfundet.

Det foreslås i *nr. 3*, at et ledelsesmedlem ikke må være pålagt strafansvar for overtrædelse af straffeloven, den finansielle lovgivning eller anden relevant lovgivning, hvis overtrædelserne indebærer risiko for, at vedkommende ikke kan varetage sit hverv eller sin stilling på betryggende måde.

Det betyder, at en person som udgangspunkt ikke kan være bestyrelsesmedlem eller direktør for en kreditservicevirksomhed, hvis personen er pålagt strafansvar for en overtrædelse af straffeloven eller anden lovgivning på det finansielle område, ligesom personen som udgangspunkt må forlade sin stilling eller sit hverv, hvis personen bliver pålagt strafansvar for sådanne overtrædelser, efter at personen er indtrådt i ledelsen for kreditservicevirksom-

UDKAST

heden. Sker det ikke, kan Finanstilsynet i medfør af dette lovforslags § 30, påbyde kreditservicevirksomheden at afsætte en direktør eller give et bestyrelsesmedlem et påbud om at nedlægge sit hverv.

I vurderingen af om en strafbar overtrædelse skal føre til, at den pågældende ikke kan udnævnes eller skal udtræde af ledelsen, vil det indgå, om det udviste forhold begrundet en nærliggende fare for efterfølgende misbrug af hvervet eller stillingen, eller om den pågældende har handlet på en så retsstridig og uetisk måde, at der er grundlag for at antage, at den pågældende ikke vil varetage hvervet eller stillingen som henholdsvis bestyrelsesmedlem eller direktør på betryggende vis. Herudover vil hensynet til at opretholde tilliden til den finansielle sektor indgå i vurderingen af, om en strafbar overtrædelse skal medføre, at det pågældende ledelsesmedlem ikke kan varetage hvervet eller stillingen. Hensynet til at opretholde tilliden til det finansielle system vil også indgå i vurderingen. Der henvises til de specielle bemærkninger til den foreslåede bestemmelse i nr. 2.

Det er ikke enhver overtrædelse af straffe- og særlovgivningen, der vil føre til en reaktion fra Finanstilsynets side. Efter Finanstilsynets praksis har bestyrelsesmedlemmer og direktører pligt til at indberette, hvis de er dømt for overtrædelse af straffelovens regler i kapitel 28 og 29 om berigelsesforbrydelser og andre strafbare formuekrænkelser eller overtrædelse af markedsmissbrugsforordningen (Europa-Parlamentets og Rådets forordning nr. 596/2014/EU af 16. april 2014 om markedsmissbrug med senere ændringer). Også andre overtrædelser af lovgivning af relevans for den finansielle sektor kan være omfattet af oplysningspligten. Det kan eksempelvis være overtrædelser af strafbelagte bestemmelser i skatte- og selskabslovgivningen. Finanstilsynet foretager en konkret vurdering af, om overtrædelsen skal føre til, at personen ikke anses for at leve op til kravet i det foreslåede nr. 3.

Er det strafbare forhold pådømt i udlandet, vil dette kunne anses for en overtrædelse af anden relevant lovgivning, som vil kunne begrunde Finanstilsynets indgriben efter det foreslåede nr. 3.

Det strafbare forhold skal være fastslået ved endelig dom eller ved, at bestyrelsesmedlemmet eller direktøren har vedtaget et bødeforelæg, jf. retsplejelovens § 832.

Finanstilsynet har i medfør af dette forslags § 30, mulighed for at påbyde, at en kreditservicevirksomhed afsætter en direktør, når der er rejst tiltale for overtrædelse i en straffesag, og indtil sagen er afgjort, hvis en domfældelse

UDKAST

vil indebære, at den pågældende ikke længere opfylder kravene i det foreslåede nr. 3.

Det foreslås i *nr. 4*, at ledelsesmedlemmet ikke må have indgivet begæring om eller være under rekonstruktionsbehandling, konkurs eller gældssanering.

Et ledelsesmedlem kan således ikke varetage hvervet eller stillingen som bestyrelsesmedlem eller direktør, hvis den pågældende har indgivet begæring om rekonstruktionsbehandling, konkurs eller gældssanering eller er under rekonstruktionsbehandling, konkurs eller gældssanering. Bestemmelsen indebærer, at Finanstilsynet kan gribe ind, uanset på hvilket stadie i rekonstruktionsbehandlingen eller de respektive insolvensbehandlinger vedkommende befinder sig.

Det foreslås i *nr. 5*, at ledelsesmedlemmet ikke må have udvist en sådan adfærd, at der er grund til at antage, at medlemmet ikke vil varetage hvervet eller stillingen på forsvarlig måde.

Et ledelsesmedlem kan således ikke varetage hvervet eller stillingen som bestyrelsesmedlem eller direktør, hvis den pågældende har udvist en sådan adfærd, at der er grund til at antage, at den pågældende ikke vil varetage hvervet eller stillingen på forsvarlig måde. Ved vurderingen af, om den pågældende har udvist en adfærd, hvor der er grund til at antage, at vedkommende ikke vil varetage hvervet eller stillingen på forsvarlig måde, vil der blive lagt vægt på hensynet til at opretholde tilliden til den finansielle sektor. Ved afvejning af dette tillidshensyn skal ledelsesmedlemmets adfærd i forhold til efterlevelse af regler på bl.a. hvidvaskområdet indgå. Der henvises til de specielle bemærkninger til det foreslåede nr. 2.

Bestemmelsen foreslås bl.a. anvendt i den situation, hvor ledelsesmedlemmets private økonomi er i en sådan uorden, at selve det forhold må anses for særdeles belastende for varetagelsen af den overordnede ledelse i en kredit-servicevirksomhed. Som eksempler på økonomisk uorden kan nævnes, at vedkommende har restancer, er indberettet som dårlig betaler eller lignende. Endvidere kan viden om, at den pågældende i gentagne tilfælde har været en del af ledelsen i virksomheder, der er gået konkurs, begrunde, at Finanstilsynet vurderer, at en person ikke opfylder kravet.

Der skal dog foretages en individuel vurdering, hvor Finanstilsynet bl.a. kan lægge vægt på, hvilken rolle den pågældende person har spillet i ledelsen af

UDKAST

den eller de virksomheder, der er gået konkurs. Der vil således være personer, f.eks. advokater og andre professionelle bestyrelsesmedlemmer, der ikke har været med til at drive virksomheden, men som alene er blevet indsat i en konkurstruet virksomheds ledelse med det formål at lukke virksomheden på en så hensigtsmæssig måde som muligt. I sådanne tilfælde vil det ikke komme en person til skade, at vedkommende har deltaget i ledelsen af en eller flere virksomheder, der er gået konkurs.

Eksempler på en tidligere udvist uforsvarlig adfærd kan være situationer, hvor det er åbenbart, at ledelsesmæssige svigt, manglende overholdelse af påbud fra en offentlig myndighed eller grovere misbrugssituationer har været årsag til problemer i de virksomheder, som den pågældende tidligere har deltaget i ledelsen af. Uforsvarlig adfærd kan tillige være et ledelsesmedlems meget mangelfulde styring af virksomheden generelt, ledelsesmedlemets manglende forankring og prioritering af efterlevelse af Finanstilsynets påbud, manglende evne til at rette op på disse forhold eller gentagne overtrædelser af regler om inhabilitet eller passivitet. Også medvirken til beslutninger truffet af den samlede bestyrelse, som f.eks. medvirken til at godkende metoder til inddrivelse i strid med lovens regler eller manglende kompetencer og forståelse for den finansielle lovgivning, vil efter Finanstilsynets praksis efter en konkret vurdering kunne føre til, at et ledelsesmedlem ikke anses for at leve op til kravet i det foreslåede nr. 5.

Finanstilsynet skal endvidere løbende vurdere, om ledelsen af en kredit-servicevirksomhed sker på betryggende vis og gribe ind, hvis bestyrelsen eller direktionen har handlet til skade for selskabet. Det kan eksempelvis være tilfældet, hvis kreditservicevirksomhedens ledelse ikke har sikret en ordentlig styring, har undladt at efterleve krav om god administrativ praksis og regnskabspraksis, eller har undladt at iværksætte fyldestgørende kontrolprocedurer. Hertil kommer andre tilfælde, hvor forsømmelser, dumdristighed eller passivitet har skadet kreditservicevirksomhed, eller der er risiko for, at dette vil ske

Det foreslås i *stk. 2, 1. pkt.*, at når en person tiltræder et hverv som bestyrelsesmedlem eller en stilling som direktør i en kreditservicevirksomhed, påser Finanstilsynet, at personen opfylder egnetheds- og hæderlighedskravene i stk. 1. Det foreslås videre i *stk. 2, 2. pkt.*, at Finanstilsynet træffer afgørelse om, hvorvidt personen kan bestride hvervet eller stillingen i den pågældende virksomhed.

UDKAST

Det følger således af det foreslåede stk. 2, 1. pkt., at Finanstilsynet påser, at personer omfattet af bestemmelsen opfylder egnetheds- og hæderlighedskravene i stk. 1, i forbindelse med, at den pågældende tiltræder hvervet eller stillingen som ledelsesmedlem i en kreditservicevirksomhed. Ledelsesmedlemmer kan, i forbindelse med deres tiltrædelse af et hverv eller en stilling udfylde et oplysningsskema for bestyrelses- eller direktionsmedlemmer, som indsendes til Finanstilsynet. Finanstilsynet modtager i den forbindelse de oplysninger, som er nødvendige for Finanstilsynets vurdering af, om vedkommende opfylder kravene i stk. 1, i forhold til den konkrete stilling, og Finanstilsynet inddrager alle relevante oplysninger i Finanstilsynets vurdering af den pågældendes egnethed og hæderlighed. Når Finanstilsynet har modtaget relevante oplysninger, træffer Finanstilsynet afgørelse om den pågældendes egnethed og hæderlighed. Afgørelsen meddeles herefter vedkommende. Samtidig orienteres den pågældende kreditservicevirksomhed.

Det foreslåede stk. 2, 2. pkt., vedrører den situation, hvor et ledelsesmedlem ikke opfylder kravene til egnethed i stk. 1, nr. 1, fordi den pågældende vurderes ikke at have tilstrækkelig viden, faglig kompetence og erfaring til at kunne varetage hvervet eller stillingen. Den vedrører også den situation, hvor vedkommende er blevet pålagt strafansvar for overtrædelse af straffeloven eller den finansielle lovgivning, og der som følge heraf er risiko for, at vedkommende ikke længere kan varetage sit hverv eller sin stilling på forsvarlig vis, jf. stk. 1, nr. 3. Det foreslåede stk. 2 vedrører desuden de øvrige situationer, hvor et ledelsesmedlem ikke opfylder kravene til hæderlighed i stk. 1, nr. 2, 4 og 5. Det drejer sig om f.eks. de tilfælde, hvor vedkommende tages under insolvensbehandling eller gældssanering. Det samme gælder situationer, hvor personen har udvist en adfærd, hvorefter det må antages, at den pågældende ikke kan varetage sit hverv eller sin stilling på forsvarlig vis. Såfremt Finanstilsynet vurderer, at den pågældende ikke opfylder kravene til egnethed og hæderlighed i stk. 1, træffer Finanstilsynet afgørelse om, at den pågældende ikke kan bestride hvervet eller stillingen i den pågældende virksomhed.

Inden Finanstilsynet træffer afgørelse om, at den pågældende ikke opfylder kravene til egnethed og hæderlighed i stk. 1, skal der i henhold til reglerne i forvaltningsloven foretages en partshøring af virksomheden, og af den som afgørelsen retter sig mod. Sagen forelægges for Finanstilsynets bestyrelse til endelig afgørelse, da Finanstilsynets bestyrelse i medfør af § 345, stk. 12, nr. 4, i lov om finansiell virksomhed træffer afgørelser i tilsynssager, der har videregående betydelige følger. Som part i Finanstilsynets afgørelser om egnethed og hæderlighed anses både den berørte virksomhed og det bestyrel-

UDKAST

sesmedlem eller den direktør, som afgørelsen vedrører. Finanstilsynets afgørelser kan sædvanligvis påklages til Erhvervsankenævnet af virksomheden eller af den pågældende person, som afgørelsen retter sig imod. Herudover vil Finanstilsynets afgørelser efter stk. 2 kunne forlanges indbragt for domstolene af den virksomhed og af den person, som afgørelsen vedrører, jf. lovforslagets § 30. Der henvises til de specielle bemærkninger til den foreslåede § 30, i lovforslaget.

Det foreslås i *stk. 3*, at hvis Finanstilsynet vurderer, at personen ikke opfylder kravene i *stk. 1, nr. 2-5*, skal afgørelsens varighed fremgå af afgørelsen.

Det foreslåede vil medføre, at en afgørelse om, at en person ikke opfylder hæderlighedskravene i *stk. 1, nr. 2-5*, skal indeholde afgørelsens varighed. Virkningen af en angivelse af afgørelsens varighed vil være, at Finanstilsynet som udgangspunkt ikke efter udløbet af den tid, varigheden er angivet til, vil inddrage de forhold, der lå til grund for afgørelsen, i forbindelse med at den person, som afgørelsen vedrører, eventuelt på ny måtte ansøge Finanstilsynet om en egnetheds- og hæderlighedsvurdering. Det betyder, at de forhold, der var afgørende for en vurdering af, at personen ikke opfyldte hæderlighedskravet, som udgangspunkt ikke længere forventes at have betydning for en ny vurdering. Det foreslåede vil ikke ændre på, at såfremt den pågældende, efter udløbet af afgørelsens varigheden, ønsker at tiltræde et hverv som bestyrelsesmedlem eller en stilling som direktør, vil den pågældende på ny skulle ansøge Finanstilsynet om en egnetheds- og hæderlighedsvurdering. I denne nye vurdering vil de passerede forhold, der tidligere førte til den negative afgørelse, blot ikke blive tillagt vægt. Det vil bero på en konkret vurdering, hvor længe afgørelsen skal have virkning. Varigheden kan som udgangspunkt fastsættes fra et år til fem år, men kan i særligt alvorlige sager fastsættes til ”indtil videre”. Det er ikke enhver tvivl om en persons omdømme eller adfærd, der kan føre til, at personen vurderes ikke-hæderlig. Forhold, der fører til et afslag, vil altid have en væsentlig tyngde. Baggrunden for bestemmelsen er hensynet til tilliden til den finansielle sektor, der kan blive påvirket negativt, hvis en person, kort tid efter at personen er vurderet ikke-hæderlig, atter kan være ledelsesmedlem i en finansiell virksomhed. Retningsgivende for fastsættelsen af en varighed på fem år vil således være, at der ikke er forhold, der taler for en kortere varighed, eller hvor karakteren og omfanget af forholdene tilsiger, at en længere varighed er påkrævet.

I forbindelse med afgørelser vedrørende manglende opfyldelse af kravet i *stk. 1, nr. 2*, fremgår det af bemærkninger til bestemmelsen i lovforslaget,

UDKAST

at Finanstilsynet skal lægge vægt på alle strafbare og administrative overtrædelser, inddragelse af tidligere tilladelser, licenser eller lignende, tidligere afskedigelser og baggrunden herfor. I vurderingen af den pågældendes omdømme tager Finanstilsynet hensyn til alvoren af overtrædelsen, den tid der er gået siden overtrædelsen, personens adfærd siden en eventuel strafbar overtrædelse af loven, og om der er tale om gentagelsestilfælde. Når Finanstilsynet således vurderer, om en person ikke har et tilstrækkeligt godt omdømme og kan udvise hæderlighed, integritet og tilstrækkelig uafhængighed ved varetagelsen af hvervet eller stillingen, skal Finanstilsynet eksplicit forholde sig til tidsaspektet og personens ageren siden en eventuel kritisabel adfærd. I vurderingen af fastsættelsen af varigheden efter det foreslåede stk. 3 vil Finanstilsynet foretage en samlet vurdering, der bl.a. tager hensyn til, hvor lang tid der er gået siden det pågældende forhold, personens adfærd siden det pågældende forhold, og om der er tale om gentagelsestilfælde. I situationer med gentagelsestilfælde vil der ikke blive sondret mellem, om den kritisable adfærd vedrører en anden type forhold end det første forhold eller de andre forhold. Gentagelsestilfælde vil være skærpende for fastsættelsen af afgørelsens varighed. Hvis et forhold er begået forud for en tidligere afgørelse om manglende opfyldelse af kravene i stk. 1, nr. 2-5, vil der som udgangspunkt skulle udmåles en samlet varighed svarende til, hvad der ville være blevet resultatet ved en samlet vurdering.

Et formål med at fastsætte varigheden er at øge transparensen og retssikkerheden for de personer, som afgørelsen vedrører. Der vil være forskel på varigheden af afgørelser meddelt på baggrund af mindre alvorlige forhold og grovere forhold. Finanstilsynet vil derfor tage hensyn til karakteren af forholdet, herunder om det er et strafbart eller administrativt forhold, om det vedrører et tillidsbrud, og om der er tale om gentagelsestilfælde. De kumulative effekter af flere mindre overtrædelser i samme sag kan være skærpende i forbindelse med fastsættelsen af varigheden. Ligesom en tilstrækkelig grov overtrædelse i særlig alvorlige sager kan bevirke, at påbuddets varighed fastsættes til ”indtil videre”. En varighed, der fastsættes til ”indtil videre”, vil derfor kun kunne anvendes ved særligt alvorlige forhold og i sjældne tilfælde.

Som udgangspunkt vil Finanstilsynet ikke inddrage forhold i en vurdering af en persons hæderlighed, der er mere end 10 år gamle. Finanstilsynet vil dog kunne inddrage forhold, der ligger længere tilbage i tid, hvis forholdene er særligt alvorlige, eller hvis disse er en del af et sammenhængende sagsforløb, hvor dele er mindre end 10 år gamle, eller hvor der er tale om gentagelsestilfælde. Alvorlige forhold kan f.eks. være svindel, grov tilsidesæt-

telse af god skik eller egentlig medvirken til økonomisk kriminalitet. En tidligere afgørelse om manglende opfyldelse af stk. 1, nr. 2-5, har således gentagelsesvirkning for varigheden, uanset om det aktuelle forhold er af samme art eller ej. Det vil omvendt også betyde, at der skal være særlige forhold, der gør sig gældende, hvis Finanstilsynet skal kigge mere end 10 år tilbage ved vurderingen af en persons adfærd. Ud over hensynet til omfanget, karakteren og grovheden af de forhold, der begrundes af afgørelsen, vil Finanstilsynet også lægge vægt på, hvorvidt der er grund til at antage, at den pågældende fortsat ikke vil kunne varetage hvervet eller stillingen på forsvarlig måde. Det beror på en vurdering af de konkrete forhold, herunder om forholdet er så kritisabelt, at en længere varighed er påkrævet, eller hvor varigheden i særligt alvorlige sager bør være ”indtil videre”.

Begyndelsestidspunktet for varigheden af afgørelsen vil, som udgangspunkt være datoen for Finanstilsynets afgørelse. Varigheden af afgørelser og påbud vil bl.a. afhænge af grovheden af de passerende forhold, om der er tale om gentagelsestilfælde, hvor lang en periode forholdene har stået eller stod på, og hvor lang tid der er gået siden de pågældende forhold er ophørt. I vurdering af fastsættelsen af varigheden vil Finanstilsynet skulle foretage en samlet vurdering. I de tilfælde, hvor Finanstilsynet imidlertid afviser en person med henvisning til, at vedkommende er under konkurs, rekonstruktion eller gældssanering, jf. stk. 1, nr. 4, vil det skulle fremgå af afgørelsen, at begyndelsestidspunktet regnes fra datoen for afslutningen af konkurs, rekonstruktion eller gældssanering.

Udgangspunktet for en negativ hæderlighedsvurdering vil være, at et afslag har en varighed på fem år, medmindre særlige forhold taler for en kortere eller længere varighed. Retningsgivende for fastsættelsen af en varighed på fem år vil således være, at der ikke er forhold, der taler for en kortere varighed, eller hvor karakteren og omfanget af forholdene tilsiger, at en længere varighed er påkrævet. Når en person har modtaget et afslag på ansøgning om egnetheds- og hæderlighedsgodkendelse på grund af manglende hæderlighed, er der tale om en adfærd, der medfører, at personens omdømme ikke anses for at være tilstrækkeligt betryggende til at personen kan varetage den pågældende stilling, dvs. at den pågældendes omdømme er påvirket af en given adfærd. Det vil derfor være naturligt, at der er en periode umiddelbart efter, hvor personens omdømme ikke kan bedømmes anderledes.

Udover en konkret vurdering af grovheden af forholdene, vil Finanstilsynet også kunne inddrage kumulative effekter af flere overtrædelser, gentagelsestilfælde og den eventuelle skadevirkning af forholdet. Hvis det pågæl-

UDKAST

dende forhold er egnet til i betydeligt omfang at svække den samlede sektors omdømme og derved tilliden til sektoren, bør det skærpe varigheden. Herudover har tidsaspektet også betydning for fastsættelsen af varigheden, hvor forhold, der ligger tilbage i tid, efter en konkret vurdering kan føre til en lempelse af varigheden. Det vil imidlertid omvendt kunne være en skærpende omstændighed, såfremt personen eller virksomheden har misligholdt sin forpligtelse til at meddele Finanstilsynet oplysninger om forhold nævnt i stk. 1, i forbindelse med dennes indtræden, jf. det foreslåede stk. 4.

Retningsgivende for afgørelser med en varighed, der sættes til mindre end fem år, vil være, at der kan være tale om en situation, hvor Finanstilsynet efter en samlet vurdering vurderer, at personen ikke er hæderlig, men hvor det samlede sagsforløb afdækker en række formildende omstændigheder om den pågældende eller hændelsesforløbet. Det vil imidlertid også kunne være tilfældet, hvor forholdet har en sådan beskaffenhed, at varigheden eksempelvis isoleret set vil kunne fastsættes til fem år, men hvor forholdet ligger en årrække tilbage. I sådanne tilfælde vil tidsaspektet, personens adfærd siden det pågældende forhold, og fraværet af gentagelsesvirkning kunne føre til en lempelse af varigheden. Endelig kan der være tale om tilfælde, hvor Finanstilsynet kunne have truffet afgørelsen på et tidligere tidspunkt, men hvor den pågældende f.eks. fratrådte den finansielle virksomhed tidligere, men nu igen vil være omfattet af reglerne om egnethed og hæderlighed. I nogle tilfælde kan Finanstilsynet vurdere, at denne periode uden for sektoren kan betyde, at varigheden skal være mindre end fem år. Derudover kan der være tilfælde, hvor forholdet ligger så langt tilbage i tiden, at det ikke vil have indflydelse på vurderingen af vedkommendes hæderlighed. Retningsgivende for fastsættelsen af varigheden på ”indtil videre” er, at der skal være tale om grove forhold eller alvorlige gentagelsestilfælde, der som udgangspunkt ikke ligger mere end 10 år tilbage i tiden. Det vil således alene være i særligt alvorlige sager, at Finanstilsynet vil fastsætte varigheden til ”indtil videre”. Der kan eksempelvis være tale om særdeles grove forhold med overtrædelse af straffelovens berigelsesforbrydelser, åbenbare ledelsesmæssige svigt, der har medført betydelige økonomiske tab eller skadevirkning, grove misbrugssituationer, svigagtighed, grov tilsidesættelse af god skik eller egentlig medvirken til økonomisk kriminalitet eller andre alvorlige tilidsbrud. Generelt kan det siges, at det eller de udviste forhold skal have en sådan alvorlig karakter, at det må anses for åbenbart, at hverken Finanstilsynet eller samfundet kan have tillid til, at den pågældende indenfor en overskuelig fremtid vil kunne varetage hvervet som bestyrelsesmedlem eller stillingen som direktør i en kreditservicevirksomhed på en forsvarlig måde.

UDKAST

Det fremgår af *stk. 4*, at Finanstilsynet i særlige tilfælde, hvor Finanstilsynet vurderer, at en person ikke har tilstrækkelige faglige forudsætninger eller erfaring i forhold til den stilling som medlem af direktionen, som den pågældende vurderes til, kan træffe afgørelse om, at personen kan bestride stillingen under nærmere fastsatte betingelser.

Det foreslåede vil medføre, at Finanstilsynet kan opstille betingelser, således at et medlem af direktionen kan meddeles en betinget afgørelse, uanset at personen ikke umiddelbart lever op til egnethedskravene i *stk. 1, nr. 1*. Bestemmelsen vil indebære, at Finanstilsynet således kan finde, at den pågældende person ville opfylde egnethedskravene i *stk. 1, nr. 1*, hvis en eller flere betingelser bliver opfyldt. Bestemmelsen vil finde anvendelse i de tilfælde, hvor Finanstilsynet enten vurderer, at den pågældende ikke har de tilstrækkelige, faglige forudsætninger eller erfaring i forhold til den stilling som medlem af direktionen, som den pågældende vurderes til, eller hvor den betingede godkendelse ikke medfører, at den pågældende tiltræder stillingen med det samme, men hvor vedkommende er under oplæring. I begge tilfælde træffer Finanstilsynet kun betingede afgørelser, hvor det vurderes, at der kan opstilles veldefinerede, konkrete og målbare betingelser for, at den pågældende kan vurderes egnet til stillingen, f.eks. hvor den pågældende inden for et relativt afgrænset område ikke lever op til egnethedskravene i *stk. 1, nr. 1*. Betingede afgørelser vil kunne bruges, hvis betingelserne kan defineres klart og entydigt og kan opfyldes på kort tid. Det kan f.eks. dreje sig om, at den pågældende skal gennemgå konkret uddannelse, eller at den pågældende igennem en periode skal varetage en rolle på niveauet under den rolle, som den pågældende har ansøgt om, eller på tilsvarende niveau.

Det kan eksempelvis være tilfælde, hvor den pågældende har tilstrækkelig ledelseserfaring, men er ny i den konkrete rolle i kreditservicevirksomheden og derfor mangler kompetencer på et relevant forretnings- eller kontrolområde. Direktionsmedlemmet vil kunne opnå tilladelse på betingelse af, at personen gennemfører en specifik uddannelse eller træning inden for det relevante område.

Et andet eksempel kan være en kandidat til en stilling som medlem af direktionen, der ikke selv har den tilstrækkelige viden, faglige kompetence eller erfaring med et ansvarsområde, som personen skal have ansvar for, men hvor den påkrævede kompetence eller erfaring er til stede hos andre personer i direktionen. I så fald kan ansøgeren godkendes med betingelse om, at en eller flere personer med disse kompetencer forbliver i direktionen og er til kandidatens rådighed i hele betingelsens løbetid. Der kan også være til-

UDKAST

fælde, hvor den betingede godkendelse medfører, at personen ikke kan tiltræde den endelige stilling (slutstillingen) med det samme. Godkendelse til slutstillingen kan gives på betingelse af, at den pågældende er under oplæring i en periode. Ansøgeren opnår med denne form for betinget godkendelse en vished for, hvornår vedkommende vil blive anset for egnet til den stilling, som er det endelige mål med henvendelsen til Finanstilsynet. Denne type betingede godkendelser vil derfor også være egnede i forbindelse med successionsplanlægning. Betingelsens løbetid kan i disse tilfælde også være længere end ved betingelser, hvor ansøgeren godkendes til at tiltræde stillingen med det samme.

De af Finanstilsynet fastsatte betingelser skal være proportionale og tage hensyn til, at kreditservicevirksomhederne varierer i størrelse, art og kompleksitet. Finanstilsynet vil således tage hensyn til den pågældendes rolle, opgaver og ansvarsområder i virksomheden, herunder virksomhedens størrelse og kompleksitet. De betingelser, der stilles til den pågældende, vil derfor skulle afvejes op imod de opgaver og det ansvar, den pågældende er forpligtet til løfte i kraft af sin rolle i virksomheden. Fastsættelsen af betingelser til personer tilhørende eksempelvis direktionen må således afspejle de funktioner, som direktionen udøver i den konkrete virksomhed.

En betinget afgørelse vil derfor forudsætte, at der kan stilles relevante betingelser for opnåelse af den viden, faglige kompetence eller erfaring efter lovforslagets stk. 1, nr. 1, som personen ikke vurderes fuldt ud at have, og hvis dette findes forsvarligt henset til virksomhedens størrelse, omfang og kompleksitet samt det arbejde og ansvar, der er forbundet med den konkrete stilling.

De af Finanstilsynet opstillede betingelser fastsættes derfor med udgangspunkt i stillingen i den konkrete virksomhed og knytter sig specifikt hertil. Når den pågældende opfylder betingelserne, vurderes personen at opfylde egnethedskravene i stk. 1, nr. 1, i forhold til den konkrete stilling i den konkrete virksomhed. Det er derfor ikke givet, at den pågældende vil opfylde egnethedskravet i stk. 1, nr. 1, i forhold til en anden stilling i en anden og måske større og mere kompleks virksomhed.

Betingede afgørelser vil være tidsbegrænsede, således at betingelserne skal opfyldes inden for en af Finanstilsynet fastsat tidsperiode, som ikke bør være længere end højst 18 måneder. Forudsætningen for at opnå en betinget godkendelse vil være, at personen opfylder de fastsatte betingelser, ved eksempelvis at gennemføre den nødvendige uddannelse, træning eller andre

UDKAST

afhjælpende foranstaltninger, inden for den af Finanstilsynet fastsatte tidsperiode. Betingelserne vil derfor skulle fastsættes således, at Finanstilsynet har mulighed for at vurdere, om betingelserne er opfyldt inden for tidsperioden.

Finanstilsynet skal påse, at den pågældende opfylder betingelserne, når perioden udløber. Finanstilsynet vil ikke foretage en fornyet prøvelse af, hvorvidt den pågældende opfylder egnetheds- og hæderlighedskravene i lovforslagets stk. 1, men alene vurdere, hvorvidt de tidligere meddelte betingelser er opfyldt. Finanstilsynet skal modtage de oplysninger, som er nødvendige for Finanstilsynets vurdering af, om vedkommende opfylder betingelserne. Det foreslåede ændrer ikke på, at personen har pligt til at meddele Finanstilsynet oplysninger om forhold som nævnt i stk. 1, nr. 2-5, hvis forholdene efterfølgende ændres.

Hvis Finanstilsynet vurderer, at den pågældende direktør ikke opfylder de fastsatte betingelser, vil konsekvensen være, at den pågældende ikke vurderes fuldt ud at leve op til egnethedskravet i lovforslagets stk. 1, nr. 1. Finanstilsynet vil i særlige tilfælde kunne forlænge fristen for opfyldelse af betingelserne, hvor der vurderes at være rimelig udsigt til, at den pågældende inden for den nye frist vil kunne opfylde betingelserne. Forlængelse af fristen bør ikke overskride seks måneder. Ansvar for en direktør med en betinget godkendelse er som udgangspunkt det samme som for en person i samme stilling med en ubetinget godkendelse. En person med en betinget egnethedsgodkendelse, der påtager sig en stilling, hvortil der knytter sig egnethedskrav, har en skærpet opmærksomhedspligt. Efter omstændighederne kan det derfor være ansvarspådragende for en person med en betinget godkendelse ikke at udvise en særlig agtpågivenhed. Den skærpede opmærksomhedspligt knytter sig til de områder, betingelsen i godkendelsen vedrører, og kan efter omstændighederne fordre, at direktøren indhenter intern eller ekstern rådgivning til brug for sit beslutningsgrundlag i sager på disse områder. En betinget godkendt direktør vil dermed ikke ubetinget kunne påberåbe sig sin manglende erfaring – dokumenteret i form af en betinget godkendelse – som eksempelvis undskyldningsgrund ved vurderingen af vedkommendes erstatningsansvar.

Det foreslås i *stk. 5, 1. pkt.*, at medlemmerne af bestyrelsen eller direktionen i en kreditservicevirksomhed skal meddele Finanstilsynet oplysninger om forhold nævnt i stk. 1 i forbindelse med deres indtræden i kreditservicevirksomhedens ledelse og om forhold nævnt i stk. 1, nr. 2-5, hvis forholdene efterfølgende ændres.

UDKAST

Oplysningerne skal meddeles Finanstilsynet snarest muligt.

Indtræder der efter tiltrædelsen forhold, som er af betydning for vurderingen af, om kravene til egnethed og hæderlighed i stk. 1, nr. 2-5, fortsat kan anses for at være opfyldt, er den berørte person tillige forpligtet til af egen drift at informere Finanstilsynet herom. Det vil herefter være op til Finanstilsynet at tage stilling til, om vedkommende fortsat kan anses for at være egnede og hæderlige. Et ledelsesmedlem har f.eks. pligt til at oplyse, at der er indgivet konkursbegæring mod vedkommende, at vedkommende har søgt om gælds-sanering, eller at der er rejst sigtelse mod vedkommende for overtrædelse af lovgivningen nævnt i stk. 1, nr. 3.

De oplysninger, som Finanstilsynet modtager, indgår herefter i bedømmelsen af, om vedkommende er egnede og hæderlige i medfør af det foreslåede stk. 1. Finanstilsynet tillægges efter lovforslagets § 30 beføjelse til at pålægge en kreditservicevirksomhed at afsætte et medlem af direktionen, hvis den pågældende ikke efter de foreslåede § 8, stk. 1, nr. 2-5, kan bestride stillingen. Tilsvarende kan Finanstilsynet med lovforslagets § 30, stk. 1, påbyde et medlem af bestyrelsen at nedlægge sit hverv, hvis den pågældende ikke efter § 8, stk. 1, nr. 2-5, kan bestride stillingen.

I de tilfælde, hvor et eller flere medlemmer af en bestyrelse eller direktion ikke opfylder kravene til egnethed og hæderlighed, er Finanstilsynets sanktionsmuligheder herudover at nægte kreditservicevirksomheden tilladelse efter lovforslagets § 4, eller at inddrage en eksisterende tilladelse til at drive virksomhed i henhold til lovforslagets § 9, jf. dog § 30, stk. 7, hvorefter Finanstilsynets inddragelse af en kreditservicevirksomheds tilladelse på baggrund af manglende opfyldelse af kravene til egnethed og hæderlighed, forudsætter manglende efterlevelse af påbud om henholdsvis afsættelse af en direktør eller et bestyrelsesmedlems nedlæggelse af sit hverv.

Overtrædelse af det foreslåede § 8, stk. 5, foreslås strafbelagt, jf. lovforslagets § 45, stk. 1. Ansvarssubjektet for overtrædelse af stk. 5, er det pågældende ledelsesmedlem. Den strafbare handling består i ikke at meddele Finanstilsynet oplysninger om forhold vedrørende strafansvar og insolvensbehandling i forbindelse med indtræden i kreditservicevirksomhedens ledelse eller efterfølgende, hvis forholdene ændres. Et eksempel på overtrædelse af bestemmelsen er, at et ledelsesmedlem ikke meddeler Finanstilsynet oplysninger om idømt straf i forbindelse med det pågældende ledelsesmedlems indtræden i ledelsen. Overtrædelse af bestemmelsen kan straffes med bøde

UDKAST

eller fængsel indtil fire måneder, medmindre højere straf er forskyldt efter den øvrige lovgivning.

Det foreslås i *stk. 5, 2. pkt.*, at udpeges eller vælges et medlem af bestyrelsen til posten som formand for bestyrelsen i en kreditservicevirksomhed, skal bestyrelsesmedlemmet endvidere meddele Finanstilsynet oplysninger om forhold omfattet af *stk. 1, nr. 1*.

Den foreslåede bestemmelse indebærer, at et bestyrelsesmedlem i en kreditservicevirksomhed, der skal varetage hvervet som bestyrelsesformand for den samme virksomhed, er forpligtet til at meddele Finanstilsynet oplysninger om pågældendes viden, kompetencer og erfaring, der er afgørende for, at den pågældende kan varetage hvervet som bestyrelsesformand i virksomheden. Bestemmelsen er således først og fremmest en oplysningspligt, der skal supplere Finanstilsynets pligt til at oplyse sagen som led i sagsbehandling, jf. officialmaksimen.

Med ”et medlem af bestyrelsen” skal forstås både menige medlemmer og eventuelle næstformænd. Bestemmelsen har til formål at sikre, at et menigt bestyrelsesmedlem eller en næstformand, der efter udpegning eller valg m.v. skal varetage hvervet som formand for bestyrelsen, skal opfylde det egnethedskrav, der i henhold til *stk. 1, nr. 1*, stilles til en person, der skal varetage hvervet som bestyrelsesformand i virksomheden. Med udpegning eller valg skal forstås enhver form for beslutning, der fører til, at det pågældende bestyrelsesmedlem i en periode skal varetage bestyrelsesformandsposten i virksomheden. Dette gælder dog ikke næstformandens varetagelse af formandsposten på baggrund af sædvanligt forfald fra et eller enkeltstående bestyrelsesmøder. Det vil endvidere ikke gælde kortvarig konstitution eller varetagelse af formandsposten i tilfælde af, at bestyrelsesformanden må gå af indenfor sin udpegningsperiode som bestyrelsesmedlem. Den foreslåede bestemmelse vil indebære, at der vil skulle foretages en særskilt vurdering af, om det bestyrelsesmedlem, der skal varetage bestyrelsesformandsposten, har tilstrækkelige personlige kompetencer i form af den nødvendige robusthed og gennemslagskraft og den fornødne ledelsesmæssige tyngde til at lede arbejdet i bestyrelsen og sikre, at bestyrelsens tilsyns- og kontrolopgaver overfor direktionen løses på effektiv måde. Vurderingen skal foretages, uanset om bestyrelsesformanden vælges blandt bestyrelsens eksisterende medlemmer og dermed allerede er vurderet egnet som bestyrelsesmedlem, eller om formanden vælges uden for bestyrelsens rækker og dermed vurderes for første gang. Sker udpegningen eller valget til bestyrelsesformand ikke som led i et skifte fra menigt bestyrelsesmedlem eller næstformand, vil vurderin-

UDKAST

gen derfor skulle foretages i forbindelse med den pågældendes direkte indtræden i bestyrelsesformandsposten efter stk. 1, nr. 1, jf. den foreslåede stk. 5, 1. pkt., og ud fra samme vurderingsgrundlag, som hvis vedkommende allerede var en del af bestyrelsen.

I vurderingen af kandidatens egnethed vil indgå den pågældendes evne til at lede arbejdet i bestyrelsen og sikre et konstruktivt samarbejde med direktionen, herunder give direktionen det nødvendige med- og modspil med hensyn til strategiske og styringsmæssige anliggender samtidig med, at bestyrelsens tilsyn og kontrol med direktionen fastholdes.

Bestyrelsesformanden skal bl.a. facilitere et åbent og tillidsfuldt samarbejde i bestyrelsen, hvor alle medlemmer får mulighed for og lyst til at deltage med henblik på, at bestyrelsen træffer beslutning om de anliggender, som det tilkommer bestyrelsen at afgøre, og at de beslutninger, der tages i bestyrelsen, træffes på et oplyst og kvalificeret grundlag. Bestyrelsesformanden skal sørge for, at arbejdet i bestyrelsen tilrettelægges således, at bestyrelsen fører et effektivt tilsyn og kontrol med direktionen. Formanden skal endvidere tage initiativ til at sikre, at sammensætningen af bestyrelsen repræsenterer de kompetencer, der er relevante for virksomheden. Bestyrelsesformanden skal kunne evaluere bestyrelsens og direktionens arbejde og være indstillet på at være virksomhedens ansigt udadtil i situationer, hvor dette er påkrævet eller i øvrigt relevant. Ved vurderingen af en kandidat vil der først og fremmest skulle inddrages den pågældendes hidtidige erfaring fra bestyrelseshverv eller topledelsestillinger i private virksomheder, offentlige myndigheder eller private eller faglige organisationer. Der skal ved vurderingen bl.a. lægges vægt på, hvilke tidligere og nuværende poster eller hverv, den pågældende har varetaget eller varetager, den tidsmæssige udstrækning af posterne eller hvervene, deres art og kompleksitet samt karakteren af de virksomheder m.v., der er tale om, herunder om der heriblandt er virksomheder indenfor den finansielle sektor. Derudover vil de nævnte forhold tillige med den pågældendes uddannelse, teoretiske og praktiske kendskab til virksomhedens kerneområder, herunder virksomhedens forretningsmodel, kunne danne grundlag for en formodning om, at vedkommende har den nødvendige personlige og ledelsesmæssige tyngde til at kunne påtage sig rollen som bestyrelsesformand i virksomheden.

Ved vurderingen af, om kandidaten besidder den nødvendige robusthed og gennemslagskraft, vil eksempelvis kunne indgå, om den pågældende er egnede til og indstillet på at være den ledende kraft i bestyrelsen og at være den, der sætter dagsordenen og faciliterer et åbent og tillidsfuldt samarbejde i

UDKAST

bestyrelsen. Kandidaten skal være ansvarsbevidst, overbevisende og i besiddelse af et godt overblik og en god dømmekraft og kunne træffe og gennemføre vanskelige beslutninger, herunder overfor direktionen. Kandidaten skal have den nødvendige forhandlingserfaring og strategiske indsigt samt de nødvendige kommunikative evner. Egenskaber såsom ansvarsbevidsthed, godt overblik, god dømmekraft og evnen til at træffe og gennemføre beslutninger er vigtige, når bestyrelsesformanden skal være drivkraften og indgå i den nævnte relation til direktionen. De ovenfor anførte egenskaber og karakteristika er ikke udtømmende.

Der vil kunne foretages en vurdering med udgangspunkt i bl.a. oplysningerne i kandidatens CV, herunder navnlig om pågældende har bestyrelses- eller ledelserfaring fra en finansiel virksomhed eller anden erhvervsvirksomhed eller organisation (eksempelvis faglig eller erhvervspolitisk) af tilsvarende kompleksitet, størrelse eller samfundsmæssig betydning. Har den pågældende ingen sådan erfaring, eller har den pågældende åbenbart haft ringe succes i sådanne stillinger, vil det kunne have formodningen imod sig, at vedkommende besidder tilstrækkelige faglige kompetencer og den nødvendige robusthed og gennemslagskraft til at lede arbejdet i bestyrelsen og give direktionen det fornødne faglige og ledelsesmæssige modspil. Virksomhedens bestyrelse vil kunne gennemføre interviews som bidrag til en afklaring af de faktiske oplysninger, der relaterer sig til kandidatens egnethed. Det kunne eksempelvis være med henblik på mundtligt at drøfte forventninger til bestyrelsesformandsrollen, herunder med henblik på en vurdering af, hvorvidt kandidaten har de nødvendige personlige kompetencer og den nødvendige robusthed og gennemslagskraft til at lede arbejdet i en bestyrelse i den konkrete type af finansiel virksomhed. Oplysninger om kandidatens eksamensbeviser, certificeringer, uddannelsesbeviser m.v. angår først og fremmest viden og kompetencer og i mindre grad, hvorvidt den pågældende besidder den fornødne robusthed og gennemslagskraft som person. Den pågældendes uddannelsesprofil eller uddannelsesniveau vil således aldrig kunne stå alene, dels fordi det i sig selv ikke opfylder kravet om erfaring og kompetencer, og dels fordi vurderingen også vil skulle vedrøre den pågældendes personlige robusthed og gennemslagskraft. De nævnte forhold vil dog kunne indgå med nogen vægt i den samlede vurdering. Oplysninger om kandidatens praktiske erfaring gennem tidligere stillinger vil også indgå i vurderingen, herunder den pågældendes roller og opgaver og de krævede kvalifikationer, eksempelvis typen af den tidligere stilling og ansvarsområder, ansættelsesforholdets varighed, typen og kompleksiteten af den eller de virksomheder, hvor vedkommende var ansat, herunder vedkommendes beslutningsbeføjelser og ansvar og antal underordnede. anbefalinger fra

UDKAST

tidligere ansættelse kan skabe en formodning om den pågældendes professionelle adfærd.

Vurderingen af, om en person opfylder såvel de faglige krav som krav af mere personlig karakter, skal foretages med udgangspunkt i hvervet som bestyrelsesformand i den konkrete virksomhed. Det er således muligt, at en person på baggrund af sin uddannelsesmæssige baggrund og hidtidige ledelseserfaring opfylder kravet om tilstrækkelig viden, faglig kompetence og erfaring til at være bestyrelsesformand i en mindre kreditservicevirksomhed eller en kreditservicevirksomhed med en ikke-kompleks forretningsmodel, men at den pågældende ikke vil kunne opfylde kravet til rollen som bestyrelsesformand i en mere komplekst eller stort landsdækkende kreditservicevirksomhed. Det bemærkes, at sker udpegningen eller valget til bestyrelsesformand ikke som led i et skifte fra menigt bestyrelsesmedlem eller næstformand, vil vurderingen skulle foretages i forbindelse med en pågældendes direkte indtræden i bestyrelsesformandsposten efter lovforslagets § 8, stk. 1, nr. 1, jf. stk. 2, 1. pkt.

Det foreslås i *stk. 5, 3. pkt.*, at virksomhedens vurdering af en bestyrelsesformands personlige kompetencer omfattet af stk. 1, nr. 1, skal foreligge i skriftlig form.

Formålet med den foreslåede bestemmelse er navnlig at sikre, at virksomheden aktivt tager stilling til, om pågældende, som virksomheden overvejer at indstille som bestyrelsesformand, har tilstrækkelige personlige kompetencer til at varetage dette hverv. Ved ”personlige kompetencer” skal navnlig forstås, om pågældende besidder den robusthed og gennemslagskraft, der er påkrævet til at lede arbejdet i bestyrelsen og give direktionen det fornødne faglige og ledelsesmæssige modspil. Der sigtes herved til de mere personlige kompetencer, som indgår i bemærkningerne til den foreslåede bestemmelse i lovforslagets § 8, stk. 2, 2. pkt. Forslaget vil indebære, at virksomheden har pligt til skriftligt at redegøre for sin vurdering af ovennævnte egenskaber underbygget med dokumentation i videst muligt omfang. Forslaget skal ses på baggrund af, at vurderingen af de personlige kompetencer ofte vil være baseret på mere skønmæssige og friere overvejelser end de øvrige krav efter stk. 1, nr. 1.

Det foreslås i *stk. 6*, at kreditservicevirksomheden er forpligtet til at påse overholdelsen af stk. 1.

UDKAST

Bestemmelsen fastsætter, at kreditservicevirksomhed er forpligtet til at påse overholdelsen af stk. 1. Heri ligger en forpligtelse til at påse, at ledelsesmedlemmet opfylder kravene i stk. 1 ved medlemmets indtræden i bestyrelsen og direktionen. Endvidere skal kreditservicevirksomheden påse overholdelsen løbende, så længe det pågældende ledelsesmedlem varetager hvervet eller stillingen. Vurderingen af om et medlem af bestyrelsen og direktionen opfylder kravene i stk. 1, vil i praksis skulle foretages af bestyrelsen i forbindelse med det pågældende medlems indtræden eller i forbindelse med kreditservicevirksomhedens ansøgning om tilladelse. Det medlem af bestyrelsen eller direktionen, som vurderingen drejer sig om, må ikke være til stede under sagens behandling, og det skal protokolleres, at vedkommende ikke er til stede. Finanstilsynet kan bede kreditservicevirksomheden om bestyrelsens vurdering både i forbindelse med kreditservicevirksomhedens ansøgning om tilladelse i henhold til § 4, eller ved medlemmets indtræden i bestyrelse eller direktion samt alle senere vurderinger med henblik på at påse overholdelsen af bestemmelsen, jf. lovforslagets § 24, stk. 1.

Efter medlemmets indtræden i bestyrelse eller direktion skal kreditservicevirksomheden løbende overvåge egnetheden og hæderligheden af ledelsesmedlemmet og vurdere, om en egentlig ny vurdering af ledelsesmedlemmet er nødvendig. Bestyrelsen skal vurdere de enkelte ledelsesmedlemmers ageren og resultater. Bestyrelsen skal tage højde for alle nye relevante oplysninger, herunder oplysninger der kan give anledning til tvivl om ledelsesmedlemmets egnethed og hæderlighed. Bestyrelsen bør som minimum foretage en revurdering af et ledelsesmedlems egnethed og hæderlighed, hvis der er en særlig anledning hertil. Det vil eksempelvis være relevant i tilfælde, hvor kreditservicevirksomheden har konstateret manglende overholdelse af reguleringen i en del af virksomheden, som det pågældende ledelsesmedlem har ansvaret for. Hvis kreditservicevirksomheden bliver bekendt med, at forholdene nævnt i stk. 1 er ændret, og dette er af væsentlig betydning for Finanstilsynets tilsyn med virksomheden, skal virksomheden hurtigst muligt meddele Finanstilsynet dette, jf. lovforslagets § 8, stk. 5. Den foreslåede bestemmelse fratager ikke et bestyrelsesmedlem eller et medlem af direktionen vedkommendes eget ansvar for at opfylde kravene om egnethed og hæderlighed eller vedkommendes pligt til at informere Finanstilsynet om relevante forhold. Et medlem af direktionen eller bestyrelsen skal til enhver tid opfylde kravene om egnethed og hæderlighed, mens personen varetager stillingen eller hvervet i kreditservicevirksomheden.

Det fremgår af lovforslagets § 45, stk. 1, at overtrædelse af § 8, stk. 6, kan straffes med bøde. Ansvarssubjektet i forhold til overtrædelse af det foreslå-

UDKAST

ede § 8, stk. 6, er kreditservicevirksomheden. En kreditservicevirksomhed vil eksempelvis kunne straffes med bøde, hvis et medlem af bestyrelsen eller direktionen ikke opfylder betingelserne i § 8, stk. 1, og virksomhedens bestyrelse burde have konstateret dette enten ved medlemmets indtræden eller efterfølgende, og den manglende konstatering skyldes en manglende vurdering af medlemmernes egnethed og hæderlighed, som burde have været foretaget med henblik på overholdelsen af § 8, stk. 1.

Den foreslåede § 8 implementerer artikel 5, stk. 1, litra b og c Europa-Parlamentets og Rådets direktiv (EU) 2021/2167 af 24. november 2021 om kreditservicevirksomheder og kreditkøbere.

Til § 9

Det følger af lov om inkassovirksomhed §§ 21 og 22, at en autorisation til at udøve inkassovirksomhed kan tilbagekaldes eller bortfalde i visse situationer. Dette kan bl.a. være tilfældet, hvis autorisationsindehaveren eller den ansatte gør sig skyldig i grov eller gentagen overtrædelse af vilkår for autorisationen eller af bestemmelser i loven eller forskrifter udstedt i medfør af loven.

En autorisation til at udøve inkassovirksomhed kan også bortfalde, hvis autorisationsindehaveren dør eller ophører med at opfylde visse betingelser, f.eks. ved at blive taget under rekonstruktionsbehandling eller konkurs i henhold til kravet i § 5, stk. 1, nr. 4.

Afgørelse om tilbagekaldelse af autorisation træffes af politiet, hvorefter den kan begæres domstolsprøvelse efter reglerne i lov om inkassovirksomhed §§ 24-26.

Lovforslagets § 9 fastsætter, i hvilke tilfælde, Finanstilsynet kan inddrage en kreditservicevirksomheds tilladelse.

Inden Finanstilsynet inddrager en kreditservicevirksomheds tilladelse, skal der i henhold til reglerne i forvaltningsloven foretages en partshøring af virksomheden.

Det foreslås i *stk. 1, nr. 1*, at Finanstilsynet kan inddrage tilladelsen som kreditservicevirksomhed, hvis kreditservicevirksomheden ikke udnytter sin tilladelse inden der er gået 12 måneder fra meddelelse heraf.

UDKAST

Kreditservicevirksomheden vil altså skulle bruge sin tilladelse aktivt, ellers kan den inddrages og virksomheden må ansøge på ny. En kreditservicevirksomhed gør brug af sin tilladelse, når virksomheder begynder at udføre kreditserviceringsaktiviteter. For nærmere om definitionen af kreditserviceringsaktiviteter henvises der til lovforslagets § 3, nr. 8, og bemærkningerne hertil.

Det foreslås i *stk. 1, nr. 2*, at Finanstilsynet kan inddrage tilladelsen som kreditservicevirksomhed, hvis virksomheden selv giver udtrykkeligt afkald på tilladelsen.

Det foreslåede vil medføre, at Finanstilsynet kan inddrage tilladelsen, hvis virksomheden selv anmoder om det. Det er en betingelse for inddragelse af tilladelsen, at virksomheden ophører med de aktiviteter, som tilladelsen er givet til.

Det foreslås i *stk. 1, nr. 3*, at Finanstilsynet kan inddrage tilladelsen som kreditservicevirksomhed, hvis virksomheden ophører med kreditserviceaktiviteter i mere end 12 måneder.

For nærmere om definitionen af kreditserviceringsaktiviteter henvises der til lovforslagets § 3, nr. 8, og bemærkningerne hertil.

Det foreslås i *stk. 1, nr. 4*, at Finanstilsynet kan inddrage tilladelsen som kreditservicevirksomhed, hvis tilladelsen er erhvervet på baggrund af urigtige eller vildledende oplysninger eller på anden uretmæssig vis.

Det er en forudsætning, at oplysningerne har haft en vis betydning for Finanstilsynets beslutning. Endvidere er det en forudsætning, at oplysningerne bevidst har været urigtige. Er det sidste ikke tilfældet, må Finanstilsynet vurdere forholdet efter forslaget til nr. 5.

Det foreslås i *stk. 1, nr. 5*, at Finanstilsynet kan inddrage tilladelsen som kreditservicevirksomhed, hvis betingelserne i § 4, stk. 2, og § 5, stk. 1, ikke længere er opfyldt.

Bestemmelsen vil eksempelvis kunne finde anvendelse i tilfælde, hvor en kreditservicevirksomhed ikke har efterkommet et påbud fra Finanstilsynet om at afsætte en direktør eller et medlem af bestyrelsen, der ikke længere opfylder de foreslåede krav om egnethed og hæderlighed.

Det foreslås i *stk. 1, nr. 6*, at Finanstilsynet kan inddrage tilladelsen som kreditservicevirksomhed, hvis virksomheden groft eller gentagne gange tilsidesætter sine pligter efter denne lov eller anden relevant lovgivning.

Anden relevant lovgivning er navnlig forbrugerbeskyttelsesregler, herunder Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2016/679 af 27. april 2016 om beskyttelse af fysiske personer i forbindelse med behandling af personoplysninger og om fri udveksling af sådanne oplysninger og om ophævelse af direktiv 95/46/EF (generel forordning om databeskyttelse).

Bestemmelsen kan imidlertid også anvendes ved andre grove eller gentagne pligtforsømmelser.

Det er en betingelse, at virksomheden groft eller gentagne gange har tilsidesat denne forpligtelse. Dette krav vil være opfyldt, hvis virksomheden tilsidesætter et påbud fra Finanstilsynet om at afsætte en direktør, jf. lovforslagets § 30. Hvis en kreditservicevirksomhed ikke efterkommer et påbud fra Finanstilsynet om at afsætte sin direktør, jf. § 30, vil dette være en grov tilsidesættelse af virksomhedens pligter efter denne lov.

Inddragelse af tilladelse er en indgribende foranstaltning, idet virksomheden ved en inddragelse af sin tilladelse mister muligheden for at udøve de aktiviteter, der kræves tilladelse til, og det kan betyde, at kreditservicevirksomheden helt må ophøre med at eksistere.

Det fremgår af bestemmelsen, at der skal være tale om grove eller gentagne overtrædelser. Inddragelse af tilladelse vil typisk først være aktuel efter, at der har været givet frist til berigtigelse af forholdet og dette ikke er sket. Det forudsættes som udgangspunkt, at en mindre indgribende reaktion er anvendt over for virksomheden, før tilladelsen inddrages, eller at forholdene i virksomheden indebærer, at virksomheden ikke har mulighed for at rette op på overtrædelserne inden for en tilpas kort tidshorisont. Kan forholdene i virksomheden rettes op ved en mindre indgribende reaktion end at trække virksomhedens tilladelse, skal den mindre indgribende reaktion vælges. En mildere reaktion kan bl.a. være, at Finanstilsynet giver påbud om, at virksomheden retter op på de kritisable forhold i virksomheden, at forholdet anmeldes til politiet eller at Finanstilsynet giver påbud om afsættelse af virksomhedens direktør eller påbud om nedlægges af bestyrelseshverv.

UDKAST

Det foreslås i *stk. 2*, at hvis Finanstilsynet inddrager en tilladelse efter *stk. 1*, underretter Finanstilsynet straks de kompetente myndigheder i et eventuelt værtsland eller i den eventuelle medlemsstat, hvor kreditten blev ydet, hvis dette ikke er i Danmark eller i det eventuelle værtsland.

Formålet med bestemmelsen er samarbejde med kompetente myndigheder i andre lande inden for Den Europæiske Union, når det er nødvendigt for udførelsen af deres opgaver og udførelsen af deres beføjelser i henhold til nationale bestemmelser.

Den foreslåede § 9 implementerer artikel 8 i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv (EU) 2021/2167 af 24. november 2021 om kreditservicevirksomheder og kreditkøbere.

Til § 10

Det foreslås i lovforslagets § 10, at fastsætte krav til kreditserviceaftaler mellem en kreditkøber og en kreditservicevirksomhed.

Det foreslås i *stk. 1*, at kreditservicevirksomheder, der udfører kreditserviceringsaktiviteter for en kreditkøber, skal levere sine tjenesteydelser med hensyn til forvaltning og håndhævelse af en kreditgivers rettigheder i henhold til en misligholdt kreditaftale eller til selve den misligholdte kreditaftale på grundlag af en kreditserviceaftale med kreditkøberen.

Det foreslåede vil medføre, at kreditservicevirksomheder skal indgå en kreditserviceaftale med kreditkøberen, og udføre kreditserviceringsaktiviteter i overensstemmelse med kreditserviceaftalen.

Overtrædelse af det foreslåede § 10, *stk. 1*, foreslås strafbelagt, jf. lovforslagets § 45, *stk. 1*. Ansvarssubjektet for overtrædelse af § 10, *stk. 1*, er kreditservicevirksomheden. Den strafbare handling består i levere sine tjenesteydelser med hensyn til forvaltning og håndhævelse af en kreditgivers rettigheder i henhold til en misligholdt kreditaftale eller til selve den misligholdte kreditaftale uden, at der er indgået en kreditserviceaftale med kreditkøberen.

Det foreslåede *stk. 2*, fastsætter krav til indholdet af aftalen nævnt i *stk. 1*.

Det foreslås i *stk. 2, nr. 1*, at kreditserviceaftalen skal indeholde en udførlig beskrivelse af de aktiviteter, kreditservicevirksomheden skal udføre.

UDKAST

Dette vil indebære en udførlig beskrivelse af kreditserviceringsaktiviteterne.

For nærmere om definitionen af kreditserviceringsaktiviteter henvises der til lovforslagets § 3, nr. 8 og bemærkningerne hertil.

Det foreslås i *stk. 2, nr. 2*, at kreditserviceaftalen skal indeholde størrelsen på det vederlag, der skal betales, eller specifikation af, hvordan vederlaget beregnes.

Det foreslås i *stk. 2, nr. 3*, at kreditserviceaftalen skal indeholde en præcisering af, i hvilket omfang kreditservicevirksomheden kan repræsentere kreditkøberen i relation til låntageren.

Det foreslåede vil eksempelvis betyde, at det skal præciseres, om kreditservicevirksomheden kan repræsentere kreditkøberen i relation til låntageren i forbindelse med genforhandling med låntageren.

Det foreslås i *stk. 2, nr. 4*, at kreditserviceaftalen skal indeholde et tilsagn om, at parterne vil overholde de relevante regler, som finder anvendelse på en kreditgivers rettigheder i henhold til en kreditaftale eller til selve kreditaftalen, herunder med hensyn til forbruger- og databeskyttelse.

Dette indebærer blandt andet Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2016/679 af 27. april 2016 om beskyttelse af fysiske personer i forbindelse med behandling af personoplysninger og om fri udveksling af sådanne oplysninger og om ophævelse af direktiv 95/46/EF (generel forordning om databeskyttelse).

Det foreslås i *stk. 2, nr. 5*, at kreditserviceaftalen skal indeholde en klausul, der kræver, at låntagere behandles på en fair og omhyggelig måde.

En fair og omhyggelig behandling af låntagere indebærer eksempelvis, at låntagere behandles i overensstemmelse med reglerne om god skik som foreslået i lovens § 21, stk. 1 og at der sker håndtering af eventuelle indsigelser.

Det foreslås i *stk. 3*, at kreditserviceaftalen skal indeholde et krav om, at kreditservicevirksomheden underretter kreditkøberen forud for outsourcing af en hvilken som helst af sine kreditserviceringsaktiviteter.

UDKAST

Når en kreditkøber overdrager forvaltningen og fyldestgørelsen af en kreditaftale til en kreditservicevirksomhed, overdrager kreditkøberen sine rettigheder og forpligtelser og også sin direkte kontakt med låntageren til kreditservicevirksomheden, men er fortsat i sidste ende ansvarlig. Formålet med den foreslåede bestemmelse og kravene i stk. 1-3 er at sikre, at der indgås en kreditserviceaftale i forbindelse med en kreditkøbers overdragelse af forvaltningen og fyldestgørelsen af en kreditaftale, og at forholdet mellem kreditkøber og kreditservicevirksomheden ved overdragelsen præciseres.

Overtrædelse af det foreslåede § 10, stk. 2 og 3 foreslås strafbelagt, jf. lovforslagets § 45, stk. 1. Ansvarssubjektet for overtrædelse er kreditservicevirksomheden. Den strafbare handling består i levere sine tjenesteydelser med hensyn til forvaltning og håndhævelse af en kreditgivers rettigheder i henhold til en misligholdt kreditaftale eller til selve den misligholdte kreditaftale på baggrund af en kreditserviceaftale med kreditkøberen, som ikke opfylder kravene i stk. 2, nr. 1-5 og stk. 3.

Det foreslås i *stk. 4*, at stille krav om, at kreditservicevirksomheden i mindst fem år fra den dato, hvor kreditserviceaftalen bringes til ophør, eller frem til udløbet af den maksimale forældelsesfrist i forældelsesloven, i begge tilfælde dog højst 10 år, skal opbevare fortegnelserne nævnt i nr. 1-3.

Det foreslås således i *nr. 1*, at virksomheden i denne periode skal opbevare, relevant korrespondance med kreditkøber og låntager.

Relevant korrespondance kan eksempelvis være korrespondance om ændringer af kreditaftalens eksisterende vilkår og betingelser.

Det foreslås i *nr. 2*, at virksomheden i denne periode skal opbevare relevante anvisninger fra kreditkøber vedrørende en kreditgivers rettigheder i henhold til hver misligholdt kreditaftale eller selve den misligholdte kreditaftaler, som kreditservicevirksomheden forvalter og fuldbyrder på vegne af denne kreditkøber.

Relevante anvisninger kan eksempelvis være anvisninger fra kreditkøberen vedrørende opkrævning eller inddrivelse af det skyldige beløb.

Det foreslås i *nr. 3*, at virksomheden i denne periode skal opbevare selve kreditserviceaftalen.

UDKAST

Overtrædelse af det foreslåede § 10, stk. 4 foreslås strafbelagt, jf. lovforslagets § 45, stk. 1. Ansvarssubjektet for overtrædelse af § 10, stk. 4, er kredit-servicevirksomheden. Den strafbare handling består i ikke at opbevare fortegnelserne nævnt i stk. 4, nr. 1-3 i den angivne periode.

Det foreslås i *stk. 5*, at de oplysninger, som kredit-servicevirksomheden skal opbevare efter stk. 4, skal gøres tilgængelige for Finanstilsynet efter anmodning.

Overtrædelse af det foreslåede § 10, stk. 5 foreslås strafbelagt, jf. lovforslagets § 45, stk. 1. Ansvarssubjektet for overtrædelse af § 10, stk. 5, er kredit-servicevirksomheden. Den strafbare handling består i ikke at gøre fortegnelserne nævnt i stk. 4 tilgængelig for Finanstilsynet efter anmodning fra Finanstilsynet.

Formålet med den foreslåede bestemmelse er at gøre det muligt for Finanstilsynet at kontrollere, hvordan forholdet mellem kreditkøber og kredit-servicevirksomheden er fastlagt i forbindelse med en overdragelse af forvaltningen og fyldestgørelsen af en kreditaftale.

Den foreslåede § 10 implementerer artikel 11 i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv (EU) 2021/2167 af 24. november 2021 om kredit-servicevirksomheder og kreditkøbere.

Til § 11

Outsourcing er almindelig praksis for finansielle virksomheder m.v., og outsourcing er i vidt omfang reguleret i den finansielle lovgivning, eksempelvis i bekendtgørelse om outsourcing for kreditinstitutter m.v. Der gælder imidlertid i dag ikke regler om outsourcing for kredit-servicevirksomheder.

Det foreslås i lovforslagets § 11 at fastsætte regler for kredit-servicevirksomheders outsourcing af kredit-servicevirksomheders aktiviteter.

Reglerne om outsourcing har bl.a. til formål at sikre, at kredit-servicevirksomheder, i tilfælde af outsourcing, fortsat bærer ansvaret for de opgaver, der udføres hos tjenesteyderen samt at sikre, at Finanstilsynet fortsat kan udøve et effektivt tilsyn. Ved outsourcing skal kredit-servicevirksomheder derfor sikre, at de har kontrol over opgaverne, og at de har mulighed for at udøve nødvendig indflydelse på opgavernes udførelse.

UDKAST

Det foreslås i *stk. 1*, at en kreditservicevirksomhed kan outsource sine kreditserviceringsaktiviteter, når betingelserne i nr. 1-7 er opfyldt.

Det foreslås i *nr. 1, 1. pkt.*, at outsourcing er betinget af, at der indgås skriftlige aftaler om outsourcing mellem kreditservicevirksomheden og kreditserviceleverandøren.

Det foreslås i *nr. 1, 2. pkt.*, at det skal fremgå af aftalen, at kreditserviceleverandøren er forpligtet til at overholde de gældende retlige bestemmelser, herunder denne lov og den relevante EU-ret eller nationale ret, som finder anvendelse på en kreditgivers rettigheder i henhold til en kreditaftale eller selve kreditaftalen.

Relevant EU-ret eller national ret kan eksempelvis være forbruger- og databeskyttelsesregler.

Det foreslås i *nr. 2*, at outsourcing er betinget af, at en kreditservicevirksomhed ikke må outsource alle sine kreditserviceringsaktiviteter til en kreditserviceleverandør på samme tid.

Outsourcing af alle aktiviteter på én gang er således forbudt.

Det foreslås i *nr. 3*, at outsourcing er betinget af, at aftaleforholdet mellem kreditservicevirksomheden og kreditkøberen og kreditservicevirksomhedens forpligtelser i forhold til låntager ikke ændres ved en outsourcingaftale med kreditserviceleverandøren.

Det foreslås i *nr. 4*, at outsourcing er betinget af, at de betingelser, som kreditservicevirksomheden skal opfylde for at blive meddelt tilladelse og bevare denne, jf. § 4, stk. 1, fortsat opfyldes.

For nærmere om de betingelser, som kreditservicevirksomheden skal opfylde for at blive meddelt tilladelse, henvises til det foreslåede § 4, stk. 1, og bemærkningerne hertil.

Det foreslås i *nr. 5*, at outsourcing er betinget af, at kreditservicevirksomheden har direkte adgang til alle relevante oplysninger vedrørende de kreditserviceringsaktiviteter, der er outsourcet til kreditserviceleverandøren.

Det foreslås i *nr. 6*, at outsourcing er betinget af, at kreditservicevirksomheden, når outsourcingaftalen er ophørt, har den fornødne ekspertviden og de

UDKAST

fornødne ressourcer til at levere de outsourcete kreditserviceringsaktiviteter.

Det foreslås i *nr. 7*, at outsourcing er betinget af, at outsourcingen af kreditserviceringsaktiviteter ikke forringer kvaliteten af kreditservicevirksomhedens interne kontrol eller soliditeten eller kontinuiteten af dens kreditserviceringsaktiviteter eller Finanstilsynets mulighed for at overvåge, om kreditservicevirksomheden opfylder betingelserne i denne lov.

Det foreslåede vil medføre, at kreditservicevirksomheden og dens revisorer skal have adgang til alle nødvendige oplysninger om de outsourcete opgaver. Outsourcing må videre ikke forringe Finanstilsynets mulighed for at overvåge, at kreditservicevirksomheden overholder reglerne i denne lov. Bestemmelsen medfører således, at outsourcingkontrakten, som indgås mellem kreditservicevirksomheden og leverandøren skal tage højde for dette, ligesom det vil være nødvendigt for Finanstilsynet at få adgang til leverandøren mod behørig legitimation i forbindelse med Finanstilsynets tilsyn med kreditservicevirksomheden. Der henvises i den forbindelse til § 29, stk. 2, og bemærkningerne hertil.

Formålet med det foreslåede er bl.a. at undgå omgåelse af reglerne om tilladelse som kreditservicevirksomhed, da kreditserviceleverandøren de facto ville være en kreditservicevirksomhed, hvis den stod for alle kreditserviceringsaktiviteter på en gang.

Overtrædelse af det foreslåede § 11, stk. 1, foreslås strafbelagt, jf. lovforslagets § 45, stk. 1. Ansvarssubjektet for overtrædelse af § 11, stk. 1, er kreditservicevirksomheden. Den strafbare handling består i at outsource kreditserviceringsaktiviteter, hvor kravene i nr. 1-7 ikke er opfyldt.

Det foreslås i *stk. 2*, at kreditservicevirksomheden, der outsourcer kreditserviceaktiviteter til en kreditserviceleverandør, er fuldt ud ansvarlig for opfyldelse af bestemmelserne i denne lov.

Det foreslås i *stk. 3*, at kreditservicevirksomheden, forud for outsourcing af sine aktiviteter skal underrette Finanstilsynet.

Formålet med bestemmelsen er at give Finanstilsynets mulighed for at gøre indsigelser mod eller fremkomme med bemærkninger til den påtænkte outsourcing. En manglende indsigelse fra Finanstilsynet vil ikke være udtryk for en godkendelse af den påtænkte outsourcing, eller at Finanstilsynet ved

UDKAST

en efterfølgende vurdering af en påbegyndt outsourcing ikke vil kunne reagere over for forhold, der ikke lever op til reglerne.

Overtrædelse af det foreslåede § 11, stk. 3, foreslås strafbelagt, jf. lovforslagets § 45, stk. 1. Ansvarssubjektet for overtrædelse af § 11, stk. 3, er kredit-servicevirksomheden. Den strafbare handling består i ikke at underrette Finanstilsynet forud for outsourcing.

Det foreslås i *stk. 4*, at kreditservicevirksomhed, der outsourcer kreditserviceaktiviteter til en kreditserviceleverandør, skal opbevare relevante anvisninger til kreditserviceleverandøren i mindst fem år fra den dato, hvor outsourcingaftalen bringes til ophør eller frem til udløbet af den maksimale forældelsesfrist i forældelsesloven, i begge tilfælde dog højst 10 år.

Relevante anvisninger kan eksempelvis være anvisninger fra kreditkøberen vedrørende opkrævning eller inddrivelse af det skyldige beløb.

Overtrædelse af det foreslåede § 11, stk. 4, foreslås strafbelagt, jf. lovforslagets § 45, stk. 1. Ansvarssubjektet for overtrædelse af § 11, stk. 4, er kredit-servicevirksomheden. Den strafbare handling består i ikke at opbevare relevante anvisninger til kreditserviceleverandøren i den nævnte tidsperiode.

Det foreslås i *stk. 5*, at de oplysninger, der skal opbevares efter *stk. 4*, skal gøres tilgængelige for Finanstilsynet efter anmodning.

Overtrædelse af det foreslåede § 11, stk. 5, foreslås strafbelagt, jf. lovforslagets § 45, stk. 1. Ansvarssubjektet for overtrædelse af § 11, stk. 5, er kredit-servicevirksomheden. Den strafbare handling består i ikke at gøre oplysningerne tilgængelige for Finanstilsynet efter Finanstilsynets anmodning.

Det foreslås i *stk. 6*, at kreditserviceleverandører ikke må modtage og besidde midler fra låntagere.

Overtrædelse af det foreslåede § 11, stk. 6, foreslås strafbelagt, jf. lovforslagets § 45, stk. 1. Ansvarssubjektet for overtrædelse af § 11, stk. 6, er kredit-servicevirksomheden. Den strafbare handling består i at benytte en kreditserviceleverandør, der modtager og besidder midler fra låntagere.

Den foreslåede § 11 implementerer artikel 12 i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv (EU) 2021/2167 af 24. november 2021 om kreditservicevirksomheder og kreditkøbere.

Til § 12

Det foreslås i lovforslagets § 12 at indføre krav til kreditservicevirksomheders behandling af klager fra låntagere.

Det foreslås i *stk. 1*, at kreditservicevirksomheder skal indføre og opretholde gennemsigtige procedurer for behandling af klager fra låntagere.

Det foreslås i *stk. 2*, at behandling af sådanne klager skal ske vederlagsfrit, og at kreditservicevirksomheder skal registrere klagerne og de foranstaltninger, der træffes for at håndtere dem.

Bestemmelsen skal sikre, at låntagere behandles ordentligt, hvilket indebærer, at låntager har mulighed for at klage. Ligeledes skal klager kunne klage over måden kreditserviceringsaktiviteterne udføres på. Det skal sikres, at låntager kan agere i forhold til kreditservicevirksomheden.

Overtrædelse af det foreslåede § 12 foreslås strafbelagt, jf. lovforslagets § 45, stk. 1. Ansvarssubjektet for overtrædelse af § 12 er kreditservicevirksomheden. Den strafbare handling består i ikke at indføre og opretholde gennemsigtige klageprocedurer eller i ikke at behandle dem vederlagsfrit eller uden registrering af klagerne og de foranstaltninger, der træffes for at håndtere dem.

Den foreslåede § 12 implementerer artikel 24 i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv (EU) 2021/2167 af 24. november 2021 om kreditservicevirksomheder og kreditkøbere.

Til § 13

Det foreslås i § 13 at fastsætte regler for danske kreditservicevirksomheders grænseoverskridende virksomhed i lande inden for Den Europæiske Union.

Bestemmelsen fastlægger proceduren for danske kreditservicevirksomheders notifikation af grænseoverskridende tjenesteydelsesvirksomhed i lande inden for Den Europæiske Union. Kreditservicevirksomheden skal efter bestemmelsen meddele dette til Finanstilsynet, og meddelelsen skal ledsages af en række oplysninger, der fremgår af det foreslåede stk. 1, nr. 1-7.

UDKAST

Det foreslås i *stk. 1* at en kreditservicevirksomhed, der har opnået tilladelse i overensstemmelse med § 4, stk. 1, her i landet, og som ønsker at levere kreditserviceringsaktiviteter i et andet land inden for Den Europæiske Union, skal oplyse Finanstilsynet om en række forhold.

Hvis virksomheden har opnået tilladelse som kreditservicevirksomhed, er kreditservicevirksomheden berettiget til at udbyde de tjenester, der er omfattet af tilladelsen, i alle lande inden for Den Europæiske Union.

Det foreslås i *stk. 1, nr. 1*, at kreditservicevirksomheden skal oplyse om, hvilket værtsland, som kreditservicevirksomheden agter at levere tjenesteydelser i, og, hvis kreditservicevirksomheden allerede har kendskab til disse oplysninger, den medlemsstat, hvor kreditten blev ydet, hvis denne ikke blev ydet i Danmark eller i værtslandet.

Kreditservicevirksomheden skal oplyse, i hvilket land kreditserviceringsaktiviteterne ønskes påbegyndt. Kreditservicevirksomheden skal derudover oplyse, i hvilken medlemsstat, den kredit, der ønskes serviceret, blev ydet. Kreditservicevirksomheden skal alene oplyse om dette, hvis kreditten hverken blev ydet i Danmark eller i det værtsland, hvor kreditserviceringsaktiviteterne ønskes påbegyndt.

Det foreslås i *stk. 1, nr. 2*, at kreditservicevirksomheden skal oplyse adressen på filialen af kreditservicevirksomheden, hvis der er etableret en sådan i værtslandet.

Det foreslås i *stk. 1, nr. 3*, at kreditservicevirksomheden skal oplyse identiteten og adressen på kreditserviceleverandøren, hvis der anvendes en sådan i værtslandet.

Der henvises til lovforslagets § 11 og bemærkningerne hertil for nærmere om kravene til anvendelse af kreditserviceleverandører.

Det foreslås i *stk. 1, nr. 4*, at kreditservicevirksomheden skal oplyse identiteten på de personer, der er ansvarlige for styring af kreditserviceringsaktiviteter i værtslandet.

Det foreslås i *stk. 1, nr. 5*, at kreditservicevirksomheden skal oplyse om de foranstaltninger, der er truffet for at tilpasse kreditservicevirksomhedens interne procedurer, governanceordninger og interne kontrolmekanismer med henblik på at sikre overholdelse af den lovgivning, som finder anvendelse

UDKAST

på en kreditgivers rettigheder i henhold til en kreditaftale eller selve kreditaftalen.

Det foreslås i *stk. 1, nr. 6*, at kreditservicevirksomheden skal kunne oplyse, at virksomheden kan kommunikere på værtslandets sprog eller på det sprog, kreditaftalen er udfærdiget på.

Det foreslås i *stk. 1, nr. 7*, at kreditservicevirksomheden skal oplyse, om virksomheden har tilladelse til at modtage og besidde midler fra låntagere.

Bestemmelsen har til formål at give Finanstilsynet indsigt i kreditservicevirksomheders aktiviteter i udlandet og gøre det muligt at tilrettelægge tilsynet med aktiviteterne, inden de påbegyndes, herunder aftale det nødvendige samarbejde med kreditservicevirksomheden og det pågældende lands tilsynsmyndigheder. Bestemmelsen er ikke til hinder for, at Finanstilsynet kan anmode om flere oplysninger efter forslaget til § 28.

Overtrædelse af det foreslåede § 13, stk. 1, foreslås strafbelagt, jf. lovforslagets § 45, stk. 1. Ansvarssubjektet for overtrædelse af § 13, stk. 1, er kreditservicevirksomheden. Den strafbare handling består i ikke at oplyse Finanstilsynet om forholdene nævnt i stk. 1, nr. 1-7.

Det foreslås i *stk. 2, 1. pkt.*, at Finanstilsynet senest 45 arbejdsdage efter modtagelsen af alle oplysninger, der er omhandlet i stk. 1, deler disse oplysninger med de kompetente myndigheder i værtslandet.

Hvis kreditservicevirksomheden ikke fremsender oplysningerne nævnt i stk. 1, nr. 1-7, i det omfang de er relevante for den pågældende kreditservicevirksomheds påtænkte virksomhed i værtslandet, og eventuelle oplysninger, som Finanstilsynet finder nødvendige, kan Finanstilsynet undlade at fremsende en meddelelse i overensstemmelse med stk. 2, indtil kreditservicevirksomheden har fremsendt oplysningerne. Fristen på 45 arbejdsdage, jf. stk. 2, 1. pkt., løber først fra det tidspunkt, hvor kreditservicevirksomheden har givet alle de nævnte oplysninger.

Det foreslås i *stk. 2, 2. pkt.*, at Finanstilsynet derefter oplyser kreditservicevirksomheden om, på hvilken dato oplysningerne blev meddelt de kompetente myndigheder i værtslandet, og på hvilken dato de bekræftede modtagelsen af oplysningerne.

UDKAST

Det foreslås i *stk. 2, 3. pkt.*, at Finanstilsynet også meddeler oplysningerne til de kompetente myndigheder i den medlemsstat, hvor kreditten blev ydet, hvis den ikke blev ydet i Danmark eller i værtslandet.

Det foreslås i *stk. 3*, at kreditservicevirksomheden kan påbegynde leveringen af tjenesteydelser i værtslandet fra: 1) modtagelsen af meddelelsen fra værtslandets kompetente myndigheder om, at den meddelelse, der er omhandlet i *stk. 3*, er modtaget, eller 2) to måneder fra datoen for indgivelsen af alle de oplysninger, der er omhandlet i *stk. 2*, hvis der ikke er modtaget nogen meddelelse som omhandlet i nr. 1.

Det foreslås i lovforslagets *stk. 4*, at kreditservicevirksomheden skal oplyse Finanstilsynet, hvis der sker ændringer i de oplysninger, der kræves meddelt i henhold til *stk. 1*.

Overtrædelse af det foreslåede § 13, *stk. 3 og 4*, foreslås strafbelagt, jf. lovforslagets § 45, *stk. 1*. Ansvarssubjektet for overtrædelse af § 13, *stk. 3 og 4*, er kreditservicevirksomheden. Den strafbare handling består i at begynde leveringen af tjenesteydelserne før det tidligste af tidspunkterne angivet i *stk. 3, nr. 1-2* eller i, at kreditservicevirksomheden ikke oplyser Finanstilsynet om ændringer i de oplysninger, der kræves meddelt efter *stk. 1*.

Kreditservicevirksomheden skal selv meddele ændringerne til værtslandets tilsynsmyndigheder, hvis en sådan pligt fremgår af det pågældende lands lovgivning.

Det foreslås i *stk. 5*, at Finanstilsynet videresender oplysningerne, der er meddelt efter *stk. 4*, til de kompetente myndigheder i værtslandet hurtigst muligt og senest 45 dage efter modtagelsen af oplysningerne.

En kreditservicevirksomhed, der udøver virksomhed i et værtsland, er underlagt de restriktioner og krav, der er fastsat i dette værtslands nationale ret, som ikke er knyttet til andre krav om meddelelse af tilladelse til virksomheden end de krav, der følger af Europa-Parlamentets og Rådets direktiv (EU) 2021/2167 af 24. november 2021 om kreditservicevirksomheder og kreditkøbere. Herunder et eventuelt forbud mod at modtage og opbevare midler fra låntagere.

Den foreslåede § 13 implementerer artikel 13 i af Europa-Parlamentets og Rådets direktiv (EU) 2021/2167 af 24. november 2021 om kreditservicevirksomheder og kreditkøbere.

Til § 14

Det foreslås i § 14 at fastsætte regler for udenlandske kreditservicevirksomheders grænseoverskridende virksomhed i Danmark.

Det følger af den foreslåede bestemmelse, at når Finanstilsynet modtager meddelelse fra en kompetent myndighed om, at en kreditservicevirksomhed, der har opnået tilladelse i et andet land inden for Den Europæiske Union, ønsker at levere tjenesteydelser her i landet som udbyder af grænseoverskridende tjenesteydelser, skal Finanstilsynet straks til den kompetente myndighed i hjemlandet bekræfte modtagelsen af meddelelsen.

For nærmere om indholdet af den meddelelse, som Finanstilsynet modtager, henvises til § 13, stk. 1-5, og bemærkningerne hertil.

Den foreslåede § 14 implementerer artikel 13, stk. 3, i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv (EU) 2021/2167 af 24. november 2021 om kreditservicevirksomheder og kreditkøbere.

Til § 15

Det foreslås i § 15 at fastsætte regler for udenlandske kreditservicevirksomheders grænseoverskridende virksomhed i Danmark og tidspunktet for, hvornår kreditservicevirksomheden kan levere tjenesteydelser her i landet.

Det foreslås i *stk. 1*, at kreditservicevirksomheden kan påbegynde leveringen her i landet fra det tidligste af de to tidspunkter, der foreslås i nr. 1 og 2.

Det foreslås i *nr. 1*, at kreditservicevirksomheden kan påbegynde leveringen af tjenesteydelser her i landet fra datoen, hvor de kompetente myndigheder i hjemlandet har oplyst kreditservicevirksomheden, at Finanstilsynet har bekræftet modtagelsen af meddelelsen omhandlet i § 14.

Det foreslås i *nr. 2*, at hvis kreditservicevirksomheden ikke er blevet oplyst om Finanstilsynets bekræftelse på meddelelsen, kan kreditservicevirksomheden påbegynde leveringen efter udløbet af to måneder fra datoen for indgivelse af alle de oplysninger, der er omhandlet i § 13, stk. 1, til de kompetente myndigheder i hjemlandet.

UDKAST

Den udenlandske kreditservicevirksomhed må kun udøve den virksomhed, som den har tilladelse til som kreditservicevirksomhed i hjemlandet.

Overtrædelse af det foreslåede § 15 foreslås strafbelagt, jf. lovforslagets § 42, stk. 1. Ansvarssubjektet for overtrædelse af § 15 er kreditservicevirksomheden. Den strafbare handling består i at påbegynde leveringen her i landet tidligere end det tidligste af de to tidspunkter, der er nævnt i nr. 1 og 2.

Den foreslåede § 15 implementerer artikel 13, stk. 1 og 5, i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv (EU) 2021/2167 af 24. november 2021 om kreditservicevirksomheder og kreditkøbere.

Til § 16

Det foreslås i lovforslagets § 16 at fastsætte regler for det kreditinstitut, der påtænker at indgå en kontrakt om overførsel af en kreditgivers rettigheder eller en misligholdt kreditaftale.

Det foreslås i *stk. 1*, at et kreditinstitut, der påtænker at indgå en kontrakt om overførsel af en kreditgivers rettigheder eller en misligholdt kreditaftale, skal give en potentiel kreditkøber de nødvendige oplysninger om en kreditgivers rettigheder i henhold til en misligholdt kreditaftale eller om selve den misligholdte kreditaftale og, hvor det er relevant, om sikkerhedsstillelsen.

Med det foreslåede sikres, at der ved en kreditkøbers køb af en kreditgivers rettigheder eller en misligholdt kreditaftale, stilles nogle krav om, hvilke informationer kreditinstituttet skal give til den potentielle køber, for at køberen kan tage en velbegrundet beslutning om køb af kreditten.

Der skal efter bestemmelsen gives de nødvendige oplysninger. De oplysninger, der er nødvendige, er dem der gør, at kreditkøberen kan foretage en vurdering af værdien af kreditgiverens rettigheder i henhold til den misligholdte kreditaftale eller selve den misligholdte kreditaftale, og sandsynligheden for at kunne realisere værdien af aftalen, før der indgås kontrakt om overførsel af kreditgivers rettigheder i henhold til den misligholdte kreditaftale, samtidig med at der sikres beskyttelse af de oplysninger, som kreditinstituttet har stillet til rådighed, samt fortroligheden af forretningsoplysninger.

UDKAST

En vigtig forudsætning for at kunne varetage rollen som kreditkøber er, at virksomheden har mulighed for at få adgang til alle relevante oplysninger. I den forbindelse er det vigtigt, at kreditinstitutter giver potentielle kreditkøbere detaljerede oplysninger, således at de kan foretage deres egen vurdering af værdien af en kreditgivers rettigheder i henhold til en misligholdt kreditaftale eller selve den misligholdte kreditaftale. Kreditinstitutter bør kun give disse oplysninger én gang i løbet af processen, enten i løbet af den indledende fase eller i de efterfølgende faser, men under alle omstændigheder inden indgåelsen af aftalen om overførsel. Denne oplysningspligt er nødvendig og berettiget, for at potentielle kreditkøbere kan træffe informerede valg, inden de indgår en transaktion, og det er derfor lovligt for kreditinstitutter at dele låntagernes personoplysninger med potentielle kreditkøbere. Sådanne oplysninger bør være strengt begrænset til, hvad der er nødvendigt for at sætte potentielle kreditkøbere i stand til at vurdere værdien af en kreditgivers rettigheder i henhold til en misligholdt kreditaftale eller selve den misligholdte kreditaftale og sandsynligheden for at realisere værdien af denne aftale. Kreditinstituttets iagttagelse af denne oplysningspligt skal ske i overensstemmelse med Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2016/679 af 27. april 2016 om beskyttelse af fysiske personer i forbindelse med behandling af personoplysninger og om fri udveksling af sådanne oplysninger og om ophævelse af direktiv 95/46/EF (generel forordning om databeskyttelse).

Overtrædelse af den foreslåede § 16, stk. 1, foreslås strafbelagt, jf. lovforslagets § 45, stk. 2. Ansvarssubjektet for overtrædelse af § 16, stk. 1, er det kreditinstitut, der påtænker at indgå en kontrakt om overførsel af en kreditgivers rettigheder eller en misligholdt kreditaftale. Den strafbare handling består i ikke at give den potentielle kreditkøber de nødvendige oplysninger.

Det foreslås i *stk. 2*, at kreditinstitutter, der overfører en kreditgivers rettigheder i henhold til misligholdt kreditaftale eller selve den misligholdte kreditaftale til en kreditkøber, to gange årligt skal oplyse Finanstilsynet om en række forhold nævnt i nr. 1-4.

Det foreslås i *stk. 2, nr. 1*, at kreditinstituttet skal oplyse om identifikationen for juridiske enheder (LEI) for kreditkøberen eller LEI-koden for vedkommendes eventuelle repræsentant som udpeget i overensstemmelse med § 19, eller hvis en sådan identifikator ikke findes, om oplysningerne nævnt i litra a eller b.

UDKAST

Det foreslås i *stk. 2, nr. 1, litra a*, at oplysningerne er om identiteten på kreditkøberen eller på direktionens og bestyrelsesmedlemmerne i kreditkøberens og de personer, som besidder kvalificerede andele i kreditkøberen, jf. § 5, stk. 3, i lov om finansiel virksomhed.

Det foreslås i *stk. 2, nr. 1, litra b*, at oplysningerne er om adressen på kreditkøber eller dennes eventuelle repræsentant som udpeget i overensstemmelse med § 19.

Det foreslås i *stk. 2, nr. 2*, at kreditinstituttet skal oplyse om det samlede udestående beløb for kreditgiverens rettigheder i henhold til de misligholdte kreditaftaler eller for de misligholdte kreditaftaler, som overføres.

Det foreslås i *stk. 2, nr. 3*, at kreditinstituttet skal oplyse om antallet og størrelsen af kreditgiverens rettigheder i henhold til de misligholdte kreditaftaler eller de misligholdte kreditaftaler, der overføres.

Det foreslås i *stk. 2, nr. 4*, at kreditinstituttet skal oplyse om, hvorvidt overførslen omfatter kreditgiverens rettigheder i henhold til de misligholdte kreditaftaler eller selve de misligholdte kreditaftaler, der er indgået med forbrugere, og de eventuelle typer af aktiver, der tjener som sikkerhedsstillelse for de misligholdte kreditaftaler.

Når et kreditinstitut overfører misligholdte kreditaftaler, skal kreditinstituttet således to gange årligt underrette Finanstilsynet om det samlede udestående beløb for de overførte kreditporteføljer og om antallet og størrelsen af de omfattede kreditter, samt om transaktionen omfatter kreditaftaler indgået med forbrugere. For hver kreditportefølje, der overføres i en enkelt transaktion, skal de givne oplysninger omfatte identifikatoren for juridiske enheder (LEI) for kreditkøberen eller, hvor det er relevant, for dennes repræsentant, eller, hvor dette ikke er muligt, kreditkøberens identitet og adresse eller, hvis det er relevant, oplysninger om dennes repræsentant i Unionen.

Det foreslås i *stk. 3*, at kreditinstitutterne efter anmodning fra Finanstilsynet skal afgive oplysningerne nævnt i stk. 2, på kvartalsbasis, når Finanstilsynet vurderer, at det er nødvendigt, herunder for bedre at kunne overvåge et stort antal overførsler, der kan finde sted i en kriseperiode.

Overtrædelse af det foreslåede § 16, stk. 2 og 3, foreslås strafbelagt, jf. lovforslagets § 45, stk. 2. Ansvarssubjektet for overtrædelse af § 16, stk. 2 og 3, er det kreditinstitut, der påtænker at indgå en kontrakt om overførsel af

UDKAST

en kreditgivers rettigheder eller en misligholdt kreditaftale. Den strafbare handling består i ikke at oplyse Finanstilsynet om forholdene nævnt i stk. 2, nr. 1-4 to gange årligt, eller ikke at oplyse om forholdene kvartalsvis, når Finanstilsynet anmoder om dette.

Det foreslås i *stk. 4, 1. pkt.*, at stk. 2 og 3 også finder anvendelse på kreditinstitutter, der påtænker at indgå en kontrakt om overførsel af en kreditgivers rettigheder eller en misligholdt kreditaftale, når Finanstilsynet er værtslandsmyndighed.

Det foreslås i *stk. 4, 2. pkt.*, at Finanstilsynet hurtigst muligt videregiver oplysningerne til kreditkøberens hjemland.

De foreslåede stk. 1-4 skal anvendes i overensstemmelse med gældende regler om databeskyttelse, herunder Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2018/1725 af 23. oktober 2018 om beskyttelse af fysiske personer i forbindelse med behandling af personoplysninger i Unionens institutioner, organer, kontorer og agenturer og om fri udveksling af sådanne oplysninger.

Den foreslåede § 16 implementerer artikel 15 i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv (EU) 2021/2167 af 24. november 2021 om kreditservicevirksomheder og kreditkøbere.

Til § 17

Det foreslås i lovforslagets § 17 at fastsætte regler for kreditkøbers anvendelse af kreditservicevirksomheder eller andre enheder.

Det foreslås i *stk. 1*, at en kreditkøber, der er hjemmehørende i Den Europæiske Union, eller som har sit vedtægtsmæssige hjemsted, eller hvis den i henhold til national ret ikke har et vedtægtsmæssigt hjemsted, sit hovedkontor i Den Europæiske Union, skal udpege et kreditinstitut, et ejendomscreditselskab, der er underlagt tilsyn efter lov om ejendomscreditselskaber, en forbrugslånsvirksomhed, der er underlagt tilsyn efter lov om forbrugslånsvirksomheder eller en kreditservicevirksomhed, til at udføre kreditserviceringsaktiviteter med relation til kreditgivers rettigheder i henhold til en misligholdt kreditaftale eller selve den misligholdte kreditaftale, der er indgået med forbrugere.

UDKAST

Dette har til hensigt at sikre, at den der udfører kreditservicevirksomhed er godkendt hertil, og at kreditkøbere ikke kan agere kreditservicevirksomhed uden først at indhente tilladelse hertil.

Den samme virksomhed kan godt både agere kreditkøber og kreditservicevirksomhed, så længe der indhentes tilladelse som kreditservicevirksomhed, jf. lovforslagets §§ 3 og 4.

Overtrædelse af det foreslåede § 17, stk. 1, foreslås strafbelagt, jf. lovforslagets § 45, stk. 2. Ansvarssubjektet for overtrædelse af § 17, stk. 1, er kreditkøberen. Den strafbare handling består i ikke at udpege et kreditinstitut, et ejendomskreditselskab, der er underlagt tilsyn efter lov om ejendomskreditselskaber, en forbrugslånsvirksomhed, der er underlagt tilsyn efter lov om forbrugslånsvirksomheder eller en kreditservicevirksomhed, til at udføre kreditserviceringsaktiviteter med relation til kreditgivers rettigheder i henhold til en misligholdt kreditaftale eller selve den misligholdte kreditaftale, der er indgået med forbrugere.

Det foreslås i lovforslagets *stk. 2*, at repræsentanten for en tredjelandskreditkøber, jf. § 19, skal udpege en et kreditinstitut, et ejendomskreditselskab, der er underlagt tilsyn efter lov om ejendomskreditselskaber, en forbrugslånsvirksomhed, der er underlagt tilsyn efter lov om forbrugslånsvirksomheder eller en kreditservicevirksomhed, medmindre repræsentanten selv er en sådan virksomhed, til at udføre kreditserviceringsaktiviteter i forbindelse med en kreditgivers rettigheder i henhold til en misligholdt kreditaftale eller selve den misligholdte kreditaftale, som indgås med visse virksomheder og personer nævnt i nr. 1 og 2.

Det foreslås i *nr. 1*, at det skal gælde kreditaftaler, som indgås med fysiske personer, herunder forbrugere og selvstændige arbejdstagere.

Det foreslås i *nr. 2*, at det skal gælde for kreditaftaler, som indgås med mikrovirksomheder og små og mellemstore virksomheder (SMV'er).

Mikrovirksomheder og små og mellemstore virksomheder (SMV'er) skal forstås i overensstemmelse med artikel 2 i bilaget til Kommissionens henstilling 2003/361/EF.

I tilfælde, hvor overførslen af en kreditportefølje både omfatter kreditaftaler indgået med forbrugere, andre fysiske personer eller SMV'er, for hvilke der kræves udpegelse af et kreditinstitut, eller en virksomhed under Finanstilsy-

nets tilsyn efter lov om ejendomskreditselskaber eller lov om forbrugslånsvirksomheder, eller af en kreditservicevirksomhed, og samtidig også omfatter andre kreditaftaler, for hvilke en sådan udpegelse ikke er påkrævet, skal kreditkøberen eller dennes repræsentant opfylde udpegelsesforpligtelsen i forbindelse med kreditaftaler indgået med forbrugere, andre fysiske personer eller SMV'er.

Når en kreditkøber eller dennes repræsentant, der er udpeget i overensstemmelse med denne lov, skal udpege en kreditservicevirksomhed eller en anden enhed, og vælger selv at forvalte og fyldestgøre rettigheder og forpligtelser i forbindelse med en kreditgivers rettigheder i henhold til en misligholdt kreditaftale eller selve den misligholdte kreditaftale, anses kreditkøberen, eller dennes repræsentant, for at være en kreditservicevirksomhed og skal derfor godkendes i henhold til denne lov.

Overtrædelse af det foreslåede § 17, stk. 2, foreslås strafbelagt, jf. lovforslagets § 45, stk. 2. Ansvarssubjektet for overtrædelse af § 17, stk. 2, er repræsentanten for en tredjelandskreditkøber, jf. § 19. Den strafbare handling består i ikke at udpege et kreditinstitut, et ejendomskreditselskab, der er underlagt tilsyn efter lov om ejendomskreditselskaber, en forbrugslånsvirksomhed, der er underlagt tilsyn efter lov om forbrugslånsvirksomheder eller en kreditservicevirksomhed, til at udføre kreditserviceringsaktiviteter med relation til kreditgivers rettigheder i henhold til en misligholdt kreditaftale eller selve den misligholdte kreditaftale, som indgås med virksomhederne og personerne nævnt i nr. 1 og 2.

Det foreslås i lovforslagets *stk. 3, 1. pkt.*, at kreditservicevirksomheden eller enheden udpeget efter stk. 1, på vegne af kreditkøberen, skal opfylde de forpligtelser, der er pålagt kreditkøberen i henhold til §§ 18 og 20.

Det foreslås i *stk. 3, 2. pkt.*, at i tilfælde, hvor der ikke er udpeget nogen kreditservicevirksomhed eller anden enhed, er kreditkøberen eller dennes repræsentant omfattet af disse forpligtelser.

Den foreslåede § 17 implementerer artikel 17, stk. 1 og 5, i Europa-Parlamentet og Rådets direktiv (EU) 2021/2167 af 24. november 2021 om kreditservicevirksomheder og kreditkøbere.

Til § 18

Det foreslås i lovforslagets § 18, stk. 1, at en kreditkøber eller dennes eventuelle repræsentant, jf. § 19, der udpeger et kreditinstitut, et ejendomscreditselskab, der er underlagt tilsyn efter lov om ejendomscreditselskaber, en forbrugslånsvirksomhed, der er underlagt tilsyn efter lov om forbrugslånsvirksomheder eller en creditservicevirksomhed, til at udføre kreditserVICERINGSaktiviteter, i forbindelse med de overførte kreditgiverrettigheder i henhold til en misligholdt kreditaftale eller selve den misligholdte kreditaftale, skal underrette Finanstilsynet om identiteten og adressen på creditservicevirksomheden eller den anden enhed senest den dato, hvor kreditserVICERINGSaktiviteterne påbegyndes.

Selvom creditservicevirksomheder i forvejen skal have tilladelse af Finanstilsynet og derfor er underlagt tilsyn, er det nødvendigt, at en kreditkøber meddeler Finanstilsynet, hvilken creditservicevirksomhed denne har udpeget til at udføre aktiviteterne, da det muliggør, at Finanstilsynet kan udøve sine tilsynsbeføjelser med hensyn til de regler, der gælder for forholdet imellem kreditkøber og creditservicevirksomhed.

Det foreslås i *stk. 2*, at hvis kreditkøberen eller en eventuel repræsentant, jf. § 19, udpeger en anden enhed end den, der blev underrettet om i henhold til *stk. 1*, underretter denne Finanstilsynet herom senest på datoen for ændringen med angivelse af identiteten og adressen på den nye creditservicevirksomhed eller anden enhed.

Det foreslåede vil medføre, at ændringer i udpegelsen af creditservicevirksomheden skal meddeles Finanstilsynet senest på datoen for ændringen. Der skal afgives de samme oplysninger om den nye creditservicevirksomhed, som der skulle om den forudgående, jf. bestemmelsens *stk. 1*.

Overtrædelse af den foreslåede § 18, *stk. 1* og *2* foreslås strafbelagt, jf. lovforslagets § 45, *stk. 2*. Ansvarssubjektet for overtrædelse af § 18 er kreditkøberen eller dennes eventuelle repræsentant, jf. § 19. Den strafbare handling består i ikke at underrette Finanstilsynet om identiteten og adressen på creditservicevirksomheden eller den anden enhed senest den dato, hvor kreditserVICERINGSaktiviteterne påbegyndes eller ikke at underrette Finanstilsynet om identiteten og adressen på den nye creditservicevirksomhed eller anden enhed, hvis der udpeges en ny.

Det foreslås i *stk. 3*, at hvis Finanstilsynet modtager oplysninger efter *stk. 1* og *2*, fremsender Finanstilsynet hurtigst muligt oplysningerne til de kompetente myndigheder i et eventuelt værtsland eller i den eventuelle medlems-

stat, hvor kreditten blev ydet, hvis dette ikke er i Danmark eller i det eventuelle værtsland.

Formålet med bestemmelsen er samarbejde med kompetente myndigheder i andre lande inden for Den Europæiske Union, når det er nødvendigt for udførelsen af deres opgaver og udførelsen af deres beføjelser i henhold til nationale bestemmelser.

Den foreslåede § 18 implementerer artikel 18 i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv (EU) 2021/2167 af 24. november 2021 om kreditservicevirksomheder og kreditkøbere.

Til § 19

Det foreslås i lovforslagets § 19 at en kreditkøber, der ikke er hjemmehørende inden for Den Europæiske Union, eller som ikke har sit vedtægtsmæssige hjemsted, eller hvis den i henhold til national ret ikke har noget vedtægtsmæssigt hjemsted, sit hovedkontor i Den Europæiske Union, skal i forbindelse med en aftale om overførsel af en kreditgivers rettigheder i henhold til en misligholdt kreditaftale eller til selve den misligholdte kreditaftale, som er udstedt af et dansk kreditinstitut, udpege en repræsentant, som er hjemmehørende i Den Europæiske Union, eller som har sit vedtægtsmæssige hjemsted, eller hvis den i henhold til national ret ikke har noget vedtægtsmæssigt hjemsted, sit hovedkontor i Den Europæiske Union.

Det foreslåede vil medføre, at en tredjelandskreditkøber, som ønsker at købe kreditaftaler udstedt af danske kreditinstitutter, skal have udpeget en repræsentant som er hjemmehørende i Den Europæiske Union. Bestemmelsen skal sikre, at der kan føres tilsyn, og at Finanstilsynet har en kontakt og kan rette henvendelse til en repræsentant inden for Den Europæiske Union ud over eller i stedet for kreditkøber.

Det foreslås i *stk. 2*, at repræsentanten er fuldt ud ansvarlig for opfyldelse af alle pligter, som påhviler kreditkøberen i henhold til bestemmelserne i denne lov.

Overtrædelse af det foreslåede § 19 foreslås strafbelagt, jf. lovforslagets § 45, stk. 2. Ansvarssubjektet for overtrædelse af § 19 er kreditkøberen, der ikke er hjemmehørende inden for Den Europæiske Union, eller som ikke har sit vedtægtsmæssige hjemsted, eller hvis den i henhold til national ret ikke har noget vedtægtsmæssigt hjemsted, sit hovedkontor i Den Europæiske

UDKAST

Union. Den strafbare handling består i ikke at udpege en repræsentant, som er hjemmehørende i Den Europæiske Union, eller som har sit vedtægtsmæssige hjemsted, eller hvis den i henhold til national ret ikke har noget vedtægtsmæssigt hjemsted, sit hovedkontor i Den Europæiske Union.

Den foreslåede § 19 implementerer artikel 19 i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv (EU) 2021/2167 af 24. november 2021 om kreditservicevirksomheder og kreditkøbere.

Til § 20

Lovforslagets § 20 indeholder krav til kreditkøberen i forbindelse med overførsel af kreditgivers rettigheder.

Det foreslås i *stk. 1*, at en kreditkøber eller en eventuel repræsentant, jf. § 19, som overfører en kreditgivers rettigheder i henhold til en misligholdt kreditaftale eller selve den misligholdte kreditaftale, to gange årligt skal oplyse Finanstilsynet, om identifikatoren for juridiske enheder (LEI) for den nye kreditkøber, eller dennes eventuelle repræsentant, jf. § 19.

Det foreslås i *stk. 1, nr. 1 og 2*, at hvis en sådan identifikator ikke findes, skal Finanstilsynet oplyses om identiteten på den nye kreditkøber eller dennes eventuelle repræsentant, jf. § 19, eller direktions- eller bestyrelsesmedlemmerne i den nye kreditkøber og de personer, som besidder kvalificerede andele i den nye kreditkøber, jf. § 5, stk. 3, i lov om finansiel virksomhed, og adressen på den nye kreditkøber eller, hvis det er relevant, dennes repræsentant, jf. § 19.

Det foreslås i *stk. 2*, at udover oplysningerne i stk. 1, skal kreditkøberen eller dennes repræsentant som minimum oplyse Finanstilsynet om en række forhold, der er nævnt nr. 1-3.

Det foreslås i *nr. 1*, at oplysningspligten i stk. 1, omfatter det samlede udestående beløb for kreditgiverens rettigheder i henhold til den misligholdte kreditaftale eller de misligholdte kreditaftaler, der overføres.

Det foreslås i *nr. 2*, at oplysningen i stk. 1, omfatter antallet og størrelsen af kreditgiverens rettigheder i henhold til de misligholdte kreditaftaler eller de misligholdte kreditaftaler, der overføres.

UDKAST

Det foreslås i *nr. 3*, at oplysningspligten i stk. 1 omfatter oplysninger om, hvorvidt overførslen omfatter en kreditgivers rettigheder i henhold til en misligholdt kreditaftale eller selve den misligholdte kreditaftale, der er indgået med forbrugere, og de typer af aktiver, der tjener som sikkerhedsstillelse for den misligholdte kreditaftale, hvor dette er relevant.

Når en kreditkøber eller dennes eventuelle repræsentant overfører misligholdte kreditaftaler, skal kreditkøberen eller repræsentanten således to gange årligt underrette Finanstilsynet om det samlede udestående beløb for de overførte kreditporteføljer og om antallet og størrelsen af de omfattede kreditter, samt om transaktionen omfatter kreditaftaler indgået med forbrugere. For hver kreditportefølje, der overføres i en enkelt transaktion, skal de givne oplysninger omfatte identifikatoren for juridiske enheder (LEI) for den nye kreditkøber eller, hvor det er relevant, for dennes repræsentant, eller, hvor dette ikke er muligt, den nye kreditkøbers identitet og adresse eller, hvis det er relevant, oplysninger om dennes repræsentant i Unionen

Det foreslås i *stk. 3*, at kreditkøberen eller dennes eventuelle repræsentant, efter anmodning fra Finanstilsynet, skal afgive oplysningerne nævnt i stk. 1, kvartalsvis, når Finanstilsynet vurderer, at det er nødvendigt, herunder for bedre at kunne overvåge et stort antal overførsler, der kan finde sted i en kriseperiode.

Overtrædelse af den foreslåede § 20 foreslås med lovforslagets § 45, stk. 2, strafbelagt. Ansvarssubjektet for overtrædelse af stk. 1 er kreditkøberen eller dennes eventuelle repræsentant, jf. § 19. Den strafbare handling består i ikke at oplyse Finanstilsynet om forholdene nævnt i stk. 1, nr. 1-2 og stk. 2, nr. 1-3 to gange årligt, eller ikke at oplyse om disse forhold kvartalsvis, når Finanstilsynet anmoder om dette.

Det foreslåede implementerer artikel 20 i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv (EU) 2021/2167 af 24. november 2021 om kreditservicevirksomheder og kreditkøbere.

Til § 21

Efter de gældende regler i lov om inkassovirksomhed § 9 skal virksomheder der driver inkassovirksomhed, udøve deres hverv i overensstemmelse med god inkassoskik, hvorefter ingen må udsættes for urimelig pression, skade eller ulempe. Dette krav vedrører således selve den benyttede fremgangsmåde.

Bedømmelsen heraf sker ud fra en objektiv vurdering af den pågældende adfærd m.v., men skyldnerens eller kundens konkrete forhold kan dog have betydning for, hvilke krav der bør stilles til inkassovirksomheden. Der vil eksempelvis normalt være grund til at gå lempeligere frem over for en person, der må forventes at være insolvent.

Inkassovirksomheden må ikke anvende virkemidler, som lægger et stærkere pres på skyldneren, når en mere lempelig fremgangsmåde ville føre til samme resultat. Heri ligger også, at inkassovirksomheder undervejs skal vejlede skyldneren om, hvordan sagen lettest for skyldneren kan afsluttes.

Før der over for en skyldner iværksættes andre foranstaltninger med henblik på inddrivelse, skal der til skyldneren være sendt en påkravsskrivelse, der giver skyldneren mulighed for at indfri fordringen uden yderligere omkostninger.

Det foreslås i lovforslagets § 21 at fastlægge en række adfærdsnormer for kreditservicevirksomheder og kreditkøbere. Det foreslås at reglen gælder for både kreditservicevirksomheder og for kreditkøbere, da hensynene til at have en adfærdsregulerende regel er de samme for kreditservicevirksomheder såvel som kreditkøbere.

Bestemmelsen vil i høj grad videreføre gældende ret, men da den gældende regel om god inkassoskik er formuleret bredt med meget vide muligheder for fortolkning, foreslås det at lave nogle præciseringer for reglen for kreditservicevirksomheder og kreditkøbere.

Det foreslås i *stk. 1*, at kreditkøbere og kreditservicevirksomheder skal drive virksomhed i overensstemmelse med redelig forretningsskik og god praksis inden for virksomhedsområdet.

Bestemmelsen svarer til de gældende bestemmelser om god skik på det finansielle område, eksempelvis § 43 i lov om finansiel virksomhed. God skik-reglerne har til formål at sikre, at kunderne kan have tillid til markedet og de virksomheder, der agerer på markedet, og reglerne vil endvidere bidrage til at sikre et velfungerende marked.

God skik er en dynamisk norm, der fastlægger rammerne for virksomhedernes adfærd på markedet. Efter god skik-bestemmelserne skal der foretages en løbende normdannelse og videreudvikling af retstilstanden, således at

UDKAST

den svarer til den gældende samfundsopfattelse af sund og rimelig erhvervsudøvelse. Hvorvidt et forhold er i overensstemmelse med redelig forretningsskik og god praksis skal fortolkes i lyset af hensynet til at sikre velfungerende markeder, herunder hensynene til forbrugerne, de erhvervsdrivende og almene samfundsinteresser, som de udvikles over tid. Hensynene er principielt sideordnede, og Finanstilsynet skal derfor foretage en konkret afvejning af hensynene på baggrund af de konkrete omstændigheder i de konkrete sager forelagt for Finanstilsynet.

Normen regulerer kreditservicevirksomhedens og kreditkøbernes adfærd over for såvel potentielle som eksisterende kunder og låntagere. Dette er ensbetydende med, at kravet til redelig forretningsskik og god praksis både omfatter kreditservicevirksomhedernes adfærd i forbindelse med markedsføring, aftaleindgåelse og det løbende aftaleforhold.

Bestemmelsen gør det samtidigt muligt at foretage en offentligretlig vurdering af, om de indgåede aftaler og vilkår er i overensstemmelse med kravet om redelig forretningsskik og god praksis.

Finanstilsynet er ikke forpligtet til at behandle alle klager, som Finanstilsynet modtager, men kan på basis af en klage eller af egen drift behandle spørgsmål om god skik.

Det foreslås i *stk. 2*, at erhvervsministeren kan fastsætte nærmere regler om redelig forretningsskik og god praksis for kreditkøbere og kreditservicevirksomheder.

Bestemmelsen skal benyttes til løbende at fastsætte regler, som medvirker til en løbende normdannelse og videreudvikling af retstilstanden, som svarer til den gældende samfundsopfattelse af sund og rimelig erhvervsudøvelse.

Til § 22

Det foreslås i lovforslagets § 22 at fastsætte regler for kommunikation med låntager.

Det foreslås i *stk. 1, nr. 1*, at kreditkøbere og kreditservicevirksomheder skal give oplysninger til låntagere, som ikke er vildledende, uklare eller falske.

Overtrædelse af den foreslåede § 22, stk. 1, nr. 1, foreslås med lovforslagets § 45, stk. 1, strafbelagt. Ansvarsubjektet for overtrædelse af § 22, stk. 1, nr.

UDKAST

1, er kreditkøberen eller kreditservicevirksomheden. Den strafbare handling består i at give oplysninger til låntagere, som er vildledende, uklare eller falske.

Det foreslås i *stk. 1, nr. 2*, at kreditkøbere og kreditservicevirksomheder skal respektere og beskytte låntageres personoplysninger og privatliv.

Det gælder navnlig Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2016/679 af 27. april 2016 om beskyttelse af fysiske personer i forbindelse med behandling af personoplysninger og om fri udveksling af sådanne oplysninger og om ophævelse af direktiv 95/46/EF (generel forordning om databeskyttelse).

Det foreslås i *stk. 1, nr. 3*, at kreditkøbere og kreditservicevirksomheder skal kommunikere med låntagere på en måde, der ikke udgør chikane, tvang eller utilbørlig påvirkning.

Overtrædelse af den foreslåede § 22, stk. 1, nr. 3, foreslås med lovforslagets § 45, stk. 1, straffelagt. Ansvarssubjektet for overtrædelse af stk. 1, nr. 3, er kreditkøberen eller kreditservicevirksomheden. Den strafbare handling består i at kommunikere med låntagere på en måde, der udgør chikane, tvang eller utilbørlig påvirkning.

Det foreslås i *stk. 2*, at kreditkøberen eller enheden, jf. §§ 17 eller 18, eller kreditservicevirksomheden, hvis der er udpeget en sådan til at udføre kreditserviceringsaktiviteter, efter enhver overførsel af en kreditgivers rettigheder i henhold til en misligholdt kreditaftale eller af selve den misligholdte kreditaftale til en kreditkøber og altid forud for den første inddrivelse af gæld, men også når låntageren anmoder herom, skal sende låntageren en skriftlig meddelelse, der på en klar og forståelig måde oplyser om som minimum forholdene nævnt i nr. 1-9.

Det foreslås i *nr. 1*, at låntageren skal have oplysninger om overførslen, der fandt sted, herunder datoen for overførslen.

Det foreslås i *nr. 2*, at låntageren skal oplyses om identifikation af og kontaktoplysninger for kreditkøberen.

Det foreslås i *nr. 3*, at låntageren skal oplyses om identifikation af og kontaktoplysninger for kreditservicevirksomheden eller den enhed, der er omhandlet i §§ 17 og 18.

UDKAST

Det foreslås i *nr. 4*, at låntageren skal have dokumentation for meddelelse af tilladelse til en kreditservicevirksomhed i medfør af § 4 når en sådan er udpeget.

Det foreslås i *nr. 5*, at låntageren, hvor det er relevant, skal oplyses om identiteten af og kontaktoplysninger for kreditserviceleverandøren.

Det foreslås i *nr. 6*, at låntageren skal have en tydelig angivelse af et kontaktpunkt hos kreditkøberen eller, hos enheden, jf. §§ 17 og 18, eller hos kreditservicevirksomheden, hvis der er udpeget en sådan til at udføre kreditserviceringsaktiviteter, og, hvor det er relevant, hos kreditserviceleverandøren, hvorfra der kan indhentes oplysninger, når det er nødvendigt.

Det foreslås i *nr. 7*, at låntageren skal have oplysninger om de beløb, som låntager skylder på tidspunktet for meddelelsen, med angivelse af, hvad der skal betales i kapital, renter, gebyrer og andre tilladte omkostninger.

Det foreslås i *nr. 8*, at låntageren skal have en erklæring om, at al relevant EU-ret og national ret vedrørende navnlig håndhævelsen af kontrakter, forbrugerbeskyttelse, låntagers rettigheder og strafferet fortsat finder anvendelse.

Det foreslås i *nr. 9*, at låntageren skal oplyses om navn, adresse og kontaktoplysninger på [klageinstans], hvortil låntager kan indgive en klage.

Overtrædelse af den foreslåede § 22, stk. 2, foreslås med lovforslagets § 45, stk. 1, strafbelagt. Ansvarssubjektet for overtrædelse af stk. 2 er kreditkøberen eller enheden, jf. §§ 17 eller 18, eller kreditservicevirksomheden. Den strafbare handling består i, at der ikke på en klar og forståelig måde som minimum oplyses om forholdene nævnt i stk. 2, nr. 1-9.

Det foreslås i *stk. 3*, at kreditkøberen eller, hos enheden, jf. §§ 17 og 18, eller hos kreditservicevirksomheden, hvis der er udpeget en sådan til at udføre kreditserviceringsaktiviteter, i al efterfølgende kommunikation med låntageren skal omfatte de oplysningerne nævnt i stk. 2, nr. 6, jf. dog stk. 4.

Det foreslås i *stk. 4*, at i den første meddelelse efter udpegelsen af en ny kreditservicevirksomhed, skal oplysningerne nævnt i stk. 2, nr. 3, 4 og 6 medtages.

UDKAST

Overtrædelse af den foreslåede § 22, stk. 3 og 4, foreslås med lovforslagets § 45, stk. 1, strafbelagt. Ansvarssubjektet for overtrædelse af stk. 7 og 8 er kreditkøberen, enheden, jf. §§ 17 og 18 eller kreditservicevirksomheden. Den strafbare handling består i, ikke at give de nævnte oplysninger til låntageren.

Det foreslåede § 22 implementerer artikel 10 i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv (EU) 2021/2167 af 24. november 2021 om kreditservicevirksomheder og kreditkøbere.

Til § 23

De almindelige regler om beskyttelse af whistleblowere og etablering af whistleblowerordninger følger af lov om beskyttelse af whistleblowere. Det følger af whistleblowerlovens § 9, at arbejdsgivere med 50 eller flere ansatte skal etablere en intern whistleblowerordning, hvor arbejdstagerne kan indberette oplysninger omfattet af § 1, stk. 1.

Det følger af whistleblowerlovens § 1, stk. 1, at loven finder anvendelse på indberetninger, som vedrører overtrædelser af EU-retten, og som er omfattet af anvendelsesområdet for Europa-Parlamentets og Rådets direktiv om beskyttelse af personer, der indberetter overtrædelser af EU-retten, og indberetninger, som i øvrigt vedrører alvorlige lovovertrædelser eller øvrige alvorlige forhold.

Derudover gælder der særlige regler for finansielle virksomheder efter eksempelvis lov om finansiell virksomhed § 75 a og lov om forsikringsvirksomhed § 135. Det følger heraf, at finansielle virksomheder skal have en whistleblowerordning, hvor ansatte kan foretage anonyme indberetninger om lovovertrædelser eller potentielle overtrædelser af den finansielle regulering begået af virksomheden, dens ansatte eller medlemmer af bestyrelsen.

Lovforslagets § 23 indeholder krav til en whistleblowerordning for kreditservicevirksomheder.

Det foreslås i *stk. 1, 1. pkt.*, at en kreditservicevirksomhed skal have en ordning, hvor dens ansatte via en særlig uafhængig og selvstændig kanal kan indberette overtrædelser eller potentielle overtrædelser af den regulering, som Finanstilsynet fører tilsyn med, som er begået af virksomheden, herunder ansatte eller medlemmer af bestyrelsen i virksomheden.

UDKAST

Kravet om en særlig kanal indebærer, at virksomheden skal have etableret en ordning med det formål, at ansatte som minimum skal kunne indberette overtrædelser eller potentielle overtrædelser af den finansielle regulering til ordningen.

At kanalen tillige skal være uafhængig og selvstændig betyder, at der skal etableres en selvstændig funktion, der er uafhængig af den daglige ledelse, og hvor indberetning kan ske uden om de normale procedurer. Det kan f.eks. være direkte til den afdeling eller de ansatte, som behandler indberetningerne. Det vil eksempelvis kunne være en complianceansvarlig eller en anden funktion, der er uafhængig af den daglige ledelse, herunder den ansattes foresatte.

At der kan indberettes overtrædelser eller potentielle overtrædelser af den finansielle regulering betyder, at der kan indberettes om alvorlige såvel som mindre alvorlige forseelser, og der ligeledes kan indberettes om overtrædelser, som ikke er af afgørende betydning for koncernen eller virksomheden som helhed. Det kan f.eks. være tilfælde, som alene kan medføre et påbud eller en påtale fra Finanstilsynet. Der vil tillige kunne indberettes i tilfælde af mistanke om overtrædelse af den finansielle regulering.

Den finansielle regulering omfatter den til enhver tid gældende regulering, der hører under Erhvervsministeriets ressortområde, som Finanstilsynet fører tilsyn med. Dette inkluderer også EU-regulering på det finansielle område, heriblandt forordninger og direkte gældende sekundære retsakter i form af delegerede retsakter og gennemførelsesretsakter (niveau 2-regulering), som har direkte virkning for kreditservicevirksomheder.

Interne whistleblowerordninger skal desuden leve op til kravene i lov om beskyttelse af whistleblowere, såfremt den pågældende virksomhed omfattes heraf, jf. det foreslåede 4. pkt. Det indebærer bl.a., at de interne whistleblowerordninger også skal tage imod indberetninger om ”alvorlige lovovertrædelser eller øvrige alvorlige forhold”, jf. § 1, stk. 1, nr. 2, i lov om beskyttelse af whistleblowere.

Det foreslås i *stk. 1, 2. pkt.*, at indberetningerne skal kunne foretages anonymt.

At indberetninger skal kunne foretages anonymt indebærer, at den, der indberetter en overtrædelse, kan gøre dette fuldstændigt anonymt, f.eks. via en løsning på virksomhedens intranet, hvor der kan indsendes indberetninger

UDKAST

uden angivelse af navn, uden mulighed for sporing af computerens IP-adresse og lignende. Indberetningerne bør som udgangspunkt alene være tilgængelige for den afdeling eller medarbejder, som behandler indberetningerne. Dette vil eksempelvis kunne være den complianceansvarlige.

Anonyme henvendelser til en whistleblowerordning kan svække mulighederne for at bevise, at der er sket forskelsbehandling som følge af indberetningen, da kravet om anonymitet medfører, at virksomheden i tilfælde af anonyme indberetninger ikke ved, hvem der har foretaget indberetningen. Det er imidlertid vigtigt at sikre, at de ansatte, der anvender ordningen, kan være fuldstændig anonyme, idet det kan være svært for en ansat at beslutte at indberette en overtrædelse til virksomheden, hvis det ikke kan ske anonymt. En ansat kan eksempelvis være bange for at miste sit arbejde, imens en anden ansat kan føle, at handlingen er illoyal over for en kollega eller over for virksomheden.

En overtrædelse eller en potentiel overtrædelse begået af virksomheden, herunder af ansatte eller medlemmer af bestyrelsen, omfatter enhver overtrædelse eller potentiel overtrædelse af virksomhedens forpligtelser, også selvom denne ikke kan henføres til en enkelt person, men eksempelvis skyldes en grundlæggende systemfejl i virksomheden. Der vil tillige kunne blive indberettet om overtrædelser, der skyldes undladelser. Hvis en virksomhed har valgt at outsource en del af de forpligtelser, der påhviler den enkelte virksomhed til en ekstern virksomhed, vil de ansatte i virksomheden også kunne indberette til virksomhedens whistleblowerordning om manglende efterlevelse af forpligtelserne, som sker hos den eksterne virksomhed. Ansatte hos den eksterne virksomhed vil kunne indberette overtrædelser til Finanstilsynet.

En kreditservicevirksomhed kan outsource en whistleblowerordning til en ekstern leverandør. En kreditservicevirksomhed kan imidlertid ikke fraskrive sig sine forpligtelser efter lovgivningen, og en virksomhed, der benytter sig af outsourcing, er således fortsat ansvarlig for, at ordningen lever op til lovgivningens krav.

En virksomhed, som varetager, administrerer eller på anden måde håndterer en ordning på vegne af en kreditservicevirksomhed, skal være opmærksom på anden særlovgivning, der kan være til hinder herfor. En virksomhed, der varetager, administrerer eller på anden måde håndterer en ordning på vegne af en kreditservicevirksomhed, skal endvidere være opmærksom på eventu-

elle lovbestemte oplysningsforpligtelser som kreditservicevirksomhederne er underlagt, idet nærværende lovforslag ikke ændrer herpå.

Da det oftest er ansatte i virksomheder, som er tættest på oplysninger om eventuelle overtrædelser af reguleringen, er det særligt relevant, at de har mulighed for at indberette disse oplysninger til virksomheden via en særlig kanal, som er selvstændig og uafhængig af den daglige ledelse, således at virksomheden får mulighed for at rette op på lovstridige forhold. Ansattes, herunder direktionens, indberetning til whistleblowerordningen vil ikke være i strid med § 132 i selskabsloven om tavshedspligt. Dette gælder tillige i tilfælde, hvor ordningen er outsourcet til en ekstern leverandør.

Ifølge forslaget er det ikke et krav, at medlemmer af bestyrelsen i en kreditservicevirksomhed skal kunne indberette til ordningen. Medlemmer af bestyrelsen kan fortroligt indberette overtrædelser og potentielle overtrædelser af den regulering, som Finanstilsynet fører tilsyn med, til Finanstilsynets ordning.

Det foreslås i *stk. 1, 3. pkt.*, at virksomheden skal følge op på indberetninger til ordningen og skriftligt kunne dokumentere, hvordan kreditservicevirksomheden har fulgt op på indberetningerne.

Bestemmelsen sikrer kontrol med overholdelse af den finansielle regulering, samt at virksomhederne omfattet heraf får fulgt op på indberetninger om overtrædelser og potentielle overtrædelser af den finansielle lovgivning og dokumenteret dette på fyldestgørende vis.

Bestemmelsen indebærer, at en kreditservicevirksomhed skal kunne dokumentere, hvordan denne løbende har fulgt op på indberetninger til virksomhedens whistleblowerordning. Dette kan f.eks. være efter anmodning fra Finanstilsynet som led i Finanstilsynets tilsynsvirksomhed, jf. lovforslagets § 28. Bestemmelsen indeholder et skriftligt dokumentationskrav, som indebærer, at kreditservicevirksomheden skriftligt skal sikre, at virksomheden får fulgt op på indberetninger til whistleblowerordningen, så virksomheden kan dokumentere over for Finanstilsynet, at virksomheden på betryggende vis har fulgt op på alle indberetninger til whistleblowerordningen.

Hvilke oplysninger, kreditservicevirksomheden skal opbevare for at opfylde dokumentationskravet, er op til den enkelte virksomhed at vurdere. Det kan f.eks. være relevant mailkorrespondance, interne undersøgelsesrapporter el-

ler andet materiale, der dokumenterer, at virksomheden på betryggende vis har fulgt op på indberetningerne.

Som dataansvarlig vil kreditservicevirksomheden til enhver tid skulle efterleve principperne for behandling af personoplysninger, jf. artikel 5 i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2016/679 af 27. april 2016 om beskyttelse af fysiske personer i forbindelse med behandling af personoplysninger og om fri udveksling af sådanne oplysninger og om ophævelse af direktiv 95/46/EF (generel forordning om databeskyttelse). Det betyder bl.a., at når personoplysninger ikke længere er nødvendige for at efterleve dokumentationskravet, vil virksomheden som udgangspunkt skulle slette eller anonymisere personoplysningerne.

Det foreslås i *stk. 1, 4. pkt.*, at lov om beskyttelse af whistleblowere finder anvendelse på ordningen i 1. pkt., jf. dog § 2 i lov om beskyttelse af whistleblowere. Lov om beskyttelse af whistleblowere implementerer Europa-Parlamentets og Rådets direktiv (EU) 2019/1937 af 23. oktober 2019 om beskyttelse af personer, der indberetter overtrædelser af EU-retten (whistleblowerdirektivet).

Det foreslåede har til formål at sikre ens krav for alle virksomheder underlagt Finanstilsynets tilsyn i overensstemmelse med bankpakke 6.

Det følger af det foreslåede 4. pkt., at lov om beskyttelse af whistleblowere vil finde anvendelse på ordningen i 1. pkt.

Det foreslåede indebærer, at reglerne i denne lov har forrang, når de giver whistlebloweren en bedre beskyttelse, end whistlebloweren vil få i medfør af lov om beskyttelse af whistleblowere.

Indberetninger til whistleblowerordninger i kreditservicevirksomheder skal derfor i overensstemmelse med det foreslåede § 23 kunne foretages anonymt. Det er på trods af, at der ikke stilles krav om, at indberetninger til interne whistleblowerordninger skal kunne foretages anonymt i medfør af lov om beskyttelse af whistleblowere. Det indebærer bl.a., at kravene om bekræftelse, opfølgning og feedback, jf. § 12, stk. 2, nr. 1-3, i lov om beskyttelse af whistleblowere, ikke gælder i de tilfælde, hvor indberetningen er indgivet anonymt, og hvor det som følge af udformningen af whistleblowerordningen ikke vil være muligt at sende en sådan bekræftelse, følge op eller give feedback til whistlebloweren. Det kan f.eks. være tilfældet, hvis den anonyme indberetning indgives til en fysisk postkasse.

Lov om beskyttelse af whistleblowere forpligter alene arbejdsgivere med 50 eller flere ansatte til at etablere en intern whistleblowerordning, jf. § 9, stk. 1, i lov om beskyttelse af whistleblowere.

Lov om beskyttelse af whistleblowere finder alene anvendelse på indberetninger, som vedrører overtrædelser af EU-retten, og som er omfattet af anvendelsesområdet for whistleblowerdirektivet, samt indberetninger som i øvrigt vedrører alvorlige lovovertrædelser eller øvrige alvorlige forhold, jf. § 1, stk. 1, i lov om beskyttelse af whistleblowere.

Det foreslåede indebærer, at whistleblowerordninger i kreditservicevirksomheder med færre end 50 ansatte, som er oprettet i henhold til denne lov, også skal opfylde kravene i lov om beskyttelse af whistleblowere. Dette gælder uanset, at lov om beskyttelse af whistleblowere alene forpligter arbejdsgivere med 50 eller flere ansatte til at etablere en intern whistleblowerordning.

Der er herved ikke taget stilling til, hvorvidt indberetninger, som i øvrigt vedrører alvorlige lovovertrædelser eller øvrige alvorlige forhold jf. § 1, nr. 2, i lov om beskyttelse af whistleblowere, omfatter indberetninger i medfør af denne lovs § 23.

En kreditservicevirksomhed er forpligtet til at stille ordningen til rådighed for virksomhedens ansatte både i henhold til indeværende lovforslag og lov om beskyttelse af whistleblowere. Ansatte skal forstås i overensstemmelse med det EU-retlige arbejdstagerbegreb. EU-Domstolen har i en række sager udtalt, at arbejdstagerbegrebet i TEUF artikel 45 er et EU-retligt begreb, der ikke må fortolkes indskrænkende, og at det væsentligste kendetegn ved et arbejdsforhold er, at en person i en vis periode præsterer ydelser mod vederlag for en anden og efter dennes anvisninger. Det er dog en forudsætning, at den pågældende person for at kunne kvalificeres som arbejdstager skal udøve en reel og faktisk beskæftigelse, der ikke er af så ringe omfang, at den fremtræder som et rent marginalt supplement. EU-Domstolen har slået fast, at vurderingen af, om der er tale om en reel og faktisk beskæftigelse, skal foretages på baggrund af en konkret samlet bedømmelse af det omhandlede arbejdsforhold. I den samlede bedømmelse skal der tages hensyn til en række forhold, herunder både arbejdstid, vederlag, arbejdsforholdets varighed og andre vilkår i arbejdsforholdet, som f.eks. ret til betalt ferie, ret til løn under sygdom, samt om ansættelsesaftalen er omfattet af en kollektiv overenskomst.

UDKAST

Finanstilsynet har ikke kompetence til at føre tilsyn med reglerne i lov om beskyttelse af whistleblowere. I de situationer hvor et krav eksempelvis følger af både den foreslåede § 23 i denne lov og reglerne i lov om beskyttelse af whistleblowere, vil Finanstilsynet have kompetence til at føre tilsyn med overholdelsen af den foreslåede § 23.

Overtrædelse af stk. 1, foreslås strafbelagt i lovforslagets § 45, stk. 2. Ansvarssubjektet for overtrædelser af stk. 1 er kreditservicevirksomheden.

Det betyder eksempelvis, at en kreditservicevirksomheds manglende etablering af en intern ordning eller manglende opfyldelse af dokumentationskravet vil kunne straffes med bøde. Kreditservicevirksomheden vil eksempelvis også kunne straffes med bøde i de tilfælde, hvor virksomheden undlader at følge op på henvendelser til virksomhedens whistleblowerordning

Formålet med bestemmelsen er at sikre, at ansatte kan indberette overtrædelser og potentielle overtrædelser til virksomheden, så disse overtrædelser og potentielle overtrædelser kan afværges hurtigst muligt af hensyn til virksomheden og dens kunder. Dette er baggrunden for, at bestemmelsen foreslås strafbelagt.

Behandlingen af personoplysninger indberettet i medfør af ordningen i stk. 1, skal ske i overensstemmelse med de databeskyttelsesretlige regler, herunder databeskyttelsesforordningen.

Det foreslåede *stk. 2* fastslår, at en kreditservicevirksomhed kan opfylde kravet om en whistleblowerordning via kollektiv overenskomst.

I praksis betyder det, at arbejdsmarkedets parter efter aftale med virksomheden har mulighed for at etablere en ordning i f.eks. et fagforbund, hvortil ansatte i virksomheden kan indberette overtrædelser. En whistleblowerordning, der baserer sig på en aftale mellem de forhandlingsberettigede parter, skal leve op til kravene i stk. 1 som beskrevet ovenfor.

Arbejdsmarkedets parter skal forstås i overensstemmelse med artikel 152, artikel 154, stk. 1, og artikel 155, stk. 1, TEUF samt artikel 28 i den Europæiske Unions Charter om grundlæggende rettigheder.

Det foreslås i *stk. 3*, at ordningen alene finder anvendelse for en kreditservicevirksomhed, som beskæftiger flere end fem ansatte. Ordningen skal

UDKAST

være etableret senest tre måneder efter, at virksomheden har ansat den sjette ansatte.

I det omfang en kreditservicevirksomhed kun beskæftiger fem ansatte eller færre, findes det ikke at være proportionalt at kræve, at virksomheden skal etablere en whistleblowerordning. Den politiske aftale af 10. oktober 2013 om regulering af systemisk vigtige finansielle institutter (SIFI) samt krav til alle banker og realkreditinstitutter om mere og bedre kapital og højere likviditet (Bankpakke 6) fastsætter en bagatelgrænse på fem ansatte eller derunder. Det foreslås derfor i § 23, stk. 3, 1. pkt., at bestemmelsens stk. 1 alene finder anvendelse for virksomheder, som beskæftiger flere end fem ansatte.

For at sikre, at kreditservicevirksomheder har den fornødne tid til at etablere ordningen ved overskridelser af grænsen på fem ansatte, foreslås det i stk. 3, 2. pkt., at ordningen nævnt i stk. 1 og 2 skal være etableret senest tre måneder efter, at virksomheden har ansat den sjette ansatte, hvilket regnes fra den dag, personen tiltræder sin stilling.

Det foreslås endvidere i *stk. 4*, at Finanstilsynet i særlige tilfælde, hvor Finanstilsynet vurderer, at det vil være formålsløst, at der oprettes en ordning, skal kunne dispensere fra kravet i det foreslåede stk. 1.

Dispensation kan alene gives, hvor der foreligger særlige forhold som tilsiger, at det ikke vil være hensigtsmæssigt at stille krav om etablering af en whistleblowerordning. Eksempler herpå kan være, hvis overskridelsen af grænsen på fem ansatte er midlertidig, eller hvis kreditservicevirksomheden er under afvikling.

Til § 24

Der gælder i dag ikke et forbud for kreditservicevirksomheder mod ufordelagtig behandling eller ufordelagtige følger på baggrund af ansattes indberetning af overtrædelser til Finanstilsynet eller til whistleblowerordninger i virksomheden.

Det foreslås i § 24, *stk. 1*, at en kreditservicevirksomhed ikke må udsætte ansatte eller tidligere ansatte for ufordelagtig behandling eller ufordelagtige følger, som følge af at den ansatte eller den tidligere ansatte har indberettet virksomhedens overtrædelse eller potentielle overtrædelse af den finansielle regulering til Finanstilsynet eller til en ordning hos virksomheden.

UDKAST

Indberetning til whistleblowerordninger etableret via kollektiv overenskomst efter det foreslåede § 23, stk. 2, er også omfattet af bestemmelsen.

Indberetning omfatter bl.a. enhver anmeldelse eller meddelelse til Finanstilsynet eller til en kreditservicevirksomheds whistleblowerordning omhandlende en virksomheds, herunder en ansats eller et bestyrelsesmedlems, overtrædelse eller potentielle overtrædelse af den finansielle regulering.

Som udgangspunkt er alle former for ufordelagtig behandling omfattet. Ufordelagtig behandling kan, foruden afskedigelse, f.eks. være degradering, forflyttelse, chikane eller lignende.

Det er en forudsætning for bestemmelsens anvendelse, at den ansatte har indberettet en overtrædelse eller en potentiel overtrædelse af den regulering, som Finanstilsynet fører tilsyn med, til Finanstilsynet eller til en kreditservicevirksomheds whistleblowerordning, og det er en forudsætning, at der er årsagssammenhæng mellem den ufordelagtige behandling eller de ufordelagtige følger og det forhold, at den ansatte har indberettet en overtrædelse til Finanstilsynet eller til virksomhedens whistleblowerordning. Som udgangspunkt er alle former for ufordelagtig behandling eller ufordelagtige følger omfattet.

At der skal foreligge årsagssammenhæng medfører bl.a., at bestemmelsen alene finder anvendelse i forbindelse med ufordelagtig behandling eller ufordelagtige følger, som besluttet efter den ansatte har indberettet en virksomheds overtrædelse eller potentielle overtrædelse af den regulering, som Finanstilsynet fører tilsyn med, til Finanstilsynet eller via virksomhedens whistleblowerordning.

Det foreslås i *stk. 2*, at ansatte, hvis rettigheder er krænket ved overtrædelse af *stk. 1*, kan tilkendes godtgørelse i overensstemmelse med principperne i ligebehandlingsloven. Godtgørelsen skal derfor fastsættes under hensyn til den ansattes ansættelsestid og sagens omstændigheder i øvrigt.

Godtgørelsen kan ikke fastsættes efter almindelige erstatningsretlige regler, da den ikke skal modsvare et tab for den ansatte. Der er ikke fastsat et maksimum for godtgørelsen, men denne fastsættes af domstolene og voldgiftsretterne med hensyntagen til den ansattes ansættelsestid og den enkelte sags omstændigheder, herunder med iagttagelse af det EU-retlige effektivitetsprincip. Godtgørelsen skal dække den ikke-økonomiske skade, den ansatte

UDKAST

har lidt, jf. herved princippet i § 26 i lov om erstatningsansvar. En eventuel godtgørelse er dog ikke til hinder for, at den ansatte modtager erstatning for et økonomisk tab, forudsat at betingelserne i henhold til de almindelige erstatningsretlige regler er opfyldt.

Den ansatte kan ikke få ret til godtgørelse i medfør af flere forskellige regelsæt for samme hændelse. Det samme gør sig gældende, hvis den ansatte er berettiget til en godtgørelse i henhold til overenskomster og andre arbejdsretlige aftaler.

I forbindelse med fastsættelse af godtgørelsen skal domstolene tage udgangspunkt i praksis efter § 16, stk. 3, i ligebehandlingsloven.

En ansat, der mener at have været udsat for repressalier med videre som følge af en indberetning om overtrædelse eller en potentiel overtrædelse af den regulering, som Finanstilsynet fører tilsyn med, til Finanstilsynet eller til en kreditservicevirksomheds whistleblowerordning, skal gøre krav på godtgørelse gældende over for virksomheden ved de almindelige domstole, som på baggrund af sagens omstændigheder vil kunne tilkende den ansatte en godtgørelse. Uoverensstemmelser efter bestemmelsen kan for det overenskomstdækkede områdes vedkommende også behandles i det fagretlige system, f.eks. voldgift.

Det foreslås i *stk. 3*, at *stk. 1* og *2* ikke kan fraviges til ugunst for den ansatte.

Bestemmelsen indebærer, at *stk. 1* og *2* ikke ved forudgående eller efterfølgende aftale kan fraviges til ugunst for den ansatte.

Det foreslåede *stk. 3* er ikke til hinder for aftaler, der stiller den ansatte bedre, end den ansatte er stillet efter lovens bestemmelser.

Til § 25

Tilsynet med inkassovirksomheders overholdelsen af lov om inkassovirksomheder er bemyndiget til politiet i medfør af lov om inkassovirksomheds § 19, hvorefter det i dag praktisk varetages af Politiets Administrative Center (PAC) under Midt- og Vestjyllands politi.

Dette indebærer bl.a. udstedelse af autorisationer samt tilbagekaldelse heraf i tilfælde af grov eller gentagen overtrædelse af vilkår for autorisationen. Tilsynet baserer sig hovedsageligt på konkrete klager, herunder om god

UDKAST

inkassoskik, men andre forhold kan også give anledning til at undersøge, om betingelserne for autorisationen fortsat er opfyldt.

Det foreslås i lovforslagets § 24, *stk. 1*, at Finanstilsynet skal påse overholdelsen af denne lov og regler udstedt i medfør af loven.

Det foreslås i *stk. 2*, at Finanstilsynets bestyrelse indgår i tilsynet efter *stk. 1* med den kompetence, som bestyrelsen er tillagt i medfør af § 345 i lov om finansiel virksomhed.

Med lovforslaget vil Finanstilsynets bestyrelse indgå i tilsynet og kunne træffe beslutning om reaktioner i sager af principiel karakter samt i sager, der har videregående betydelige følger m.v.

Ved ”reaktioner” forstås afgørelser i forvaltningsretlig forstand, herunder påtaler og påbud, men reaktioner dækker også over risikoplysninger m.v. Finanstilsynets bestyrelse vil eksempelvis have kompetence til at træffe beslutning om en reaktion, som retter sig mod en konkret virksomhed, men bestyrelsen vil også have kompetence til at træffe beslutning om reaktioner i principielle sager vedrørende lovfortolkning og lovanvendelse, herunder ændring af Finanstilsynets praksis, hvor det ikke nødvendigvis er en konkret virksomhed, som reaktionen retter sig mod.

En sag har et principielt indhold, når der er tvivl af en vis betydning om fortolkningen af en bestemmelse, eller en hidtidig fortolkning ændres. At en sag vedrører en bestemmelse, der ikke har været anvendt før, gør ikke i sig selv sagen principiel. Videregående betydelige følger for en eller flere virksomheder eller hele branchen kan f.eks. være afgørelser, der påbyder, at en bestemt praksis skal følges, hvilket vil medføre anvendelse af betydelige ressourcer for virksomhederne.

Det foreslås i *stk. 3*, at Finanstilsynet inden for en nærmere fastsat frist kan påbyde de fysiske og juridiske personer, som er omfattet af denne lov, at foretage de nødvendige foranstaltninger i tilfælde af overtrædelse af bestemmelser i loven.

Bestemmelsen giver Finanstilsynet mulighed for at meddele juridiske og fysiske personer et påbud om at ændre en bestemt adfærd eller handling. Det kan være fordi en virksomhed eller person handler i strid med loven, eller fordi en virksomhed eller person undlader at handle, hvor handling er på-

krævet efter loven. Et påbud kan også gives til en sammenslutning af personer.

Muligheden for at udstede påbud om afsættelse af ledelsesmedlemmer fremgår særskilt af lovforslagets § 30. Meddelelse af denne type påbud omfattes ikke af nærværende bestemmelse, og der henvises derfor til § 30 med tilhørende bemærkninger.

Finanstilsynet fastsætter en frist for efterlevelse af påbud. Fristen fastsættes ud fra en konkret vurdering i den enkelte sag henset til overtrædelsens karakter. En alvorlig overtrædelse vil f.eks. kunne medføre, at fristen for efterlevelse af påbuddet er kortere end ved mindre alvorlige overtrædelser.

Forvaltningsretligt er et påbud en afgørelse. Det betyder, at påbuddet skal ledsages af en begrundelse samt en klagevejledning.

Der bør ikke udstedes påbud for enhver overtrædelse af denne lov. Som udgangspunkt skal påbudsmuligheden anvendes i forbindelse med virksomheders og personers overtrædelse af kravene, når overtrædelserne er alvorlige, gentagne, systematiske eller en kombination heraf.

Med muligheden for at udstede påbud sikres Finanstilsynet et smidigt og hurtigt redskab til at sikre overholdelse af lovens regler. Et påbud kan eksempelvis anvendes i tilfælde, hvor en virksomhed har så store mangler i sine interne procedurer, at Finanstilsynet anser det for nødvendigt at udstede påbud om forbedring af forholdet.

Ved ukomplicerede og ikke væsentlige overtrædelser af formalia, og hvor virksomheden eller personen i forbindelse med Finanstilsynets undersøgelse erkender, at der er begået en fejl, kan Finanstilsynet som et alternativ til et påbud vælge at indgå en mundtlig aftale med virksomheden eller personen om en straksforbedring. Med begrebet straksforbedring forstås, at virksomheden eller personen indvilliger i straks at rette op på forholdet, og straksforbedring anvendes, hvor det vurderes, at et påbud vil fremstå unødigt formalistisk.

Et påbud skal ikke forveksles med en påtale. En påtale anvendes i forbindelse med en konstateret lovovertrædelse, der ikke længere består. Situationen foreligger både, hvor lovovertrædelsen vedrører en situation af midlertidig karakter, der nu er afsluttet, og hvor virksomheden af egen drift har bragt forholdet i orden. Består lovovertrædelsen stadig, kan en påtale ikke

UDKAST

anvendes som reaktion. Det bemærkes dog, at ved grovere eller gentagne lovovertrædelser vil der i stedet eventuelt kunne foretages politianmeldelse.

Efter lovforslagets § 45, stk. 3 og 4, kan undladelse af at efterkomme et påbud straffes med bøde. Ansvarssubjektet for overtrædelse heraf er den person, som er modtager af påbuddet. For så vidt angår juridiske personer henvises der også til lovforslagets § 45, stk. 5, og bemærkningerne hertil.

Til § 26

Det foreslås i § 26 at fastsætte regler for tilsyn med grænseoverskridende virksomhed.

Det foreslås i *stk. 1*, at de kompetente myndigheder for en kreditservicevirksomhed, der er meddelt tilladelse i et andet land inden for Den Europæiske Union, efter forudgående meddelelse herom til Finanstilsynet kan foretage inspektion på stedet i en filial, som er etableret her i landet eller en kredit eller hos en kreditserviceleverandør, som er udpeget her i landet.

Den foreslåede bestemmelse har baggrund i principperne om gensidig anerkendelse og hjemlandstilsyn inden for EU/EØS og indebærer, at de kompetente myndigheder i et andet land inden for EU/EØS som led i deres tilsyn med kreditservicevirksomheder, som de har hjemlandstilsyn med, skal have mulighed for at gennemføre inspektioner i kreditservicevirksomhedernes filialer beliggende her i landet.

Det er et krav, at hjemlandets kompetente myndigheder giver Finanstilsynets forudgående meddelelse om inspektionen. Det er endvidere et krav, at inspektionen skal foregå under samme betingelser som Finanstilsynets inspektioner, hvilket betyder, at inspektionen skal ske i overensstemmelse med lov om retssikkerhed ved forvaltningens anvendelse af tvangsindgreb og oplysningspligter. Den kompetente myndighed i hjemlandet har derfor som udgangspunkt udelukkende adgang til forretningslokaler og således ikke til private boliger, jf. også lovforslagets § 29.

Det foreslås i *stk. 2*, at Finanstilsynet efter anmodning fra de kompetente myndigheder i en kreditservicevirksomheds hjemland kan foretage inspektion i en filial, som er etableret her i landet eller hos en kreditserviceleverandør, som er udpeget her i landet.

UDKAST

Den foreslåede bestemmelse vil indebære, at de kompetente myndigheder for en kreditservicevirksomhed, der er meddelt tilladelse i et andet EU/EØSland, kan anmode Finanstilsynet om at foretage en inspektion i en kreditservicevirksomheds filial etableret her i landet.

Den foreslåede § 26 implementerer artikel 14, stk. 4-7, i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv (EU) 2021/2167 af 24. november 2021 om kreditservicevirksomheder og kreditkøbere.

Til § 27

Det foreslås i § 27, *stk. 1*, at i tilfælde af, at Finanstilsynet konstaterer eller har grund til at antage, at en kreditservicevirksomhed, der er meddelt tilladelse i et andet land inden for Den Europæiske Union, som leverer tjenesteydelser i Danmark, og som Danmark er værtsland for, ikke overholder reglerne i denne lov, skal Finanstilsynet underrette de kompetente myndigheder i hjemlandet med henblik på at afklare, hvorvidt der foreligger overtrædelse af reglerne.

Hvis hjemlandets tilsynsmyndigheder finder, at virksomheden har overtrådt reglerne, iværksætter hjemlandets myndigheder passende forholdsregler for at sikre, at virksomheden afhjælper dets manglende overholdelse eller iværksætter forholdsregler til at afværge risikoen for den manglende overholdelse.

Det foreslås i *stk. 2*, at Finanstilsynet kan iværksætte de nødvendige foranstaltninger, hvis en udenlandsk kreditservicevirksomhed fortsætter det ulovlige forhold på trods af de foranstaltninger, der er truffet i hjemlandet, eller fordi disse viser sig at være utilstrækkelige eller mangelfulde, og hvis øjeblikkelig handling er nødvendigt for at imødegå en alvorlig trussel mod låntagernes kollektive interesse. Er det nødvendigt, kan Finanstilsynet forbyde kreditservicevirksomheden at udøve virksomhed i Danmark.

Ved vurdering af, om det ulovlige forhold er en alvorlig trussel mod låntagernes kollektive interesse, vil der bl.a. blive lagt vægt på, om kreditservicevirksomheden udfører kreditserviceringsaktiviteter uden at have den fornødne tilladelse i hjemlandet eller uden at efterleve de informationskrav og god skik regler, som er fastsat i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv (EU) 2021/2167 af 24. november 2021 om kreditservicevirksomheder og kreditkøbere.

UDKAST

Til § 28

Den foreslåede bestemmelse fastlægger Finanstilsynets beføjelse til at indhente oplysninger, der er nødvendige for Finanstilsynets virksomhed.

Det foreslås i *stk. 1*, at kreditservicevirksomheder, leverandører og underleverandører, skal give Finanstilsynet de oplysninger, der er nødvendige for Finanstilsynets virksomhed.

Det er Finanstilsynet, der vurderer, hvilke oplysninger, der er nødvendige til at udføre det fornødne tilsyn med virksomhedens overholdelse af reglerne. Det er en grundforudsætning, at der er en sammenhæng mellem de ønskede oplysninger og det regelsæt, som Finanstilsynet i det konkrete tilfælde påser overholdelsen af.

Det foreslåede vil indebære, at kreditservicevirksomheder, deres leverandører og underleverandører, har pligt til at give Finanstilsynet de oplysninger, som Finanstilsynet anmoder om som led i varetagelsen af sin tilsynsmyndighed. Oplysningsforpligtelsen skal iagttages under hensyntagen til § 9, stk. 1, i lov om retssikkerhed ved forvaltningens anvendelse af tvangsindgreb og oplysningspligter, jf. lovbekendtgørelse nr. 1121 af 12. november 2019.

Det foreslås i *stk. 2, nr. 1-2*, at oplysninger afgivet efter stk. 1 hurtigst muligt skal berigtiges over for Finanstilsynet, hvis virksomheden efterfølgende konstaterer, at 1) oplysningerne ikke været korrekte på tidspunktet for afgivelsen, eller 2) oplysningerne på et senere tidspunkt er blevet misvisende.

Med ”hurtigst muligt” forstås, at der skal gives meddelelse, så snart virksomheden bliver opmærksom på, at en oplysning, som er meddelt til Finanstilsynet, er ukorrekt eller viser sig at være blevet misvisende. Med begrebet ”hurtigst muligt” er der rum for en konkret og individuel vurdering i det enkelte tilfælde, herunder også under inddragelse af, hvor alvorligt det i det enkelte tilfælde måtte være, at oplysninger ikke har været korrekte. Hurtigst muligt vil efter omstændighederne kunne give mulighed for en orientering af virksomhedens ledelse, inden oplysningerne berigtiges over for Finanstilsynet.

Med ”ikke har været korrekte” forstås, at oplysningerne materielt ikke har været korrekte på tidspunktet for afgivelsen af oplysningerne, eller at de på et senere tidspunkt er blevet misvisende. Det vil eksempelvis være datama-

teriale, som indeholdt forkerte værdier. Det forudsættes dog, at det ikke vil være nødvendigt at berigtige mindre sproglige fejl eller lignende, der alene er af rent redaktionel karakter, og som ikke er meningsforstyrrende for meddelelsens indhold. Det betyder bl.a., at der ikke gælder en berigtigelsespligt, hvis f.eks. oplysninger er fejlagtige som følge af åbenlyse tastefejl.

Det foreslås i lovforslagets § 45, stk. 1, at undladelse af at meddele eller berigtige oplysninger efter § 28, stk. 2, strafbelægges. Ansvarssubjektet er de omfattede virksomheder og personer. Det betyder, at kreditservicevirksomheder, leverandører og underleverandører hurtigst muligt skal berigtige oplysninger over for Finanstilsynet. Den strafbare handling består i, at en omfattet virksomhed eller person undlader at berigtige oplysninger, der er givet til Finanstilsynet, som virksomheden eller personen kan konstatere ikke har været korrekte på tidspunktet for afgivelsen, eller som er blevet misvisende. Overtrædelse af bestemmelsen kan straffes med bøde eller fængsel indtil fire måneder.

Til § 29

Med lovforslagets § 29 fastlægges Finanstilsynets mulighed for uden retskendelse at få adgang til forretningslokaler tilhørende en kreditservicevirksomhed.

Det foreslås i *stk. 1*, at Finanstilsynet til enhver tid mod behørig legitimation uden retskendelse kan få adgang til forretningslokaler tilhørende en kreditservicevirksomhed med henblik på indhentelse af oplysninger, herunder ved inspektioner.

Bestemmelsen er i overensstemmelse med den traditionelle opfattelse af, at Finanstilsynets adgang til at foretage inspektionsbesøg er omfattet af undtagelsen i grundlovens § 72 om boligens ukrænkelighed. Bestemmelsen har baggrund i den redegørelse, som Justitsministeriet og Miljø- og Energiministeriet den 17. december 1996 afgav til Folketinget om bl.a. udviklingen i forvaltningsmyndigheders adgang til fast ejendom uden retskendelse og følger de i redegørelsen fastlagte retningslinjer for udformningen af bestemmelser om adgang uden retskendelse.

Finanstilsynet har som udgangspunkt udelukkende adgang til forretningslokaler og således ikke til private boliger. I tilfælde, hvor en virksomhed er af så ringe størrelse, at dets forretningslokale befinder sig i et privat hjem, har

Finanstilsynet dog adgang hertil i overensstemmelse med denne bestemmelse.

Finanstilsynet har behov for at kunne udøve sin tilsynsvirksomhed også i de særlige tilfælde, hvor en virksomhed måtte nægte at give Finanstilsynet de til brug for tilsynsvirksomheden nødvendige oplysninger eller modvirker et inspektionsbesøg.

Det kan f.eks. dreje sig om situationer, hvor en tilsynsbelagt virksomhed undtagelsesvist nægter Finanstilsynet adgang til virksomheden i forbindelse med et ordinært inspektionsbesøg. Der kan også være tale om en krisesituation, der kræver, at Finanstilsynet skrider til omgående handling, og hvor en umiddelbar adgang til virksomheden er en forudsætning for at håndtere situationen.

Hvis en virksomhed undtagelsesvist skulle modarbejde et inspektionsbesøg i disse situationer, er der ikke fundet baggrund for at foretage begrænsninger i Finanstilsynets adgang til uden retskendelse at foretage inspektioner.

Finanstilsynet må kun skaffe sig adgang til en virksomheds forretningslokaler uden retskendelse, hvis det er nødvendigt for, at Finanstilsynet kan udøve sin tilsynsvirksomhed. Finanstilsynets mulighed for at få adgang uden retskendelse kan kun anvendes i tilsynsmæssigt øjemed. Hvis der er en begrundet mistanke om en strafbar lovovertrædelse, finder retsplejelovens regler om ransagning anvendelse.

Det foreslås i *stk. 2*, at Finanstilsynet til enhver tid mod behørig legitimation uden retskendelse kan få adgang til en leverandør eller underleverandør med henblik på indhentelse af oplysninger om den outsourcete aktivitet.

Adgangen til fysisk at indhente oplysninger uden retskendelse omfatter leverandører og underleverandører, hvortil en outsourcingvirksomheds opgaver outsources. Hjemlen til at gennemføre fysisk adgang direkte hos leverandører og underleverandører er etableret bl.a. med henblik på, at Finanstilsynets tilsynsmuligheder kan leve op til internationale standarder.

Bestemmelsen tænkes anvendt i de situationer, hvor det ikke er muligt at få adgang til de nødvendige oplysninger gennem outsourcingvirksomheden.

Formålet med at omfatte leverandører og underleverandører er således, at Finanstilsynets indhentelse af oplysninger ikke kan hindres eller omgås ved outsourcing.

Finanstilsynets adgang til oplysninger hos leverandører, henholdsvis underleverandører, omfatter kun disses forretningslokaler og kun for så vidt angår de opgaver, som leverandøren eller underleverandøren varetager i henhold til en outsourcingkontrakt med outsourcingvirksomheden. Finanstilsynet skal som udgangspunkt skaffe de nødvendige oplysninger hos outsourcingvirksomheden, som har pligt til at få de nødvendige oplysninger fra leverandøren. For at sikre et effektivt tilsyn også i særlige situationer, hvor det for eksempel viser sig, at outsourcingvirksomheden ikke loyalt samarbejder med Finanstilsynet, skal Finanstilsynet have fysisk adgang til oplysningerne direkte hos leverandøren uden retskendelse.

Til § 30

Lovforslagets § 30 indeholder regler, der sikrer, at Finanstilsynet har passende midler til at sikre, at kravene i lovforslagets § 8 om egnethed- og hæderlighed, overholdes.

Det foreslås i *stk. 1*, at Finanstilsynet kan påbyde et medlem af bestyrelsen i en kreditservicevirksomhed at nedlægge sit hverv inden for en frist fastsat af Finanstilsynet, hvis vedkommende efter § 8, stk. 1, ikke kan varetage hvervet.

Efterlever bestyrelsesmedlemmet ikke et påbud fra Finanstilsynet, kan vedkommende straffes med bøde, jf. lovforslagets § 45, stk. 4.

Det foreslås i *stk. 2*, at Finanstilsynet kan påbyde en kreditservicevirksomhed at afsætte en direktør inden for en af Finanstilsynet fastsat frist, hvis vedkommende efter § 8, stk. 1, ikke kan varetage hvervet.

Bestemmelsen vil indebære, at Finanstilsynet kan påbyde kreditservicevirksomheden at afsætte en direktør, eksempelvis hvis vedkommende er blevet pålagt strafansvar for overtrædelse af straffeloven eller den finansielle lovgivning, og der som følge heraf er risiko for, at vedkommende ikke længere kan varetage sit hverv eller sin stilling på forsvarlig vis.

Det kan eksempelvis også dreje sig om de tilfælde, hvor vedkommende tages under insolvensbehandling eller gældssanering, eller hvor vedkommen-

des økonomiske situation eller selskaber, som den pågældende har eller deltager i driften af, har påført kreditservicevirksomheden tab eller risiko for tab. Det samme gælder situationer, hvor personen har udvist en adfærd, hvorefter det må antages, at den pågældende ikke kan varetage sit hverv eller sin stilling på forsvarlig vis.

I de situationer, hvor virksomheden ikke efterkommer Finanstilsynets påbud om at afsætte en direktør efter stk. 1 eller et bestyrelsesmedlem efter stk. 2, kan Finanstilsynet inddrage den pågældende virksomheds tilladelse til at drive virksomhed i medfør af den foreslåede § 9, stk. 1, nr. 5.

Inden Finanstilsynet påbyder en virksomhed at afsætte en direktør eller et ledelsesmedlem at nedlægge sit hverv, skal der i henhold til reglerne i forvaltningsloven foretages en partshøring af virksomheden og af den, som påbuddet retter sig mod. I denne fase vil bestyrelsen have mulighed for af egen drift at afsætte en direktør.

Inden Finanstilsynet træffer afgørelse i sagen om påbuddet, forelægges spørgsmålet for Finanstilsynets bestyrelse, som i medfør af § 345, stk. 12, nr. 4, i lov om finansiel virksomhed træffer afgørelser i tilsynssager, der er af principiel karakter, eller som har videregående betydelige følger.

Det foreslås i *stk. 3 1. pkt.*, at Finanstilsynet kan påbyde en kreditservicevirksomhed at afsætte en direktør, når der er rejst tiltale mod den pågældende i en straffesag om overtrædelse af straffeloven, den finansielle lovgivning eller anden relevant lovgivning, indtil straffesagen er afgjort, hvis domfældelse vil indebære, at direktøren ikke opfylder kravene i § 8, stk. 1, nr. 3.

Det foreslås i *stk. 3, 2. pkt.*, at Finanstilsynet fastsætter en frist for efterlevelse af påbuddet.

Det foreslås i *stk. 3, 3. pkt.*, at Finanstilsynet under samme betingelser som i 1. pkt. kan påbyde et medlem af bestyrelsen at nedlægge sit hverv i medfør af § 8, stk. 1, nr. 3.

Det foreslås i *stk. 3, 4. pkt.*, at Finanstilsynet fastsætter en frist for efterlevelse af påbuddet.

Det tager i de fleste tilfælde lang tid, inden et strafansvar bliver pålagt. Den foreslåede bestemmelse vil indebære, at Finanstilsynet får mulighed for at

gribe ind over for et ledelsesmedlem på et tidligere tidspunkt for at afværge risikoen for, at vedkommende påfører virksomheden skade. Reglen skal sikre hensynet til kreditservicevirksomheden, låntagerne og de almene samfundsinteresser, som ligger bag reglerne om egnethed og hæderlighed. Finanstilsynets reaktion vil derfor ofte være påkrævet, så snart der er en bestyrket mistanke om, at det pågældende ledelsesmedlem har begået et strafbart forhold.

Ved vurderingen af, om der skal meddeles et midlertidigt påbud i medfør af stk. 3, skal Finanstilsynet afveje forseelsens grovhed og det konkrete behov for at fjerne vedkommende over for hensynet til den pågældendes retssikkerhed. Den endelige stillingtagen til, hvorvidt en person opfylder betingelserne for at være direktør eller bestyrelsesmedlem i en kreditservicevirksomhed i sager, hvor ledelsesmedlemmet midlertidigt er fjernet fra virksomhedens ledelse, forudsættes at finde sted i forbindelse med afgørelsen af straffesagen, jf. straffelovens § 79. Det følger af denne bestemmelse, at man i forbindelse med domfældelse for en strafbar handling ved dom kan fratage en person retten til at udøve erhverv, som er underlagt krav om autorisation eller godkendelse. Hermed sikres det, at der foretages et samlet opgør med retsfølgerne af en lovovertrædelse.

Bliver der nedlagt påstand under straffesagen om, at tiltalte ikke opfylder betingelserne for egnethed og hæderlighed i § 8, men der ved en fejl ikke sker pådømmelse af spørgsmålet, vil denne fejl kunne rettes gennem en anke af rettens afgørelse. Sker der i en straffesag ikke samtidig pådømmelse af spørgsmålet om egnethed og hæderlighed, vil spørgsmålet efterfølgende kunne prøves ved domstolene. Dette kan ske ved, at Finanstilsynet udsteder et påbud til virksomheden, jf. stk. 1, og den, som påbuddet retter sig imod, forlanger, at påbuddet indbringes for domstolene, jf. det foreslåede stk. 5. For så vidt angår bestyrelsesmedlemmer, kan der gives et påbud direkte til personen, jf. det foreslåede stk. 1 og bemærkninger til det foreslåede stk. 5. Der vil ved en prøvelse af Finanstilsynets påbud kunne tages hensyn til den allerede udmålte straf, således som det ville være sket, hvis strafudmålingen og rettighedsfrakendelsen var sket samtidig med afgørelse af straffesagen.

Det foreslås i *stk. 4*, at varigheden af påbud meddelt efter stk. 1-3 på baggrund af § 8, nr. 2-5, skal fremgå af påbuddet.

Den foreslåede bestemmelse vil indebære, at Finanstilsynet skal angive en varighed, når Finanstilsynet i medfør af stk. 1-3 påbyder en kreditservicevirksomhed at afsætte et ledelsesmedlem eller påbyder et bestyrelsesmed-

UDKAST

lem at nedlægge sit hverv på baggrund af kravene til hæderlighed, jf. § 8, stk. 2-5.

Bestemmelsen skal ses i sammenhæng med lovforslagets 8, stk. 3, hvorefter Finanstilsynet i forbindelse med vurderingen af en egnetheds- og hæderlighedsansøgning skal angive varigheden, hvis det vurderes, at ansøgeren ikke lever op til kravene til ledelsesmedlemmers hæderlighed.

Formålet med bestemmelsen er at sikre en ensartet og forudsigelig retstilstand for kreditservicevirksomheder, direktører og bestyrelsesmedlemmer.

Det foreslås i *stk. 5, 1. pkt.*, at påbud meddelt i henhold til stk. 1-3 af virksomheden og af den person, som påbuddet vedrører, kan forlanges indbragt for domstolene.

Det foreslås i *stk. 5, 2. pkt.*, at anmodning herom skal indgives til Finanstilsynet, inden fire uger efter at påbuddet er meddelt den pågældende.

Det foreslås i *stk. 5, 3. pkt.*, at anmodningen ikke har opsættende virkning for påbuddet, men at retten ved kendelse kan bestemme, at den pågældende direktør eller det pågældende bestyrelsesmedlem under sagens behandling kan opretholde sit hverv eller sin stilling.

Det foreslås i *stk. 5, 4. pkt.*, at Finanstilsynet indbringer sagen for domstolene inden fire uger efter modtagelse af anmodning herom.

Det foreslås i *stk. 5, 5. pkt.*, at sagen anlægges i den borgerlige retsplejeformer.

Det foreslås i *stk. 6, 1. pkt.*, at Finanstilsynet af egen drift eller efter ansøgning kan tilbagekalde et påbud meddelt efter stk. 1 eller stk. 3, når der er tale om et bestyrelsesmedlem.

Det foreslås i *stk. 6, 2. pkt.*, at afslår Finanstilsynet en ansøgning om tilbagekaldelse, kan ansøgeren forlange afslaget indbragt for domstolene.

Det foreslås i *stk. 6, 3. pkt.*, at anmodning om at få indbragt afslaget for domstolene skal indgives til Finanstilsynet, inden fire uger efter at afslaget er meddelt den pågældende.

UDKAST

Det foreslås i *stk. 6, 4. pkt.*, at anmodning om domstolsprøvelse dog kun kan fremsættes, hvis påbuddet ikke er tidsbegrænset og der er forløbet mindst fem år fra datoen for udstedelsen af påbuddet eller mindst to år, efter at Finanstilsynets afslag på tilbagekaldelse er stadfæstet ved dom.

Bestemmelsen er især relevant i forhold til påbud, som ikke er tidsbegrænsede. Bestemmelsen vil indebære, at i tilfælde hvor en person, som er blevet påbudt at nedlægge sit hverv, ansøger om at få påbuddet tilbagekaldt, men hvor Finanstilsynet afslår denne ansøgning, indføres der som udgangspunkt samme mulighed for domstolsprøvelse som efter det foreslåede *stk. 5*. Det vil indebære, at ansøgeren kan forlange, at Finanstilsynet indbringer sagen for domstolene inden fire uger efter, at vedkommende har indgivet begæring herom til Finanstilsynet.

Det er ikke muligt at begære et afslag på at omgøre et tidsbegrænset påbud indbragt for domstolene. Det er heller ikke muligt at begære et afslag på tilbagekaldelse af et tidsubegrænset påbud indbragt for domstolene, før der er gået mindst fem år fra datoen for udstedelsen af påbuddet, eller mindst to år siden en domstol senest har stadfæstet et afslag på tilbagekaldelse. Begrænsningerne har kun betydning for muligheden for at kræve sagen indbragt for domstolene af Finanstilsynet. En person, som har modtaget et afslag på sin ansøgning, vil til en hver tid have mulighed for selv at anlægge sag ved domstolene.

Det foreslås i *stk. 7, 1. pkt.*, at har kreditservicevirksomheden ikke afsat direktøren inden for den i påbuddet fastsatte frist, kan Finanstilsynet inddrage virksomhedens tilladelse, jf. § 9, stk. 1, nr. 5.

Det foreslås i *stk. 7, 2. pkt.*, at Finanstilsynet endvidere kan inddrage virksomhedens tilladelse, jf. § 9, stk. 1, nr. 5, hvis et bestyrelsesmedlem ikke efterkommer et påbud meddelt i medfør af *stk. 1 og 3*.

Baggrunden for indgrebsmuligheden efter den foreslåede bestemmelse er, at Finanstilsynet skal have kompetence til at inddrage en virksomheds tilladelse, hvis ét eller flere ledelsesmedlemmer ikke opfylder kravene til egnethed og hæderlighed.

Det foreslås i *stk. 8, 1. pkt.*, at afgørelser i sager efter § 8, stk. 1, som træffes efter § 8, stk. 2, af kreditservicevirksomheden og af den person, som afgørelsen vedrører, kan forlanges indbragt for domstolene.

UDKAST

Det foreslås i *stk. 8, 2. pkt.* at anmodning herom skal indgives til Finanstilsynet, inden fire uger efter at afgørelsen er meddelt den pågældende.

Det foreslås i *stk. 8, 3. pkt.*, at anmodningen ikke har opsættende virkning for afgørelsen, men at retten ved kendelse kan bestemme, at personen under sagens behandling kan indtræde i det hverv eller den stilling, som personen har søgt om forhåndsgodkendelse til. Finanstilsynet indbringer sagen for domstolene inden fire uger efter modtagelse af anmodning.

Det foreslåede sikrer, at retsstillingen for den virksomhed eller det ledelsesmedlem, som en afgørelse om afslag på en egnetheds- og hæderlighedsansøgning retter sig mod, er den samme som for virksomheder og personer, der kan forlange et påbud om at nedlægge et hverv eller afsætte et ledelsesmedlem indbragt for domstolene. Der vil således på samme måde som i påbudssager gælde et dobbelt retssikkerhedsprincip i afgørelsessager, idet personen eller virksomheden også har mulighed for at indbringe en negativ egnetheds- og hæderlighedsafgørelse for Erhvervsankenævnet eller for selv at indbringe påbuddet for domstolene.

Det foreslås i *stk. 9*, at bestemmelsens stk. 1-8 også gælder for den eller de ledelsesansvarlige i en kreditvirksomhed, hvis den drives som en juridisk person uden bestyrelse eller en direktion.

Til § 31

Tilsynet med inkassovirksomheders overholdelse af lov om inkassovirksomheder er bemyndiget til politiet i medfør af lovens § 19, hvorefter det i dag praktisk varetages af Politiets Administrative Center (PAC) under Midt- og Vestjyllands politi.

Dette indebærer bl.a. udstedelse af autorisationer samt tilbagekaldelse heraf i tilfælde af grov eller gentagen overtrædelse af vilkår for autorisationen. Tilsynet baserer sig hovedsageligt på konkrete klager, herunder om god inkassoskik.

Lovforslagets § 30 indeholder regler om Forbrugerombudsmandens kompetence.

Det foreslås i *stk. 1*, at Forbrugerombudsmanden kan anlægge sag mod kreditservicevirksomheder og kreditkøbere vedrørende handlinger, der strider mod redelig forretningskik og god praksis, jf. § 21, stk. 1 og regler udstedt

UDKAST

i medfør af § 21, stk. 2, herunder sag om forbud, påbud, erstatning og tilbagesøgning af uretmæssige opkrævede beløb.

Bestemmelsen vil medføre, at Forbrugerombudsmanden har mulighed for at anlægge en civil sag, hvis en kreditservicevirksomhed eller en kreditkøber ikke handler i overensstemmelse med god skik.

Forbrugerombudsmanden kan efter markedsføringsloven anlægge forbuds-sager mod finansielle virksomheder på de områder, hvor erhvervsministeren ikke udsteder regler om god skik. Bestemmelsen skal ses i sammenhæng med § 25, stk. 1, hvorefter Finanstilsynet fører tilsyn med bl.a. regler om god skik udstedt af erhvervsministeren. Forbrugerombudsmanden skal således ikke behandle konkrete henvendelser fra forbrugere om overtrædelse af erhvervsministerens regler om god skik. Sådanne henvendelser skal behandles ved, at Forbrugerombudsmanden oversender henvendelserne til Finanstilsynet eller henviser forbrugeren til at indbringe sagen for [klageinstans], hvis der er tale om en konkret formueretlig tvist mellem forbrugere og en kreditkøber eller en kreditservicevirksomhed. Derimod kan henvendelser fra forbrugere i lighed med oplysninger i pressen, udtalelser fra organisationer og rapporter om det finansielle område danne baggrund for Forbrugerombudsmandens vurdering af, om der bør anlægges en retssag.

Forbrugerombudsmanden har mulighed for at gøre Finanstilsynet opmærksom på konkrete sager, ligesom Forbrugerombudsmanden kan deltage i Finanstilsynets bestyrelsesmøder, når Finanstilsynet forelægger en sag af principiel eller vidtgående betydning for bestyrelsen. Ligeledes har Forbrugerombudsmanden mulighed for at gøre opmærksom på mere generelle forhold i den finansielle sektor, som Forbrugerombudsmanden finder, er urimelige i forhold til forbrugerne.

Den foreslåede bestemmelse indebærer, at Forbrugerombudsmanden kan indbringe en sag for domstolene, hvis Forbrugerombudsmanden i særlige tilfælde måtte finde, at der er behov for et sådant skridt. Det kan for eksempel være tilfældet, hvor Finanstilsynet vælger ikke at tage en sag op, der af Forbrugerombudsmanden vurderes at være af principiel eller vidtgående betydning.

Hvis Forbrugerombudsmanden vælger at anlægge en sag om god skik mod en kreditkøber eller en kreditservicevirksomhed, skal det ske efter de regler, som gælder for sager anlagt af Forbrugerombudsmanden i medfør af markedsføringsloven.

Forbrugerombudsmanden kan også anlægge sager om civilretlige krav, herunder krav om erstatning og tilbagebetaling af uretmæssigt opkrævede beløb m.v.

Det foreslås i *stk. 2*, at markedsføringslovens § 24, § 25, stk. 2, § 28, stk. 1, § 32, stk. 1, §§ 33 og 34 finder tilsvarende anvendelse på sager, som Forbrugerombudsmanden ønsker at anlægge efter denne bestemmelse.

Bestemmelsen vil medføre, at Forbrugerombudsmanden kan anvende de beføjelser, der fremgår af markedsføringslovens § 24, § 25, stk. 2, § 28, stk. 1, § 32, stk. 1, §§ 33 og 34 ved behandling af sager omfattet af § 30. Det vil bl.a. sige, at Forbrugerombudsmanden kan anlægge sag ved domstolene om nedlæggelse af påbud og kræve meddelt alle oplysninger, som skønnes nødvendige for dennes virksomhed.

Bestemmelsen indebærer, at Forbrugerombudsmanden i forbindelse med behandlingen af konkrete sager over for kreditkøbere og kreditservicevirksomheder kan anvende sine beføjelser efter markedsføringsloven, herunder forhandling, påbud, anlæggelse af retssager om forbud og indledning af straffesager. Dermed kan Forbrugerombudsmanden tage stilling til såvel de offentligretlige som de civilretlige aspekter af en sag på samme tid. Samtidig har Forbrugerombudsmanden mulighed for at løse sagen med virksomheden uden nødvendigvis at skulle indbringe problemstillingen for domstolene.

Forbrugerombudsmanden kan kræve oplysninger efter markedsføringslovens § 25, stk. 2, med henblik på bl.a. vurderingen af mulighederne for anlæggelse af søgsmålet og afgrænsningen heraf, f.eks. i forbindelse med gruppesøgsmål.

Det foreslås i *stk. 3*, at Forbrugerombudsmanden kan udpeges som grupprepræsentant i et gruppesøgsmål, jf. retsplejelovens kapitel 23 a.

Retsplejelovens kapitel 23 a indeholder særlige regler om gruppesøgsmål.

Til § 32

Den foreslåede § 32 indeholder en underretningspligt for Finanstilsynet til Forbrugerombudsmanden.

UDKAST

Det foreslås i *stk. 1*, at Finanstilsynet underretter Forbrugerombudsmanden, hvis Finanstilsynet bliver bekendt med, at låntagere kan have lidt et tab som følge af, at en kreditkøber eller en kreditservicevirksomhed har overtrådt § 21, stk. 1, og regler udstedt i medfør af § 21, stk. 2.

Som eksempel på sager med tab omfattet af bestemmelsen, kan nævnes sager om uretmæssigt opkrævede gebyrer eller renter, hvorved en eller flere forbrugere har lidt tab.

Formålet med bestemmelsen er at sikre, at Forbrugerombudsmanden får kendskab til sager, hvor forbrugere har lidt et tab, så Forbrugerombudsmanden har mulighed for at kunne anlægge et gruppesøgsmål eller indtræde som mandatar. Finanstilsynet skal orientere Forbrugerombudsmanden, senest i forbindelse med at tilsynet træffer afgørelse i sager, hvor forbrugere har lidt et tab.

Det foreslås i *stk. 2*, at Forbrugerombudsmanden uanset § 35 har adgang til samtlige oplysninger i Finanstilsynets sager omfattet af stk. 1.

For at give Forbrugerombudsmanden mulighed for løbende at følge en sag, hvor kunderne kan have lidt tab, har Forbrugerombudsmanden efter den foreslåede bestemmelse adgang til samtlige oplysninger i sådanne sager, som Finanstilsynet behandler. Denne adgang gælder uanset reglerne om Finanstilsynets tavshedspligt.

Forbrugerombudsmanden får desuden oplysninger ved sin deltagelse på Finanstilsynets bestyrelsesmøder. Forbrugerombudsmanden deltager i Finanstilsynets bestyrelsesmøder ved bestyrelsens behandling af tilsynssager om redelig forretningsskik, god praksis og prisoplysning, jf. lov om finansiel virksomhed § 345, stk. 14. Sager på disse områder forelægges Finanstilsynets bestyrelse, når der er tale om tilsynssager af principiel karakter, samt i tilsynssager, der har videregående betydelige følger for finansielle virksomheder m.v.

Det foreslås i *stk. 3*, at Forbrugerombudsmanden er underlagt tavshedspligt efter § 35.

Bestemmelsen vil medføre, at Forbrugerombudsmanden vil være underlagt den tavshedspligt, der er pålagt Finanstilsynets ansatte, for de oplysninger, som Forbrugerombudsmanden måtte blive bekendt med som led i varetage-

sen af de opgaver, der er tillagt Forbrugerombudsmanden i medfør af denne lov.

Til § 33

Det foreslås i § 33, at § 354 a i lov om finansiel virksomhed finder tilsvarende anvendelse på virksomheder omfattet af denne lov.

Det følger af § 354 a i lov om finansiel virksomhed, at reaktioner givet efter § 345, stk. 12, nr. 4, eller af Finanstilsynet efter delegation fra Finanstilsynets bestyrelse til en virksomhed under tilsyn skal offentliggøres med angivelse af virksomhedens navn, jf. dog stk. 4. § 354 a fastsætter bl.a. også krav til hvor og hvornår offentliggørelse skal ske.

Det følger af § 345, stk. 12, nr. 4, at bestyrelsen træffer beslutning om reaktioner i sager af principiel karakter og i sager, der har videregående betydelige følger.

Det følger af § 354 a, stk. 2, reaktioner givet i henhold til § 345, stk. 12, nr. 4, eller af Finanstilsynet efter delegation fra Finanstilsynets bestyrelse til en virksomhed, der ikke er under tilsyn, skal offentliggøres med angivelse af virksomhedens navn, jf. dog stk. 4.

Det følger af § 354 a, stk. 3, at hvis en sag er overgivet til politimæssig efterforskning og der er faldet helt eller delvis fældende dom eller vedtaget bøde, eller hvis en sag er afgjort med vedtagelse af administrativt bødeforelæg, skal der ske offentliggørelse af dommen, bødevedtagelsen eller et resumé heraf, jf. dog stk. 4, ligesom bestemmelsen fastsætter yderligere krav til denne offentliggørelse, herunder hvornår det skal ske.

Det følger af § 354 a, stk. 4, at offentliggørelse efter stk. 1-3 dog ikke kan ske, hvis det vil medføre uforholdsmæssig stor skade for virksomheden, det vil bringe de finansielle markeders stabilitet i fare eller efterforskningsmæssige hensyn taler imod offentliggørelse. Offentliggørelsen må ikke indeholde fortrolige oplysninger om kundeforhold eller oplysninger omfattet af § 30 i lov om offentlighed i forvaltningen. Offentliggørelsen må ikke indeholde fortrolige oplysninger, der hidrører fra finansielle tilsynsmyndigheder i andre lande inden for eller uden for Den Europæiske Union, medmindre de myndigheder, der har afgivet oplysningerne, har givet deres udtrykkelige tilladelse.

UDKAST

Det følger af § 354 a, stk. 5, at hvis offentliggørelse er undladt i henhold til stk. 4, 1. pkt., skal der ske offentliggørelse efter stk. 1-3, når de hensyn, der nødvendigjorde undladelsen, ikke længere er gældende. Dette gælder dog kun i op til 2 år efter datoen for reaktionen.

Det følger af § 354 a, stk. 6, at i sager, hvor Finanstilsynet har offentliggjort en beslutning om at overgive en sag til politimæssig efterforskning efter stk. 1, 8. pkt., og stk. 2 og der træffes afgørelse om påtaleopgivelse eller tiltalefrafald eller afsiges frifindende dom, skal Finanstilsynet efter anmodning fra den virksomhed, som sagen vedrører, offentliggøre oplysninger herom. Virksomheden skal indsende en kopi af afgørelsen om påtaleopgivelse eller tiltalefrafald eller en kopi af dommen til Finanstilsynet samtidig med anmodning om offentliggørelse. Er påtaleopgivelsen, tiltalefrafaldet eller dommen ikke endelig, skal det fremgå af offentliggørelsen. Modtager Finanstilsynet dokumentation for, at sagen er afsluttet ved endelig påtaleopgivelse eller endeligt tiltalefrafald eller afsigelse af endelig frifindende dom, skal Finanstilsynet fjerne alle oplysninger om beslutningen om at overgive sagen til politimæssig efterforskning og eventuelle efterfølgende domme i sagen fra Finanstilsynets hjemmeside.

En tilsvarende anvendelse af § 354 a i lov om finansiel virksomhed vil medføre, at reaktioner givet efter § 345, stk. 12, nr. 4, (reaktioner besluttet af Finanstilsynets bestyrelse i sager af principiel karakter og i sager, der har videregående betydelige følger), eller af Finanstilsynet efter delegation fra Finanstilsynets bestyrelse, skal offentliggøres med angivelse af virksomhedens navn. Virksomheden vil skulle offentliggøre oplysningerne på sin hjemmeside på et sted, hvor de naturligt hører hjemme, hurtigst muligt og senest tre hverdage efter, at virksomheden har modtaget underretning om reaktionen. Der følger en række undtagelser og modifikationer til dette udgangspunkt i § 354 a, stk. 2-6, som ligeledes vil finde anvendelse for virksomheden.

Til § 34

I lovforslagets § 34 foreslås der indsat en bemyndigelsesbestemmelse, hvorefter erhvervsministeren kan fastsætte regler om kreditservicevirksomheders pligt til at offentliggøre oplysninger om Finanstilsynets vurdering af virksomheden og om, at Finanstilsynet har mulighed for at offentliggøre oplysningerne før virksomheden.

UDKAST

Det er hensigten, at den foreslåede bemyndigelsesbestemmelse skal udnyttes til at fastsætte nærmere regler om offentliggørelsesfrister og formkrav til offentliggørelsen, herunder også virksomhedens offentliggørelse. Der gælder i dag sådanne regler for finansielle virksomheder m.v., i bekendtgørelse 857 af 14. juni 2022 om finansielle virksomheders m.v. pligt til at offentliggøre Finanstilsynets vurdering af virksomheden m.v.

Til § 35

De generelle regler om offentligt ansattes tavshedspligt følger af forvaltningslovens § 27, som fastsætter, at offentligt ansatte har tavshedspligt, jf. straffelovens § 152 og §§ 152 c-152 f, med hensyn til enkeltpersoners private, herunder økonomiske, forhold og tekniske indretninger eller fremgangsmåder eller om drifts- eller forretningsforhold eller lign., for så vidt det er af væsentlig økonomisk betydning for den person eller virksomhed, oplysningerne angår, at oplysningerne ikke videregives.

Med lovforslagets § 35 foreslås der fastsat specifikke regler om tavshedspligt for Finanstilsynets ansatte i henhold til denne lov.

Det foreslås i *stk. 1, 1. pkt.*, at Finanstilsynets ansatte er under ansvar efter straffelovens §§ 152-152 e og dermed forpligtet til at hemmeligholde fortrolige oplysninger, som de får kendskab til gennem tilsynsvirksomheden.

Tavshedspligten efter bestemmelsen omfatter også oplysninger, som Finanstilsynet modtager fra udenlandske myndigheder.

Tavshedspligten efter bestemmelsen omfatter også oplysninger, som Finanstilsynet modtager fra udenlandske myndigheder.

Oplysninger, som Finanstilsynet modtager i forbindelse med sin reguleringsvirksomhed og sin informationsvirksomhed, er ikke omfattet af Finanstilsynets tavshedspligt. Fortrolighed i relation til disse dele af Finanstilsynets virksomhed, skal vurderes i forhold til lov om offentlighed i forvaltningen og forvaltningsloven.

Tavshedspligten er i høj grad baseret på et ønske om at beskytte kreditservicevirksomhedens og kreditkøberens kunder samt låntagere, det være sig privatpersoner eller erhvervskunder. Hertil kommer et ønske om af konkurrencemæssige grunde at beskytte virksomhedernes forretningsmæssige forhold. Herudover er Finanstilsynets tavshedspligt en afgørende betingelse for

den tilsynsmæssige effektivitet. For at Finanstilsynet kan få alle nødvendige oplysninger i en given sag, må virksomhederne, kunderne og låntagerne kunne nære tillid til, at Finanstilsynet ikke videregiver fortrolige oplysninger. Bestemmelsen er dog ikke til hinder for, at overordnede myndigheder (ministerier) i forskellige lande udveksler oplysninger om koncernforbundne virksomheder som led i en krisestyring.

Ved ”fortrolige oplysninger” forstås oplysninger om virksomhedens forretningsmæssige forhold og kunders forhold samt andre oplysninger, som efter deres karakter er fortrolige. Oplysninger, som efter deres karakter er offentlige, f.eks. regnskaber og fondsbørsmeddelelser, er ikke omfattet af tavshedspligten. Tilsvarende gælder oprindeligt fortrolige oplysninger, som uden om tilsynet er blevet offentliggjort ad andre kanaler i en grad, at det er blevet almindeligt kendt. Ved ”oplysninger, der efter deres karakter er fortrolige” forstås oplysninger, der ikke direkte relaterer sig til enkelte kunders eller virksomheders forhold. Det drejer sig bl.a. om oplysninger om økonomiske eller forretningsmæssige forhold for personer og selskaber, som ikke er kunder i egentlig forstand, men som f.eks. kautionerer for kunder, har ejerandele i virksomhedens kunder eller på anden vis har en personlig, økonomisk eller forretningsmæssig tilknytning til kunder uden selv at være det.

Begrebet ”tilsynsvirksomhed” skal ses i forhold til de pligter, der er pålagt Finanstilsynet efter denne lov. Det vil bl.a. medføre, at sager, der relaterer sig til tilsynsforpligtelsen i lovforslagets kapitel 7, hvorefter Finanstilsynet påser overholdelsen af loven og regler udstedt i medfør heraf, og foretager undersøgelser, er omfattet af tilsynsvirksomheden.

Adgangen til aktindsigt i Finanstilsynets sager efter offentlighedsloven begrænses af Finanstilsynets tavshedspligt, jf. § 14, 1. pkt., og § 35 i lov om offentlighed i forvaltningen. Det er dog udelukkende adgangen til aktindsigt efter offentlighedsloven, der er begrænset. Parters rettigheder, herunder adgang til aktindsigt, skal afgøres efter forvaltningsloven. Afgørelse af, hvem der er part i forhold til Finanstilsynet, træffes efter lovforslagets § 39.

Det foreslås i *stk. 1, 2. pkt.*, at tavshedspligten også gælder personer, der udfører serviceopgaver som led i Finanstilsynets drift, samt eksperter, der handler på Finanstilsynets vegne.

Serviceopgaver som led i driften vil f.eks. være rengøring, vagttjeneste, reparation og vedligeholdelse af elektronisk materiel og kantinedrift.

UDKAST

Det foreslås i *stk. 1, 3. pkt.*, at tavshedspligten også gælder efter ansættelses- eller kontraktforholdets ophør.

Det foreslås i *stk. 2*, at samtykke fra den, som tavshedspligten tilsigter at beskytte, ikke berettiger de personer, der er nævnt i *stk. 1*, til at videregive fortrolige oplysninger.

Bestemmelsen vil indebære, at Finanstilsynets tavshedspligt ikke ophæves, selvom den, som tavshedspligten tilsigter at beskytte, giver samtykke til, at Finanstilsynet kan videregive oplysninger.

Finanstilsynets tavshedspligt er i høj grad baseret på et ønske om at beskytte virksomhedernes kunder, det være sig privatpersoner eller erhvervs kunder. Hertil kommer et ønske om, af konkurrencemæssige grunde, at beskytte virksomhedernes forretningsmæssige forhold.

Finanstilsynets tavshedspligt er en afgørende betingelse for den tilsynsmæssige effektivitet. For at Finanstilsynet kan få alle nødvendige oplysninger i en given sag, må virksomhederne og kunderne kunne nære tillid til, at Finanstilsynet ikke videregiver fortrolige oplysninger.

Da de fortrolige oplysninger i langt overvejende grad hidrører fra virksomhederne, vil det være mest korrekt og sikrest, at det er den pågældende virksomhed selv, der meddeler oplysningerne til tredjemand. Oplysninger om virksomhedens kunder kan kun videregives med kundernes samtykke.

Det foreslås i *stk. 3*, at *stk. 1* ikke finder anvendelse på oplysninger i sager om god skik, jf. § 21.

Efter bestemmelsen finder *stk. 1* ikke anvendelse på oplysninger i sager om god skik. Finanstilsynet vil derfor kunne udtale sig til offentligheden om sådanne sager i overensstemmelse med offentlighedslovens regler.

Bestemmelsen afspejler sig i den gældende retstilstand på det finansielle område i øvrigt, hvor der er samme grad af offentlighed om oplysninger, der er kommet frem i forbindelse med tilsynet med forbrugerrettede regler på det finansielle område, som hvis reglerne havde været underlagt Forbrugerombudsmandens tilsyn. Dette er væsentligt, da grænsedragningen mellem Finanstilsynets og Forbrugerombudsmandens virksomhed indebærer, at der er behov for koordination mellem Finanstilsynets og Forbrugerombudsmandens tilsynsvirksomhed.

Når Finanstilsynet ikke er underlagt en særlig tavshedspligt i forhold til oplysninger i sager om god skik, vil Finanstilsynet kunne videregive oplysninger fra sager om god skik, som Forbrugerombudsmanden finder nødvendige for sin tilsynsvirksomhed. Som eksempel kan nævnes tilfælde, hvor Forbrugerombudsmanden har oversendt en sag til Finanstilsynet, fordi sagen henhører under Finanstilsynets regelsæt, men Forbrugerombudsmanden har behov for at kende afgørelsens indhold af hensyn til koordineringen mellem de to regelsæt. Ligeledes vil Finanstilsynet få mulighed for af egen drift at orientere Forbrugerombudsmanden om konkrete sager, som vedrører tilsynet med god skik.

Den foreslåede bestemmelse vil indebære, at enhver kan få udleveret oplysninger i sager om god skik dog med de undtagelser, der følger af offentlighedslovens kapitel 4 om undtagelser fra retten til aktindsigt. Dette er en konsekvens af, at den foreslåede bestemmelse foreskriver, at oplysningerne ikke er underlagt Finanstilsynets tavshedspligt efter stk. 1, hvorfor pligten til at meddele oplysninger ikke er begrænset heraf, jf. offentlighedslovens § 35.

Finanstilsynet vil ikke kunne give aktindsigt i oplysninger om enkeltpersoners private forhold og oplysninger om tekniske indretninger eller fremgangsmåder eller om drifts- eller forretningsforhold, hvis oplysningerne er af væsentlig økonomisk betydning for den person eller virksomhed, oplysningerne angår, jf. offentlighedslovens § 30.

I de tilfælde, hvor Finanstilsynet anmoder virksomheden om en redegørelse, vil Finanstilsynet oplyse om de relevante bestemmelser i den finansielle lovgivning, som er tema for redegørelsen. På baggrund heraf vil virksomheden kunne udlede, om de pågældende oplysninger er omfattet af § 35, stk. 3. Det samme gælder for oplysninger, som udleveres i forbindelse med en inspektion, der vedrører god skik m.v.

Det foreslås i *stk. 4*, at bestemmelsen i stk. 1 ikke er til hinder for, at Finanstilsynet af egen drift videregiver fortrolige oplysninger i summarisk eller sammenfattende form, når hverken den enkelte virksomhed eller dens kunder kan identificeres.

Det vil indebære, at oplysninger, der er omfattet af tavshedspligten i stk. 1, kan videregives af Finanstilsynet, hvis det ikke er muligt at identificere enkeltvirksomheder eller enkeltkunder blandt oplysningerne. Det afgørende for muligheden for videregivelse efter den foreslåede bestemmelse vil være,

UDKAST

at der er foretaget en fuldstændig anonymisering. Det vil således ikke være tilstrækkeligt at fjerne eller overstrege navne m.v., hvis det er muligt ud fra f.eks. oplysningernes kontekst at identificere den pågældende virksomhed eller kunde.

Det foreslås i *stk. 5*, at fortrolige oplysninger kan videregives under en civil retssag, når en kreditservicevirksomhed er erklæret konkurs eller trådt i likvidation, og såfremt oplysningerne ikke vedrører kundeforhold eller tredjemand, der er eller har været involveret i forsøg på at redde virksomheden.

Fortrolige oplysninger kan videregives under en civil retssag, når en kreditservicevirksomhed er erklæret konkurs eller trådt i likvidation, og såfremt oplysningerne ikke vedrører kundeforhold eller tredjemand, der er eller har været involveret i forsøg på at redde virksomheden.

Til § 36

Det foreslås i lovforslagets § 36 at fastsætte en undtagelse til aktindsigt efter lov om offentlighed i forvaltningen (offentlighedsloven) i god skik-sager, som er omfattet af Finanstilsynets bestyrelses kompetence efter § 345, stk. 12, nr. 4 og 6, i lov om finansiel virksomhed.

Det foreslås i *stk. 1*, at såfremt en sag om god skik er omfattet af Finanstilsynets bestyrelses beslutningskompetence efter § 345, stk. 12, nr. 4 og 6, i lov om finansiel virksomhed, er følgende dokumenter undtaget fra aktindsigt efter lov om offentlighed i forvaltningen (offentlighedsloven), indtil bestyrelsen har truffet sin beslutning: 1) Finanstilsynets udkast til afgørelse af en sag eller udkast til beslutning om at overgive en sag til politimæssig efterforskning. 2) Udtalelser afgivet af parten til Finanstilsynets udkast til afgørelse af en sag eller udkast til beslutning om at overgive en sag til politimæssig efterforskning. 3) Supplerende korrespondance mellem Finanstilsynet og parten vedrørende udkastet til afgørelse af en sag eller udkastet til beslutning om at overgive en sag til politimæssig efterforskning.

Finanstilsynets bestyrelse er nedsat med hjemmel i § 345 i lov om finansiel virksomhed. Bestyrelsen har til opgave at føre kontrol med og træffe beslutninger i forhold til Finanstilsynets tilsynsvirksomhed. Bestyrelsens kompetencer er nærmere afgrænset i § 345, stk. 12, i lov om finansiel virksomhed. Bestyrelsen har bl.a. ansvaret for at træffe beslutning om reaktioner i sager af principiel karakter og i sager, der har videregående betydelige følger, jf. § 345, stk. 12, nr. 4, i lov om finansiel virksomhed. Derudover træffer be-

UDKAST

styrelsen beslutning om at overgive sager omfattet af § 345, stk. 12, nr. 4, til politimæssig efterforskning, jf. § 345, stk. 12, nr. 6, i lov om finansiel virksomhed.

De sager, som Finanstilsynets bestyrelse kan behandle efter § 345, stk. 12, i lov om finansiel virksomhed, omfatter bl.a. sager om god skik m.v. Sagerne er typisk kendetegnet ved, at de relaterer sig til reglerne i lovforslagets kapitel 5 og bekendtgørelser udstedt i medfør heraf. Dog indeholder de øvrige dele af den finansielle lovgivning også regler om god skik m.v., som er omfattet af bestyrelsens beslutningskompetence. Bestyrelsen bliver dermed forelagt sager om god skik m.v., når sagerne kan medføre politianmeldelse, er af principiel karakter eller har videregående betydelige følger. Bestyrelsens beslutningskompetence i sager om god skik m.v. sikrer en løbende kontrol med Finanstilsynets tilsynsvirksomhed, heriblandt tilsynet med forbrugerområdet og overholdelsen af god skik m.v. Det er et begrænset antal sager om god skik m.v., der forelægges Finanstilsynets bestyrelse, hvilket navnlig skyldes det forhold, at sagerne skal have en særlig karakter for at være omfattet af bestyrelsens beslutningskompetence.

Finanstilsynets tavshedspligt efter lovforslagets § 35, finder ikke anvendelse på oplysninger i sager om god skik, jf. lovforslagets § 21, stk. 1, og bekendtgørelser udstedt i medfør heraf. Det fremgår af lovforslagets § 35, stk. 3, og tilsvarende undtagelsesbestemmelser findes også i de øvrige dele af den finansielle lovgivning, der indeholder regler om god skik m.v. Undtagelsesbestemmelsen vil indebære, at oplysninger om tilsynet med god skik m.v. på det finansielle område er undtaget fra Finanstilsynets tavshedspligt. Enhver har således ret til aktindsigt i oplysninger i sager om god skik m.v. efter de almindelige regler om aktindsigt i offentlighedsloven, dog med de undtagelser, der følger af offentlighedslovens kapitel 4 om undtagelser fra retten til aktindsigt, jf. Folketingstidende 2018-19, A, L 189 som fremsat, side 90.

Offentligheden kan derfor få aktindsigt i Finanstilsynets sager om god skik m.v. på forbrugerområdet efter de almindelige regler om aktindsigt i offentlighedsloven, herunder de sager, hvor Finanstilsynets bestyrelse skal træffe beslutning i sagen, dog med de undtagelser, der følger af offentlighedslovens §§ 19-33. Det betyder, at Finanstilsynet f.eks. kan undtage interne dokumenter fra retten til aktindsigt, jf. offentlighedslovens § 23.

Undtagelsen til aktindsigt omfatter ikke interne dokumenter, der er afgivet til udenforstående. Efter § 23, stk. 2, i offentlighedsloven mister et internt

UDKAST

dokument som udgangspunkt sin interne karakter, når det bliver afgivet til udenforstående, f.eks. personer eller virksomheder, som Finanstilsynet vil træffe afgørelse over for. Det er således udgangspunktet, at et udkast til afgørelse mister sin interne karakter, når det i forbindelse med en partshøring bliver sendt til den virksomhed eller person, der skal træffes afgørelse over for, fordi det er afgivet til en udenforstående i forhold til Finanstilsynet. Dog vil dokumentet bevare sin karakter som internt dokument, hvis afgivelsen er sket af retlige grunde, jf. § 23, stk. 2, i offentlighedsloven.

Efter forvaltningslovens § 19, stk. 1, er Finanstilsynet som myndighed forpligtet til at partshøre over oplysninger om en sags faktiske grundlag eller eksterne faglige vurderinger, som en part ikke kan antages at være bekendt med, og som er til ugunst for parten og af væsentlig betydning for sagens afgørelse.

Når Finanstilsynet skal foretage partshøring i en sag, der skal forelægges Finanstilsynets bestyrelse, herunder sager om god skik m.v., er det hele udkastet til afgørelse eller beslutning, der sendes i partshøring. Denne praksis følger af forarbejderne til lov om finansiel virksomhed, jf. Folketingstidende 2013-14, A, L 133 som fremsat, side 187, og § 35, stk. 1 og 2, i bekendtgørelse nr. 609 af 10. maj 2022 om forretningsorden for bestyrelsen for Finanstilsynet. Hensigten er at styrke retssikkerheden for bl.a. de virksomheder, som Finanstilsynets bestyrelses afgørelse vil rette sig mod, så virksomhederne kan gøre sig bekendt med Finanstilsynets vurderinger forud for bestyrelsens behandling af sagen. Det skal også ses i sammenhæng med, at den pågældende virksomhed har ret til foretræde for Finanstilsynets bestyrelse og i den forbindelse kan afgive et kort mundtligt indlæg, jf. § 36 i bekendtgørelse nr. 1543 af 30. oktober 2020 om forretningsorden for bestyrelsen for Finanstilsynet. Finanstilsynets forpligtelse til partshøring i sager, der skal forelægges Finanstilsynets bestyrelse, går således videre end kravene i forvaltningsloven.

Det forhold, at retten til aktindsigt i dokumenter i sager om god skik m.v. i nogle tilfælde ikke kan begrænses med henvisning til dokumentets interne eller foreløbige karakter, gør, at sagens omstændigheder og Finanstilsynets overvejelser og vurderinger kan blive genstand for omtale i offentligheden forud for Finanstilsynets bestyrelses stillingtagen. Det omfatter eksempelvis udkast til afgørelser eller politianmeldelser, der som udgangspunkt ikke længere har karakter af interne dokumenter, når udkastet i sin helhed er afgivet til udenforstående i forbindelse med partshøring, medmindre afgivelsen af udkastet til afgørelse eller politianmeldelse sker af retlige grunde,

UDKAST

f.eks. en forpligtelse efter loven. Det bemærkes i forlængelse heraf, at selvom et udkast til afgørelse eller politianmeldelse vil beholde sin interne karakter på trods af afgivelsen til udenforstående i forbindelse med partshøring, kan øvrige dokumenter, der reflekterer såvel udkastets indhold som konklusioner og dermed Finanstilsynets foreløbige overvejelser i den konkrete sag, blive genstand for aktindsigt. Væsentlige oplysninger i sager om god skik m.v. kan dermed komme til offentlighedens kendskab, på trods af at Finanstilsynets bestyrelse endnu ikke har fået sagen forelagt og truffet sin beslutning.

Det følger af den foreslåede bestemmelse, at i de tilfælde, hvor en sag om god skik m.v. er omfattet af Finanstilsynets bestyrelses beslutningskompetence efter § 345, stk. 12, nr. 4 og 6, i lov om finansiel virksomhed, er en række nærmere opregnede dokumenter undtaget fra aktindsigt efter lov om offentlighed i forvaltningen (offentlighedsloven), indtil bestyrelsen har truffet sin beslutning. De dokumenter, der vil være undtaget fra aktindsigt, er Finanstilsynets udkast til afgørelse af en sag eller udkast til beslutning om at overgive en sag til politimæssig efterforskning, udtalelser afgivet af parten til Finanstilsynets udkast til afgørelse af en sag eller udkast til beslutning om at overgive en sag til politimæssig efterforskning og supplerende korrespondance mellem Finanstilsynet og parten vedrørende udkastet til afgørelse af en sag eller udkastet til beslutning om at overgive en sag til politimæssig efterforskning.

Den foreslåede bestemmelse vil medføre, at nogle bestemte dokumenter i sager om god skik m.v. vil være undtaget fra aktindsigt i en begrænset periode, når den pågældende sag om god skik m.v. er omfattet af Finanstilsynets bestyrelses beslutningskompetence. De pågældende dokumenter vil være undtaget fra aktindsigt fra det tidspunkt, hvor sagen og dens omstændigheder gør, at den er underlagt Finanstilsynets bestyrelses beslutningskompetence efter § 345, stk. 12, nr. 4 og 6, i lov om finansiel virksomhed, og indtil bestyrelsen har truffet sin beslutning i den pågældende sag. Dokumenterne vil ikke være undtaget fra aktindsigt, når Finanstilsynets bestyrelse har truffet sin beslutning.

De konkrete dokumenter, som efter den foreslåede bestemmelse vil være undtaget fra aktindsigt, er oplistet i nr. 1-3.

Det foreslås i *nr. 1*, at Finanstilsynets udkast til afgørelse af en sag eller udkast til beslutning om at overgive en sag til politimæssig efterforskning er undtaget fra aktindsigt. Det dokument, som vil være undtaget fra aktind-

UDKAST

sigt, er det udkast til afgørelse eller udkast til beslutning om politianmeldelse, som Finanstilsynet sender i partshøring hos den virksomhed eller person, som udkastet retter sig mod.

Det foreslås i *nr. 2*, at udtalelser afgivet af parten til Finanstilsynets udkast til afgørelse af en sag eller udkast til beslutning om at overgive en sag til politimæssig efterforskning er undtaget fra aktindsigt. Som følge heraf vil partens høringssvar samt bemærkninger til udkastet til afgørelse eller udkastet til beslutning om politianmeldelse være undtaget fra aktindsigt.

Det foreslås i *nr. 3*, at supplerende korrespondance mellem Finanstilsynet og parten vedrørende udkastet til afgørelse af en sag eller udkastet til beslutning om at overgive en sag til politimæssig efterforskning er undtaget fra aktindsigt. Det omfatter korrespondance, som relaterer sig til Finanstilsynets udkast til afgørelse eller udkast til beslutning om politianmeldelse, men som ikke er omfattet af det foreslåede *nr. 2*. Det kan f.eks. være korrespondance mellem Finanstilsynet og parten, hvor Finanstilsynet anmoder parten om at uddybe sine bemærkninger i høringssvaret yderligere. Det kan også omfatte korrespondance, der er afledt af opklarende spørgsmål fra Finanstilsynet til parten i relation til partens høringssvar.

De dokumenter i sager om god skik m.v., der efter bestemmelsen foreslås undtaget fra aktindsigt i en begrænset periode, kan således karakteriseres som Finanstilsynets udkast til afgørelse eller politianmeldelse, partens høringssvar til udkastet til afgørelse eller politianmeldelse og supplerende korrespondance mellem Finanstilsynet og parten vedrørende udkastet til afgørelse eller politianmeldelse.

Med lovforslaget vil der ikke være ret til aktindsigt i de pågældende dokumenter efter offentlighedsloven. Parter i sager om god skik m.v. vil dog fortsat have ret til partsaktindsigt efter reglerne herom i forvaltningslovens kapitel 4. Reglerne om partsstatus i forhold til Finanstilsynets afgørelser findes bl.a. i lovforslagets § 36. De øvrige dele af den finansielle lovgivning indeholder lignende bestemmelser om partsstatus i forhold til Finanstilsynets afgørelser, eksempelvis § 355 i lov om finansiell virksomhed. Disse øvrige partsbestemmelser afgør spørgsmålet om partsstatus, hvis sagen om god skik m.v. relaterer sig til reglerne om god skik m.v. i en af de pågældende love.

En sag om god skik m.v. omfatter sager, hvor Finanstilsynet påser overholdelsen af de gældende regler om god skik m.v. i den finansielle lovgivning.

UDKAST

Den foreslåede bestemmelse kræver dog, at sagen er omfattet af Finanstilsynets bestyrelses beslutningskompetence efter § 345, stk. 12, nr. 4 og 6, i lov om finansiel virksomhed, førend de pågældende dokumenter vil kunne undtages fra aktindsigt. En sag vil kunne karakteriseres som en sag om god skik, hvis oplysningerne i sagen ikke er omfattet en skærpet tavshedspligt for Finanstilsynets ansatte, jf. f.eks. lovforslagets § 35, stk. 3. Det omfatter bl.a. alle sager om god skik lovforslagets § 21, stk. 1. Som følge heraf vil f.eks. alle sager om virksomhedens overtrædelse af redelig forretningsskik og god praksis, jf. lovforslagets § 21, være omfattet af den foreslåede bestemmelse, hvis Finanstilsynets bestyrelse skal træffe beslutning i sagen.

Det følger af lovforslagets § 25, stk. 2, at Finanstilsynets bestyrelse indgår i Finanstilsynets tilsyn med at påse overholdelsen loven, herunder reglerne om god skik m.v., med den kompetence, som bestyrelsen er tillagt i medfør af § 345.

Med den foreslåede bestemmelse vil følgende dokumenter være undtaget fra aktindsigt i en nærmere afgrænset periode, hvis Finanstilsynets bestyrelse skal træffe beslutning i den pågældende sag i medfør af § 345, stk. 12, nr. 4 og 6, i lov om finansiel virksomhed: Finanstilsynets udkast til afgørelse eller politianmeldelse, partens høringssvar til udkastet til afgørelse eller politianmeldelse og supplerende korrespondance mellem Finanstilsynet og parten vedrørende udkastet til afgørelse eller politianmeldelse. De sager om god skik m.v., hvor Finanstilsynets bestyrelse er tillagt kompetence til at træffe beslutning, fremgår af § 345, stk. 12, nr. 4 og 6, i lov om finansiel virksomhed. Finanstilsynets bestyrelse træffer beslutning om reaktioner i sager af principiel karakter samt i sager, der har videregående betydelige følger, jf. § 345, stk. 12, nr. 4, i lov om finansiel virksomhed. Ved reaktioner forstås afgørelser i forvaltningsretlig forstand, herunder påtaler og påbud, men reaktioner dækker f.eks. også over administrative bødeforelæg og risikoplysninger.

Finanstilsynets bestyrelse har dermed kompetence til at træffe beslutning om en reaktion, som retter sig mod en virksomhed under tilsyn. Bestyrelsen er også kompetent til at træffe beslutning om reaktioner i principielle sager vedrørende lovfortolkning og lovanvendelse, herunder ændring af Finanstilsynets tilsynsmæssige praksis. En sag har et principielt indhold, når der er tvivl af en vis betydning om fortolkningen af en bestemmelse, eller en hidtidig fortolkning ændres. At en sag vedrører en bestemmelse, der ikke har været anvendt før, gør ikke i sig selv sagen principiel. Videregående betydelige følger kan f.eks. være reaktioner, der påbyder, at en bestemt praksis

skal følges, hvilket vil medføre anvendelse af betydelige ressourcer for den berørte virksomhed og andre tilsvarende virksomheder, eller at der er tale om en politianmeldelse. Finanstilsynets bestyrelse træffer også beslutning om at overgive sager omfattet af § 345, stk. 12, nr. 4, i lov om finansiel virksomhed til politimæssig efterforskning, jf. § 345, stk. 12, nr. 6, i lov om finansiel virksomhed. Det omfatter sager, hvor Finanstilsynet vurderer, at der er sket en overtrædelse af en strafbelagt bestemmelse, hvorfor sagen bør overgives til anklagemyndigheden med henblik på at indlede en politimæssig efterforskning.

Finanstilsynet vil løbende vurdere, om sager om god skik m.v. er omfattet af Finanstilsynets bestyrelses beslutningskompetence. Sager om god skik vil som udgangspunkt være omfattet af Finanstilsynets kompetence, medmindre beslutningskompetencen er tillagt bestyrelsen, jf. § 345, stk. 12, nr. 4 og 6, i lov om finansiel virksomhed. Vurderer Finanstilsynet, at en sag er omfattet af bestyrelsens kompetence, vil Finanstilsynets udkast til afgørelse eller politianmeldelse, partens høringssvar til udkastet til afgørelse eller politianmeldelse og supplerende korrespondance mellem Finanstilsynet og parten vedrørende udkastet til afgørelse eller politianmeldelse være undtaget fra aktindsigt, forudsat at dokumenterne er oprettet på det tidspunkt, hvor sagen bliver omfattet af bestyrelsens beslutningskompetence. Hvis en sag om god skik under sagsbehandlingen bliver omfattet af bestyrelsens beslutningskompetence, men det efterfølgende viser sig, at den ikke længere kan anses for omfattet af beslutningskompetencen, vil dokumenterne ikke længere være undtaget fra aktindsigt fra det tidspunkt, hvor Finanstilsynet konstaterer, at bestyrelsen ikke skal træffe beslutning i sagen. Vurderingen af, om en sag om god skik er omfattet af bestyrelsens beslutningskompetence, vil imidlertid kunne ændres i takt med, at sagsbehandlingen skrider fremad, fordi sagens omstændigheder eller øvrige forhold bevirker, at sagen ikke længere skal forelægges Finanstilsynets bestyrelse, jf. § 345, stk. 12, nr. 4 og 6, i lov om finansiel virksomhed.

Dokumenterne vil ikke længere være undtaget fra aktindsigt, når Finanstilsynets bestyrelse har truffet beslutning i sagen. Der vil være truffet en beslutning i sagen, når Finanstilsynet bestyrelse har forholdt sig til den indstilling, som bestyrelsen er blevet forelagt i relation til den pågældende sag om god skik m.v. Finanstilsynets bestyrelse vil træffe sine beslutninger i henhold til de regler, der følger af bekendtgørelse nr. 609 af 10. maj 2022 om forretningsorden for bestyrelsen for Finanstilsynet. I de tilfælde, hvor Finanstilsynets bestyrelse ikke træffer en endelig beslutning på det bestyrelsesmøde, hvor sagen om god skik m.v. blev forelagt bestyrelsen, men i ste-

det delegerer kompetencen til at træffe den endelige beslutning til eksempelvis et bestyrelsesmedlem eller formandsskabet for bestyrelsen, vil der først være truffet en beslutning i sagen, når det bestyrelsesmedlem, der har fået delegeret kompetencen til at træffe den endelige beslutning, har accepteret det foreliggende udkast til afgørelse eller politianmeldelse. Den foreslåede bestemmelse vil ikke ændre på Finanstilsynets mulighed for at underrette Forbrugerombudsmanden om sager om god skik m.v. Samarbejdet om håndhævelsen af forbrugerlovgivningen på det finansielle område vil dermed ikke ændre sig.

Til § 37

Det foreslås i lovforslagets § 37 at fastsætte en regel, der udvider den foreslåede tavshedspligt i § 35.

Det foreslås i *stk. 1*, at Finanstilsynets ansatte ikke må videregive oplysninger om en person, når vedkommende har indberettet en virksomhed eller en person til Finanstilsynet for overtrædelse eller potentiel overtrædelse af den finansielle regulering, som Finanstilsynet fører tilsyn med, jf. dog *stk. 2*.

Bestemmelsen vil bl.a. indebære, at oplysninger om en person, der har indberettet en virksomhed eller en person for overtrædelse af den finansielle regulering for så vidt angår indberetningen ikke er undergivet aktindsigt i medfør af forvaltningsloven eller reglerne om underretning i medfør af retssikkerhedsloven.

”Oplysninger om en person” skal forstås i overensstemmelse med definitionen af personoplysninger i artikel 4, nr. 1, i databeskyttelsesforordningen, hvorved forstås enhver form for information om en identificeret eller identificerbar fysisk person (»den registrerede«); ved identificerbar fysisk person forstås en fysisk person, der direkte eller indirekte kan identificeres, navnlig ved en identifikator som f.eks. et navn, et identifikationsnummer, lokaliseringsdata, en onlineidentifikator eller et eller flere elementer, der er særlige for denne fysiske persons fysiske, fysiologiske, genetiske, psykiske, økonomiske, kulturelle eller sociale identitet.

Oplysninger, som er gjort anonyme på en sådan måde, at den registrerede ikke længere kan identificeres, er ikke omfattet af begrebet personoplysninger. Ved afgørelsen af, om en person er identificerbar, skal alle de hjælpemidler, der med rimelighed kan tænkes bragt i anvendelse for at identificere den pågældende enten af den dataansvarlige eller af enhver anden person,

tages i betragtning. Bestemmelsen vil kun kunne finde anvendelse i sager om indberetning af overtrædelser eller potentielle overtrædelser af den finansielle regulering til Finanstilsynet indberettet af en person om en virksomhed under tilsyn af Finanstilsynet, herunder ansatte eller medlemmer af bestyrelsen i virksomheder, der er under tilsyn. Bestyrelsens eller ansattes indberetning til Finanstilsynet vil ikke være i strid med tavshedspligten i lovforslagets § 35 eller § 132 i selskabsloven. Såvel overtrædelser som potentielle overtrædelser, f.eks. i tilfælde hvor en indberetning ikke fører til yderligere sagsbehandlingsskridt eller i tilfælde, hvor Finanstilsynet vurderer, at der ikke er tale om en overtrædelse af reglerne på det finansielle område, er omfattet af lovforslaget.

Det er et krav, at overtrædelserne vedrører regler, som er under Erhvervsministeriets ressortområde, som vedrører det område, som er under tilsyn af Finanstilsynet, forstået som love, bekendtgørelser og direkte gældende EU-retlig regulering, herunder forordninger og direkte gældende niveau 2-regulering (f.eks. bindende tekniske standarder). For love, som både Finanstilsynet og andre myndigheder fører tilsyn med, omfattes den eller de bestemmelse(r), som andre fører tilsyn med, ikke af lovforslaget. Indberetning om overtrædelse af f.eks. markedsføringsloven eller straffeloven (f.eks. i form af underslæb, bedrageri m.v.) omfattes ikke af bestemmelsens anvendelsesområde.

Bestemmelsen vil medføre, at Finanstilsynets ansatte – med de undtagelser der følger af det foreslåede stk. 2 – ikke er forpligtet til at videregive oplysninger om personer, der til Finanstilsynet indberetter overtrædelser eller potentielle overtrædelser af den finansielle regulering. Bestemmelsen udgør en specialregel (lex specialis) i forhold til de almindeligt gældende regler om aktindsigt efter f.eks. forvaltningsloven eller om underretning efter retssikkerhedsloven. Såfremt en part f.eks. har ret til aktindsigt efter forvaltningsloven, vil Finanstilsynet i medfør af bestemmelsen være forpligtet til enten ikke at videregive eller at anonymisere enhver oplysning, der gør det muligt at identificere personen, der har indberettet overtrædelser. Fravigelsen af de almindeligt gældende regler om aktindsigt efter f.eks. forvaltningsloven eller om underretning efter retssikkerhedsloven vurderes at være nødvendig for at yde personerne den tilstrækkelige beskyttelse.

Bestemmelsen ændrer ikke på, at adgangen til aktindsigt i Finanstilsynets sager som følge af bestemmelsens ordlyd er begrænset i henhold til § 35 i lov om offentlighed i forvaltningen, og adgangen til indsigt efter databeskyttelsesloven er som følge af bestemmelsens ordlyd begrænset i henhold

UDKAST

til § 22, stk. 3, i databeskyttelsesloven, jf. databeskyttelsesforordningens artikel 15, stk. 1.

Ligeledes er det efter bestemmelsen f.eks. ikke tilladt for Finanstilsynet at videregive personoplysninger om en person, der har indberettet en overtrædelse af den finansielle regulering, i forbindelse med en eventuel underretning forud for gennemførelsen af en beslutning om iværksættelse af et tvangsindgreb efter § 5 i retssikkerhedsloven.

Det foreslås i *stk. 2*, at bestemmelsen i *stk. 1* ikke er til hinder for, at personoplysninger videregives i medfør af lovforslagets § 38.

Det fremgår af lovforslagets § 38, at tavshedspligten i § 35, stk. 1, ikke er til hinder for, at fortrolige oplysninger videregives til tilsynsmyndigheder i andre lande inden for Den Europæiske Union, der har ansvaret for tilsyn med kreditservicevirksomheder. Det fremgår af § 38, stk. 2, at § 354, stk. 6-16, i lov om finansiell virksomhed, finder tilsvarende anvendelse. § 354, stk. 6, i lov om finansiell virksomhed fastsætter en række personer, myndigheder, enheder m.v., som Finanstilsynet kan videregive fortrolige oplysninger til. Det er bl.a. til andre offentlige myndigheder, herunder anklagemyndigheden og politiet, i forbindelse med efterforskning og retsforfølgning af mulige strafbare forhold omfattet af straffeloven eller tilsynslovgivningen.

Videregivelse i forbindelse med retssager, anlagt af den virksomhed eller ansatte, om hvem der er blevet indberettet overtrædelser vedrørende f.eks. bagvaskelse, æreskrænkelser, osv., er ikke omfattet af bestemmelsen. Det vil derfor i disse tilfælde ikke være tilladt for Finanstilsynet at videregive personoplysninger omfattet af det foreslåede *stk. 1* til den virksomhed eller ansatte, der er blevet indberettet om.

Eventuel videregivelse af personoplysninger sker i overensstemmelse med de databeskyttelsesretlige regler, herunder databeskyttelsesforordningen, jf. lovforslagets bemærkninger til den foreslåede § 38.

Det foreslås i *stk. 3*, at bestemmelsen i *stk. 1* ikke er til hinder for, at personoplysninger, der vedrører en kunde, videregives til en kreditservicevirksomhed i forbindelse med sager omfattet af § 35, stk. 3, når kunden har givet udtrykkeligt samtykke til videregivelsen.

Personoplysninger skal forstås i overensstemmelse med definitionen af personoplysninger i art. 3, nr. 1, i databeskyttelsesforordningen, hvorefter per-

UDKAST

sonoplysninger omfatter enhver form for information om en identificeret eller identificerbar fysisk person. Dette omfatter bl.a. oplysninger, som identificerer personen, der indberetter overtrædelsen, i form af oplysninger om dennes identitet eller enhver oplysning, der indirekte gør det muligt at udlede dennes identitet. Oplysninger, som er gjort anonyme på en sådan måde, at den registrerede ikke længere kan identificeres, er ikke omfattet af begrebet personoplysninger. Ved afgørelse af, om en person er identificerbar, skal alle de hjælpemidler, der med rimelighed kan tænkes bragt i anvendelse for at identificere den pågældende, enten af den dataansvarlige eller af enhver anden person, tages i betragtning.

Som det fremgår af bemærkningerne til stk. 1, er den foreslåede bestemmelse en specialregel (*lex specialis*) i forhold til de almindeligt gældende regler om aktindsigt efter f.eks. forvaltningsloven eller om underretning efter retssikkerhedsloven. Dette forslag ændrer ikke herpå. Finanstilsynet vil derfor være forpligtet til enten ikke at videregive eller at anonymisere enhver oplysning, der gør det muligt at identificere personen, der har indberettet overtrædelsen, – også selvom personen i medfør af det foreslåede stk. 3 har givet sit samtykke til videregivelsen af personoplysninger om denne til virksomheden.

Det foreslås i *stk. 4*, at alle, der i henhold til stk. 2 modtager personoplysninger, med hensyn til disse oplysninger er undergivet tavshedspligten i stk. 1.

Det vil indebære, at de myndigheder m.v., der er nævnt i stk. 1 og 2, jf. § 354, stk. 6, i lov om finansiel virksomhed, som modtager personoplysninger efter den foreslåede bestemmelse, vil være omfattet af Finanstilsynets tavshedspligt.

Til § 38

Lovforslagets § 35, stk. 1, fastsætter en tavshedspligt for Finanstilsynets ansatte.

For nærmere om tavshedspligten henvises til § 35, stk. 1, og bemærkningerne hertil.

Med lovforslagets § 38 fastsættes der undtagelser til tavshedspligten.

Det foreslås i *stk. 1*, at § 35, stk. 1, ikke er til hinder for, at fortrolige oplysninger videregives til tilsynsmyndigheder i andre lande inden for Den Europæiske Union, der har ansvaret for tilsyn med kreditservicevirksomheder.

Bestemmelsen vil således indebære, at Finanstilsynet kan videregive fortrolige oplysninger til tilsynsmyndigheder i andre lande inden for Den Europæiske Union, der har ansvaret for tilsyn med kreditservicevirksomheder. Fortrolige oplysninger vil efter bestemmelsen kunne videregives til de myndigheder, der er udpeget efter artikel 21, stk. 3 i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv (EU) 2021/2167 af 24. november 2021 om kreditservicevirksomheder og kreditkøbere. Det er en forudsætning for videregivelse, at modtageren af oplysningerne har behov herfor til varetagelsen af deres opgaver.

Det foreslås i *stk. 2*, at § 354, stk. 6-16, i lov om finansiel virksomhed, finder tilsvarende anvendelse.

En tilsvarende anvendelse af § 354, stk. 6-16, i lov om finansiel virksomhed vil medføre, at en række undtagelser og modifikationer til tavshedspligten efter stk. 1, finder anvendelse, herunder, at fortrolige oplysninger kan videregives til administrative myndigheder og domstole, som behandler afgørelser, der er truffet af Finanstilsynet, jf. § 354, stk. 6, nr. 4.

Til § 39

Forslaget til § 39 fastsætter, hvem der kan ses som part i forhold til Finanstilsynet. Opregningen er udtømmende, og bestemmelsen udgør således en afvigelse fra det almindelige forvaltningsretlige partsbegreb.

Det foreslås i *stk. 1*, at som part i forhold til Finanstilsynet anses virksomheder eller personer omfattet af denne lov, som Finanstilsynet har truffet afgørelser over for i medfør af denne lov eller regler udstedt i medfør af denne lov.

Det fremgår af det foreslåede stk. 1, at det er den virksomhed, som Finanstilsynet ”har truffet eller vil træffe afgørelse over for”, som er part i forhold til Finanstilsynet. Efter bestemmelsen er det således klart, at en virksomhed er part i forhold til Finanstilsynet i de sager, hvor Finanstilsynet har truffet en afgørelse over for virksomheden, eller hvor Finanstilsynet vil træffe en afgørelse over for virksomheden.

UDKAST

At Finanstilsynet ”vil træffe en afgørelse” over for en virksomhed skal forstås sådan, at der er tale om en sag, hvori der som led i et almindeligt sagsforløb vil blive truffet en afgørelse af Finanstilsynet. Der skal således være tale om en afgørelsessag. En afgørelsessag er eksempelvis en sag, hvor en virksomhed ansøger Finanstilsynet om tilladelse, godkendelse m.v., og hvor Finanstilsynet efter behandling af sagen træffer afgørelse om, hvorvidt en sådan ansøgning imødekommes. Det er ikke afgørende for opnåelse af partsstatus, om der faktisk træffes en afgørelse i den pågældende afgørelsessag. En virksomheds partsstatus påvirkes således ikke af, om der af den ene eller anden grund alligevel ikke træffes afgørelse i sagen.

Ordlyden af den foreslåede partsbestemmelse svarer på dette punkt til § 2 i forvaltningsloven og omfatter dermed sager, hvori der er eller vil blive truffet afgørelse.

Partsstatus indebærer bl.a. adgang til efter forvaltningslovens regler at få fortrolige oplysninger i den del af en sag, som vedrører den pågældende, samt mulighed for at indbringe Finanstilsynets afgørelse herom for Erhvervsankenævnet. Forvaltningslovens regler om partsbeføjelser finder dog kun anvendelse i sager, hvori der er eller vil blive truffet afgørelse af en forvaltningsmyndighed, jf. forvaltningslovens § 2, stk. 1. Bestemmelsen medfører, at kunder i finansielle virksomheder m.v., ikke er parter i forhold til Finanstilsynet. Dette gælder, uanset hvilken interesse de måtte have i en given sag. Ligeledes vil f.eks. aktionærer i en kreditservicevirksomhed heller ikke være parter i tilsynets sag om den pågældende virksomhed.

Det særlige partsbegreb er nødvendigt for at undgå en udhuling af Finanstilsynets tavshedspligt, da parters adgang til aktindsigt efter forvaltningsloven ikke tilsidesættes af tavshedspligtsreglerne. Det fremgår bl.a. af ombudsmandens praksis, at det almindelige forvaltningsretlige partsbegreb fortolkes bredt, jf. FOB 1987 64, hvor ombudsmanden tillagde indlånerforeningen i 6. Juli Banken partsstatus i forhold til tilsynets sag om anmeldelse af betalingsstandsning.

Udenlandske kreditservicevirksomheder har samme retsstilling som de nationale. Baggrunden herfor er, at det skønnes hensigtsmæssigt, at grænseoverskridende virksomheder opnår partsstatus efter den finansielle lovgivning på lige fod med nationale finansielle virksomheder m.v., således, at der ikke sker forskelsbehandling.

UDKAST

Det foreslås i *stk. 2*, at for så vidt angår den del af sagen, som vedrører den pågældende, anses en række yderligere personer som parter.

Det foreslås i *nr. 1*, at som part i forhold til Finanstilsynet, anses en virksomhed, der udfører kreditserviceringsaktiviteter uden tilladelse, jf. § 4, stk. 1, og § 5, stk. 1, jf. § 4, stk. 1.

Dette vil typisk være i en sag, hvor Finanstilsynet udsteder et påbud til en virksomhed uden tilladelse om at ophøre med at udøve virksomhed som kreditservicevirksomhed.

Det foreslås i *nr. 2*, at som part i forhold til Finanstilsynet, anses som part i forhold til Finanstilsynet, en virksomhed, som ansøger om tilladelse til at udføre kreditserviceringsaktiviteter, jf. § 4, stk. 1, og § 5, stk. 1, jf. § 4, stk. 1.

Det foreslås i *nr. 3*, at som part i forhold til Finanstilsynet, et medlem af en virksomheds bestyrelse eller direktion eller en ledelsesansvarlig, når Finanstilsynet nægter en virksomhed tilladelse eller inddrager denne, jf. § 9.

Dette vil eksempelvis være i det tilfælde, hvor Finanstilsynet nægter en virksomhed tilladelse til at udøve virksomhed bl.a. på grund af, at Finanstilsynet i henhold til lovforslagets § 4, stk. 2, nr. 2, ikke kan godkende et medlem af virksomhedens bestyrelse. I det tilfælde vil bestyrelsesmedlemmet være at anse som part i forhold til denne del af Finanstilsynets afgørelse om afslag på tilladelse.

Det foreslås i *nr. 4*, at som part i forhold til Finanstilsynet, anses en virksomhed eller person, som Finanstilsynet kræver oplysninger fra til afgørelse af, om denne er omfattet af bestemmelserne i denne lov.

Forud for, at en virksomhed opnår tilladelse efter loven, kan Finanstilsynet indhente oplysninger til bedømmelse af, om virksomheden er omfattet af lovens krav om tilladelse til at udføre kreditservicevirksomhed. En virksomhed eller person, der modtager en sådan henvendelse, vil have partsstatus efter forslaget til nr. 4.

Det foreslås i *nr. 5*, at som part i forhold til Finanstilsynet, anses en virksomhed eller person, som omfattes af en afgørelse afsagt af Finanstilsynet om personens egnetted eller hæderlighed i henhold til § 8.

UDKAST

Med bestemmelsen tilsigtes eksempelvis, at en direktør eller et bestyrelsesmedlem, der ikke vurderes at være egnet eller hæderlig i forbindelse med en ansøgning om tilladelse, eller som afsættes i henhold til en sådan afgørelse, er part for så vidt angår denne afgørelse.

Det foreslås i *stk. 3*, at som part i forhold til Finanstilsynets afgørelser om egnethed og hæderlighed anses både den virksomhed og det bestyrelsesmedlem eller den direktør, som afgørelsen omhandler.

Til § 40

Den foreslåede § 40 angiver fristerne i loven.

Formålet med bestemmelsen er at undgå fortolkningstvivil.

Det foreslås i *stk. 1*, at de frister, der er fastsat i eller i henhold til denne lov, begynder at løbe fra og med dagen efter den dag, hvor den begivenhed, som udløser fristen, finder sted. Dette gælder beregning af både dags-, uge-, måneds- og årsfrister.

Det foreslås i *stk. 2*, at hvor fristen er angivet i uger, udløber fristen, jf. *stk. 1*, på ugedagen for den dag, hvor den begivenhed, som udløste fristen, fandt sted.

F.eks. vil udløbsdagen for fristen, hvis denne er angivet som ”senest 4 uger efter”, være den sidste dag i den 4. uge efter dagen for handlingen/beslutningen, der udløser fristen. Træffes beslutningen således på en tirsdag, vil fristen udløbe om tirsdagen 4 uger senere.

Det foreslås i *stk. 3*, at er fristen angivet i måneder, udløber fristen, jf. *stk. 1*, på månedsdagen for den dag, hvor den begivenhed, som udløste fristen, fandt sted. Er den dag, hvor den begivenhed, som udløste fristen, fandt sted, den sidste dag i en måned, eller udløber fristen på en månedsdato, som ikke findes, udløber fristen på den sidste dag i måneden uanset dens længde.

Hvis eksempelvis fristen er tre måneder, og den fristudløsende handling foretages den 15. januar, udløber fristen den 15. april. Er den fristudløsende handling foretaget den sidste dag i en måned, udløber fristen altid den sidste dag i den pågældende måned, uanset om der er 28, 29, 30 eller 31 dage i den pågældende måned. Hvis fristen beregningsmæssigt udløber på en månedsdato, der ikke findes, eksempelvis den 30. februar, udløber fristen altid den

UDKAST

sidste dag i den pågældende måned – i dette tilfælde den 28. eller i skudår den 29. februar.

Det foreslås i *stk. 4*, at er fristen angivet i år, udløber fristen, jf. stk. 1, på årsdagen for den dag, hvor den begivenhed, som udløste fristen, fandt sted.

Hvis eksempelvis begivenheden fandt sted den 30. september, udløber fristen samme dato året efter.

Det foreslås i *stk. 5*, at udløber en frist i en weekend eller på en helligdag, grundlovsdag, juleaftensdag eller nytårsaftensdag, udstrækkes fristen til den førstkommande hverdag.

Udløber fristen på en helligdag, i en weekend eller på grundlovsdag, juleaftensdag eller nytårsaftensdag, er det tilstrækkeligt, at materialet er modtaget den efterfølgende hverdag, jf. stk. 5. Selv om fristen beregningsmæssigt er udløbet, betragtes materialet som modtaget rettidigt den førstkommande hverdag.

Til § 41

Den foreslåede § 41 indeholder regler om digital kommunikation.

Det foreslås i *stk. 1*, at en digital meddelelse anses for at være kommet frem, når den er tilgængelig for adressaten for meddelelsen.

For meddelelser, der sendes til Finanstilsynet, er Finanstilsynet adressat for meddelelsen. For meddelelser, som Finanstilsynet sender, er den pågældende virksomhed, som meddelelsen sendes til, adressat for meddelelsen.

En meddelelse vil normalt anses for at være kommet frem til Finanstilsynet på det tidspunkt, hvor meddelelsen er tilgængelig for Finanstilsynet, dvs. når Finanstilsynet kan behandle meddelelsen. Dette tidspunkt vil normalt blive registreret automatisk i en modtagelsesanordning eller et datasystem.

En meddelelse vil normalt anses for at være kommet frem til en virksomhed eller person på det tidspunkt, hvor meddelelsen er tilgængelig for den pågældende. En meddelelse vil blive anset for at være tilgængelig, selvom den pågældende ikke kan skaffe sig adgang til meddelelsen, hvis dette skyldes hindringer, som det er op til den pågældende at overvinde. Som eksempler

UDKAST

herpå kan nævnes, at den pågældendes egen computer ikke fungerer, eller den pågældende har mistet koden til sin digitale signatur.

For en nærmere gennemgang af betydningen af fremkomsttidspunktet samt hindringer som følge af it-problemer og lignende kan der henvises til afsnit 5.3. i de almindelige bemærkninger, jf. Folketingstidende 2012-13, A, L 16 som fremsat, s. 41 (lov nr. 1231 af 18. december 2012) om ændring af forskellige lovbestemmelser om obligatorisk digital kommunikation m.v.

Det foreslås i *stk. 2*, at erhvervsministeren kan fastsætte regler om, at skriftlig kommunikation til og fra Finanstilsynet om forhold, som er omfattet af denne lov eller regler udstedt i medfør af denne lov, skal foregå digitalt.

Det foreslås i *stk. 3*, at erhvervsministeren kan fastsætte nærmere regler om digital kommunikation, herunder om anvendelse af bestemte it-systemer, særlige digitale formater og digital signatur eller lignende.

Bemyndigelserne forventes udnyttet således, at bl.a. skriftlige henvendelser m.v. til Finanstilsynet om forhold, som er omfattet af de nævnte regler, ikke anses for behørigt modtaget hos Finanstilsynet, hvis de indsendes på anden vis end den foreskrevne digitale måde.

Til § 42

Den foreslåede § 42 fastsætter, at hvor et dokument skal være underskrevet, kan dette opfyldes ved anvendelse af en teknik, der sikrer entydig identifikation. Erhvervsministeren bemyndiges endvidere til at fastsætte nærmere regler om fravigelse af underskriftskrav.

Det foreslås i *stk. 1*, at er det i denne lov eller i regler udstedt i medfør af denne lov et krav, at et dokument, som er udstedt af andre end Finanstilsynet, skal være underskrevet, kan dette krav opfyldes ved anvendelse af en teknik, der sikrer entydig identifikation af den, som har udstedt dokumentet, jf. dog *stk. 2*. Sådanne dokumenter sidestilles med dokumenter med personlig underskrift.

Der vil f.eks. være tale om dokumenter, som er udstedt af virksomheder eller fysiske personer omfattet af reguleringen i denne lov.

For at der ikke skal kunne opstå tvivl om, at underskriftskravet kan opfyldes på anden måde end ved en personlig underskrift, foreslås det, at der indsæt-

UDKAST

tes en udtrykkelig bestemmelse i loven om, at underskriftskravet som anført i stk. 1 kan opfyldes ved, at underskriveren anvender en teknik, der sikrer entydig identifikation af den pågældende, f.eks. digital signatur. Bestemmelsen dækker tillige dokumenter, som er udarbejdet af revisor, således at revisor eksempelvis kan underskrive dokumentet med digital signatur i stedet for med en fysisk underskrift.

Det foreslås i *stk. 2*, at erhvervsministeren kan fastsætte nærmere regler om fravigelse af underskriftskrav. Det kan herunder bestemmes, at krav om personlig underskrift ikke kan fraviges for visse typer af dokumenter.

Adgangen til at fastsætte regler om, at krav om personlig underskrift ikke kan fraviges for visse typer af dokumenter, kan f.eks. være aktuelt i de tilfælde, hvor det er nødvendigt at fremlægge originaldokumenter med originale underskrifter, eksempelvis for myndigheder i andre lande.

Til § 43

Det foreslås i § 43, at virksomheder under tilsyn efter denne lov betaler afgift til Finanstilsynet efter kapitel 22 i lov om finansiel virksomhed.

I henhold til den foreslåede ændring af § 361 i lov om finansiel virksomhed, jf. lovforslagets § 48, betaler kreditservicevirksomheder 16.700 kr. årligt i afgift til Finanstilsynet. Dette grundbeløb er angivet i 2016-niveau og reguleres årligt svarende til udviklingen i Finanstilsynets bevilling på finansloven, jf. § 361, stk. 12, der bliver stk. 13.

Til § 44

Det foreslås i § 44, at afgørelser truffet af Finanstilsynet i henhold til denne lov og regler udstedt i medfør af loven, af den som afgørelsen retter sig mod, kan indbringes for Erhvervsankenævnet, senest fire uger efter at afgørelsen er meddelt den pågældende.

Den foreslåede bestemmelse vil indebære, at en adressat til en afgørelse, der er truffet i medfør af denne lov og regler udstedt i medfør heraf, kan påklage og indbringe denne for Erhvervsankenævnet.

Erhvervsankenævnet er også klageinstans for aktindsigtsspørgsmål i henhold til enten forvaltningsloven eller offentlighedsloven, i det omfang ak-

UDKAST

tindsigtsspørgsmålet relaterer sig til en afgørelse, der er truffet i henhold til loven eller regler udstedt i medfør heraf.

Til § 45

Den foreslåede § 45 fastsætter, hvilke overtrædelser af loven, der kan straffes. Den foreslåede bestemmelse fastsætter endvidere strafansvar for juridiske personer samt forældelsesfristen for overtrædelse af lovens bestemmelser og regler udstedt i medfør heraf.

Det foreslås i *stk. 1*, at overtrædelse af § 4, stk. 1, § 5, stk. 1, § 8, stk. 5 og 6, § 10, § 11, stk. 1 og 3-6, § 12, § 13, stk. 1 og 3-4, § 15, § 22, stk. 1, nr. 1 og 3 og stk. og 2-4 og § 28, stk. 2, straffes med bøde eller fængsel indtil 4 måneder, medmindre højere straf er forskyldt efter den øvrige lovgivning.

De strafbelagte bestemmelser er enten bestemmelser, som indeholder konkrete handlepligter for de omfattede virksomheder eller fysiske personer, eller bestemmelser, som indeholder forbud for virksomheder og ledelse.

For beskrivelse af ansvarssubjekter og den strafbare handling vedrørende de strafbelagte bestemmelser henvises der til bemærkningerne til de strafbelagte bestemmelser.

Ved udmålingen af bøder bør der, ud over de almindelige strafudmålingsprincipper i straffelovens kapitel 10, indgå betragtninger om, at der skal være en sammenhæng mellem virksomhedernes finansielle styrke, grovheden af overtrædelsen og bødestørrelsen. Dette skal sikre, at sanktionsniveauet for overtrædelser er mærkbart for alle aktører, således at bøder vil have en pønalt og præventiv effekt. Vurderingen af overtrædelsens grovhed bør foregå uafhængigt af gerningsmandens økonomiske forhold. Anvendelsen af fængselsstraf vil især være relevant, men ikke begrænset til tilfælde af særligt grove, gentagne, systematiske eller forsætlige overtrædelser af lovens krav. For nærmere om strafudmålingsprincippet henvises i øvrigt til straffelovens § 80.

Det er en forudsætning for anvendelsen af bestemmelsen, at den pågældende ikke kan straffes for handlingen eller undladelsen efter andre alvorligere bestemmelser i straffeloven.

Det foreslås i *stk. 2*, at overtrædelse af § 16, stk. 1-3, § 17, § 18, stk. 1 og 2, § 19, stk. 1, § 20 og § 23, stk. 1, straffes med bøde.

UDKAST

For en beskrivelse af ansvarssubjekter og den strafbare handling vedrørende den strafbelagte bestemmelse, henvises der til bemærkningerne til den strafbelagte bestemmelse.

Det foreslås i *stk. 3*, at en kreditservicevirksomhed, der ikke efterkommer et påbud eller forbud, som er givet i medfør af § 25, stk. 3, og § 30, stk. 2 og 3, eller en virksomhed, der undlader at meddele eller berigtige oplysninger efter § 28, straffes med bøde.

§ 25 fastsætter, at Finanstilsynet påser overholdelse af loven, og at Finanstilsynet inden for en nærmere fastsat frist kan påbyde de fysiske og juridiske personer, som er omfattet af denne lov, at foretage de nødvendige foranstaltninger i tilfælde af overtrædelse af bestemmelser i loven.

§ 30, stk. 2 og 3, fastsætter, at Finanstilsynet kan påbyde kreditservicevirksomheder at afsætte et direktionsmedlem.

Det foreslås i *stk. 4*, at et bestyrelsesmedlem i en kreditservicevirksomhed, som ikke efterkommer et påbud, der er givet i medfør af § 30, stk. 1 og 3, straffes med bøde.

Det foreslåede vil medføre, at et bestyrelsesmedlem i en kreditservicevirksomhed kan pålægges bøde, hvis den pågældende ikke efterkommer et påbud om at nedlægge sit hverv som følge af, at denne ikke længere lever op til egnetheds- og hæderlighedskravene.

Egnetheds- og hæderlighedskravene af fastsat i lovforslagets § 8. For nærmere om kravene henvises derfor til § 8 og bemærkningerne hertil.

Det foreslås i *stk. 5*, at der kan pålægges selskaber m.v. (juridiske personer) strafansvar efter reglerne i straffelovens 5. kapitel.

Det følger af § 27, stk. 1, 1. pkt., i straffeloven, at strafansvar for en juridisk person forudsætter, at der inden for dens virksomhed er begået en overtrædelse, der kan tilregnes en eller flere til den juridiske person knyttede personer eller den juridiske person som sådan. I de tilfælde, hvor de strafbelagte bestemmelser omhandler pligter og forbud for virksomheden, er de mulige ansvarssubjekter ved overtrædelse af bestemmelserne virksomheden og/eller en eller flere personer med tilknytning til virksomheden - oftest ledelsen. Der vil kunne rejses tiltale mod virksomheden alene eller mod både virk-

somheden og en eller flere personer med tilknytning til virksomheden. Ved valg af ansvarssubjekt er det udgangspunktet, at tiltalen rejses mod den juridiske person. Der kan i en række tilfælde være anledning til - udover tiltalen mod den juridiske person - tillige at rejse tiltale mod en eller flere fysiske personer, såfremt den eller de pågældende har handlet forsætligt eller udvist grov uagtsomhed. Der bør som udgangspunkt ikke rejses tiltale mod underordnede ansatte.

Det foreslås i *stk. 6*, at forældelsesfristen for overtrædelse af lovens bestemmelser eller regler udstedt i medfør heraf er 5 år.

Bestemmelsen svarer til, hvad der i øvrigt gælder på det finansielle område.

Det følger af straffelovens § 93, stk. 1, at forældelsesfristen, når der ikke er hjemlet højere straf end fængsel i et år for overtrædelsen, er to år, og at forældelsesfristen, når der ikke er hjemlet højere straf end fængsel i fire år for overtrædelsen, er fem år.

Med forslaget fraviges den almindelige forældelsesfrist på to år efter straffelovens § 93, stk. 1, nr. 1. Den femårige forældelsesfrist svarer til den almindeligt gældende forældelsesfrist i den finansielle lovgivning. Den forlængede forældelsesfrist er begrundet i, at en række overtrædelser først opdages ved undersøgelser i virksomheden. Da tilsynsmyndighedernes undersøgelser ofte foretages med mere end to års interval, ville der kunne være indtruffet forældelse ved konstatering af disse overtrædelser, hvis ikke fristen var forlænget.

Det foreslås i *stk. 7*, at i regler udstedt i medfør af loven kan der fastsættes straf i form af bøde eller fængsel i op til 4 måneder for overtrædelse af bestemmelser i reglerne.

Derefter kan der i forskrifter, der udstedes med hjemmel i lovens bestemmelser, fastsættes straf i form af bøde for overtrædelse af bestemmelserne i forskrifterne. Der vil ikke i bekendtgørelserne kunne fastsættes straf for simpel uagtsom overtrædelse af bestemmelserne.

Bestemmelsen vil blive anvendt til at fastsætte bestemmelser om straf i form af bøde ved overtrædelser af bestemmelser udstedt i medfør af loven, når disse bestemmelser er egnede til at blive strafbelagt, og når overtrædelser har en sådan grovhed, at disse bør strafbelægges.

Til § 46

Det foreslås i *stk. 1*, at loven træder i kraft den 30. december 2023.

Ikrafttrædelsestidspunktet fraviger regeringens målsætning om, at erhvervsrettet lovgivning skal træde i kraft enten den 1. januar eller den 1. juli.

Det foreslåede ikrafttrædelsestidspunkt skyldes, at de ændringer, der er omfattet af *stk. 1*, udgør nødvendig implementering af EU-retsakter. Bestemmelserne i denne lov har til formål at implementere Europa-Parlamentets og Rådets direktiv (EU) 2021/2167 af 24. november 2021 om kredit-servicevirksomheder og kreditkøbere. Efter direktivet skal de implementerede regler træde i kraft senest 30. december 2023.

Det foreslås i *stk. 2*, at virksomheder omfattet af denne lov, der forud for lovens ikrafttræden har påbegyndt virksomhed, som efter lovens ikrafttræden vil kræve tilladelse, jf. § 4, senest skal have indgivet ansøgning om tilladelse den 29. marts 2024. Disse virksomheder kan fortsætte den påbegyndte virksomhed uden tilladelse indtil den 29. juni 2024 eller indtil den dato, hvor de får en tilladelse af Finanstilsynet i overensstemmelse med denne lov, alt efter hvilken dato der kommer først.

Bestemmelsen skal sikre, at de virksomheder, der i dag er undtaget fra et tilladelseskrav, i en overgangsperiode kan fortsætte deres virksomhed uden en tilladelse. Det forudsætter dog, at virksomhederne inden den 29. marts 2024 indsender en ansøgning om tilladelse til Finanstilsynet, jf. lovforslagets § 4.

Det foreslås i *stk. 3*, at der fastsættes overgangsregler for håndtering af ansøgninger, som er under behandling på tidspunktet for denne lovs ikrafttræden.

Hvis der er tale om en ansøgning, som alene vedrører kreditserVICeringsaktiviteter omfattet af denne lov, bør ansøgerne henvises til at indsende en ny ansøgning til Finanstilsynet. Det samme gælder i tilfælde af ansøgninger, som både vedrører kreditserVICeringsaktiviteter omfattet af denne lov og aktiviteter omfattet af lov om inkassovirksomhed, for så vidt angår dog alene de førstnævnte aktiviteter.

Det foreslås i *stk. 4*, at loven ikke finder anvendelse på en kreditkøbers overførsel af en kreditgivers rettigheder i henhold til en misligholdt kreditaftale

UDKAST

eller af selve den misligholdte kreditaftale, der foretages inden 30. december 2023. For sådanne overførsler finder hidtil gældende regler anvendelse.

Til § 47

Den foreslåede bestemmelse angiver lovens territoriale gyldighedsområde og fastsætter, at loven ikke gælder for Færøerne og Grønland, men at den ved kongelig anordning helt eller delvist kan sættes i kraft for Færøerne og Grønland med de ændringer, som de henholdsvis færøske og grønlandske forhold tilsiger.

Til § 48

Til nr. 1

Den gældende § 361, stk. 1-11, i lov om finansiel virksomhed fastsætter, hvilke virksomheder under Finanstilsynets tilsyn der skal betale et årligt grundbeløb til Finanstilsynet, samt størrelsen på de grundbeløb, de enkelte virksomheder skal betale.

Den gældende § 361, stk. 12, i lov om finansiel virksomhed fastsætter, at grundbeløb, jf. stk. 1-11, er angivet i 2016-niveau og reguleres årligt svarende til udviklingen i Finanstilsynets bevilling på finansloven.

I forbindelse med, at det med lovforslagets kapitel 7 foreslås, at Finanstilsynet skal føre tilsyn med kreditservicevirksomheder, er det hensigten med lovforslaget, at kreditservicevirksomheder skal betale tilsynsafgift på samme måde som øvrige virksomheder under Finanstilsynets tilsyn.

Det foreslås derfor i § 361 i lov om finansiel virksomhed, at der efter stk. 11 indsættes et nyt stk. 12, der fastsætter, at kreditservicevirksomheder årligt skal betale et grundbeløb til Finanstilsynet på 16.700 kr.

Bestemmelsen vil medføre, at kreditservicevirksomheder fremover skal betale en fast årlig afgift til afholdelse af udgifter forbundet med tilsynet, der vil være lovfastsat som et grundbeløb. Det årlige grundbeløb angivet i 2016-niveau foreslås for kreditservicevirksomheder at udgøre 16.700 kr.

Til nr. 2

UDKAST

Den gældende § 361, stk. 12, i lov om finansiel virksomhed fastsætter, at grundbeløb, jf. stk. 1-11, er angivet i 2016-niveau og reguleres årligt svarende til udviklingen i Finanstilsynets bevilling på finansloven.

Det foreslås, at henvisningen i § 361, stk. 12, i lov om finansiel virksomhed, der bliver stk. 13, ændres fra »1-11« til »1-12«.

Ændringen foreslås som en konsekvens af lovforslagets § 48, nr. 1, hvorefter det foreslås at indsætte en ny afgiftsbestemmelse for kreditservicevirksomheder.